

જિન ગુણ પદ્યાવલી

મમર્થ પર્વાચાર્યોના રચેલા ચેત્યવ દનો, સ્તવનો, સન્જાઓ,
સ્તુતિઓ, તેમજ ચુ ટી કાઢેલા આધ્યાત્મિક, અર્વાચીન
પદો, આગતિઓ, સનાતન પૂજા, વિગેરે
વિવિધ ઉપયોગી મામગ્રીનો મગ્રહ

★ સત્રાહક - ★
પડિત પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ.

પ્રકાશક

ડૉક્ટર મગનલાલ લીલાચંદ શાહ
વકીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ શાહ
આ સેક્રેટરી

શ્રી જૈન ટ્રેડર મહા-મહેસાણા.
[સ્વર્ગમ્ય ગેડ વેગીચંદ મુગ્યંદ-સંચાલિત]

આવૃત્તિ ૪ થી ૫ પ્રત ૩,૦૦૦
વી. નં. ૨૪૭૫ મન ૧૯૪૯ વિક્રમ સ. ૨૦૦૫
દિમત ૧-૬-૦

મહાવીર સ્વામિનું પારણું.

ત્રિશલા મોંતા પારણું ઝુલાવે, મહાવીર પોઢેરે;
રેશમે દોરે માતા હિંચોળે, મહાવીર પોઢેરે. ૧

મધુર મધુર હાલિંરડાં ગાતી, અંતર કેરા અમીરસ પાતી;
ત્રિશલા રાણી ગીત સુણાવે, મહાવીર પોઢેરે ૨

વીર થને મારા બાળ જગતમાં, ધીર ગંભીર થને તું જગતમાં;
સ્નેહ થકી તુજ જીવન ભરને, આ સંસારે રે. ૩

સંસારમાં સુખ ક્યાંય નથીરે, વેરઝેરથી દુનિયા ભરીરે;
કામક્રોધ મદ માયા ત્યજીને, ભવજલ તરનેરે. ૪

દુઃખ ભરેલા જીવન જગમાં, કરુણા વેદના પામે જીવનમાં;
રાજવૈભવના સુખ ત્યજીને, આંસુ લોહનેરે. ૫

સંસારના સૌ સંબંધ ત્યાગી, દીક્ષા લેઈ થા સંયમરાગી;
મોહનિદ્રામાં સૂતેલા જગને, દેને જગાડીરે. ૬

ઘર ઘર વન વન ઘૂમી વળને, અહિંસા પરમે ધર્મ તું રટને;
જિન શાસનની જ્યોત બનીને, મુક્તિ વરનેરે. ૭

આ પુસ્તકની શરૂઆત સંવત ૧૯૯૯ ની સાલમાં હરદે પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં કરેલી, પરંતુ કેટલાક કારણોસર પૃષ્ઠ ૧ થી ૨૦૦ છપાયા બાદ પ્રેસ બંધ થવાથી કામ અટકી પડ્યું. અને બાકીનું કામ મોહન પ્રિન્ટરી, મહેસાણામાં છપાવી પુરું કર્યું છે. તે કારણે પુસ્તક બહાર પાડવામાં વિલંબ થવા પામ્યો છે. તેથી છપાયેલ ફરમાઓ લાંબો ટાઈમ પડી રહેવાના કારણે જુના થયા છે, તેા ગ્રાહક બંધુઓ દરજુજર કરશે.

પ્રસ્તાવના.

પરમ ઉપકારી મહાપુરુષોએ સવ્ય જીવોના કલ્યાણ માટે, અનેક માર્ગો બતાવ્યા છે નાના બાળકોથી માડીને વિદ્વાનો પણ રૂચિપૂર્વક માર્ગની પસંદગી કરીને, આરાધક થઈને, કલ્યાણમાર્ગે જઈ શકે છે તેવા અનેક વિધિ વિધાનો જૈન-શામનમા હોવાથી, મુમુક્ષુ આત્માઓ યથાશક્તિ પ્રયત્ન કરવા દ્વારા કલ્યાણ માર્ગ સાધી શકે છે

ઉપકારી શ્રી અરિહંત પરમાત્માની અગપૂજા, અગ્રપૂજા, અને ભાવપૂજા દ્વારા સવ્યજીવો ભક્તિ કરે છે પુણ્યવાન આત્માઓ દરેક પૂજા અનેક ઉત્તમ દ્રવ્યો વડે કરી આત્માને ઉદ્દામિત બનાવે છે સદાકાળ ધર્મભાવના જાગ્રત ગણવા માટે દેવદર્શન, જિનપૂજન, ગુરુવંદન, વ્યાખ્યાન શ્રવણ દંડેરાસરોમા સ્નાત્રપૂજા, પ્રભુની અગરચના, આરતિ, મગળદીપ, રોશની વગેરે સાધનો જેટલા જરૂરી માનીએ છીએ, તેટલું જ મગીત પણ ભાવપૂજાનું જરૂરી અંગ છે મગીત તે હૃદયમાથી ઉત્પન્ન થયેલી વાણી છે ગાનાર સુદર રીતે ભાવવાહી અભિનયથી ગાતો હોય છે ત્યારે પોતે તથા શ્રોતાઓ પણ આધિ, વ્યાધિ, અને ઉપાધિને ભૂલી જાય છે અને ભાવપૂજામા તદ્વિન થઈ પગ્માત્મા સાથે સાક્ષાત્કાર કરતો હોય તેવી લાગણી અનુભવે છે

હાલમા પ્રભુ ભક્તિના લગભગ દરેક અવસરે મર્વ ઠેકાણે ભાવના, કિર્તન, સ્તવન દ્વારા લોકો આગ્રાધનાના પ્રયત્નો કરતા જોવામા આવે છે યોગીઓની યોગ સાધનામા જેટલી એકાગ્રતાની આવશ્યકતા છે તેટલીજ મગીત વખતે, ગાયકની એકાગ્રતા હોય છે તેનું મન, વાણી, અને ક્રિયા, અન્ય દુન્યવી બાબતોથી એટલું બધું પર થાય છે, કે ગાયક પોતાં સમજી શકતો નથી

આ વસ્તુનેજ અનુલક્ષીને પરમ ઉપકારી મહાત્માઓએ પ્રભુલક્ષિત પ્રસંગે અંતરમાંથી ઉદ્ભવેલી અત્યંત લાગણી પ્રધાન ભાષાદ્વારા, સ્તવનાદિની રચના કરી છે. તેવા ભાવવાહી સ્તવનાદિ ગાવા અને સાંભળવા દ્વારા અનેક જીવો ક્ષણભર તો કર્મના અનુબંધથી મુક્ત થાય છે. તેમજ એવી સંવર દશા સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિનું કારણ પણ બને છે. એ રીતે મોક્ષ પ્રાપ્તિના મૂળકારણ સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ દરેક જીવોનું લક્ષ્ય છે.

ચૈત્યવંદન, સ્તવન, અને સ્તુતિ સજ્જાયાદિ, આ પ્રમાણે ભાવપૂર્ણનું અંગ હોવાથી આ “જન ગુણ પદાવલી” લખ્ય જીવોને પ્રભુલક્ષિતમાં ઉપયોગી થાય તે હેતુથી સંગ્રહ કરીને છપાવવામાં આવી છે. આ અગાઉ આ પુસ્તકની ત્રણ આવૃત્તિઓ થઈ ગઈ છે. અને સુધારા વધારાવાળું આ ચોથું સંસ્કરણ છે. પ્રાચિન અને અર્વાચીન મહાત્માઓની ગંભીરવાણીમાં રચાયેલા ચૈત્યવંદન, સ્તવન, સ્તુતિ, અને સજ્જાયાદિનો નવ વિભાગમાં કરેલો સંગ્રહ સમાજને ઉપયોગી નીવડશે એમ અમારું માનવું છે.

શરૂઆતના છ વિભાગોનો સંગ્રહ રા. રા. પંડિત પ્રભુદાસ બહેચરદાસે કર્યો છે. અને છેલ્લા ત્રણ વિભાગનો સંગ્રહ પણ તેઓશ્રીનું માર્ગદર્શન છે. તે માટે તેમનો આભાર માનીએ છીએ.

શુદ્ધિ માટે ખાસ કાળજી રાખવામાં આવી છે રહેલી અશુદ્ધિ માટે જીવું શુદ્ધિ પત્રક આપવામાં આવ્યું છે

કાગળ અને છપામણીના મોંઘા મૂલ્ય તથા પુસ્તકનું કદ જોતાં—કિંમતમાં થયેલો વધારો ગ્રાહકોને વધુ નહીં જણાય.

સંવત ૨૦૦૫ } શ્રી જૈન ટ્રેયસ્કર મંડળ,
જ્યેષ્ઠ શુક્લા ત્રયોદશી } મહેસાણા. (ઉ. ગ.)

અનુક્રમણિકા.

૫૪

૫૪

ભાગ ૧ લો :

પ્રભુ સન્મુખ યોલવાના દુહા ૩

ભાગ ૨ જો

અષ્ટપદાગી પૂજા-તેનો ક્રમ તથા દોહા ૬

ભાગ ૩ જો

ચૈત્યવદન વિધિ-અને મૂત્રો- ૧૪

પ્રદક્ષિણા દેતી વખતે યોલવાના દુહા ૨૦

ભાગ ૪ થો ચૈત્યવદનો -

આદિનાથ આમિના ૨ ૨૧

શાન્તિનાથ પ્રભુનુ ૧ ૨૧

નેમિનાથ પ્રભુનુ ૧ ૨૨

પાર્શ્વનાથ સ્વામિના ૨ ૨૨

મદાવીગ આમિનુ ૧ ૨૩

ચૌવીસ જિનનુ ૧ ૨૩

મામાન્ય જિનના ૩ ૨૪

સીમધગ આમિના ૩ ૨૫

પચપગમેટિના ગુણોનુ ૧ ૨૬

તીર્થ ક્ષેત્રના વર્ણોનુ ૧ ૨૬

તીર્થ ક્ષેત્રના લાગુજોનુ ૧ ૨૭

તીર્થ ક્ષેત્રના ભવોનુ ૧ ૨૮

પુકરીક આમિનુ ૧ ૨૮

વિવિધ તીર્થનુ ૧ ૨૮

સિદ્ધાચલજીના ૨ ૨૯

પર્યુષ્ણ પર્વનુ ૧ ૩૦

સિદ્ધચલજીના ૨ ૩૦

બીજનુ ૧

પચમીનુ ૧

સૌભાગ્ય પચમીનુ ૧

અષ્ટમીનુ

એકાદશીનુ ૧

પચતીર્થનુ

ગયણના પગલાનુ ૧

મદાવીગ સ્વામીના પચ

કલ્યાણકનુ ૧

દીવાળીનુ ૧

વીસ ગ્યાનક તપનુ ૧

વર્ધમાન તપનુ ૧

રોહિણી તપનુ ૧

ઉપદેશકનુ ૧

સિમ ૧૨ આમિના દુહા

સિદ્ધાચલજીના દુહા

ભાગ ૫ થો રતવનો -

ઝડાભદેન પ્રભુના ૮

અજિતનાથ પ્રભુના ૪

સભરનાથ પ્રભુના ૩

અમિનદન આમિના ૪

સુમતિનાથ પ્રભુના ૩

પદ્મપ્રજા પ્રભુના ૪

મુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના ૨

ચદ્રપ્રજા પ્રભુના ૨

૩૨

૩૨

૩૨

૩૪

૩૪

૩૫

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૩૬

૪૦

૪૧

૪૦

૪૬

૫૧

૫૫

૫૬

૫૬

૫૬

सुविधनाथ प्रभुनां ४	...	६१
शितलनाथ प्रभुनां २	...	६३
श्रेयांसनाथ स्वामिनां ३	...	६५
वासुपूज्य स्वामिनां २	...	६६
विमलनाथ प्रभुनां ३	...	६८
अनंतनाथ प्रभुनां ३	...	६९
धर्मनाथ प्रभुना ३	...	७१
शान्तिनाथ प्रभुनां १०	...	७२
कुंथुनाथ स्वामिनां २	...	८३
अरनाथ प्रभुनां ३	...	८४
महिनाथ प्रभुनां ३	...	८६
मुनिसुप्रत स्वामिनां ४	...	८८
नेमनाथ स्वामिनां ३	...	९२
नेमिनाथ स्वामिनां ६	...	९४
पार्श्वनाथ प्रभुनां १५	...	१००
महावीर स्वामिनां ६	...	१११
सिम्धर स्वामिनां ८	...	११६
ग्राहु जिननुं १	...	१२५
द्वेजसा जिननुं १	...	१२६
अनंतविर्य जिननुं १	...	१२७
वीस विरहमान तीर्थं कुरेनुं १	...	१२८
सिद्धायणनां १४	...	१२९
सामान्य जिन स्तवन ६	...	१३९
जीजनुं स्तवन १ दाण ३	...	१४२
पांचमनां स्तवनो २	...	१४५
(७ दाणनुं तथा अन्य)		
आठमनां स्तवनो २	...	१५२

ओकादशीनुं १	...	१५६
वीस स्थानकुनुं १	...	१५८
सिद्धयकनां २	...	१५९
दीवाणीनां २	...	१६१
सिद्ध भगवाननुं १	...	१६२
पर्युषण पर्वनुं १	...	१६२
महावीर स्वामिनुं दालरकुं १...	...	१६४
महावीर स्वामिना २७ भावनुं १	...	१६७
महावीर स्वामिना पांच-		
कल्याणकुनुं १	...	१७५
सांग ६ ठो : स्तुतिओ :-		
ऋषभदेव स्वामिनी ३	...	१८६
शान्तिनाथ प्रभुनी ४	...	१८८
नेमनाथ प्रभुनी ३	...	१९१
पार्श्वनाथ प्रभुनी ३	...	१९३
महावीर स्वामिनी ५	...	१९५
अजितनाथ प्रभुनी १	...	१९८
संभवनाथ प्रभुनी १	...	१९८
अभिनंदन प्रभुनी १	...	१९८
सुमतिनाथ प्रभुनी १	...	१९९
पद्मप्रभ प्रभुनी १	...	१९९
सुपार्श्वनाथ जिननी १	...	१९९
चंद्रप्रभ प्रभुनी १	...	१९९
सुविधनाथ प्रभुनी १	...	१९९
शितलनाथ प्रभुनी १	...	२००
श्रेयांसनाथ जिननी १	...	२००
वासुपूज्य जिननी १	...	२००

વિમલનાથ જિનની ૧	૨૦૦	જલુ આમિની ૧	૨૨૪
અનંતનાથ જિનની ૧	૨૦૦	દેવાન દાની ૧	૨૨૫
ધર્મનાથ જિનની ૧	૨૦૧	મુદ્ધમણીની ૧	૨૨૭
કુથુનાથ જિનની ૧	૨૦૧	અધક મુનિની દાળ ૨	૨૨૮
અગ્નાથ જિનની ૧	૨૦૧	સિતાજીની ૧	૨૩૦
મલ્લિનાથ જિનની ૧	૨૦૧	પ્રસન્નચંદ્ર ગજર્ષિની ૧	૨૩૧
મુનિમુત્ત ત આમિની ૧	૨૦૧	શાલિભદ્રની ૧	૨૩૨
નમિનાથ જિનની ૧	૨૦૨	બાદુમલ્લિજીની ૧	૨૩૩
નેમિનાથ જિનની ૧	૨૦૨	બીજની ૧	૨૩૩
પાર્શ્વનાથ જિનની ૧	૨૦૨	પાચમની ૧	૨૩૪
મહાવીર આમિની ૧	૨૦૨	આફ મદની ૧	૨૩૫
સીમધર આમિની ૧	૨૦૩	એકાદશીની ૧	૨૩૭
સિદ્ધાચલજીની ૧	૨૦૩	ભવદત્ત ભવદેવની ૧	૨૩૭
બીજની ૧	૨૦૪	ઈલાચી પુત્રની ૧	૨૩૮
પચમીની ૧	૨૦૫	સાગ ૮ મો પદ સચલુ -	
પચમીની (સન્કૃત) ૧	૨૦૬	ઉપકારી મહાવીર	૨૪૦
આકમની ૧	૨૦૬	વડે પદ ત્રિશલા નદના	૨૪૦
એકાદશીની ૧	૨૦૭	શ્રી શાન્તિનાથ	૨૪૧
એકાદશીની (સન્કૃત) ૧	૨૦૮	આજે આગી બની નવગી	૨૪૧
સિદ્ધચક્રની ૨	૨૦૯	મહાવીર તમારી મનદગ	૨૪૨
પર્યુષણ પર્વની ૩	૨૧૧	ધનધન નેમિનાથ ભગવાન	૨૪૨
વોશ આનકની ૧	૨૧૪	અચુ નિગપસ વિગલા કોષ	૨૪૩
સાગ ૭ મો સન્કાયો.-		લલુતા મેરે મન માની	૨૪૩
અમૃતવેતની (નાની) ૨	૨૧૫	કથાગી કથે મહુ કોષ	૨૪૪
અનાયીમુનિની ૨	૨૧૮	એગ એગ નદિ આવે	૨૪૫
પરિક્ષમણાની ૧	૨૨૨	ટૂંકા પદો.-	
મેનાગજ મનિની ૧	૨૨૩	ગગે ગમે આનદ ગમે	૨૪૫

લાવે લાવે મોતીશા શેઠ ...	૨૪૫
મહાવીર દર્શન કેરા લાવ ...	૨૪૬
ડાંકો વાગ્યો શાસનના ...	૨૪૬
ચાલ ચાલ કુંવર ચાલ ...	૨૪૬
વિમલગિરિ ક્યું ન ભયે ...	૨૪૭
આશા ભર્યાં અમે આવીયાં ...	૨૪૭
નેમ પ્રભુના ચરણ કમલકી... ૨૪૭	
વાળો વાળો તુમે રથડો ...	૨૪૮
પ્રભુ મેરે અયસી આય બની... ૨૪૮	
દેખો માઈ અબખ રૂપ ... ૨૪૮	
ઝણલ જિણુંદા ... ૨૪૮	
સિદ્ધાચલનો વાસી પ્યારો ... ૨૪૮	
પ્યારો લાગે મુને સારો ... ૨૪૯	
આદિનાથ જિણુંદ લવપાર... ૨૪૯	
સાચું બોલોને નેમનાથ ... ૨૪૯	
વાગે છે રે વાગે છે ... ૨૪૯	
આતો લાખેણી આંગી ... ૨૫૦	

દેખી શ્રી પાર્શ્વતણી ...	૨૫૦
આશા ધરીને અમે આવીયાં ...	૨૫૦
મારા નાથની બધાઈ ...	૨૫૧

ભાગ ૯ મો [૧]

શ્રીમદ્ વીરવિજયકૃત સ્તાવ-	
પૂજની ત્રિધિ ...	૨૫૧
સ્તાવ પૂજા ...	૨૫૨ થી ૨૬૩

આરતિઓ [૨]

આદિનાથ પ્રભુની ...	૨૬૪
આરતિ બીજી ...	૨૬૪
શાંતિનાથ પ્રભુની ...	૨૬૫
મહાવીર સ્વામિની ...	૨૬૬
ચોવીસ તીર્થંકરોની ...	૨૬૭
મંગળ દીવા ૨ ...	૨૬૮
ચાર સરણાં ...	૨૬૮
ચાર સરણાં અનુવાદ ...	૨૭૦
શુદ્ધિ પત્રક ...	૨૭૧

જીવનમંત્ર.

આદર મળો કે ના મળો અમને કશી પરવા નથી,
ત્યમ ક્ષણ મળો કે ના મળો તે જાણુવા ઇચ્છા નથી;
કર્તવ્ય કરવા જન્મ આ દિનરાત તેમાં રત રહી,
ઝણસુકત વિશ્વથકી થવા કર્તવ્ય કરવું છે સહિ.

શ્રી જિનગુણ પદ્યાવલી

भर्गलायनम्

वीरः सर्व-सुरा-ऽसुरेश्वर-भङ्गितो वीरं पुधाः सञ्चिता
वीरेष्वाऽलिङ्गितः स्वकर्म-निययो वीराय नित्यं नमः ।
वीरात्तीर्थभिदं प्रवृत्तमनुजं वीरस्य दारं तपो
वीरे श्री-धृति-कीर्ति-कान्ति-निययः श्री-वीर ! लङ्घं हिश ॥१॥

ભાગ ૧ લો

પ્રભુ સન્મુખ બોલવાના સ્તુતિરૂપ શ્લોકો.

૧

પ્રભુ દર્શન મુખ સપદા, પ્રભુ દર્શન નવનિધ,
પ્રભુ દર્શનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ. ૧
ભાવે જિનવર પૂજ્યે, ભાવે દીને જ્ઞાન,
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવલ જ્ઞાન. ૨
શ્રવણ જિનવર પૂજ્યે, પૂજનાં ફળ હોય,
રાજ નમે પરજા નમે, આણ ન લોચે કોય ૩
ફલણ કેળ બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ,
જેમ તારામા ચંદ્રમા, તેમ શોભે મહારાજ ૪
ત્રિભુવન નાયક તુ ધણી, મહા મોટા મહારાજ;
મહોટ પુણ્યે પામીયો, તુમ દર્શન હું આજ ૫
આજ મનોરથ સવિ ફળ્યા, પ્રગટ્યા પુણ્ય કલ્સોલ,
પાપ કરમ દૂરે ટળ્યા, નાઠા હું ખ દ દોલ ૬
પચમ કાળે પામવો, હર્ષભ પ્રભુ દેહર,
તો પણ તહારા નામનો, છે મહોટા આધાર. ૭

૨-

છે પ્રતિમા મનોહારિણી. હું ખદરી, શ્રી વીર જિણ દની,
ભક્તોને છે સર્વદા મુખ કરી, જાણે ખીલી ચાહની.
આ પ્રતિમાના ગુણ ભાવ ધરીને, જે માણસો ગાય છે,
પામી સઘળા મુખ તે જગતના, મુક્તિ ભણી જાય છે ૧

~*~ દોષાદિ કેટલાક કાગળો છતાં, દાલમાં વિશેષ પ્રચલિત
દોષાથી આ સ્તુતિ અમોએ અહીં મૂખ છે

પૂર્ણાનન્દમયં મહોદયમયં કૈવલ્યચિદ્મયં
રૂપાતીતમયં સ્વરૂપરમણં સ્વાભાવિકીશ્રીમયમ્ ।
જ્ઞાનોદ્યોતમયં સ્વરૂપરમણં સ્યાદ્વાદવિદ્યાલયં
શ્રી-સિદ્ધાયલતીર્થરાજમનિશં વન્દેડહમાદીશ્વરમ્ ॥

નેત્રાનન્દકરી ભવોદધિતરી શ્રેયસ્તરોર્મજ્જરી
શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી વ્યાપક્ષતા-ધૂમરી ।
હર્ષોત્કર્ષશુભપ્રભાવલહરી રાગદ્વિષાં જિત્વરી
મૂર્તિઃ શ્રીજિનપુર્જવસ્ય ભવતુ શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્ ॥

કિં કપૂરમયં સુધારસમયં કિં ચન્દ્રરોચિર્મયં
કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં કારુણ્યકેલિમયમ્ ।
વિશ્વાનન્દમયં મહોદયમયં શાભામયં ચિન્મયં
શુક્લધ્યાનમયં વપુર્જિનપતે-ભૂયાઃ ભવાલમ્બનમ્ ॥

અધાભવત્ સદ્ગતિ નયનદ્વયસ્ય
દેવ ! ત્વદીયચરણામ્બુજવીક્ષણેન ।
અથ ત્રિલોકતિલક ! પ્રતિભાસતે મે
સંસારવારિધિરયં ચુલુકપ્રમાણઃ ॥

અથ મે સદ્ગતં જન્મ, અથ મે સદ્ગતિ ક્રિયા ।
અથ મે સદ્ગતં ગાત્રં જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્ ॥

જિને ભક્તિર્જિને ભક્તિ-ર્જિને ભક્તિર્દિને દિને ।
સદા મેડસ્તુ સદા મેડસ્તુ સદા મેડસ્તુ ભવે ભવે ॥

तुभ्य नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ ।

तुभ्य नमः क्षितितलामलभूपण्याय ।

तुभ्य नमस्त्रिजगत परमेश्वराय

तुभ्य नमो जिन ! सर्वोद्दिशोपण्याय ॥

१०

प्रशमरसनिमग्न दृष्टियुग्म प्रसन्न

वदनकमलमर्कु कामिनीसङ्गन्यः ।

करयुगमपि यत्ते शस्त्रसम्बन्धवन्ध्य

तस्मिन् जगति देवो वीतरागस्त्वमेव ॥

११

नमो दुर्वाररागादि-वैरवारनिवारिणे ।

अर्द्धते योगिनाथाय महावीर्य तायिने ॥

१२

कल्याणपादपारामं श्रुतगङ्गादिमायलम् ।

विश्वाम्बोजरवि देव, वन्दे श्रीज्ञातनन्दनम् ॥

१३

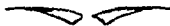
दर्शन देवदेवस्य, दर्शन पापनाशनम् ।

दर्शन स्वर्गमोपान, दर्शन मोक्षसाधनम् ॥

१४

मङ्गल लगवान् वीरो मङ्गल गौतम प्रभु ।

मङ्गल स्थूलद्राघा जैतो धर्मोऽम्बु मङ्गलम् ॥

ભાગ ૨ એ

અષ્ટપ્રકારી પૂજા, તેનો ક્રમ તથા દોહા.

શ્રાવકોએ હંમેશા શ્રી જિનેશ્વર દેવોની દ્રવ્યથી: અને ભાવથી: એમ ઉભય પ્રકારે પૂજા કરવી જોઈએ. અષ્ટપ્રકારી પૂજા, એ દ્રવ્ય પૂજા છે, અને તેના કરનારે સાત પ્રકારની શુદ્ધિ જાળવવી જોઈએ. એને માટે ચોસઠ પ્રકારી પૂજામાં કહ્યું છે, કે:-

‘સાતે શુદ્ધિ સમાચરીરે, પૂજશું અમે રંગે લાલ’

સાત શુદ્ધિ:—

^૧અંગ ^૨વસ્ત્રન ^૩મન ^૪ભૂમિકા, ^૫પૂજોપગરણુ સાર;

ન્યાયદ્રવ્ય વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૧

૧. અંગશુદ્ધિ—શરીર શુદ્ધ થઈ રહે, એટલા માપસરના જળથી શુદ્ધ ભૂમિ ઉપર સ્નાન કરી કોરા રૂમાલથી શરીરને બરાબર લુંછવું, તથા પાણી ઢોળતાં જીવજંતુની વિરાધના ન થાય, એ ધ્યાનમાં રાખવું.

૨. વસ્ત્રશુદ્ધિ—પૂજા માટે પુરુષોએ બે વસ્ત્ર અને સ્ત્રીઓએ ત્રણ વસ્ત્ર તથા રૂમાલ રાખવો. પુરુષોએ મુખકોશ માટે રૂમાલ રાખવાને નથી જ. તથા ગંજીકરાક વિગેરે પૂજા કરતી વખતે પહેરી શકાય નહિ. પૂજા માટેના વસ્ત્રો:— સફેદ, ફાટ્યા, બળ્યા કે સાંધ્યા વિનાનાં રાખવાં. એ વસ્ત્રો રેશમી હોય તો પણ તે હંમેશાં ધોવાં જોઈએ. તથા સુગંધિ પદાર્થોથી વાસિત કરવાં જોઈએ. ખીજા કોઈપણ કામમાં વાપરવાં જોઈએ નહિ.

પૂજના કપડા પહેરીને વગર ન્હાએલાને કે અશુદ્ધ વસ્ત્રવાળાને અડવું નહિ

૩. મન શુદ્ધિ—પૂજના મનને સ્થિર કરવું અને બીજી બધું તે વખતે ભૂલી જવું

૪. ભૂમિશુદ્ધિ—દેરાસરમા કાળે બરાબર લીધો છે, કે કેમ ? તે જોવું પૂજના ઉપકરણો લેવા મૂકવાની જગ્યા પણ જેમ બને તેમ શુદ્ધ રાખવી

૫ ઉપકરણશુદ્ધિ—ડેસર, સુખડ, પુષ્પ, ધૂપ, અગરબત્તી, દીપક, ચોખા, ફળ, નૈવેદ્ય વિગેરે જેમ બને તેમ ઉચી જાતિના-રત્નરૂપ-પોતાના ઘરના લાવવા કળશ, ધૂપધાણા, કાનસ અગ-લૂછણા વિગેરે સાધનો ખૂબ ઉજળા ચક્રચકાટ ગાખવા જેમ ઉપકરણની શુદ્ધિ વધારે, તેમ આર્હાદ વધારે આવશે, અને ભાવની વૃદ્ધિ પણ વધારે થશે

૬ દ્રવ્યશુદ્ધિ—જિનપૂજા આદિ શુભ કાર્યમાં વપરોતું દ્રવ્ય જો ન્યાયથી ઉપાર્જન કરેલું હોય, તો તે શુદ્ધ દ્રવ્યદ્વારા ભાવની વૃદ્ધિ બહુજ થાય છે

૭ વિધિશુદ્ધિ—રનાન કરીને શુદ્ધ, ઉજ્જવળ વસ્ત્ર પહેરી, પૂજના ઉપકરણો લઈ, શુભ ભાવના વાસિત અત કચ્છપૂર્વક જિનમંદિરે જવું રસ્તામા કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ ન થઈ ન્તય, એ ધ્યાનમા રાખવું મંદિર દૂર હોય, તો પગ ધોવા માટે પાણી સાથે લઈ જવું

શ્રી જિનમંદિરમાં પ્રવેશ.

દહેગમરમા પેસતા પ્રથમ 'નિસીહિ' કહેવી છેટેથી પ્રભુનું મુખ જોતા ભક્તિપૂર્વક બે હાથ ભેગા કરી મસ્તકે લગાડી 'નમો જિણાણુ' બોલવું જ્યાં પ્રદક્ષિણા કરી ચક્રાય તેમ હોય, ત્યાં

ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી. પ્રદક્ષિણા કરતાં અને કૃપા પછી દેરાસરમાંથી આશાતના ટાળવા બનતું કરવું. પછી મૂળનાયક પ્રભુસન્મુખ જઈ મધુર સ્વરથી ભાવપૂર્વક સ્તુતિઓ બોલવી. પુરુષોએ જમણી બાજુએ અને સ્ત્રીઓએ ડાબી બાજુએ ઉભા રહેવું સ્તુતિ બોલતી વખતે પોતાનું અર્ધું અંગ નમાવવું.

પૂજા કરનારે પોતાના કપાળમાં, ગળે, છાતીએ અને નાભિએ એમ પાંચ તિલક કરવા. પછી બીજી વખત ‘નિરીડિ’ કહી દ્રવ્યપૂજામાં જોડાવું.

શ્રી અષ્ટપ્રકારી પૂજાનો કેમ.

અષ્ટપ્રકારી પૂજા એટલે શ્રી જિનેશ્વરદેવની આઠ પ્રકારના દ્રવ્યોથી પૂજા કરવી તે. એ આઠ પ્રકારોમાં પહેલા ત્રણ પ્રકારની પૂજાને અંગપૂજા કહેવાય છે, જ્યારે બાકીના પાંચ પ્રકારોની પૂજા અગ્રપૂજા કહેવાય છે. પહેલી ત્રણ પૂજા પ્રભુના અંગને સ્પર્શ કરીને કરવાની હોવાથી તેને ‘અંગપૂજા’ કહેવાય છે, અને બીજી પાંચ પૂજા પ્રભુની આગળ-સન્મુખ રહીને કરવાની હોવાથી ‘અગ્રપૂજા’ કહેવાય છે.

જેને શરીરમાંથી રસી ઝરતી હોય તેણે અંગપૂજા પોતાનાં અંદન-પુષ્પ આદિથી બીજા પાસે કરાવવી, અને અગ્રપૂજા તથા ભાવપૂજા પોતે કરવી.

૧. જલપૂજા—પ્રથમનિર્માદ્ય ઉતારી પોતાના શરીર સાથે પ્રભુનું અંગ ન ઘસાય તેમ, તથા બહુ પોચા હાથે વાળાફૂંચીથી કેસર દૂર કરી, પંચામૃતથી [દૂધ, દહીં, સાકર, ઘી, પાણીમાં નાંખીને] શ્રી જિનપ્રતિમા આદિને નહવણુ કરી, ચોક્ષા પાણીથી નહવણુ કરવું. ત્રણ અંગલૂંછણાં પોતાના હાથેજ બહુ માનપૂર્વક બરાબર કરવાં.

જલપૂજના દુહા.

જલપૂજા જુગતે કશે, મેલ અનાદિ વિનાશ,
 જલપૂજા ફલ મુજ હજે, માગો એમ પ્રભુ પામ ૧
 જ્ઞાન-કલશ ભરી આતમા, મમતારસ ભરપૂર,
 શ્રી જિનને નવરાવતા, કેમ હોયે ચકચૂર ૨
 મેરુગિખર નહવરાવે, હો સુરપતિ-મેરુગિખર૦
 જન્મજાળ જિનવરજાળ નાણી, પચડુપ કરી ભાવે હો સુર૦ ૧
 રતન પ્રમુખ અડજાતિના કળશા, ઔપધિ ચૂરણ મિલાવે,
 ખીરમમુદ્દ તીર્થોદક આણી, સ્નાત્ર કરી ગુણ ગાવે હો સુર૦ ૨
 એણિપરે જિનપ્રતિમાકો નહવણ કરી, બોધિણીજ માનુ વાવે,
 અનુકંમે ગુણરત્નાકર કરસી, જિન ઉત્તમ પદ પાવે હો સુર૦ ૩

[માલકોશ]

આનંદભર નહવણ કરો, જિનચંદ,
 કચન-રતન-કળશ જલ ભરકે, મહકે ખરામ સુગધ,
 સુગિરિ ઉપર સુગપતિ સઘરે, પૂજે ત્રિભુવન ઇંદ
 આનંદ૦ ૧

આવક તિમ જિન નહવણ કરીને, કાટે કલિમલકદ,
 આતમ નિર્મલ મળ અઘ ટાળી, અગિહત રૂપ અમદ
 આનંદ૦ ૨

૨ ચંદનપૂજા-કેમર, ખરામ, સુખડ, વિગેરેથી વિલેપન-
 પૂજા કરવી નવ અગે તિલક કરવા પૂજા કરતા નખ કેમરમા
 બોળાય નહિ અને પ્રભુને અડે નહિ, તયા કેમરના છાટા પડે
 નહિ, એ ધ્યાનમા રાખવું

ગરીબા ઉપર નજાવેલા નવઅગે યોગવિદ્યામા પ્રગિહતુડા તુડા ચક્રો
 છે, અને તેમાં અમુક અમુક દેરીઓ આદિ ૩ આવા કારોયી નવઅગે
 વવાર પવિત્ર ગણાય છે તેથી પણ નવઅગે પૂજા કરવાનો વિવિધ સબવે છે

અંદન-પૂજનો દુહો.

શીતલ ગુણ જેહમાં રહ્યો, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ,
આત્મ શીતલ કરવા ભણી, પૂજે અરિકા અંગ. ૧

નવ અંગ પૂજના દુહો.

જલભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋષભ ચરણ અંગુઠડે, દાયક ભવજલ અંત. ૧

[પ્રભુના જમણા અને ડાબા અંગુઠે તિલક કરવું]

જનુબળે કાઉસગગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ:
ખડા ખડા દેવળ લઈ, પૂજે જનુ નરેશ. ૨

[પ્રભુના જમણા અને ડાબા ઠીંચણે તિલક કરવું]

લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી દાન:
કર કાંડે પ્રભુપૂજના, પૂજે ભવી બહુ માન. ૩

[પ્રભુના જમણા અને ડાબા કાંડે તિલક કરવું.]

માન ગયું દોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત,
ભુજબળે ભવ જળ તર્યા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪

[પ્રભુના જમણા અને ડાબા ખભે તિલક કરવું]

સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવી, શિરશિખા પૂજંત. ૫

[પ્રભુના મસ્તકની શિખાએ તિલક કરવું]

તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવનતિલક સમા પ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત. ૬

[પ્રભુના કપાળમાં તિલક કરવું]

સોલ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વતુંલ;
મધુર ધ્વનિ સુરનર સુણે, તેણે ગળે તિલક અમૂલ. ૭

[પ્રભુના કંઠે તિલક કરવું]

હૃદયકમલ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને ગેષ,
હિમ દહે વનખડને, હૃદય તિલક મતોષ. ૮

[પ્રભુની છાતીએ તિલક કરવું.]

રતનત્રયી ગુણ ઉજળી, મકલ સુગુણ વિશ્રામ,
નાભિ કમળની પૂજના, કરતા અવિચલ ધામ. ૯

[પ્રભુની નાભિએ તિલક કરવું]

ઉપદેશક નવ તત્ત્વના, તેણે નવ અગ જિહ્વિદ,
પૂજે બહુવિધ રાગથી, કહે શુભવીર મુણિદ. ૧૦

૩. પુષ્પપૂજા—સરસ, સુગંધિદાર અને અખડ પુષ્પો
ચઢાવવા નીચે પડેલ પુષ્પ ચઢાવવું નહિ

પુષ્પ-પૂજાનો દુહો

સુરભિ અખડ કુસુમ ગ્રહી, પૂજે ગતમતાપ,
સુમન્વતુ લવ્યજ પરે, કરીયે મમકિત છાપ

૪ ધૂપપૂજા—ગભારાની બહાર પ્રભુની ડાબી બાજુએ
ઉભા રહી ધૂપ કરવો

ધૂપ-પૂજાનો દુહો

ધ્યાનઘટા પ્રગટાવીયે, વામનયન જિન ધૂપ;
મિત્રછત દુર્ગંધ દૂઝે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ. ૧

૫ દીપક પૂજા—પ્રભુની જમણી બાજુએ ઉભા રહી
દીપક-પૂજા કરવી

દીપક-પૂજાનો દુહો

દ્રવ્ય દીપ સુવિવેકથી, કરતા દુખ હાય ફેક,
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુએ, લામિત લોડાલોડ. ૧

૬. અક્ષતપૂજા—અખંડ ચોખા વડે સાથિયો, નંદાવર્ત વિગેરે કરવું.

અક્ષત પૂજનો દુહો.

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;
પૂરી પ્રભુસન્મુખ રહો, ટાલી સકલ જંનલ. ૧

સાથિયો કરતી વખતે બોલવાના દુહો.

ચિહ્નગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મ-મરણ જંનળ;
અષ્ટકર્મ નિવારવા, માથું મોક્ષ ફલ સાર. ૧

અક્ષત પૂજ કરતાં થકાં, સફળ કરું અવતાર;
ફલ માથું પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર. ૨

દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રના, આરાધનથી સાર;
સિદ્ધશિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ૩

૭. નૈવેદ્યપૂજા—સાકર, પતાસાં, ઉત્તમ મીઠાઈ વિગેરે નૈવેદ્ય સાથિયા ઉપર મૂકવું.

નૈવેદ્ય પૂજનો દુહો.

અણહારી પદ્મ મેં કર્યા, વિગગહ ગર્હ્ય અનંત;
ફર કરી તે દીજીયે, અણહારી શિવ સંત. ૧

૮ ફલપૂજા—બદામ, સોપારી, શ્રીફળ અને પાકા ફળો
સિદ્ધગિતા ઉપર મૂકવા

ફલ-પૂજાનો દુહો

ઇન્દ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ,
પુરુષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ ૧
આ રીતે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કર્યા બાદ ચામર વિગેરેથી
પૂજા કરવી.

ચામર-પૂજા કરતી વખતે બોલવાની ઢાળ
બે બાબુ ચામર ઢાળે, એક આગળ વળ ઉભાળે,
જઈ મેરુ ધરી ઉત્તમગે, ઇન્દ્ર ચોસઠ મળીયા રગે,
પ્રભુ પામનુ સુખહુ જોવા, ભવોભવના પાતિક જોવા ૧

(દ્રવ્યપૂજા બધી પૂરી કર્યા પછી, ત્રીજી વખતની “નિસીહિ” કરી,
ચૈત્યવન્નાદિક ભાવપૂજામાં જોડાવું)

માલિની છન્દ

મકલ-કુશલ-વલ્લી-પુષ્કરાવર્ત-મેઘો
દુરિત-તિમિર-ભાનુ કલ્પવૃક્ષોપમાન ।
ભવ-જલ-નિધિ-પોત મર્વ-સપત્તિ-હેતુઃ
સ ભવતુ સતત વ શ્રેયસે શાન્તિનાથ ॥૧॥
[શ્રેયમે પાર્શ્વનાથ]

નૈવેદ્યને ઠેકાણે ફળ અને ફળને ઠેકાણે નૈવેદ્ય એમ પણ મુકાવું જોવાય છે

ભાગ ૩ જે

ચૈત્યવંદનનો વિધિ અને સૂત્રો.

શ્રી ચૈત્યવંદનનો વિધિ

૧. પ્રથમ ત્રણવાર ભૂમિ પ્રમાણ ત્રણ ખમાસણ દઈ ઇચ્છા-કારેણ સંદિસહ લગવાનું ચૈત્યવંદ કરું ?
ગુરુ:— (હાજર હોય તો, કહે કે-) કરેહ.
શિષ્ય:— ઇચ્છં.
- જે હાથ ડોકાને આધારે બેસી, પ્રભુજીની સામે એકાગ્ર દષ્ટિ રાખી, જે હાથેણ લોચ ઉપર સ્થાપી, અર્થના ચિંતન પૂર્વક, ખુદલા અવાજથી, ભક્તિ ભાવના હાવાભાવ અને આનંદના આંસુ સાથે નીચેના સૂત્રો બોલવા.
૨. સકલ-કુશલ-વહ્નીં પછી કોઈપણ ચૈત્યવંદન, જંકિંચિ, નમુત્યુણં કહેવું.
૩. પછી-જે હાથ કપાળ સુધી જરા ઉંચે લઈ જઈ જાવંતિ કહી, એક ખમાસણ ! દઈ, સર્વ ચૈત્યોને અહીં બેઠાં વંદન કરવું. એજ પ્રમાણે જે હાથ કપાળ સુધી ઉંચા લઈ જઈ જાવંતકેવિ સૂત્ર કહી, સર્વ શ્રમણ મહાત્માઓને વંદન કરવું.
૪. પછી-નમોઽર્હત્ કહી પ્રભુજીના ગુણોની વર્ણનાથી ભરપૂર, ગંભીર અર્થવાણું, સ્તવન મધુર સ્વરથી કહેવું.
(સ્તવન ન આવડે, તો ઉવસગ્ગ-હરં સ્તોત્ર કહેવું.)
૫. પછી-જે હાથ લલાટ સુધી ઉંચે લઈ જઈ જય વીયરાય ! કહી હૃદયથી પ્રાર્થના કરવી. આભવમખંડા પછી હાથ જરા નીચે ઉતારવા.

- ૬ પછી-ઉભા થઈ અરિહંત-ચેઈઆણુ ૦, અન્નતથ ૦, કહી,
 જિનમુદ્રાએ [બે પગ વચ્ચેનું અતરઆગળ ચાર આગળનું
 અને પાછળ કાંઈક જોગણુ રાખી] એક નવકારનો
 કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રભુજીને ભાવવદન કરવું
- ૭ પછી-નમો અરિહંતાણું કહી, કાઉસ્સગ્ગપારી, નમોડહંત
 કહી પ્રભુજીના ગુણોની સ્તુતિરૂપ એક થોય કહેવી
- સૂચના:-૧ જે ભગવાનના પ્રતિમાજી મહારાજ હોય, તેમનું
 ચૈત્યવંદન, સ્તવન અને થોય જનતા સુધી કહેવા
 ૨ સ્ત્રીઓએ નમોડહંત ન કહેવું

ચૈત્યવંદનમાં આવતા સૂત્રો.

જગચિંતામણિ-ચૈત્યવંદન.

ધરણાકારેણુ સ દિસાહ ભગવન ! ચૈત્યવંદન કરુ ? ઈચ્છ
 જગચિંતામણિ જગનાહ જગગુરુ જગરૂખણુ,
 જગજ ધવ જગસત્યવાહ જગભાવવિચ્છેદખણુ,
 અઠ્ઠાવયમ્ઠવિચ્છેદવ કમ્મઠ્ઠવિણાસણુ,
 ચઉવીસંપિ જિણુવર જયંતુ અપ્પહિહયસાસણુ ॥૧॥
 કમ્મભૂમિહિં કમ્મભૂમિહિં પઠમ-સંઘયણિ-
 ઉમેસય સત્તરિમ્મય જિણુવરાણુ વિહરંત લખભધ,
 નવકોહિહિં કેવલિણુ કોહિ-સહસ્સ નવ સાહુ ગમ્મધ,
 સપથ જિણુવર વીસ, મુણિ બિહું કોહિહિ વર નાણુ,
 સમણુહ કોહિ-સહસ-દુઅથુણિજજઘ નિચ્ચ વિહાણિ ॥૨॥
 જયઉ સામિય ! જયઉ સામિય ! રિસહ ! સત્તુંજિ-
 ઉજ્જિતિ પહુ નેમિજિણુ જયઉ વીર સચ્ચઉરિમ ડણુ,

ભરુઅઞ્છિં સુણિસુવ્વય સુહરિપામ્મ દુહ-દુરિય-ખંડણ.
 અવરવિદ્દેહિં તિત્થયરા ચિહ્નં દિસિ વિદિસિ જિં કેવિ,
 તીઆણાગયસંપધઅ વંદું જિણુ સવ્વેવિ ॥૩॥
 સત્તા-ણવધ-સહસ્સા લક્ખા છપ્પન્ન અટ્ટ-કોહિયો
 ખત્તિસય ખાસિયાધ તિયલોએ એધએ વંદે ॥૪॥
 પનરસ કોહિ-સયાધ કોહી ખાયાલ લક્ખઅડવન્ના ।
 છત્તીસ-સહસ અસિધં સાસયખિંખાધં પણમામિ ॥૪॥

જ' કિંચિ-સૂત્ર.

જ' કિંચિ નામતિત્થં સગ્ગે પાયાલિ માણુએ લોએ ।
 જાઈ જિણુખિંખાધ તાઈ સવ્વાધં વંદામિ ॥૧॥

નમુત્થુણં શકંસ્તવ-સૂત્ર.

નમુત્થુણં અરિહંતાણું ભગવંતાણું ૧
 આઈગરાણું, તિત્થયરાણું, સયંસંબુદ્ધાણું ૨
 પુરિસુત્તમાણું, પુરિસસીહાણું, પુરિસવરપુંડરીયાણું,
 પુરિસવરગંધહત્થીણું ૩
 લોગુત્તમાણું, લોગનાહાણું, લોગહિયાણું, લોગપર્ધવાણું,
 લોગપજ્જેઅગરાણું ૪
 અભયદયાણું, ચક્ખુદયાણું, મગ્ગદયાણું, સરણુદયાણું,
 ખોહિદયાણું ૫
 ધમ્મદયાણું, ધમ્મદેસયાણું, ધમ્મનાયગાણું, ધમ્મસાર-
 હીણું, ધમ્મ-વર-ચાઉરંત-ચક્કવટ્ટીણું. ૬
 અપ્પહિહયવરનાણુદંસણુધરાણું, વિયટ્ટછઉમાણું ૭
 જિણાણું જાવયાણું, તિન્નાણું, તારયાણું, બુદ્ધાણું ખોહ-
 યાણું, સુત્તાણું મોઅગાણું ૮

સવ્વન્નૂણું, સવ્વ-દરિસીણું. સિવમયલમરુઅમણું તમ-
કખયમવાખાહમપુણરાવિત્તિ સિદ્ધિગદનામધેયં ઠાણું
સંપત્તાણું,

નમો જિણાણું જિઅ-ભયાણું ૯
જે અ અર્ધયા સિદ્ધા જે અ ભવિસ્સ તિણાગએ કાલે ।
સ પદ અ વટ્ટમાણા સવ્વે તિવિહેણુ વંદામિ ૧૦

જાવંતિ ચેધઆઈ-સૂત્ર.

જાવંતિ ચેધઆઈ ઉટ્ટે અ અહે અ તિરિઅ-લોએ અ ।

સવ્વાઈ તાઈ વ દે ઇહ સંતો તત્થ સંતાઈ. ૧

જાવંત કેવિ સાહૂ-સૂત્ર.

જાવ ત કેવિ સાહૂ ભરહેરવય-મહા-વિદેહે અ ।
સવ્વેસિં તેસિં પણુઓ તિવિહેણુ તિદંડ-વિરયાણું ૧

પચપરમેષિ નમસ્કાર-સૂત્ર

નમો ડહંત-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-સાધુલ્લયઃ ૧

ઉવસગ્ગહરં-સ્તવન

ઉવસગ્ગ-હર પાસ પાસં વંદામિ કમ્મઘણુ-સુકં ।
વિસહગવિસનિજાસ મંગલ-કલ્લાણુ-આવાસં. ૧
વિમહર કુલિગમ ત ઠ ઠે ધારેઈ જે સયા મણુઓ ।
તસ્સ ગહ-રોગ-મારી-દુદ્ધ-જરા જ તિ ઉવસામ ૨
ચિદ્ધં દૂરે મતો તુજા પણામોવિ બહુફલો હોઈ ।
નરતિરિએમુ વિ છવા પાવતિ ન દુકખ-દોગચ્ચ ૩
તુહ સમ્મત્ત લદ્ધે ચિતામણિ-કપ્પપાયવજ્જલહિએ ।
પાવતિ અવિગ્ગેણુ છવા અ-ચરા-મર ઠાણું ૪

ધન્ય સ્ત્રીઓ મહાયસ ! ભક્તિભર-નિભરેણુ હિયઓણુ
તા દેવ ! દિનજ બોહિં ભવે ભવે પાસ-જાણુ-ચંદ ! ૫

જય વીયરાય--પ્રાર્થના-સૂત્ર

જય વીયરાય ! જગગુરુ ! હોઉ મમં તુહ પભાવઓ ભયવં !

ભવ-નિવેઓ મગ્ગાણુસારિયા ઇદુ-ફલ-સિદ્ધી ॥ ૧

લોગ-વિરુદ્ધચાઓ ગુરુજાણુપૂઆ પરત્થ-કરણું ચ ।

સુહગુરુભેગો તવચણુ-સેવણુ આભવમખંડા ॥ ૨

વારિજજઘ જઘવિ નિયાણુ-ખંધણું વીયરાય ! તુહસમચે

તહવિ મમ હુજજ સેવા ભવે ભવે તુમહ ચલણાણું ॥ ૩

દુઃખ-ક્રમઓ ક્રમક્રમઓ સમાહિમરણુંચ બોહિલાભોચ

સંપજજઉ મહ એઅં તુહ નાહ ! પણામકરણેણું ॥ ૪

સર્વ-મર્જીલમાર્જીદયં સર્વ કલ્યાણકારણમ્ ।

પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૫

અરિહંત ચેઇઆણું-ચૈત્યસ્તવ-સૂત્ર.

અરિહંતચેઇઆણું

કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં

વંદણુવત્તિયાઓ

પૂઆણુવત્તિયાઓ

સકારવત્તિયાઓ

સમ્માણુવત્તિયાઓ

બોહિલાભવત્તિયાઓ

નિરુવસગ્ગવત્તિયાઓ

સદ્ધાઓ મેહાઓ ધિઇઓ ધારણાઓ આણુપ્પેહાઓ

વડમાણીઓ

ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં.

અન્નતથ ઊસસિએણું-કાયોત્સર્ગ-સૂત્ર.

અન્નતથ

ઊસસિએણું

નીસસિએણું

ખાસિએણું

છીએણું

જંભાધએણું

ઉડુએણું

વાયનિસગ્ગેણું

ભમલીએ

પિત્તસુચ્છાએ

સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં

સુહુમેહિ ખેલસચાલેહિં

સુહુમેહિ દિટ્ઠિસંચાલેહિં

એવમાધએહિ આગારેહિ

અભગ્ગો અવિરાહિઓ

હુજ્જ મે કાઉસગ્ગો ૩

જાવ-અરિહંતાણું ભગવતાણું નસુક્કારેણું

ન પારેમિ ૪

તાવ-કાયં

ઠાણેણું

મોણેણું

આણેણું

અપ્પાણું વોસિરામિ

(૮ માં પેષજ ઉપરથી ભાગ ૨ જાનું ખાકી)

પ્રદક્ષિણા દેતી વખતે બોલવાના દુહા.

- કાળ અનાદિ અનંતથી ભવ ભ્રમણુનો નહિ પાર;
તે ભ્રમણા નિવારવા પ્રદક્ષિણા દઉં ત્રણ વાર. ૧
- ભ્રમતીમાં ભ્રમતાં થકાં, ભવ ભાવઠ દૂર પલાય;
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર રૂપ પ્રદક્ષિણા ત્રણ દેવાય. ૨
- જન્મ મરણાદિ સવિ ભય ટળે સીઝે જો દર્શન કાજ;
રત્નત્રય પ્રાપ્તિ ભણી દર્શન કરો જિનરાજ. ૩
- જ્ઞાન વડું સંસારમાં જ્ઞાન પરમ સુખ હેત;
જ્ઞાન વિના જગ જીવડા ન લહે તત્ત્વ સંકેત. ૪
- અય તે સંઅય કર્મનો રિક્ત કરે વળી જોડ;
ચારિત્ર નામ નિચુકતે કહ્યું વંદે તે ગુણગેહ. ૫
- જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર એ રત્નત્રયી નિરધાર;
ત્રણ પ્રદક્ષિણા તે કારણે ભવ દુઃખ ભંજનહાર. ૬

ભાગ ૪ થો.

ચૈત્યવંદનો

શ્રી આદિનાથ સ્વામિનાં—૨

આદિદેવ અલવેમરુ, વિનીતાનો રાય,
 નાભિરાયા કુલ મહાણા, મરુદેવા માય ૧
 પાત્રમે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમદયાલ,
 ચોરાશી લખ વર્ષનું, જસ આયુ વિશાલ ૨
 વૃષભ લછન જિન વૃષ ધરુએ, ઉત્તમ-ગુણ-મણિખાણ,
 તમ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીયે અવિચલ ઠાણ ૧

૨

જય । જય । નાભિનરિ દનંદ, સિદ્ધાચલ મહણ,
 જય । જય । પ્રથમ જિણુદયદ, લવહ ખ વિહંડણ ૧
 જય । જય । સાધુસુરિદ વૃંદ-વદિઅ-પરમેસર,
 જય । જય । જગદાનદ કદ, શ્રી ઋષભજિણેસર ૨
 અમૃત મમ જિન ધર્મનો એ હાયક જગમા જાણ,
 તુજ પદ પકજ પ્રીત ધર, નિશદિન નમત કલ્યાણ ૩

શાન્તિનાથ ભગવંતનું—૧

શાન્તિ જિનેસર મોક્ષમા, અચિરા સુત વદો,
 વિશ્વસેન-કુલ-નભ-મણિ, ભવિજન સુખ કદો ૧
 મૃગ લછન, જિન આઉખુ લાખ વરમ પ્રમાણ,
 હૃતિણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણ ૨
 આલીશ ધનુષની દેહડી એ, સમગ્રઉર મ સઠાણ,
 વદન પદ્મ જયુ અદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણ ૩

શ્રી નેમિનાથ ભગવાનનું-૧

નેમિનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય,
સસુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુજીના તાય. ૧
દશહ ધનુષની દેહડી, આયુ વર્ષ હજાર,
શંખલંછન ધર સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર. ૨
શૌરીપુરી નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામિનાં-૩

ઓં નમઃ પાર્શ્વનાથાય, વિશ્વ-ચિન્તામણીયતે ।
હ્રી ધરણેન્દ્ર-વૈરોટ્યા, પદ્માદેવી-ચુતાયતે । ૧
શાન્તિ-તુષ્ટિ-મહા-પુષ્ટિ-ધૃતિ-કીર્તિ-વિધાયિને ।
ઓં હ્રીં વિઙ્-વ્યાલ-વૈતાલ-સર્વાધિ વ્યાધિ-નાશિને ૨
જયાડજિતાડજ્યાવિજયાડજ્યાડપરાજિતયાન્વિતઃ ।
દિશાં પાલૈર્ગૃહૈર્ગૃહૈર્વિદ્યા-દેવીભિરન્વિતઃ । ૩
ઓં અસિઆઉસાય નમસ્તત્ર ત્રૈલોક્યનાથતામ્ ।
ચતુઃષ્ટિ-સુરેન્દ્રાસ્તે ભાસન્તે છત્ર-ચામરૈઃ । ૪
શ્રી-શક્ત્યેશ્વરમણકન ! પાર્શ્વજિન ! પ્રણત-કલ્પતરુકલ્પ !
ચૂરય હૃદ્ય-ત્રાતં પૂરય મે વાન્નિહતં નાથ ! ૫

આશપૂરે પ્રભુ પાસજી, તોડે ભવ પાસ,
વામા માતા જનમીયા, અહિ લંછન જાસ. ૧
અશ્વમેન સુત સુખ કરું, નવ હાથની કાયા;
કાશી દેશ વણુારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા. ૨
એકસો વરસનું આઉખું એ, પાળી પાર્શ્વકુમાર;
પદ્મ કહે સુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર. ૩

જય ચિતામણિ પાર્શ્વનાથ, જય ત્રિભુવન સ્વામિ ।
 અષ્ટ કર્મ રિપુ જિતીને, પચમી ગતિ પામી ૧
 પ્રભુ નામે આનંદ ઠંઠ, સુખ સપત્તિ લહીએ,
 પ્રભુ નામે ભવ ભય તણા પાતિક સવિ દહીએ ૨
 ઓ હો વણુ જોડી કરીએ, જપીએ પાર્શ્વનાથ,
 વિષ અમૃત થઈ પરગમે, લહીએ અવિચલ ઠામ ૩

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું—૧

સિદ્ધારથ સુત વદીએ, ત્રિશલાનો ભયો,
 ક્ષત્રિયકુડમા અવતર્યો, મુરનરપતિ ગાયો. ૧
 મૃગપતિ લછન પાઉલે, સાત હાથની કાય,
 બહોતેર વર્ષનું આઉખુ, વીરજિનેશ્વર રાય ૨
 ખિમાવિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણુ અવદાત,
 સાત બોલથી વણુવ્યો, પદ્મવિજય વિખ્યાત ૩

શ્રી ચોવીશ જિનનું—૧

ઋષભ, અજિત, સંભવ, નમો, અભિનંદનજિનરાજ,
 સુમતિ, પદ્મ, સુપામ જિન, ચક્રપ્રભ મહારાજ ૧
 સુવિધિ, શીતલ, શ્રેયાંસજિન, વાસુપૃજ્ય સુખવાસ,
 વિમલ, અનંત, શ્રી ધર્મજિન, શાંતિનાથ પૂરે આથ ૨
 કેથુ, ચાર, ને મહિજિન, મુનિમુવત જગનાથ,
 નમિ, નેમિ, પારસ, વીર (એ), માયો શિવપુર માથ ૩
 ૮૦૫-ભાવથી સેવીએ, આણી મન ઉલ્લાસ,
 આતમ નિર્મલ દીછએ, (જિમ) પામીને શિવવાસ ૪
 એમ ચોવીશ જિન મમગતા એ, પહોંચે મનની આથ,
 અમીકુમર એળી પરે લણે, (તે) પામે લીલવિલાસ ૫

શ્રી સામાન્ય જિનનાં—૩

જય જય તું જિનરાજ ! આજ, મળિયો મુજ સ્વામી,
અવિનાશી અકલંક રૂપ, જગ અંતર જામી. ૧
રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી,
ચિદાનંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવ લીલા પામી. ૨
સિદ્ધ બુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધ વર બુદ્ધ;
રામ પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઝદ્ધ. ૩
કાળ બહુ સ્થાવર ગ્રહી, ભમિયો ભવમાંહી;
વિકલેન્દ્રિયમાં વસ્યો, સ્થિરતા નહિ ક્યાંહી. ૪
તિયાંચ પંચેન્દ્રિય માંહી દેવ, કર્મે હું આબ્યો;
કરી કુકર્મ નરકે ગયો, તુમ દરિશન નહિ પાચો. ૫
એમ અનંત કાળે કરી એ, પાસ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તું મળ્યો, ભવજળ પાર ઉતાર ૬

૨

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિદ્ધ
જય જગ ગુરુ ! દેવાધિદેવ ! નયણે મેં દિદ્ધ. ૧
અચલ અકલ અવિકાર સાર, કરુણારસ સિંધુ;
જંગતીજન આધાર એક, નિષ્કારણ બંધુ. ૨
ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા એ, કિમહિ કહ્યા ન જાય,
રામ પ્રભુ જિન ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

૩

તુજ મૂરતિને નિરખવા, નયણાં મુજ તરસે;
તુજ ગુણ ગણને યોલવા, રમનાં મુજ હરખે. ૧
કાયા અતિ આનંદ મુજ, તુમ યુગ પદ દરસે;
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરશે ? ૨

એમ જાણીને સાહિબા એ, નેક નજર મોઢે જોય,
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ (સુ) નજરથી, તે શુ ? જે નવિ હોય ૩

શ્રી સીમંધર સ્વામિનાં—૩

સીમંધર પરમાત્મા, શિવસુખના દાતા,
પુરુષલક્ષ્ય વિજયે જયો, સર્વ જીવના બ્રાતા. ૧
પૂર્વવિદેહ પુંડરીગિણી-નયરી એ સોહો,
શ્રી શ્રેયાંસ રાજા તિહા, ભવિજનના મન મોહો ૨
શ્યામ સુપન નિર્મળ લહી, સત્યકી રાણી માત,
કુશુ-અર જિન અતરે, શ્રી સીમંધર જાત ૩
અનુકંમે પ્રભુ જનમીયા, વળી ચૌવન પાવે,
માતા પિતા હરખે કરી, રુદ્ધિમણી પરણાવે ૪
ભોગવી સુખ સસારમા, સજમ મન લાવે,
મુનિ-મુનત-નમિ અતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે. ૫
ઘાતિ કમનો ક્ષય કરી, પામ્યા કેવલ નાણુ,
વૃષભ લઇને શોભતા, સર્વ જીવના જાણુ ૬
ચોરાસી જમ ગણુધરા, મુનિવર એકસો કોડ,
ત્રણ જીવનમા જોવતા, નહીં કોઈ એહની જોડ ૭
દશ લાખ કલ્યા કેવલી, પ્રભુજનો પરિવાર,
એક સમય ત્રણ કાળના, જાણુ સર્વ વિચાર ૮
ઉદય-પેદાલ જિન અતરે એ, યાશે જિનવર સિદ્ધ,
જમવિજય ગુરુ પ્રભુમતા, મુખ વાછિત કલ લિધ ૯

૨

શ્રી સીમંધર ! જગદગ્રાણી ! આ કરતે આવો,
જગદાવત ! કૃષ્ણા કૃતી, અમને વદાવો ૧

સકલ ભક્ત તુમે ધણી, જો હોવે અમ નાથ,
 ભયોભવ હું છું તાહરો, નહિ મેલું હવે સાથ. ૨
 સયલ સંગ છાંડી કરી એ, ચારિત્ર લઈશું;
 પાપ તુમારા સેવીને, શિવ-રમણી વરીશું. ૩
 એ અલજો મુજને ઘણો એ, પૂરો સીમંધર દેવ;
 ઇહાં થકી હું વિનહું, અવધારો મુજ સેવ. ૪

૩

શ્રી સીમંધર ! વીતરાગ ! ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી;
 શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુળે, બહુ શોભા તુમારી. ૧
 ધન ધન માતા સત્યકી, જેણે જાણે જયકારી;
 વૃષભ લાંછને વિરાજમાન, વંદે નરનારી. ૨
 ધનુષ પાંચસે દેહકી એ, સોડીએ સોવનવાન;
 કીર્તિવિજય ઉવજાયાનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

શ્રી પંચપરમેષ્ઠિના ગુણોનું—૧

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણમીજે ભાવે,
 સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહણ જાવે.
 આચારજ ગુણ છત્રીશ, પચવીશ ઉવજાયાય;
 સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં શિવ મુખ થાય.
 અષ્ટોત્તર શત ગુણ મળી એ, એમ સમરો નવકાર;
 ધીરવિમલ પંડિત તણો, નય પ્રણમે નિત સાર.

શ્રી તીર્થકરેના વર્ણોનું—૧

પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ;
 ચંદ્રપ્રભ ને સુવિધિનાથ, દોય ઉજ્જવળ લહીએ. ૧

મહિનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નિરખ્યા
 સુનિસુવ્રત ને નેમિનાથ, દો અંજન મરીખા ૨
 એળે જિન કચન મમા એ, એવા જિન ચોવીશ,
 ધીરવિમલ પડિત તણે, જ્ઞાનવિમલ કહે શિષ્ય ૩

તીર્થ'કરોના લાઝનોનું--૧

ઋષભ લછન ઋષભ દેવ, અજિત લછન હાથી, ૧
 સભવ લછન ઘોડલો, શિવપુરનો સાથી
 અભિનદન લછન કપિ, કૈાચ લછન સુમતિ, ૨
 પદ્મલંછન પદ્મપ્રભ, વિશ્વદેવા સુમતિ
 સુપાર્શ્વ લછન સાથીઓ, ચદ્રપ્રભ લછન ચંદ્ર; ૩
 મગર લછન સુવિધિ પ્રભુ, શ્રીવરછ શીતલજિણદ.
 લછન ખડગી ટ્રેયાંસને, વાસુપૂજ્ય મહીપ, ૪
 સૂર્ય લછન પાયે વિમલદેવ, ભવીયા તે નમો શિષ્ય
 સિંચાણો જિન અન તને, વજ્ર લછન શ્રી ધર્મ; ૫
 શાંતિ લછન મરગલો, રાજે ધર્મનો મર્મ
 કુથુનાથ જિન બોકડો, અરજિન ન દાવર્ત્ત, ૬
 મહિ કુંભ વખાણીયે, સુવ્રત કરછપ વિખ્યાત
 નમિ જિનને નીલો કમલ, પામીએ પકજ માહિ, ૭
 ગખ લછન પ્રભુ નેમિજી, દીમે ઉચે આહિ
 પાર્શ્વનાથને ચરણ સૂર્ય, નીલ વરણ શોભિત ૮
 મિંહ લછન કચન તણું, વર્ધમાન વિખ્યાત
 એણી પરે લછન ચિતવીએ, જોળખીએ જિનરાય, ૯
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ મેવતા, લક્ષ્મીરતન મૂરિરાય ૯

શ્રી તીર્થંકરોના ભવોનું—૧

પ્રથમ તીર્થંકર તણા હુવા, ભવ તેર કહીજે;
 શાંતિ તણા ભવ બારે સાર, નવ ભવ નેમ લહીજે. ૧
 દશભવ પાર્શ્વજિણુંદને, સત્યાવીશ શ્રી વીર;
 શેષ તીર્થંકર ત્રિહું દિસે, પામ્યા ભવ જલ તીર. ૨
 જ્યાંથી સમકિત કરસિયું એ, ત્યાંથી ગણીએ તેહ.
 ધીરવિમલ પંડિત તણો, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગેહ. ૩

શ્રી પુંડરીક સ્વામીનું—૧

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણુધર ગુણવંત;
 પ્રગટ નામ પુંડરીક જાસ, મહિમાંહે મહંત. ૧
 પંચકોડી સાથે સુણિંદ, આણસણ તિહાં કીધ;
 શુક્લધ્યાન ધ્યાતાં અમૂલ, કેવલ તિહાં લીધ. ૨
 ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
 તે દિનથી પુંડરીકગિરિ, નામ દાન સુખકંદ. ૩

શ્રી વિવિધ તીર્થનું—૧

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમરું તોરું નામ;
 જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિનતણી, ત્યાં ત્યાં કરું પ્રણામ. ૧
 શેત્રુંજે શ્રી આદિદેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
 તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આયુ ઋષભ જીહાર ૨
 અષ્ટાપદગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશે જોય;
 મણિમય મૂરતિ માનશું, ભરતે ભરાવી સોય. ૩
 સસ્મેતશિખર તીરથ વડું, જ્યાં વીશે જિન પાય;
 વૈભારકગિરિ ઉપરે, (શ્રી) વીર જિનેશ્વરરાય. ૪

માંડવગઢનો રાજ્યો, નામે દેવ સુપાસ,
ઋષભ કહે જિન સમરતા, પહોચે મનની આશ ૪

શ્રી સિદ્ધાયલળનાં--૨

વિમલ કેવલ જ્ઞાનકમલા-કલિત ત્રિભુવન હિતકર,
સુરરાજ સરતુત ચરણ પકળ, નમે આદિજિનેશ્વરં ૧
વિમલ ગિરિવર શૃંગમઠણુ, પ્રવર ગુણગણ ભૂધર,
સુર અસુર કિન્નર કોડી સેવિત— નમો ૨
કરતી નાટક કિન્નરી ગણુ, ગાય જિનગુણ મનહર,
નિજંશવલિ નમે અહોનિશ— નમો ૩
પુકરીક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોડીપણ મુનિ મનહર,
શ્રી વિમલગિરિવર શૃંગ સિધ્યા— નમો ૪
નિજ સાધ્યમાધક સુરમુનિવર, કોડીન ત એ ગિરિવર,
મુક્તિ રમણી વયાં રગે— નમો ૫
પાતાલ-નગ-સુગ લોકમાહી, વિમલગિરિવરતો પર,
નહિ અધિક તીર્થ, તીર્થપતિ કહે— નમો ૬
ધમ વિમલગિરિવર શિખર મઠણુ દુ અવિહ ડણુ ધ્યાઈએ,
નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમબ્ર્યોતિ નિપાઈએ ૭
જિત મોહ કોહ વિછોહ નિદ્રા, પરમ પદ સ્થિત જયકર,
ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર પદ્મવિજય મુવિહિતકર ૮

૦

શ્રી રાત્રુ જય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવ પાર ઉતારે ૧
અનત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકળતીર્થનો રાય;
પૂર્વ નવાણું ઋષભદેવ, બ્યા હવિયા પ્રભુ પાય ૨

સૂરજકુંડ સોહામણો એ, કવક જલ અભિરામ;
નાભિરાયા કુલ મંડણો, જિનવર કરું પ્રણામ. ૩

શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વનું--૧

પર્વ પર્યુષણ ગુણનીલો, નવ કલ્પ વિહાર;
ચાર માસાન્તર થિર રહે, એહી જ અર્થ ઉદાર. ૧
અસાડ શુદ્ધિ ચઉદશ થકી, સંવત્સરી પચ્ચાસ;
મુનિવર દિન સિત્તેરમે, પડિકમતાં ચઉમાસ. ૨
શ્રાવક પણ સમતા ધરી, કરે ગુરુના બહુ માન;
કલ્પસૂત્ર સુવિહિત મુખે, સાંભળે થઈ એક તાન. ૩
જિનવર ચૈત્ય જીહારીએ, ગુરુભક્તિ વિશાળ;
પ્રાચે અષ્ટ ભવાંતરે, વરીએ શિવવર માળ. ૪
દર્પણથી નિજ રૂપનો, જીએ સુદષ્ટિ રૂપ;
દર્પણ અનુભવ અર્પણ, જ્ઞાનરમણ મુનિભૂપ. ૫
આત્મ સ્વરૂપ વિલોકતાં, પ્રગટ્યો મિત્ર સ્વભાવ;
રાય ઉદાયી ખામણાં, પર્વ પર્યુષણ દાવ. ૬
નવ વખાણ પૂજી સુણો, શુદ્ધ ચતુર્થી સીમા;
પંચમી દિન વાંચે સુણે, હોય વિરાધક નીમા ૭
એ નહિ પર્વ પંચમી સર્વ સમાણી ચોથે;
ભવલીરુ મુનિ માનશે, ભાળ્યું અરિહા નાથે. ૮
શ્રુતકેવલી વચણા સુણી એ, લહી માનવ અવતાર;
શ્રી શુભ-વીરને શાસને, પામ્યા જ્યજ્ઞકાર. ૯

શ્રી સિદ્ધચક્રનાં--૩

ઉપન્ન-સન્નાણ મહોમયાણું, સખ્યાડિહિરાસણ-સંકિયાણું;
સદેસણાણુંદિય-સજ્જણાણું, નમો નમો હોઉ સયા જિણાણું. ૧

મિદ્ધાણુમાણુ દ-રમા-લયાણુ, નમો નમો ડણુંત-ચઉલ્લયાણું,
 સૂરિણુ ફરીકય-કુગ્ગહાણું, નમો નમો સૂર-સમખપહાણું. ૨
 મુત્તત્થ-વિત્થારણુ-તપ્પરાણુ, નમો નમો વાયગ-કુજરાણુ,
 માદ્દણુ મસાહિઅ-મજમાણુ નમો નમો મુદ્ધ-દયા-દમાણુ ૩
 જિણુત્ત-તત્તે રુઠ્ઠ લક્ખરસ્સ, નમો નમો નિમ્મલ-દસણુરસ્સ,
 અન્નાણુ-મમોહ-તમોહરસ્સ, નમો નમો નાણુ-દિવાયરસ્સ ૪
 આરાહિય-ડખ્ખિઅ-સલ્લિયરસ્સ નમો નમો મજ્જમ-વીરિઅરમ,
 કમ્મ-દુમોમ્મલણુ-કુજરસ્સ, નમો નમો તિવ્વ-તવો-લરસ્સ ૫

ધય નવ-પય-મિદ્ધ, લલ્લિ-વિજ્જા-સમિદ્ધ

પયડિય-મગ્ગ-વગ્ગ, હોતિ-રેહા-સમગ્ગ ।

દિમિવધં-સુર-સાર ખોણિ-પીઠા-ડવયાર

તિજય-વિજય-ચક્કં મિદ્ધચક્કં નમામિ ૬

૨

જો ધુરિ સિરિ-અગ્ગિત-મૂલ-દઢ-પીઠ-પધિદ્ધિઓ,
 મિદ્ધ-સૂરિ-ઉવજ્જાય-સાદુ ચિદ્ધ પામ ગરિદ્ધિઓ ૧

દમણુ-નાણુ-ચરણુ-તવહિ, પહિસાહા તુળરુ,
 તત્તલ્લખર-સરવગ્ગલલ્લિ-ગુરુ-પયદલ-હુળરુ ૨

દિમિવાલ-જજખ-જજખણી-પમુહ-સુરકુસુમેહિ અલ કિયો,
 મો મિદ્ધચક્ક-ગુરુ-કપ્પતરુ, અમ્મ મનવહિય કલ દીયો ૩

૩

શ્રી મિદ્ધચક્ક આરાધીએ, આસો-ચૈતર માસ
 નવ દિન નવ આંખીલ કરી, દીજીએ ચોટી ખાસ ૧

દેશ અદન ઘમી ઘણા, કરતુરી જરાસ,
 જુમને જિનવર પૂજ્યા, મયાણા ને શ્રીપાલ ૨

પૂજા અષ્ટ પ્રકારની, દેવવંદન ત્રણ કાલ;
મંત્ર જપો ત્રણ કાલને, ગણણું તેર હજાર. ૩
કષ્ટ ટળ્યું ઉંખર તણું, જપતાં નવપદ ધ્યાન;
શ્રી શ્રીપાલ નરિંદ થયા, વાઢ્યો ળમણો વાન. ૪
સાતસેં કોઠી સુખ લહ્યા એ, પામ્યા નિજ આવાસ.
પુણ્યે મુક્તિ વધુ વર્ચો, પામ્યા લીલ વિલાસ. ૫

શ્રી બીજનું--૧

હુવિધ ધર્મ જિણે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિનંદન;
બીજે જનમ્યા તે પ્રભુ, લવ દુઃખ નિકંદન. ૧
“હુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો દોય ધ્યાન;”
ઇમ પ્રકાશ્યું સુમતિજિને, તે ચત્રિયા બીજ દિન. ૨
“દોય બંધન રાગ દ્રેષ, તેહને ભવિ તણ્યે;
મુજ પરે” શીતલ જિન કહે, બીજ દિન શિવ ભણ્યે. ૩
“જીવાજીવ પદાર્થનું, કરો નાણ સુખણ;
બીજ-દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લહો કેવલ નાણ.” ૪
“નિશ્ચય ને વ્યવહાર દોય, એકાંતે ન ગ્રહીએ,”
અરજિન બીજ દિને ચત્રી, એમ જન આગળ કહીએ. ૫
વર્તમાન ચોવીશીએ, એમ જિન કહ્યાણ;
બીજ-દિને કેઇ પામીઆ, પ્રભુ નાણ નિર્વાણ. ૬
એમ અનંત ચોવિશી એ, હુઆ બહુ કહ્યાણ;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખ ખાણ. ૭

શ્રી પંચમીનું--૧

ખાર પર્ષદા આગલે, શ્રી નેમિજિનરાય;
મધુર ધ્વનિ દિયે દેશના, ભવિજનને હિતદાય. ૧

પંચમી તપ આગધીએ, જિમ લહીએ જ્ઞાન અપાર;
 કાર્તિકે શુદ્ધિ પંચમી ગ્રહો, હરખ ઘણો બહુમાન ૨
 પાંચ વર્ષ ઉપર વળી, પંચમાસ લગે જાણુ,
 અથવા જાવજીવ લગે, આરાધી ગુણુ ખાણુ ૩
 વરદત્ત ને ગુણુમંજરી, પંચમી આરાધી,
 અતે આગધન કરી, જિવપુરીને સાધી ૪
 ઇણિ પેરે જે આરાધશે એ, પંચમી વિધિ સંયુક્ત,
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમી થાયે શિવ ભક્તિ. ૫

શ્રી સૌભાગ્ય પંચમીનું-૧

શ્રી સૌભાગ્ય પંચમી તણો, સયળ દિવસ શણુગાર,
 પાંચે જ્ઞાનને પૂજીએ, થાયે સફલ અવતાર ૧
 મામાયિક પોસહ વિષે, નિરવધ પૂજા વિચાર,
 સુગંધ ચૂનાદિક થકી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહાર ૨
 પૂર્વ દિશે ઉત્તર દિશે, પીઠ રચી ત્રણ સાર,
 પંચ વર્ણુ જિન જિળને, થાપીજે સુખકાર ૩
 પચ પચ વસ્તુ મેળવી, પૂજા મામત્રી જોગ,
 પચ વણુ કલશા ભરી, હુડીએ દુઃખ ઉપલોગ ૪
 યથાગ્રહિત પૂજા કરે, મતિ જ્ઞાનને કારે,
 પચ જ્ઞાનમા ધુરે કહ્યું, શ્રી જિન ગામન રાજે ૫
 મતિ તુન વિદ્યુ હોવે નહિ એ, અવધિ પ્રમુખ મહાજ્ઞાન,
 તે માટે મતિ ધુરે કહ્યું, મતિ શ્રુતમા મતિ માન ૬
 મય ઉપશ્રમ આવરણુનો, લખિય હોયે ગ્રમકાળે,
 ગામ્યાદિકી અલેદ છે, પણ મુખ્ય ઉપયોગ કાળે ૭
 લક્ષ્યુ જે? ભેદ છે, કાલુ કાલુ યોગ,

મતિ સાધન, શ્રુત સાધ્ય છે, કંચન-કળશ સંયોગ. ૮
 પરમાત્મ પરમેશ્વરુ એ, સિદ્ધ સકળ ભગવાન;
 મતિ જ્ઞાન પામી કરી, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન. ૯

શ્રી અષ્ટમીનું-૧

મહા શુદ્ધિ આઠમ દિને, વિજયા-સુત જાયો;
 તેમ ફાગણ શુદ્ધિ આઠમે, સંભવ ચવી આયો. ૧
 ચૈતર વદિની આઠમે, જનમ્યા નકષત્ર જિણુંદ;
 દીક્ષા પણ એ દિન લહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ. ૨
 માધવ શુદ્ધિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યાં દ્વર;
 અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપૂર. ૩
 એહી જ આઠમ ઉજળી, જનમ્યા સુમતિ જિણુંદ;
 આઠ જાતિ કળશે કરી, નહવરાવે સુર ઈંદ. ૪
 જનમ્યા જેઠ વદિ આઠમે, મુનિસુમત સ્વામી;
 નેમ અષાઠ શુદ્ધિ આઠમે, અષ્ટમી ગતિ પામી. ૫
 શ્રાવણવદની આઠમે, નમિ જનમ્યા જગલાણુ;
 તેમ શ્રાવણ શુદ્ધિ આઠમે, પાસણું નિરવાણુ. ૬
 ભાદ્રવા વદિ આઠમ દિને એ, ચવિયા સ્વામી સુપાસ;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યાથી શિવવાસ. ૭

શ્રી એકાદશીનું-૧

શાસન નાયક વીરજી, પ્રભુ કેવલ પાયો;
 સંઘ ચતુરવિધ સ્થાપવા, મહાસેન વન આયો. ૧
 માધવ સિત એકાદશી, સોમિલ દિજ યજ્ઞ;
 ઇંદ્રભૂતિ આદે મળ્યા, એકાદશ વિજ. ૨
 એકાદશમે ચઉગુણો, તેહનો પરિવાર;

વેદ અરથ અવળો કહે, મન અભિમાન અપાર ૩
 જીવાદિ સશય હરી, એકાદશ ગણધાર,
 વીરે સ્થાપ્યા વદિયે, જિન શાસન જયકાર ૪
 મદિલ જન્મ, ચાર, મદિલ, પાસ, વર ચરણ વિલાસી,
 નકપક્ષ, અજિત, સુમતિ, નમિ, મદ્ધિ ધનધાતી વિનાશી ૫
 પદ્મપ્રભ શિવવામ પાગ ભવ ભવના તોડી,
 એકાદશી દિન આપણી ત્રદ્ધિ સઘળી જોડી ૬
 દશ દેવે ત્રિહુ કાળના, ત્રણસે કલ્યાણ;
 વરચ અગ્યાગ એકાદશી, આરાધો વગ્નાણ ૭
 અગિયાર અગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠા,
 પુજણી-ઠવણી વીંટણી, મશી કાગળ ને કાઠા ૮
 અગ્યાર અત્રત છાકવા એ, વહો પડિમા અગ્યાર,
 ખિમાવિજય જિન શામને, સફળ કરો અવતાર ૯

શ્રી પંચ તીર્થનું-૧

સિદ્ધાચલ ગિરનાર ગિરિ-અર્ધુદ અતિ ઉત્તમ,
 સન્મેતગિખર જિન વીગનાં મોક્ષ કલ્યાણક ચમ ૧
 કોટિ શિલા અષ્ટાપદ, મેરુ રુચક સમીપ;
 શાશ્વત જિનવર ગૃહ ઘણા, શ્રી નદીશ્વર દ્વીપ ૨
 દેવલોક ગ્રંથેયક છે, ભવનપતિ વર ભવન;
 જિનવર જિખ અનેક છે, પૃથ્વુ તે અર્વ સુમન ૩
 ત્રિહરમાન જિતવગ ભલા, અતીત અનાગત અદ્ધા;
 નામ સ્થાપના કવ્ય ભાવ, ચાર નિલેપા શ્રદ્ધા ૪
 મહાનદી મુખકરુ એ, પગ્મ દયાલ પ્રધાન;
 પુણ્યે મોંદય પૂજતા, લહીએ પરમ દયાલ ૫

શ્રી રાયણના પગલાનું-૧

એહગિરિ ઉપર આદિદેવ, પ્રભુ પ્રતિમા વંદો,
 રાયણ હેઠે પાહુકા પૂજી આણુંદો. ૧
 એહ ગિરિનેા મહિમા અનંત, કુણુ કરે વખાણુ ?
 ચૈત્રી પૂનમને દિને, તેહ અધિકૌ બાણુ. ૨
 એહ તીરથ સેવો સદા એ, આણી ભક્તિ ઉદાર;
 શ્રી શત્રુંજય સુખદાયકો, દાનવિજય જયકાર. ૩

શ્રી મહાવીર સ્વામીના પંચ કલ્યાણનું--૧

સિદ્ધારથ સુત વંદીએ. ત્રિશલા દેવી માય;
 ક્ષત્રિયકુંડમાં અવતર્યા, પ્રભુજી પરમ દયાળ. ૧
 ઉન્નવલી છઠ આપાડની, ઉત્તરા ફાલ્ગુની સાર;
 પુષ્યોત્તર વિમાનથી, ચવિયા શ્રી જિન ભાણુ. ૨
 લક્ષણુ અહલિય સહસ્ર એ, કંચન વર્ણી કાય.
 મૃગપતિ લાંછન પાઉલે, વીર જિનેશ્વર રાય. ૩
 ચૈત્ર શુદ્ધિ તેરસ દિને, જનમ્યા શ્રી જિનરાય,
 સુર નર મળી સેવા કરે, પ્રભુનું જન્મ કલ્યાણુ. ૪
 માગશર વદિ દશમી દિને, લીયે પ્રભુ સંચમ ભાર,
 ચઉનાણી જિનજી થયા, કરવા જગ ઉપગાર. ૫
 સાડા બાર વરસ લગે, સદ્યા પરિસહ ધોર;
 ઘનઘાતી ચઉ કર્મનો વ્રજ કર્યો ચક ચૂર. ૬
 વૈશાખ શુદ્ધિ દશમી દિને, ધ્યાન શુદ્ધ મન ધ્યાય;
 શમી વૃક્ષ તળે પ્રભુ, પામ્યા પંચમ નાણુ. ૭
 સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપવા, દેશના લીયે મહાવીર;
 ગૌતમ આદિ ગણધર, કર્યા વજ્ર હનુર. ૮

કાર્તિક અમાવાસ્યા દિને, શ્રી વીર લહ્યા નિર્વાણુ;
 પ્રભાતે ઇંદ્રભૂતિને, આખ્યુ કેવલ નાણુ ૯
 જ્ઞાન શુભે દીવા કયાં એ, કાર્તિક કમલા સાર,
 પુણ્યે મુક્તિ વધુ વયાં, વરતી મગલ માળ ૧૦

શ્રી દીવાળીનું-૧

મગધ દેશ પાવાપુરી, વીર પ્રભુજી પધાર્યા,
 સોલ પહોર દિયે દેશના, ભવિક જીવ તુમે તાર્યા. ૧
 અઢાર ભેદે ભાવે ભણી, અમૃત જેવી વાણી,
 દેશના દેતા રચણીએ, પરણ્યા ગિવરાણી. ૨
 ઉઠા રાય દીવા કરો, અનુવાળો દીન એહ,
 આસો માસે કાર્તિકી, દીવાળી દિન એહ ૩
 મેરુ થકી ઇંદ્ર આવીયા, લેઈ હાથમા દીવો,
 મેરૂંથા તે ઠારણે, લોક કહે ચીરજીવો ૪
 કદ્યાણુકે કયાં જેણે, ગરણું જે ગણશે,
 જાપ જપે જિનરાજનુ, ઓ પુસ્તકે નમશે ૫
 પહિલે દિન ગૌતમ નમુ, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;
 ખાર મહસ ગરણુ ગણે, તેથી કોઈ કદ્યાણુ ૬
 સુર નગ વહુ નિર્મળા, ગૌતમને આપો;
 આચારજ પદ્મી થયા, સૌ માણે સ્થાપો ૭
 જવાર પટોરાં તે ઠારણે, લોકાર્તિક વ્યવહાર,
 એને ભાઈ જમાણીયો, નદિવર્ધન માગ ૮
 ભાવક ધીજ નિકા વઈ, વીરે જાણ્યું સાર,
 નયનિમલ મુખ મપદા, મેરુ શિખર ઉવનગાય ૯

શ્રી વીરા સ્થાનક તપનું-૧

- પહેલે પદ ગરિહંત નમું, બીજે સર્વ ગ્રિહ્નઃ
ત્રીજે પ્રવચન મન ધરો, આચાર્ય મિદ્ધ. ૧
- નમો થેરાણું પાંચમે, પાઠકે પદ છઠ્ઠે;
નમો લોચે સવ્વ સાહુણું, જે છે ગુણ ગરિહ્ન. ૨
- નમો નાણુરસ આઠમે, દર્શન મન ભાવો.
વિનય કરો ગુણવંતનો ચારિત્ર પદ ધ્યાવો. ૩
- નમો બંલવય ધારિણું, તેરમે ક્રિયા લાણું;
નમો તવ્વસ્સ ચૌદમે, ગોચમ નમો જિણાણું. ૪
- સંયમ, જ્ઞાન, સુઅસ્સને એ, નમો તિત્થસ્સ લાણી;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખખાણી. ૫

શ્રી વર્ધમાન તપનું-૧

- વર્ધમાન જિન ઉપદિશે, વર્ધમાન તપ સાર;
કરવો વિધિ ભોજે સદા, કઠિન કર્મ સંહાર. ૧
- એકેકું આંખિલ વધે, યાવત્ શત પરિમાણુ;
સાધિક ચૌદે વર્ષમાં, પૂરણ ગુણમણિ ખાણુ. ૨
- તપ મંદિરની ઉપરે એ, શોભે શિખર સમાન;
ધર્મરત્ન તપસ્યા કરી, પામો પદ નિર્વાણ. ૩

શ્રી રોહિણી તપનું-૧

- રોહિણી તપ આરાધીએ, શ્રી શ્રીવાસુપૂજ્ય;
હુઃખ દોહળ દૂરે ટળે, પૂજક હોયે પૂજ્ય. ૧
- પહેલાં કીજે વાસણેય, પ્રહ ઉઠીને પ્રેમે;
મધ્યાન્હે કરી ઘોતીઆ, મન વચ કાય જેમે. ૨

અષ્ટપ્રકારની વિરચિએ, પૂજા નૃત્ય વાજિંત્ર;
 ભાવે ભાવના ભાવિએ, કીજે જન્મ પવિત્ર. ૩
 ત્રિહુ કાળે લઇ ધૂપ દીપ, પ્રભુ આગળ કીજે,
 જિનવર ઠેરી ભક્તિશુ, અવિચલ સુખ લીજે. ૪
 જિનવર પૂજા જિન સ્તવન, જિનનો કીજે જાપ,
 જિનવર પદને ધ્યાઇએ, જિમ નાવે સંતાપ ૫
 કોડ કોડ ફલ લીજીએ, ઉત્તર ઉત્તર ભેદ,
 માન કહે ઇશુ વિધ કરો, જિમ હોય ભવનો છેદ ૬

શ્રી ઉપદેશકનું-૧

કોધે કાઈ ન નીપજે, સમકિત તે હુટાય;
 મમતા રસથી ઝીલીએ, તો વેરી કોઈ ન થાય. ૧
 વહાલા શુ વઢીએ નહિ, છટકી ન દીજે ગાળ,
 થોડે થોડે છડીએ, જિમ છડે સરોવર પાળ. ૨
 અરિહત મરખી ગોઠડી, ધર્મ સરીખો સ્નેહ,
 રતન મરીખા બેસણા, અપક વર્ણી દેહ ૩
 અપકે પ્રભુજી ન પૂછ્યા, ન દીધુ મુનિને દાન,
 તપ કરી કાયા ન સોસવી, કિમ પામશે નિર્વાણ ? ૪
 આઠમ પાખી ન જોળખી, એમ કરે શુ થાય,
 ઉન્મત્ત સરખી માકડી, લોચ ખણ્ણતી જાય ૫
 આગણે મોતી વેરિયા, વેલે વિંટાળી વેલ,
 હીરવિજય શુરુ હીરલો, મારુ હેડુ રંગની રેલ ૬

શ્રી સીમંધર સ્વામિના દોહા.

અનત ચોવીશી જિન નમુ, સિદ્ધ અનતી કોડ,
 કેવળધર મુગતે ગયા, વડુ બે કર જોડ ૧
 જે ચારિત્રે નિરમલા, જે પચાનન સિંહ,

રાગ ગયો તુજ મન થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોય;
 રુધિર-આમિષથી રાગ ગયો, તુજ જન્મથી, દ્વંધસહોદર હોય. ૪
 શ્વાસોર્ધ્વાસ કમળ સમો, તુજ લોકોત્તર વાદ;
 દેખે ન આહાર-નિહાર, ચરમચક્રધણી, એહવા તુજ અવદાત. ૫
 ચાર અતિશય મૂળથી, ઓગણીશ દેવના કીધ;
 કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર, ચોત્રીશ એમ અતિશયા, સમવાયાંગે
 પ્રસિદ્ધ. ૬

જિન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ;
 પદ્મવિજય કહે એહ સમય પ્રભુ પાળને, જેમ થાઉં અક્ષય
 અભંગ. ૭

૩

બાળપણે આપણ સસનેહી, રમતાં નવ નવ વેશે;
 આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાઈ, અમે સંસાર-નિવેશે,
 હો પ્રભુજી ~~જીવે~~ ભેડે મત ખીજે. ૧

જો તુમ ધ્યાતાં શિવસુખ લહિએ, તો તુમને કેઈ ધ્યાવે;
 પણ ભવસ્થિતિપરિપાક થયા વિણ, કેઈ ન મુગતે જાવે,

હો પ્રભુ ૨

સિદ્ધિનિવાસ લહે ભવ સિદ્ધિ, તેહમાં શો પાડ તુમારો ?
 તો ઉપકાર તુમારો વહિએ, અભવ્યસિદ્ધને તારો-હો પ્રભુ ૩
 નાણુ-રચણ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાસી;
 તેહ તણો એક અંશ જો આપો, તે વાતે શાખાશી હો પ્રભુ ૪
 અક્ષયપદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય;
 શિવપદ દેવા જો સમરથછો, તો જશ દેતાં શું જાય ?-હો પ્રભુ ૫
 સેવાશુભુરંજયા ભવિજનને, જો તુમે કરો વડભાગી;
 તો તુમે સ્વામી કેમ કહાવો, નિરમમ ને નીરાગી ?-હો પ્રભુ ૬

નાભિન દન જગવદન પ્યારો, જગગુરુ જગ-જયકારી,
રૂપવિભુધનો મોહન પલણે, વૃષભલ છન બલિકારી-હો પ્રભુ ૦ ૭

૪

આદિજિનં વન્દે ગુણમદન સદનન્તામલબોધ રે,
બોધકતા ગુણ-વિરતૃત-કીર્તિ કીર્તિત-પથમવિરોધ રે-આદિ ૦ ૧
રોધ-ગહિત-વિસ્ફુરદુપયોગ યોગં દધતમભક્તૃ રે,
ભક્તૃ નય-ત્રજ પેશલ-વાચ વાચયમસુખસદૃ રે- આદિ ૦ ૨
મગત-પદ-શુચિ-વચન-તરુ રુ જગતિ દદાન રે,
દાન-ગુરુ દુમ મજ્જુલ-હૃદય હૃદયગમગુણુભાન રે-આદિ ૦ ૩
ભાડિડનન્દિત-સુરવર-પુત્રાગ નાગર-માનમ-હમ રે-
હસગતિ પચ્ચમ-ગતિ-વાસ વાસવવિહિતાશમ રે- આદિ ૦ ૪
શમત નય-વચનમનવમ નવ-મર્જલ-દાતાર રે,
તાગ-વગમધ-ધન-પવમાન મન-રુહિટ-જેતાર રે-આદિ ૦ ૫

વમન્તતિલકા છન્દ

ઇત્યંતુત પ્રથમ-તીર્થપતિઃ પ્રમોદા—

શ્રીમદ્દેવોવિજયવાચકપુર્ણવેન ।

શ્રીપુણ્ડરીક-ગિરિગજ-વિગજમાનો

માનો-મુખાનિ વિતનોતુ મતા મુખાનિ

૫

જગજીવન જગવાલહો, મરુદેવાનો નદ લાલરે,
મુખ દીઠે મુખ ઉપરે, દગિશન અતિહિ આનદ લાલરે-જગ ૦ ૧
આખડી અબુજપાખડી, અષ્ટમીશગિમમ લાલ લાલરે,
પદન તે શાગ્ગદક્ષો, વાળી અતિહિ ગ્માલ લાલરે-જગ ૦ ૨
લક્ષ્મ અગે વિરાજતા, ગરુદિયમદમ ઉતાર લાલરે,

વિષય કષાય ન ગંજીઆ, તે પ્રણમું નિશદ્દિન. ૨
 જે કોણ કૈવળ ધરા, વિહરમાન જિન વીશ;
 સહસ્ર કોણી યુગલ નમું, સાધુ નમું નિશદ્દિશ. ૩
 મહાવિદેહમાં શ્રી સીમંધર સ્વામી, નિત્ય વંદુ પ્રભાત;
 ત્રિકરણ વળી ત્રિયોગથી, જ્યુ' અહનિશ જાપ. ૪
 ભરતક્ષેત્રમાં હું રહું, આપ રહો છો વિમુખ;
 ધ્યાન લોહ ચુંબક પરે, કરું દૃષ્ટિ સન્મુખ. ૫
 વૃષભ લાંછન ચરણમાં, કંચન વરણી કાય;
 ચોવીશ અતિશય શોભતા, વંદું સદા તુમ પાય. ૬

શ્રી સિદ્ધાચલજીના દોહા.

એકેકું ડગલું ભરે, શેત્રુંજી સામો જેહ;
 રિખવ કહે ભવ કોડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૧
 શત્રુંજય સમો તીરથ નહીં, મ્હણલ સમા નહિ દેવ;
 ગૌતમ સરખા શુરુ નહીં, વળી વળી વંદું તેહ. ૨
 સિદ્ધાચલ સમરું સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
 મતુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદું વાર હજાર. ૩
 સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચલ્યો ગઢગિરનાર
 શેત્રુંજી નદી નાહ્યો નહીં, એજે ગયો અવતાર. ૪
 શેત્રુંજી નદીએ નાહીને, મુખ ખાંધી મુખ કોશ;
 દેવ યુગાદિ પૂજ્યે, આણી મન સંતોષ. ૫
 જગમાં તીરથ દો વડા, શત્રુંજય ગિરિનાર
 એક ગઢ રિખવ સમોસયા, એક ગઢ નેમકુમાર. ૬
 સિદ્ધાચલ સિદ્ધિ વર્યા, ગ્રહી મુનિ-લિંગ અનંત;
 આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજો ભવિ ભગવંત. ૭
 શેત્રુંજય ગિરિ મંડણા, સરુ દેવાનો નન્દ;
 યુગલા ધર્મ નિવારકો, નમો યુગાદિ જિણુંદ. ૮

ભાગ ૫ મો.

સ્તવનો

૧. શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુના-૮

૧

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરો દે, ઓર ન આહુ રે કત,
 સીઝયો સાહિબ સગ ન પરિહરે રે, ભાગે સાદિ-અનત-ઋષભ ૧
 પ્રીત મગાઈરે જગમા સહુ કરે રે, પ્રીત મગાઈ ન કોય,
 પ્રીત સગાઈરે નિરુપાધિક કહીરે, સોપાધિક ધન જોય-ઋષભ ૨
 કોઈ કતકારણુ કાષ્ઠભક્ષણુ કરે રે, મળશુ કતને ધાય,
 એ મેળો નવિ કહીએ સભવે રે, મેળો કામ ન કાય-ઋષભ ૩
 કોઈ પતિરજન અતિ ઘણુ તપ કરે રે, પતિરજન તનતાપ;
 એ પતિરજન મે નવિચિત્ત ધયું રે, રજનધાતુમિલાપ-ઋષભ ૪
 કોઈ કહે લીલા રે અલખ લખ તણી રે, લખ પૂરે મન આશ,
 દોષરહિતને લીલા નવિ ઘટે રે, લીલા દોષવિલાસ-ઋષભ ૫
 ચિત્તપ્રમન્ને રે પૂજન કળ કહ્યુ રે, પૂજા અખડિત એહ,
 કપટરહિત યમ આતમ અરપણોરે, આનંદધન પદ રેહ-ઋષભ ૬

૭

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુમીએ, જાસ મુગધિ રે કાય,
 દશપદ્મ પદે તામ, ઇંદ્રાણી નયન જે, ભૂગપરે લપટાય ૧
 રોગ ઉરગ તુજ નવિ નહે, અમૃત જે આસ્વાદ,
 તેહથી પ્રતિહત તેહ, માતૃ કોઈ નવિ કરે, જગમા તુમશુરેવાદ ૨
 વગર ધોઈ તુજ નિરમળી, કાયા વચનવાન,
 નહિ પ્રસ્વેદ લગાર, તારે તું તેહને, જે ધરે તાહરુ ધ્યાન ૩

રેખા કર-ચરણાદિકે, અવ્યંતર નહિ પાર લાલરે— જગ૦ ૩
 ઇંદ્ર ચંદ્ર-રવિ-ગિરિતાણા, ગુણ લેઈ ઘડીયું અંગ લાલરે;
 ભાગ્ય કિહાંચકી આવિયું? અચરિજ એહ ઉત્તંગ લાલરે—જગ૦ ૩
 ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ લાલરે;
 વાચક ચશવિજયે શુભ્યો, દેજે સુખનો પોપ લાલરે—જગ૦ ૫

૬

માતા અરુદેવીના નંદ! દેખી તાહરી મૂરતિ મારુંમન લોભાણુંજી
 કરુણાનાગર કરુણાસાગર, કાયા કંચનવાન;
 ધોરી લાંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ પાંચસેં માન—માતા૦ ૧
 ત્રિગડે યેસી ધર્મ કહંતા, સુણે પરષદા બાર;
 યોજનગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી જલધાર—માતા૦ ૨
 ઉરવશી રૂડી અપછરા ને, રામા છે મનરંગ;
 પાથે નેઉર રણબંધે કાંઈ, કરતી નાટારંભ—માતા૦ ૩
 તું હિ પ્રદ્યા, તું હિ વિધાતા, તું જગતારણહાર;
 તુજ સરિખો નહિ દેવ જગતમાં, અડવડિયા આધાર—માતા૦ ૪
 તું હિ બ્રાતા, તું હિ ત્રાતા, તું હિ જગતનો દેવ;
 સુર નર કિન્નર વાસુદેવા કરતા તુજ પદ સેવ—માતા૦ ૫
 શ્રી સિદ્ધાચલ તીરથ કેરો, રાજા ઋષભજિણુંદ;
 કીર્તિ કરે માણેક મુનિ તાહરી, ટાળો ભવભયદ્—માતા૦ ૬

૭

[આજ જિનરાજ મુજ કાજ સિધ્યાં સવે—એ રાગ]

ઋષભ જિનરાજ ! મુજ આજ દિન અતિ ભલો,
 ગુણનીલો, જેણે તુજ નયણુ દીઠો,
 હુઃખ દબ્યાં, સુખ મળ્યાં, સ્વામિ ! તુજ નીરખતાં,
 સુકૃત સંચય હુઓ, પાપ નીકો— ઋષભ૦ ૧

કલ્પ શાખી ફળ્યો, કામ ઘટ મુજ મળ્યો,
 આગણે અભિયનો. મેહ પુઠો,
 મુજ મહીરાણ મહીલાણ તુજ દર્શને,
 ક્ષય ગયો કુમતિ અધેર જુઠો—ઋપલ૦ ૨

કવણ નર કનકમણિ છોડી તૃણ સગ્રહે ?
 કવણ કુંજર તણ કરહ લેવે ?

કવણ બેસે તણ કલ્પતરુ ખાઉલે ?
 તુજ તણ અવર સુર કોણ સેવે ?—ઋપલ૦ ૩
 એક મુજ ટેક સુવિવેક આહિળ ! સદા,
 તુજ વિના દેવ હુને ન ઈહુ,
 તુજ વચન રાગ સુખ આગરે ઝીલતો,

કર્મ ભર ભ્રમ થકી હુ ન બિહુ—ઋપલ૦ ૪
 છોડી છે દાસ ત્રિભુ ! તાહરે ભલભલા,
 માહરે દેવ તુ એક પ્યારો,
 પતિત પાવન મમો જગન ઉદ્ધારકર,

મહેર કરી મોહિ ભવ જલધિ તારો—ઋપલ૦ ૫
 મુક્તિથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મન વસી,
 જેહ શુ મળલ પ્રતિબદ્ધ લાગો,
 ચમક પાપાણુ નિમ લોહને ખિચર્યે,
 મુક્તિને મહજ તુજ ભક્તિ રાગો—ઋપલ૦ ૬

ધન્ય તે કાય જેણિ પાય તુજ પ્રણમિયે,
 તુજ પુણ્યે જેહ ધન્ય ! ધન્ય નિહા,
 ધન્ય ! તે હૃદય જેણિ તુજ મદા મમરતા,
 ધન્ય રાત ! ને ધન્ય દીહા !—ઋપલ૦ ૭

ગુણ અનંતા સદા તુજ ખળને લર્યા,
એક ગુણ હેત મુજ શું વિમાસો ?

રચણ એક હેત શી હાણ રચણાયરે ?

લોકની આપદા જેણે નાસો— ઋષભ ૮

ગંગા સમરંગ તુજ કિર્તિ કલ્પોલને,

રવિ થકી અધિક તપ તેજ તાળે,

નયવિજય વિષુધ સેવક હું આપરો,

જસ કહે અળ મોહિ ભવ નિવાળે— ૯

૮

રાગ રામકલી (સોહિની)

ઋષભ દેવ ! હિતકારી જગતગુરુ ! ઋષભ દેવ ! હિતકારી;

પ્રથમ તીર્થ કર પ્રથમ નરેશ્વર, પ્રથમ યતિ વ્રતધારી—૧

વરસીદાન દેઈ તુમ જગમેં, ઇલતિ ઇતિ નીવારી,

તૈસી કાહી કરતુ નાહી કરુના, સાહિબ ઘેર હમારી— ૨

માગત નહી હમ હાથી ઘોરૈ, ધન કન કંચન નારી;

દીઓ મોહિ ચરન કમલકી સેવા, યાહી લાગત મોહિ ખ્યારી—૪

ભવ લીલા વાસિત સુર કારે, તું પર સખહી ઉવારી,

મેં મેરો મન નિશ્ચલ કીનો, તુમ આણુ શિર ધારી—જગત ૪

એસો સાહિબ નહિ કોઈ જગમેં, યાસું હોય દિલધારી,

દિલ હી દલાલ પ્રેમ કે બીચેં, તિહાં હઠ જેંચે ગમારી— ૫

તુમ હી સાહીબ મેં હું બંદા, યા મત દીયો વીસારી,

શ્રી નયવિજય વિષુધ સેવક કે, તુમ હો પરમ ઉપગારી— ૬

૨. શ્રી અજિતનાથ પ્રભુના—૪

૧

પથડો નિહાળુ રે બીજા જિનતણેરે, અજિત અજિતગુણધામ,
 જે તે જીત્યારે તેણે હું જીતિયોરે, પુરુષ કિશ્યુ મુજ નામ ?—૧
 ચરમનયણુ કરી મારગ જોવતો રે, ભૂલ્યો સયલ સસાર,
 જેણે નયણુ કરી મારગ જોઈએરે, નયણુ તે દિવ્ય વિચાર—૨
 પુરુષ પરંપર અનુભવ જોવતા રે, અધોઅધ પલાય,
 વસ્તુ વિચારે રે જો આગમે કરીરે, ચરણ ધરણ નહિ ઠાય—૩
 તર્ક વિચારે રે વાદ પરપરા રે, પાર ન પહોંચે ઠાય,
 અભિમતે વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય—૪
 વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણુતણેરે, વિરહ પડ્યો નિરધાર,
 તરતમ જોગોરે તરતમ વાસનારે, વાસિત યોધ આધાર—૫
 કાળલખિધ લહી પથ નિહાળશુ રે, એ આશા અવલભ,
 એ જન જીવેરે જિનજી લણુજેરે, આનંદધન મત અબ-૬

૨

[ઓધવજી ! સદેશો કહેજો મારા શ્યામને—એ રાગ]

પ્રીતલક્ષી બધાણી રે અજિત જિણુદશુ,
 પ્રભુપાએ કણુ એક મને ન સુઠાય જો,
 ધ્યાનની તાળી રે લાગી નેહશુ,
 જલદઘટા જેમ શિવ-મુત વાહન દાયજો—પ્રીતલક્ષી ૦ ૧
 નેહધેલુ મન મ્હારુ એ પ્રભુ અળજે રહે,
 તનમનધન તે કારણથી પ્રભુ મુજ જો,
 મ્હારે તો આધાર એ સાહેબ રાવજો,
 અતરગતનુ પ્રભુ આગળ કરુ ગુજા જો—પ્રીતલક્ષી ૦ ૨
 સાહેબ તે માયો એ જગમા લાણીએ,

સેવકનાં જે સહેજે સુધારે કાજ જો;
 એહવા રે આચરણે કેમ કરી રહું ?
 ગિરુદ તમારું તારણ તરણ જહાજ જો-પ્રીતલડી ૦ ૩
 તારકતા તુજ માંહે રે શ્રવણે સાંભળી,
 તે ભણી હું આવ્યો છું દીનદયાળ ! જો;
 તુજ કરુણાની લહેરે રે મુજ કારજ સરે,
 શું ઘણું કહીએ ? જાણ આગળ કૃપાળ ! જો-પ્રીતલડી ૦ ૪
 કરુણાધિક કીધી રે સેવક ઉપરે,
 ભવભયભાવઠ ભાંગી ભક્તિપ્રસંગ જો,
 મનોવાંછિત ફળિયા રે પ્રભુઆલંબને,
 કર જોડીને મોહન કહે મનરંગ જો-પ્રીતલડી ૦ ૫

૩

અજિત જિણુંદશું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે હો બીજાનો સંગ;
 માલતી ફૂલે મોહિયો, કિમ બેસે હો બાવળતરુ ભૂંગ-અં ૧
 ગંગાજળમાં જે રમ્યા, કિમ છીલ્લર હો રતિ પામે મરાળ;
 સરોવર જળધર જળવિના, નવિ આહે હો જગ આતક બાળ-અં ૨
 કેાકિલ કલકૂજિત કરે પામી મંજરી હો પંજરી સહકાર;
 ઓછાં તરુવર નવિ ગમે, ગિરુઆશું હો હોયે શુભનો પ્યાર-અં ૩
 કમલિની દિનકર કર ગહે, વળી કુમુદિની હો ધરે ચંદશું પ્રીત;
 ગૌરી ગિરીશ, ગિરિધર વિના નવિ આહે હો કમલા નિજચિત્ત-
 અજિત ૦ ૪

તિમ પ્રભુશું મુજમન રમ્યું, બીજાશું હો નવિ આવે હાય;
 શ્રી નયત્રિજય વિબુધ તણો, વાચકચશ હો નિત

નિત શુભ ગાય-અં ૫

[ગગ- મારો મુજરો લેજો રાજ]

અનિલ જિજ્ઞેસુ ચરણની સેવા, હેવાયે હું હજિયો,
 ગ્રહિયે અણગાજ્યો પણ અનુભવ, રમનો ટાણો મળિયો,
 પ્રભુજી ! મહેર કરીને આજ કાજ અમારા સારો ૧
 મૂકાવ્યો પણ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાણો,
 ભક્તિભાવ ઉઠ્યો જે અતર, તે ડિમ રહે સરમાણો-પ્ર૦ ૨
 લોચન શાંતિ સુધારસ સુભગા, મુખ મટકાણુ સુપ્રમત્ત,
 યોગ સુદ્રાનો લટકો ચટકો અતિશય તો અતિધન-પ્ર૦ ૩
 પિંડ-પદસ્થ-રૂપસ્થે લીનો, ચરણ કમલ તુજ ગ્રહિયા,
 ભ્રમર પટે રમ સ્વાદ અખાવો, વિરસો કા કરો મહિયા-પ્ર૦ ૪
 જાળકાળમા વાર અનતી, સામગ્રીયે હું નવિ જાગ્યો,
 યૌવન કાળે તે રસ ગાજ્યો, તુ મમગ્ધ પ્રભુ માગ્યો-પ્ર૦ ૫
 તુ અનુભવ દેવા મમગ્ધ, હું પણ અરથી તેહનો,
 ચિત્ત વિત્તને પાત્ર મળધે, અજર રહ્યો હવે કેહનો-પ્ર૦ ૬
 પ્રભુની મહેરે તે રસ ગાજ્યો, અતરજ મુખ પાર્યો,
 માનવિજયવાચક ઈમજ પે, હુઓ મુજ મન કાગ્યો-પ્ર૦ ૭

૩ શ્રી સંભવનાથ પ્રભુના-૩

શ્રી સ ભવજિનરાજજીએ ! તાહરુ અકળ સ્વરૂપ-જિનવર પૂજો,
 સ્વપરપ્રકાશક દિનમણિ એ, અમતારસનો ભૂપ, જિન૦
 પૂજો પૂજોએ ભવિજન પૂજો, પ્રભુ પૂજ્યા પગમાનદ-જિન૦ ૧
 અવિમવાદી નિમિત્ત ઠો રે, જગતજ તુ સુખકાજ-જિન૦
 હેતુ મત્ય બહુ માનથીએ, જિન મેવા શિવરાજ- જિન૦ ૨

ઉપાદાન આતમ સહિરે, પુષ્ટાલંબન દેવ-જિન૦

ઉપાદાન કારણપણે રે, પ્રગટ કરે પ્રભુસેવ- જિન૦ ૩

કારણશુણ કારણપણે રે, કારણ કાર્ય અનૂપ-જિન૦

સકળ સિદ્ધતા તાહરી રે, માહરે સાધનરૂપ- જિન૦ ૪

એક વાર પ્રભુ વંદના રે, આગમ્મ રીતે થાય જિન૦

કારણ સત્યે કાર્યની રે, સિદ્ધિ પ્રતીતિ કરાય- જિન૦ ૫

પ્રભુપણે પ્રભુ ઓળખી રે, અમલ વિમલ ગુણગેહ-જિન૦

સાધ્યદષ્ટિ સાધકપણે રે, વંદે ધન્ય નર તેહ- જિન૦ ૬

જન્મ કૃતારથ તેહનો રે, દિવસ સફળ પણ તાસ-જિન૦

જગત શરણ જિનચરણને રે, વંદે ધરીય ઉલ્લાસ-જિન૦ ૭

નિજ સત્તા નિજ ભાવથી રે, ગુણ અનંતનું ઠાણ-જિન૦

દેવચંદ્ર જિનરાજણ રે, શુદ્ધ સિદ્ધસુખખાણ- જિન૦ ૮

૨

સંભવ જિનવર ! વિનતિ, અવધારો ગુણજ્ઞાતારે;

ખામી નહિ મુજ ખીજમતે, કદિયે હોશો ફળદાતારે-સંભવ૦ ૧

કર જોડી ઉભો રહું રાતદિવસ તુમ ધ્યાનો રે;

જો મનમાં આણો નહિ, તો શું કહીએ છાનો રે ?-સંભવ૦ ૨

ખોટ ખજાને કે નહિ, દીણએ વંછિત દાનો રે;

કરુણા નજર પ્રભુજી તણી, વાધે સેવક વાનો રે- સંભવ૦ ૩

કાળલગ્નિધ મુજ મતિ ગણો, ભાવ લગ્નિધ તુમ હાથે રે;

લડથડતું પણ ગજળયું, ગાજે ગયવર સાથે રે- સંભવ૦ ૪

દેશો તો તુમહિ ભલું, ખીજા તો નવિ જાયું રે;

વાચક મશા કહે સાંધશું, ફળશે એ મુજ સાચું રે-સંભવ૦ ૫

મમકિત હાતા મમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું,
 છતી વસ્તુ દેતા શુ શોચો ? મીઠું જે સહુએ દીઠું,
 ખ્યાગ પ્રાણ થકી છો રાજ ! મલવ જિનજી ! મુજને-ખ્યારાં ૧
 એમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તે લાધુ, શુ લેવું ?
 પણ પરમારથ પ્રીછી આપે, તેહીજ કહીએ દેવું-ખ્યારાં ૨
 “અર્ચી હું, તુ અર્થ સમર્પક” ઇમ મત કરજો હાસુ,
 પ્રગટ હતું તુજને પણ પહેલા એ હાસાનુ પાસુ-ખ્યારાં ૩
 પરમ પુરુષ તુમે પ્રથમ લજીને, પામ્યા ઇમ પ્રભુતાઈ,
 તેણે રૂપે તુમને અમે લજીએ, તેણે તુમ હાથ વડાઈ-ખ્યારાં ૪
 તમે સ્વામી, હું સેવા કામી, મુજરે સ્વામી નિવાળે,
 નહિતો હઠ માધી માગતા, કીણવિધ સેવક લાળે ?-ખ્યારાં ૫
 જ્યોતિ જ્યોતિ મીઠે મન પ્રીછો, કુણ લહેશે કુણ લજશે ?
 માચી ભક્તિ તે હમ તણી પડે, ખીર નીર નય કરશે-ખ્યારાં ૬
 આલગ કીધી તે લેખે આવી, ચરણ લેટ પ્રભુ દીધી,
 ૩૫ વિબુધનો મોહન પલણે રસના પાવન કીધી ખ્યારાં ૭

૪ શ્રી અભિનંદન સ્વામિના-૪

૧

અભિનંદન જિન ! દરિશણ તરસીએ, દરિશણ દુલ્લભ દેવ,
 મત મત લેદે જે તે જઈ પૂછીએ, મો થાપે ‘અહમેવ’-અભિં ૧
 આમાન્યે કરી દરિશણ દોહિલુ, નિષ્કંથ સઠલ વિગેષ,
 મદમે ઘેયોઝે અઘો ડેમ કહે સ્વિ ગચિ ૩૫ વિલેષ ?-અભિં ૨
 હેતુવિવાદે હો ચિત્ત ધની જોઈએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ,
 આગમવાદે હો શુરુગમ કો નહિ, એ મળતો વિષવાદ-અભિં ૩

ઘાતી ડુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિશણ જગનાથ !
 ધીઠાઈ કરી મારગ સંચરું, સેંશુ કોઈ ન સાથ-અભિ૦ ૪
 “દરિશણ” “દરિશણ” રટતો જો ફિરું, તો રણરોઝસમાન;
 જેહને પિપાસા હો અમૃતપાનની, કેમ ભાંજે વિષપાન?—અભિ૦ ૫
 તરસ ન આવે હો મરણ જીવન તણો, સીએ જો દરિશણ કાજ;
 દરિશણ હુલાંલ, સુલલ કૃપાયકી, આનંદધન મહારાજ !—
 અભિ૦ ૬

૨

દીઠી હો પ્રભુ ! દીઠી જગશુર ! તુજ, મૂરતિ હો પ્રભુ !
 મૂરતિ મોહનવેલડીજી;
 મીઠી હો પ્રભુ ! મીઠી તાહરી વાણ, લાગે હો પ્રભુ !
 લાગે જેસી સેલડીજી—૧
 જાણું હો પ્રભુ ! જાણું જન્મ કયાંત્ય, જો હું હો પ્રભુ !
 જો હું તુમ સાથે મિલ્યોજી,
 સુરમણિ હો પ્રભુ ! સુરમણિ પામ્યો હત્ય, આંગણે હો પ્રભુ !
 આંગણે મુજ સુરતરુ ફળ્યોજી—૨
 જાગ્યા હો પ્રભુ ! જાગ્યા પુણ્યઅંકુર, માગ્યા હો પ્રભુ !
 મુહ માગ્યા પાસા ઢળ્યાજી;
 વૂઠ્યા હો પ્રભુ ! વૂઠ્યા અમિરસ મેહ, નાઠા હો પ્રભુ !
 નાઠા અશુભ, શુભ દિન વળ્યાજી—૩
 ભૂગ્યા હો પ્રભુ ! ભૂગ્યા મળ્યા ઘૃતપૂર, તરશ્યા હો પ્રભુ !
 તરશ્યા દિવ્ય ઉદક મળ્યાજી;
 થાક્યા હો પ્રભુ ! થાક્યા મળ્યા સુખપાળ, આહતાં હો પ્રભુ !
 આહતાં સજ્જન હેજે હળ્યાજી—૪

દીવો હો પ્રભુ ! દીવો નિશા વન ગેહ, સાખી હો પ્રભુ !
 સાખી થલે, જળનૌકા મળીજી,
 કલિયુગે હો પ્રભુ ! કલિયુગે દુલ્લહો તુજ, દરિશન હો પ્રભુ !
 દરિશન લઘુ, આશા ફળીજી—૫
 વાચક હો પ્રભુ ! વાચક યશ તુમ દાસ, વિનવે હો પ્રભુ !
 વિનવે અભિનંદન ! મુણોજી,
 કહીએ હો પ્રભુ ! કહીએ મ દેશે છેહ, દેભે હો પ્રભુ !
 દેભે મુખ દરિશન તણોજી—૬

૩

[રાગ-નર અથવા ગૌઠ મલ્હાર]

પ્રભુ તેરે નયનકી હુ ખલિહારી (ટેક)
 યાદી શોભા વિજીત તપસા, કમલ કરતુ હે જલચારી,
 વિધુ કે શરણુ ગયો મુખ અરીસે, વનથે ગગન હરિજીહારી—
 પ્રભુ ૦ ૧

મહજ હિ અજન મજબુલ નિરખત, ખજન ગવં દીયો દારી,
 છીન લહી હિ ચઠોરકી શોભા, અગ્નિ ભળે મો દુખ ભારી—
 પ્રભુ ૦ ૨

અચલતા ગુણ લીયો મીનકો, અલિજયુ તાગ હે કારી,
 કયુ મૂલગના કેતિ ઇનકી, મોહી અખહી અમર નાની પ્રભુ ૦ ૩
 મુખ હે સમતા રસમે જેસે ગજ વારમહવાગી,
 તીન ભુવનમે નહીં ઠા ઇનીકો, અભિનંદન જિન અનુકાગી—
 પ્રભુ ૦ ૪

મેરે મન તો તુહી રચત હે, પદે કુણ પરકે લાગી ?
 તેરે નયનકી મેરે નયનમે, જગ દહે દીયો છત્રી અવતારી—
 પ્રભુ ૦ ૫

તુમ્હે જોજ્યો જોજ્યો રે, વાણીનો પ્રકાશ,
 તુમ્હે જોજ્યો જોજ્યો રે,
 ઉઠે છે અખંડ ધ્વનિ, જોજને સાંભળાય,
 નર-તિરિય-દેવ આપણી સહુ ભાષા સમજી જાય—
 તુમ્હેં ૧

દ્રવ્યાદિક દેખી કરીને, જાય નિખેયે જીત;
 ભંગ તણી રચના ઘણી, કાંઈ જાણે સહુ અહંભુત—
 તુમ્હેં ૨

પય સુધા ને ઇશુવારિ, હારી જાયે સર્વ;
 પાખંડી જન સાંભળીને મૂકી દિયે ગર્વ— તુમ્હેં ૩

ગુણ પાંત્રીસ અલંકરી, અભિનંદનજિનવાણી;
 સંશય છેદે મન તણા, પ્રભુ કેવલજ્ઞાને જાણી— તુમ્હેં ૪
 વાણી જે નર સાંભળે તે, જાણે દ્રવ્ય ને ભાવ;

નિશ્ચય ને વ્યવહાર જાણે, જાણે નિજ-પરભાવ-તુમ્હેં ૫
 સાધ્ય સાધન ભેદ જાણે, જ્ઞાન ને આચાર,
 હેય જ્ઞેય ઉપાદેય જાણે, તત્ત્વાત્તત્ત્વ વિચાર— તુમ્હેં ૬

નરક સ્વરગ અપવગ્ગ જાણે, થિર વ્યય ને ઉત્પાદ;
 શગ દ્રેષ અનુખંધ જાણે, ઉત્સર્ગ ને અપવાદ-તુમ્હેં ૭
 નિજ સ્વરૂપને જોળખીને, અવલંબે સ્વરૂપ;

ચિદાનંદઘન આતમ તે, થાયે જિન ગુણ ભૂપ-તુમ્હેં ૮
 વાણીથી જિન ઉત્તમ કેરા, અવલંબે પદ પદ;
 નિયમા તે પરભાવ તજીને, પામે શિવપુર સદા—

તુમ્હેં ૯

૫ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુના-૩

૧

[રાગ- મારુ]

સુમતિનાથ ! સાચા હો, (ટેક)

પરિ પરિ પરખત હિ લયા, જૈસા હીરા જાયા હો,
ઝોર દેવ સવિ પરિહર્યા, મેં જાણી કાયા હો—સુ૦ ૧તંસી કિરિયા હે ખરી, જૈસી તુજ વાયા હો,
ઝોર દેવ સવિ મોહ લયા, સવિ મિથ્યા માયા હો—સુ૦ ૨ચઉરાશી લખ વેષમા હુ ગહુ પરિ નાયા હો,
સુગતિદાન દેઈ સાહિબા! રે, અળ કર હો ઉવાયા હો—સુ૦ ૩લાગી અગ્નિ કપાયકી, મળ ઠોર રહિ આયા હો,
રક્ષક જાણી આદ્યો, મેં તુમ સરન માયા હો—સુ૦ ૪પક્ષપાત નહિ કોઈ મુ, નહિ લાલચ લાયા હો,
શ્રી નયવિજય મુશિષ્યકો, તોમુ દિલ રાગ્યા હો—સુ૦ ૫

૦

સુમતિચરણકજ આતમ અરપણો, દરપણ જેમ અવિકાર સુજાની
મનિતરપણ ગહુમ મત જાણીએ, પરિસરપણ મુવિચાર—સુ૦ ૧ત્રિવિધ સકલ તનુધરગત આતમા, જહિરાતમ ધુરિ લેઈ—સુ૦
બીજો અતરઆતમ, તીનરો-પરમાતમ અવિચેદ—સુ૦ ૨આતમબુદ્ધે કાયાદિકે ગ્રહો, જહિરાતમ અધરૂપ—સુ૦
કાયાદિકનો હો માખીધર રહ્યો, અતર આતમરૂપ—સુ૦ ૩જાનાનદે હો પૂરણ પાવનો, વગ્નિત મકલ ઉપાધિ—સુ૦
અર્નાદ્રિય ગુણગણમણિઆગર, ઈમ પરમાતમ માધ—સુ૦ ૪જહિતગમ તણ અતરઆતમા-રૂપ થઈ ચિગ્ભાવ—સુ૦
પરમાતમનુ હો આતમ ભાવણુ, આતમ અરપણુ દાવ—સુ૦ ૫

આતમ અરપણુ વસ્તુ વિચારતાં, ભરમ ટળે મતિદોષ—સુ૦
પરમ પદારથ સંપત્તિ સંપન્ને, આનંદઘન રસ યોષ—સુ૦ ૬

૩

સુમતિનાથ ગુણશુ' મિલિજી, વાઘે મુજ મન પ્રીતિ;
તેલખિંદુ જેમ વિસ્તરેજી, જળમાંહે લલી રીતિ—

સોભાગી જિનશુ' લાગ્યો અવિહક રંગ— ૧

સજ્જનશુ' જે પ્રીતયીજી, છાની કેમ [તે ન] રખાય ?

પરિમલ કસ્તૂરી તણેજી, મહીમાંહે મહકાય—સોભાગી૦ ૨

આંગળીએ નહિ મેરુ ઢંકાએ, છાળડીએ રવિતેજ;

અંજળીમાં જિમ ગંગ ન માયે, મુજ મન તિમ પ્રભુહેજ—

સોભાગી૦ ૩

હુઓ છીપે નહિ અધર અરુણ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ;

પીવત ભરભર પ્રભુગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અલંગ—

સોભાગી૦ ૪

ઢાંકી ઇક્ષુ પરાળશુ'જી, ન રહે લહી વિસ્તાર;

વાચકે યશ કહે પ્રભુતણેજી, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર—

સોભાગી૦ ૫

૬. શ્રી પદ્મપ્રભ પ્રભુના—૪

૧

[રાગ-પૂર્વી- ગિરિવર દરિશન વિરલા પાવે-એ દેશી]

ઘડી ઘડી સાંભરે સાંઘ સલૂના—ઘડી ઘડી૦

પદ્મપ્રભ જિન દિલસેં ન વિસરે, માનું કિયો કછું ગુનકો દૂના;

દરિસન દેખતહિ સુખ પાઉં, તો બિન હોત હું ઉના-દૂના—

ઘડી ઘડી૦ ૧

પ્રભુ શુન જ્ઞાન ધ્યાન વિધિ રચના, પાન સુપારી કાચા ચૂના,
રાગ ભયો દીલમે આ યોગે, રહે છિપાયા ના છાના છૂના—
ઘડી ઘડીં ૨

પ્રભુ શુન ચિત્ત બાધ્યો સળ માખે કુન પેસે લેઈ ઘરકા ખૂના ?
રાગ જગા પ્રભુ શુ મોહિ પરગટ, કહો નયા કોઈ કહો જૂના ?
ઘડી ઘડીં ૩

લોક લાજ સે જે ચિત્ત ચોરે, મો તો સહજ વિવેક હી સૂના,
પ્રભુ ધ્યાન વગર ભ્રમ ભૂલ્યા, કરે ક્રિયા મો રાને રૂના—
ઘડીં ઘડીં ૪

મેં તો નેહ કિયો તોહિ સાથે, અળ નિવાહ તો તોથેઈ રૂના,
જમ કહે તો વિનુ ઝીર ન સેવુ, અમિય ખાઈ કુન આખે લૂના ?
ઘડીં ઘડીં ૫

૨

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામિ ! અરજ સુણો અભિરામી,
આજ હો શિરનામિરે બહુ વિધ પદે વિનવુછ— ૧

તુમ્હે હો જગદાધાર મુજ મેવકને તાર,
આજ હો ધારી રે, મુજ સ્વામીછ નિજ ચિત્તમાછ— ૨

બગનિવહલ ભગવાન, મુજપે હન્યો મહિરણાન,
આજ હો મુજ ઉપરે રે, બિમણી સ્નેહલતા ધરીછ— ૩

તુમ અમ માહરે સ્વામી, હવે ન રહી કાઈ ખામી,
આજ હો કામિત રે, માહરા હવે પૂરણ ધાયશેછ— ૪

પ્રેમ વિબુધ સુપમાય, ભાણુ નમે તુમ પાય,
આજ હો દેન્યોરે ભાણુ તુજ પદ મેવનાછ— ૫

પદ્મપ્રભ જિન ! તુજ મુજ આંતરુંદે, કિમ લાંજે ભગવંત ! ?
 કર્મવિપાકે કારણ જોઈને રે, કોઈ કહે મતિમંત- પદ્મ ૧
 પયઈ ઠિઈ આણુભાગ પ્રદેશથીરે, મૂત્ર ઉત્તર બહુ ભેદ;
 ઘાતી-અઘાતી હો બંધુદય ઉદીરણા રે, સત્તા કર્મ વિચ્છેદ-૨
 ઠનકોપલવત પયઈ-પુરુષપતણીરે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ;
 અન્ય સંયોગે જિહાં લગે આતમારે, સંસારી કહેવાય- ૩
 કારણજોગે હો બંધે બંધનેરે, કારણ મુગતિ મૂકાય;
 આશ્રવ સંવર નામ અનુક્રમેરે, હેય ઉપાદેય મુણાય- ૪
 યુંજનકરણે હો અંતર તુજ પડ્યો રે, ગુણકરણે કરી ભંગ;
 ગ્રંથઉક્તે કરી પંડિત જન કહ્યો રે, અંતર ભંગ સુઅંગ- ૫
 તુજ મુજ અંતર અંતર ભાંજશેરે, વાજશે મંગલ તૂર;
 જીવસરોવર અતિશય વાધશેરે, આનંદધન રસપૂર- ૬

પદ્મપ્રભ જિન જઈ અળગા રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી,
 કાગળને મળી તિહાં નવિ સંપજે, ન આલે વાટ વિશેષોજી—
 સુગુણ ! સનેહા ! રે કદિય ન વિસરે— ૧
 ઇહાંથી તિહાં જઈ કોઈ આવે નહિ, જેહ કહે સંદેશોજી;
 જેહનું મિલવું દોહિલું, તેહ શું-નેહ તે આપ કિલેશોજી- ૨
 વીતરાગશું રે રાગ તે એક પખો, કીજે કવણ પ્રકારોજી;
 ઘોડો દોડેરે સાહિબવાજમાં, મન નાણે અસવારોજી— ૩
 સાચી ભક્તિ રે ભાવનરસ કહ્યો, રસ હોય તિહાં દોય રીજેજી;
 હોડા હોડેરે જિહું રસરીઝથી, મનના મનોરથ સીજેજી— ૪
 પણ ગુણવંતારે ગોઠે ગાજીએ, મહોટા તે વિશ્રામજી;
 વાચકયશ કહે એહ જ આશરે, સુખ લહું ઠામોઠામજી-૫

૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના-૨

૧

શ્રી સુપાસ જિન વદીએ, સુખસપત્તિને હેતુ લલના,
 શાત મુધારસ જલનિધિ, લવસાગરમા સેતુ લલના-શ્રી૦ ૧
 સાત મહાલય ટાળતો, સપ્તમ જિનવર દેવ લલના,
 માવધાન મનમા કરી, ધારો જિનપદસેવ લલના- શ્રી૦ ૨
 શિવ શકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ લગવાન લલના,
 જિન અરિહા તીર્થં કરુ, જયોતિસ્વરૂપ અસમાન લલના-શ્રી૦ ૩
 અલખ નિરજન વચ્છલુ, સકળ જ તુ વિશરામ લલના,
 અલયદાનદાતા સદા, પૂરણ આતમરામ લલના- શ્રી૦ ૪
 વીતરાગ મદ કદપના, રઈ અરઈ લય સોગ લલના,
 નિદ્રા તદ્રા-હરદશા-રહિત અખાધિતયોગ લાલના- શ્રી૦ ૫
 પરમ પુરુષ પરમાતમા, પરમેશ્વર પરધાન લલના,
 પરમ પદારથ પરમેષ્ઠી, પરમ દેવ પરમાન્ન લલના-શ્રી૦ ૬
 વિધિ વિરચી વિશ્વલરુ, ઋષિકેશ જગનાથ લલના,
 અઘડર અઘમોચન ધણી, મુકિત પરમપદ આથ લલના-શ્રી૦ ૭
 એમ અનેક અલિધા ધરે, અનુલવગમ્ય વિચાર લલના,
 જે જાણે તેહને કહે, આનંદઘન અવતાર લલના- શ્રી૦ ૮

૨

શ્રી સુપાસ જિનરાજ ! તુ ત્રિભુવન શિરતાજ,
 આજ હો છાજે રે ઠકુરાઈ, પ્રભુ ! તુજ પદ તણી છ ૧
 દિવ્યધ્વનિ, સુરકૂલ, ચામર, છત્ર અમૂલ,
 આજ હો રાજે રે લામડલ, ગાજે ડુંડુલિ છ ૨
 અતિરાય મહજના વ્યાગ, કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર,
 આજ હો કીધા રે જોગણીગે, સુર ગુણભાગુરે છ ૩

વાણી ગુણ પાંત્રીશ, પ્રાતિહારજ જગદીશ;
 આજ હો રાજે રે દીવાજે, છાજે આઠશું જી. ૪
 સિંહાસન, અશોક, ખેઠા મોહિ લોક;
 આજ હો સ્વામીરે શિવગામી, વાચકચર ચૂક્યો જી. ૫

૮. શ્રી ચન્દ્રપ્રભપ્રભુના—૨

૧

દેખજી દેરે સખિ ! મુને દેખજી દે, ચન્દ્રપ્રભ મુખચંદ-સખિ૦
 ઉપશમ રસનો કંદ સખિ ! સેવે સુરનર ઇંદ- સખિ૦

ગત કલિમલ દુઃખ દંદ, સખિ ! મુને દેખજી દે— ૧
 સુહૃમ નિગોદે ન દેખિયો સખિ ! ખાદર અતિહિ વિશેષ-સખિ૦
 પુઠવી આઉ ન લેખિયો સખિ ! તેઉ વાઉ ન લેશ—સખિ૦ ૨
 વનરૂપતિ અતિ ઘણ દીહા સખિ ! દીઠો નહીંય દીદાર-સખિ૦
 બિ-તિ-ચઉરિંદિ જલ લિહા સખિ ! ગતિસન્નિ પણુ ધાર-સખિ૦ ૩
 સુરતિરિ નિરય નિવાસમાં સખિ ! મનુજ અનારજ સાથ-સખિ૦
 અપજ્જતા પ્રતિભાસમાં સખિ ! ચતુર ન ચઢિયો હથ-સખિ૦ ૪
 એમ અનેક થલ જાણિયે સખિ ! દરિસણુ વિણુ જિનદેવ-સખિ૦
 આગમથી મતિ આણીયે સખિ ! કીજે નિર્મલ સેવ-સખિ૦ ૫
 નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી સખિ ! યોગઅવંચક હોય-સખિ૦
 કિરિયાઅવંચક તિમ સહી સખિ ! કૃપા અવંચક જોય-
 સખિ૦ ૬

પ્રેરક અવસર જિનવરુ સખિ ! મોહનીય ક્ષય થાય-સખિ૦
 કામિતપૂરણ સુરતરુ સખિ ! આનંદઘન પ્રભુપાય—સખિ૦ ૭

૨

ચન્દ્રપ્રભ જિન સાહેબારે ! તુમે છો ચતુર સુજણ, મનના માન્યા;
 સેવા જાણો દાસનીરે, દેશો પદ નિરવાણ, મનના માન્યા.

આવો આવો રે ચતુર સુખભોગી ! કીજે વાત એકાત અભોગી !
 ગુણગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનના માન્યા— ૧
 ઓછુ અધિકુ પણ કહેરે, આમ ગાયત જેહ— મનનાં
 આપે કળ જે અણકહેરે, ગિરુઓ માહિય તેહ—મનં આવોં ૨
 દીન કઠ્યા વિણ દાનથીરે, દાતાની વાધે મામ—મનનાં
 જળ દીએ આતક ખીજવીરે, મેલ હુઓ તિણે શ્યામ—મનનાં ૩
 પીડ પીડ કરી તમને જપુરે, હુ આતક તુમે મેહ— મનનાં
 એક લહેરમા હુ ખ હરોરે, વાધે ખમણો નેહ—મનનાં ૪
 મોડુ વહેલુ આપવુ રે, તો શી ઢીલ કરાય ? મનનાં
 વાચકચશ ઠહે જગધણીરે ! તુમ તુઠે સુખ થાય—મનનાં ૫

૯. શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુના—૪

૧

[ગગ કેતમે]

મે કીનો નહિ તો બિન ઓર શુ રાગ [૨]
 દિન દિન વાન ચઢત શુન તેગે જ્યુ કચન પર ભાગ,
 આગમે હે કપાયકી કાલિમા, સો કયુ સેવા લાગ ?—મેં ૧
 ગજહસ્ત તુ માનસરોવર, ઓર અગુચિ રચિ કાગ,
 વિપયભુજંગમ ગરુડ તુ કહિયે, ઓરવિપયવિપનાગ—મેં ૨
 ઓર દેવ જલછિદ્ધર મળિયે, તું તો સસુદ અધાગ,
 તુ સુરતરુ-જગ-ચાછિત-પૂરન ઓર તો સૂકે ભાગ— મેં ૩
 તુ પુરુષોત્તમ, તુહિ નિરંજન, તુ શ કુર, વડલાગ
 તુ પ્રભા, તુ શુદ્ધ, મહાબલ, તુહિ દેવ વીતરાગ—મેં ૪
 સુવિધિનાથ તુજ શુન કૂલનગા. મેં દિલ હે બાગ,
 જસ કહે પ્રમર રમિક હોઈ તામે, લીજે ભક્તિ પરાગ—મેં ૫

સ્નાની શિર ચૂડામણિજી, જગ જીવન જિનચંદ્ર;
 મળીયો તું પ્રભુ ! એ સમેજી, ફળીયો સુરતર કંદ;
 સુવિધિ જિન તુમહ શું અવિહક નેહ, જિમ બપઘ્યા મેહ-૧
 માનુ મેં મરે મંડળેજી, પામ્યો સુરતર સાર;
 ભૂગ્યાને ભોજન લહુંજી, તરસ્યાં અમૃત વારિ—સુવિધિ ૦ ૨
 દુષિમ દુષમા કાળમાંજી, પૂરવ પુણ્ય પ્રમાણ;
 તું સાહિબ જો મુજ મિળ્યોજી, પ્રગટયો આજ વિહાણ—સુવિધિ ૦ ૩
 સમરણ પણ પ્રભુજીતાણુંજી, જે કરે તે કૃતપુણ્ય;
 દરિસણ જે એ અવસરેજી, પામે તે ધન્ય ધન્ય—સુવિધિ ૦ ૪
 ધન્ય દિવસ ધન્ય એ ઘડીજી, ધન્ય મુજ વેલારે એહ;
 જગજીવન જગ વાલહોજી, લેઢ્યો તું સસનેહ—સુવિધિ ૦ ૫
 આજ લલી જાગી દિશાજી, લાગી લાવઠે દર;
 પામ્યો વાંછિત કામનાજી, પ્રગટ્યો સહજ સનૂર—સુવિધિ ૦ ૬
 અંગીકૃત જિન દાસનીજી, આશા પૂરેરે દેવ !
 નયવિજયંકહે તો સહિજી, સુગુણ સાહિબની સેવ—સુવિધિ ૦ ૭

સુવિધિ જિણેસર પાય નમીને, શુભ કરણી એમ કીજે રે;
 અતિ ઘણો ઉલટ અંગ ધરીને, પ્રહ ઉઠીને પૂજીજે રે—સુવિધિ ૦ ૧
 દ્રવ્ય-લાવશુચિલાવ ધરીને, હરખે દેહરે જઈએ રે;
 દહ તિગ, પણ અહિગમ સાચવતાં, એકમના ધુરિ થઈએરે—સુવિધિ ૦ ૨
 કુસુમ, અક્ષત, વર, વાસ સુગંધો, ધૂપ, દીપ મન સાખી રે;
 અંગપૂજ પણ લેહ સુણી એમ, ગુરુમુખ આગમ લાખી રે—સુવિધિ ૦ ૩
 એહનું ફળ દોય લેહ સુણીજે, અનંતર ને પરપર રે;
 આણાપાલણ ચિત્ત પ્રસન્ની, સુગતિ સુગતિ સુરમંદિરે—સુવિધિ ૦ ૪

કૃદ્ધ, અક્ષત, વર ધૂપ, પદ્મવો, ગધ, નૈવેદ્ય, ફળ, જળ ભરીરે,
અ ગ-અગ્ર પૂજા મળી અહવિધ, ભાવે ભવિક શુભ ગતિ વરીરે—
સુવિધિ ૦ ૫

મત્તર લેદ, એકવીશ પ્રકારે, અષ્ટોત્તરશત લેદે રે,
ભાવપૂજા બહુ વિધિ નિરધારી, દોહગ દુર્ગતિ છેદે રે—સુવિધિ ૦ ૬
તુરિય લેદ પડિવત્તિપૂજા, ઉપશમ ખીણ મયોગી રે,
ચઉહા પૂજા ઇમ ઉત્તરજમ્યણે ભાખી દેવલભોગી રે સુવિધિ ૦ ૭
એમ પૂજા બહુ લેદ સુણીને, સુખદાયક શુભ કરણી રે,
ભવિક જીવ કરશે, તે લેશે, આન દધન પદ ધરણીરે—સુવિધિ ૦ ૮

૮

લધુ પણ હું તુમ મનનવિ માણુ રે, જગશુર ! તમને દિલમાલાણુ રે,
કુણને દીને એ સાળાશી રે ? કહો શ્રી સુવિધિ જિણુ દ ! વિમાસી રે ૧
શુજ મન અણુમાહે ભક્તિ છે ઝ ઝીરે, તેહ દરીનો તુ છે માણુ રે,
યોગી પણ જે વાત ન જાણુરે, તે અચરિજ કુણથી હુઓ ટાણુરે ? ૨
અવવા ચિત્તમાહે અચિત્ત ન માવે રે, મહોટો ગજ દરપણુમા આવેરે,
જેહને તેને બુદ્ધિ પ્રગાશી રે, તેહને દીને એ સાળાશી રે ૩
પિદ્ધ મૃત તરુઅર અધ શાખારે, છદ પુરાણે એહવી ભાખારે,
અચરિજવાળે અચરિજ ઠીધુ રે, ભદ્રે મેવક કારજ સીધુ રે, ૪
લાઠ કની જે બાળક બોલેરે, માનપિતામન અમિયને તોલેરે,
શ્રી નયવિજય વિબુધનો ગિશેરે, યશ કહે ઇમ જાણુ જગદીશેરે ૫

૧૦ શ્રી શીતલનાથ પ્રભુના—૨

૧

[ગગ- અડાણો]

શીતલ ! જિન ! મોહિ પ્યારા,
નાદિજ ! શીતલ જિન ! મોહિ પ્યારા— (ટેક)

ભુવન વિરોચન પંકજ લોચન, જિહ્વે કે જિહ્વે હમારા—શીં ૧
 જ્યોતિશું જ્યોત મિલત જળ ધ્યાવે, હોવત નહિ તળ ન્યારા;
 ખાંધી મુઠી ખુલ્લે ભવ માયા; મીઠે મહા ભ્રમ ભારા—શીં ૨
 તુમ ન્યારે તળ સખહિ ન્યારા, અંતર કુટુંબ ઉદારા;
 તુમહિ નજીક નજીક હો સખહિ, ઋદ્ધિ અનંત અપારા—શીં ૩
 વિષય લગનકી અગનિ ખુઝાવત, તુમ ગુન અનુભવ ધારા;
 ભઈ મગનતા તુમ ગુન રસકી, કુન કંચન ? કુન દારા ?—શીં ૪
 શીતલતા ગુન હોર કરત તુમ, ચંદન કાહું ગિચારા ?
 નામહિ તુમ તાપ હરત હે, વાકું ઘસત ઘસારા— શીં ૫
 કરહુ કષ્ટ જન બહુત હમારે, નામ તિકારો આધારા;
 જસ કહે જનમ મરણ ભય ભાગો, તુમ નામે ભવપારા—શીં ૬

૨

શ્રી શીતલ જિન લેટીએ, કરી ભકતેં ચોખું ચિત્ત હે;
 તેહથી રચું કહો છાનું કિશયું, જેહને સોંપ્યાં તન મન વિત્ત હો ?—
 શ્રીં ૧
 દાયક નામે છે ઘણા, પણ તું સાચર, તે રૂપ હો;
 તે બહુ ખજુઆ તગતગે, તું દિનકર તેજ સ્વરૂપ હો—શ્રીં ૨
 મહોટો જાણી આહર્યો, દારિદ્ર્ય ભાંગો જગતાત ! હે;
 તું કરુણાવંતશિરોમણિ, હું કરુણાપાત્ર વિખ્યાત હો— શ્રીં ૩
 અંતરજામી સવિ લહો, અમ મનની જે છે વાત હો;
 મા આગળ મોસાળના, ર્યા વર્ણવવા અવઠાત ? હો—શ્રીં ૪
 જાણો તો તાણો કિશયું ? સેવા રૂળ દીજે દેવ ! હો;
 વાચકચર કહે લીલની, એ ન ગમે મુજને ટેવ હો— શ્રીં ૫

૧૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુના—૩

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અતરભી, આતમરામી નામી રે,
 અધ્યાતમમત પૂરણ પામી, સહજ મુગતિ ગતિ ગામીરે—શ્રી૦ ૧
 મયલ સમારી ઇદ્રિયરામી, મુનિગણ આતમરામી રે,
 મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિષ્કામી રે— શ્રી૦ ૨
 નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહીએરે,
 જે કિરિયા કઠી ચઢગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહીએરે—શ્રી૦ ૩
 નામ અધ્યાતમ, ઠવાણુ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છડોરે,
 ભાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ માધે, તો તેહશુ રહ મડોરે—શ્રી૦ ૪
 શબ્દ અધ્યાતમ અર્થ સુણીને, નિરવિકલ્પ આદરબચો રે,
 શબ્દ અધ્યાતમ ભજના બાણી, હાન-ચહણુ મતિ ધરબચોરે—શ્રી૦ ૫
 અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, બીજા બાણુ લખાસીરે,
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મત વાસી રે— શ્રી૦ ૬

તુમે બહુમિત્રી રે માહિળા ! મહારે તો મન એક,
 તુમ વિણ બીજો જે નવિ ગમે, એ મુજ મહોટી રે ટેક—
 શ્રી શ્રેયાંસ ! કૃપા કરો— ૧
 મન રાખો તુમે સવિ તણા, પણ ડિહાએક મળી બાણો,
 લલચાવો લખ લોકને, માથી મહેજ ન થાણો— શ્રી૦ ૨
 રાગ ભરે જન મન રહો, પણ તિહું કાલ વૈરાગ,
 ચિત્ત તુમાન રે સમુદ્રનો, કોઈ ન પામે રે તાગ— શ્રી૦ ૩
 એહવાશુ મન મેળવ્યુ, ડેળવ્યુ પહેલા ન કાઈ,
 મેવક નિપટ અખૂઝ છે, નિરવહેશો તુમે માઈ— શ્રી૦ ૪
 નીરાગીશુ રે કિમ મિલે ? પણ મળવાનો એકાત,
 વાચકચશ કહે મુજ મિલ્યો, લકતે ગમણુતત— શ્રી૦ ૫

શ્રી શ્રેયાંસ જિણુંદા ! અવધારો અરદાસ લાલ રે;
 દાસ કરી જો લેખવો, તો પૂરો મન આશ લાલ રે— શ્રી૦ ૧
 મોટા નાના અંતરું, લેખવે નહિં દાતાર લાલ રે;
 સમ વિષમ સ્થલ નવિ ગણે, વરસંતો જલધાર લાલ રે—શ્રી૦ ૨
 નાહનાને મોટા મિલ્યા, સહિ તે મોટા થાય લાલ રે;
 વાહુલીયા ગંગા મિલ્યા, ગંગ પ્રવાહ કહાય લાલ રે— શ્રી૦ ૩
 મોટાને મોટા કરો, એ તો જગતની રીત લાલ રે;
 નાહના જો મોટા કરો, તો તુમ્હ પ્રેમ પ્રતીત લાલ રે—શ્રી૦ ૪
 ગુણ અવગુણ નવિ લેખવે, અંગીકૃત જે અમંદ લાલરે,
 કુટિલ કલંકી જિમ વહ્યો, ઇશ્વર શિશે અંદ લાલરે— શ્રી૦ ૫
 અવગુણીએ પણ ઓળગ્યો, ગુણવંત તું લગવંત લાલરે,
 નિજ સેવક જાણી કરી, દીજે સુખ અનંત લાલરે— શ્રી૦ ૬
 ઘણી શી વિનતિ કીજયે, જગજીવન જિનનાહ લાલરે,
 નયવિજય કહે કીજયે, અંગીકૃત નિરવાહ લાલરે— શ્રી૦ ૭

૧૨. શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુના—૨

૧

સ્વામી ! તુમે કાંઈ કામણ કીધું, ચિત્તકું હમારું ચોરી લીધું;
 સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિણુંદા ! મોહના વાસુપૂજ્ય જિણુંદા !
 અમે પણ તુમશું કામણ કરશું, લકતેં ગ્રહી મનઘરમાં ધરશું—

સાહેબા૦ ૧

મન ઘરમાં ધરિયા ધર શોભા— દેખત નિત્ય રહેશે ચિર થોભા;
 મન વૈકુંઠ અકુંઠિત લકતેં, યોગી ભાગે અનુભવચુકતેં—

સાહેબા૦ ૨

કલેશે વાસિત મન સંમાર, કલેશે રહિત મન તે લવપાર,
જો વિશુદ્ધ મનઘર તુમે આવ્યા, પ્રભુ ! તો અમે નવનિધિનિધિ
પાવ્યા—સાહેબાં ૩

માત રાજ અળગા જઈ બેઠા, પણ લકતે અમ મનમા પેઠા,
અળગાને વળગ્યા જે રહેલુ, તે લાણાખડખડ હુ ખ સહેલું—
સાહેબાં ૪

ધ્યાયક ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે, લેદછેદ કરશુ હવે ટેકે,
ક્ષીરનીરપડે તુમશુ મિલશુ, વાચકચક કહે હેજે હળશુ—
સાહેબાં ૫

૨

શ્રી વાસુપૂજ્ય નરેમરુઝે—ન દ જયા જસ માય,

શ્રી વાસુપૂજ્યને પૂજતારે, મદિર રિદિ ભરાય

ભવિક જન ! પૂતે એ જિનરાય, જિમ ભવજલધિ તરાય—ભવિકં ૦
મુગતિનો એહ ઉપાય—ભવિકં ૧

સોહો મોવન સિંહામને ઝે, કુકુમ વરણી ઠાય,

જિમ કચન ગિરિ ઉપરે રે, નૂતન ભાણુ ગુહાય—ભવિકં ૨

હજન મિમિ વિનતિ કરે ઝે, મહિપી મુત જમ પાય,

“લોટે હુ મતાપીઓઝે, છુટુ તુમ્હ પમાય”—ભવિકં ૩

મન રજે એ રાતડોરે, એ તો બુગતો ન્યાય;

પણ જે ઉત્તમવલ મન કહે ઝે, તે તો અચરિજ થાય—ભવિકં ૪

બાર ઉઘાટે મુગતિનાઝે, બારમગો જિનરાય;

કીર્તિવિજય ઉવનગ્રાયનોઝે, વિનયવિજય ગુણગાય—ભવિકં ૫

૧૩. શ્રી વિમલનાથ પ્રભુના—૩

૧

હુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યારે, સુખ સંપદશું લેટ;
 ધીંગ ઘણી માથે કિયોરે, કુણુ ગંજે નર જોટ ?
 વિમલ જિન ! દીઠા લોચણુ આજ, મહારાં સિદ્ધયાં વંછિત કાજ
 —વિમલ૦ ૧

ચરણુ કમળ કમળાં વસે રે, નિર્મળ થિર પદ દેખ;
 સમલ અધિર પદ પરિહરીરે, પંકજ પામર પેખ—વિમલ૦ ૨
 મુજ મન તુજ પદ પંકજેરે, લીનો શુણુ મકરંદ;
 રંક ગણે મંદર ધરાંરે ઇંદ્ર ચંદ્ર નાગિંદ્ર— વિમલ૦ ૩
 સાહેબ સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ ઉદાર;
 મન વિશરામી વાલહો રે, મારા આતમચો આધાર—વિમલ૦ ૪
 હરિશણુ દીઠેં જિન તાણુંરે, સંશય ન રહે વેધ;
 દિનકર કરભર પસરતાં રે, અંધકાર પ્રતિષેધ— વિમલ૦ ૫
 અભિયભરી મૂરતિ રચીરે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
 શાંતસુધારસ ઝીલતીરે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય— વિમલ૦ ૬
 એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો જિનદેવ !
 કૃપા કરી મુજ દીજીએરે, આનંદધન પદ સેવ— વિમલ૦ ૭

૨

સેવો ભવિયા ! વિમલ જિજ્ઞેસર, હુલહા સજ્જનસંગાળ;
 એવા પ્રભુતું હરિશણુ લેવું, તે આળસમાહે ગંગાળ—સેવો૦ ૧
 અવસર પામી આળસ કરશે, તે મૂરખમાં પહેલોળ;
 ભૂખ્યાંને જેમ ઘેબર દેતાં, હાથ ન માંડે ઘેલોળ— સેવો૦ ૨
 ભવ અનંતમાં હરિશણુ દીકું, પ્રભુ એહવા દેખાડેળ;
 વિકટ પંથ જે પોળી પોળિયો, કમંવિવર ઉઘાડેળ— સેવો૦ ૩

તત્ત્વપ્રીતિકર પાણી' પાએ, વિમલાલોકે આજીજી,
 લોચણુ ગુરુ પરમાત્મ દીએ તવ, ભ્રમનાએ સવિ ભાજીજી—સેવો ૪
 ભ્રમ ભાગ્યો તવ પ્રભુશુ પ્રેમે, વાત કરુ મન જોલીજી,
 સરજતણે-જે હેડે આવે, તેહ જણાવે જોલીજી— સેવો ૫
 શ્રી નયવિજય વિષુધ પયઃમેવઃ વાચકયશ કહે સાચુજી,
 કોડિ કપટ જો કોઈ દિખાવે, તોહિ પ્રભુ વિષુ નવિ રાચુજી—
 સેવો ૬

૩

પ્રભુજી ! મુજ અવશુજી મત દેજો,
 રાગ દશાથી તુ રહે ન્યારો, હુ રાગે મન ધાલુ,
 દ્રેષ રહિત તું સમતા લીનો, દ્રેષ મારગ હુ ચાલુ— પ્ર૦ ૧
 મોહ લેશ ફરસ્યો નહી તુંહી, મોહ લગન મુજ ખ્યારી,
 તુ અકલકી, કલકિત હુ તો, એ પણ રહેણી ન્યારી—પ્ર૦ ૨
 તુંહિ નિરાશ ભાવ પદ સાધે, હુ આશા સઘ વિલૂધો,
 તુ નિશ્ચલ, હુ ચલ, તુ સૂધો, હુ આચરણે ઉધો— પ્ર૦ ૩
 તુજ સ્વભાવથી અવળા માહરા, ચરિત્ર સકળ જગે જાણ્યા;
 ભારેખમા પ્રભુને કહેતા, ન ઘટે મુહૂર્તે આણ્યા— પ્ર૦ ૪
 પ્રેમ નવલ જો હોયે સવાઈ, વિમલનાથ મુખ આગે,
 કાંતિ કહે ભવ વન ઉતરતા, તો વેળા નવિ લાગે— પ્ર૦ ૫

૧૪ શ્રી અનંતનાથ પ્રભુના—૩

૧

અનંત જિનેસર ચૌદમાજી, આપો ગ્યાર અનંત,
 અનંત વિમલ વચે આતરોજી, માગર નવ તે કહત,
 મોલાગી જિનશુ લાગ્યો મુજ મન રગ— ૧

શ્રાવણ વદિ સાતમ દિનેજી, ચ્યવનકલ્યાણકે જાસ;
 વૈશાખ વદિની તેરશેજી, જનમ જગત પ્રકાશ-સોભાગીં ૨
 ધનુષ પચાસની દેહલીજી, કંચન વરણ શરીર;
 વૈશાખ વદિ ચૌદશ દિનેજી, સંજમ સાહસ ધીર-સોં ૩
 વૈશાખ વદિની ચૌદશેજી, પામ્યા જ્ઞાન ચાનંત;
 ચૈતર શુદ્ધિની પાંચમેજી, મોક્ષ ગયા લગવંત— સોં ૪
 ત્રીશ લાખ વરસા તણુંજી, ભોગવ્યું ઉત્તમ આય;
 પદ્મવિજય કહે સાહિળાજી, તુમ તૂઠે શિવ થાય— સોં ૫

૨

ધાર તરવારની સોહિલી, દોહિલી ચૌદમા જિનતણી ચરણસેવા;
 ધાર પર નાચતાં દેખ બાજીગરા, સેવના ધાર પર રહે ન દેવા—
 ધારં ૧

એક કહે-“સેવીએ વિવિધ કિરિયા કરી”, ફળ અનેકાંત લોચન ન દેખે;
 ફળ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા, રકવડે ચાર ગતિમાંહિ લેખે—
 ધારં ૨

ગચ્છના લેદ બહુ નયણ નિહાળતાં, તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાજે,
 ઉદરભરણાદિ નિજકાજ કરતાં થકાં, મોહ નડિયા કલિકાળરાજે—
 ધારં ૩

વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો, વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસારફળ, સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો ?
 ધારં ૪

દેવ-ગુરુ-ધર્મની શુદ્ધિ કહો કેમ રહે ? કેમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;
 શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણું સર્વ કિરિયા કરી, છાર પરિ લીંપણું તેહ જાણો—
 ધારં ૫

પાપ નહિ ક્રોધ ઉત્સૂત્રભાષણુ નિશ્ચયો, ધર્મ નહિ ક્રોધ જગસૂત્ર સરિણો
મૂત્ર અનુમાર જે ભવિક કિરિયા કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરીખો—
ધાર૦ ૬

એક ઉપદેશનો સાર મણેપથી, જે નરા ચિત્તમા નિત્ય ધ્યાવે,
તે નરા દિવ્ય બહુકાળ સુખ અનુભવી, નિયત આનંદઘન રાજ
પાવે-ધાર૦ ૭

૩

શ્રી અનંત જિનશુ કરો માહેલડિયા, ચોળ મજીઠનો રગ રે
ગુણવેલડિયા,
સાચો રગ તે ધર્મનો—મા૦, બીજો રગ પતંગરે—શુ૦ ૧
ધર્મરગ જીરણ નહિ સા૦, દેહ તે જીરણ થાયરે—શુ૦,
માનુ તે વિષ્ણુને નહિ—મા૦, ઘાટઘડામણુ જાયરે—શુ૦ ૨
ત્રાણુ જે રમ્ભવેધિયુ—સા૦, તે હોય જાયુ હેમરે—શુ૦,
ફળી ત્રાણુ તે નવિ હોયે—સા૦, એહવો જગગુરુપ્રેમરે—શુ૦ ૩
ઉત્તમ ગુણુ અનુરાગથી—સા૦, લહીએ ઉત્તમ ઠામરે—શુ૦,
ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે—મા૦, દીપે ઉત્તમ ધામરે—શુ૦ ૪
ઉદ્દમિહુ માયર ભળ્યો—મા૦, જિમ હોય અખય અભગરે—શુ૦,
વાચકયશ કહે પ્રભુગુણે—મા૦, તિમ મુજ પ્રેમપ્રસંગરે—શુ૦ ૫

૧૫. શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુના—૩

૧

ધર્મ જિનેશ્વર! ગાઉ રગશુ, ભગ મ પડ્યો હો પ્રીત જિનેશ્વર!
બીજો મનમહિ આણું નહિ, એ અમ કુલવટ સીત જિનેશ્વર!
—ધર્મ૦ ૧

ધર્મં ધર્મં કરતો જગ સહુ ફિરે, ધર્મં ન જાણે હો મર્મં જિને
 ધર્મં જિનેશ્વર ચરણ ગ્રહ્યાં પછી, કોઈ ન યાંધે હો કર્મં જિં
 -ધર્મં ૨

પ્રવચન અંજન જો સફ્ફુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન જિને
 હૃદયનયણ નિહાળે જગધણી, મહિમા મેરુસમાન જિં
 -ધર્મં ૩

દોડત દોડત દોડત દોડિયો, જેતી મનની રે દોડ જિને
 પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ઢૂંકડી, ગુરુગમ લેજોરે જોડ જિં-ધર્મં ૪
 એક પળી કિમ પ્રીતિ વરે પડે, ઉભય મિલ્યા હુએ સંધ;
 હું રાગી, હું મોહે ફંદિયો, તું નીરાગી નિરખંધ જિં-ધર્મં ૫
 પરમ નિધાન પ્રગટ સુખ આગળે, જગત ઉલ્લાંધી હો જાય જિને
 જયોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધોઅંધ પલાય જિં
 ધર્મં ૬

નિર્મળ ગુણ મણિ રોહણ ભૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ જિને
 ધન્ય તે નગરી, ધન્ય વેલા ઘડી, માત પિતા કુલવંશ જિને
 ધર્મં ૭

મનમધુકર વર કર જોડી કહે, પદકજ નિકટ નિવાસ જિને
 ઘનનામી આનંદઘન સાંભળો, એ સેવક ચરદાસ જિં
 ધર્મં ૮

૨

થાંશું પ્રેમ બન્યો છે રાજ ! નિરવહેશો તો લેજો,
 મેં રાગી, થેં છો નિરાગી, આજુબુગતે હોય હાંસી;
 એક પળો જે નેહ નિર્વાંહવો, તેહ માંકી સાબાશી-થાંશું ૧
 “નીરાગી સેવે કાંઈ હોવે ? ” એમ મનમાં નવિ આણું;
 ફોળે અચેતન પણ જેમ સુરમણિ, તેમ તુમ લક્ષિત પ્રમાણું-થાંશું ૨

ચદન શીતળતા ઉપજાવે, અગ્નિ તે શીત મિટાવે,
 એવકના તિમ હુ ખ ગમાવે, પ્રભુગુણ પ્રેમ સ્વભાવે- થાશુ ૦ ૩
 વ્યમન ઉદય જળધિ અનુહરે, શશીને તેહ સળધે,
 અણુસળધે કુમુદ અનુહરે, શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રળધે- થાશુ ૦ ૪
 દેવ અનેગ તુમથી છોટા, થે જગમા અધિકેરા,
 યશ કહે “ધર્મ જિનેશ્વર ! થાશુ, દિલ માન્યા હૈ મેરા”-
 થાશુ ૦ ૫

૩

રતનપુરી નયરી હુઓરે લાલ, લછન વજ્ર ઉદાર મેરે ખ્યારેરે,
 ભાનુ નૃપતિ કુળ કેમરીરે લાલ, સુગતા માત મહાર

મેરે ખ્યારે રે, ધર્મ જિનેશ્વર ધ્યાઇયે રે લાલ-૧
 આયુ વરમ દશલાખનુરે લાલ, ધનુષણ્યાલ પ્રસિદ્ધ મેરે ખ્યારેરે,
 કચનવરણ વિરાજતોરે લાલ, સહસ સાથે મત લીધ- મેરે ૦ ૨
 મિદ્ધિ કામિની કર ગ્રહે રે લાલ, સમમેતશિખર અતિરંગ-
 મેરે ખ્યારે રે,

સહમ ચોસઠ સોહામણારે લાલ, પ્રભુના સાધુ અભગ-મેરે ૦ ૩
 ભામઠ મહમ સુસાહુણીરે લાલ, વળી ઉપરી શત ચ્યાર-
 મેરે ખ્યારે રે,

કદર્પા ગામન સુરીરે લાલ, કિન્નર સુર સુવિચાર- મેરે ૦ ૪
 લટકાળે તુજ લોચણેરે લાલ, મોહ્યા જગ જન ચિત્ત મેરે ખ્યારેરે,
 શ્રી નયવિજય વિબુધ તણોરે લાલ, એવક સમગ્રે નિત્ય-મેરે ૦ ૫

૧૬ શ્રી શાન્તિનાથ પ્રભુના-૧૦

૧

માગે મુજગે લ્યોને રાજ ! સાહિબ ! શાંતિ ! મલૂણા !
 અચિગણના નહન તોરે, દગ્ગિયણ હેતે આગ્યો,

સમકિત રીઝ કરોને સ્વામી, ભક્તિ લેટણું લાવ્યો-મારો ૧
 દુઃખભંજન છે બિરુદ તુમારું, અમને આશ તુમારી;
 તુમે નીરાગી થઈને છૂટો, શી ગતિ હોશે હમારી ?-મારો ૨
 કહેશે દોષ-“ન તાણી રહેવું, એવડું સ્વામી આગે,”
 પણ બાળક જે બોલી ન જાણે, તો કિમ બહાલો લાગે ?મારો ૩
 માહરે તો તું સમરથ સાહિબ, તો કિમ ઓછું માનું ?
 ચિન્તામણિ જેણે ગાંઠ બાંધ્યું, તેહને કામ કિશ્યાનું ? મારો ૪
 અધ્યાત્મ રવિ ઉગ્યો સુજ ઘટ, મોહતિમિર હયું જુગતે;
 વિમલવિજય વાચકનો સેવક, રામ કહે શુભ ભગતે-મારો ૫

૨

ક્ષણ ક્ષણ સાંભરો શાંતિ સદૃષ્ટા !

ધ્યાન ભુવન જિનરાજ પદ્મના-ક્ષણ ૦
 શાંતિ જિનંદકો નામ અમીસેં,

ઉદ્ધસિત હોત હમ રોમ વપુના-ક્ષણ ૦
 ભવ યોગાનમેં ફિરતે પાવે,

છોરત મેં નહિ ચરન પ્રભુનાં- ક્ષણ ૦ ૧
 છિદ્ધરમેં રતિ કબહુ ન પાવે,

જે ઝીંઝે જલ ગંગ-યમુના- ક્ષણ ૦
 તુમ સમ હમ શિર નાથ ન થાશે,

કર્મ અધુના ફૂના ધૂના- ક્ષણ ૦ ૨
 મોહ લરાઈમેં તેરી સહાઈ,

તો ક્ષણમેં છિન્ન છિન્ન કટુના-ક્ષણ ૦
 નહિ ઘટે પ્રભુ આના ફૂના,

અચિરાસુત પતિ મોક્ષ વધૂના- ક્ષણ ૦ ૩
 ઓરકી પાસ મેં આશ ન કરતેં,

ચાર અનત પમાય કરુના-ક્ષણ ૦

કયુ કર માગત પાસ ધતૂરે,

યુગલિક યાચક કલ્પતરુના- ક્ષણ ૦ ૪

ધ્યાન ખડ્ગવર તેરે આસ ગે,

મોહ કરે સારી ભીક ભરુના-ક્ષણ ૦

ધ્યાન અરૂપી તો સાર્ધ અરૂપી,

ભક્તે ધ્યાવત તાના તૂના- ક્ષણ ૦ ૫

અનુભવ રગ વધ્યો ઉપયોગે,

ધ્યાન સુપાનમે કાયા ચૂના- ક્ષણ ૦

ચિદાનંદ ઝકઝોલ ઘટાસે,

શ્રી શુભવીરવિજય પડિપુન્ના- ક્ષણ ૦ ૬

૩

સુણો શાંતિજિણુ દાસોભાગી, હું તો થયો છું તુજ ગુણરાગી,

તુમે નીરાગી ભગવત, જોતા ડિમ મળશે તત-સુણો ૦ ૧

હું તો ક્રોધ કષાયનો ભરિયો, તુ તો ઉપશમ રસનો દરિયો,

હું તો અજ્ઞાને આવરિયો, તું તો કેવલ-કમલા વરિયો-સુણો ૦ ૨

હું તો વિષયા ગ્મનો આશી, તે તો વિષયા ક્રીધી નિરાશી,

હું તો કરમને ભારે ભાર્યો, તે તો પ્રભુ ભાર ઉતાર્યો-સુણો ૦ ૩

હું તો મોહ તણે વશ પડીજો, તે તો સગળા મોહને હણીયો,

હું તો ભવ અમુદ્રમા ખૂચ્યો, તુ તો શિવમ દિરમા પહોચ્યો-૪

મારે જન્મમરણનો જોગ, તે તો તોડ્યો તેહનો દોરો,

મારો પાસો ન મેલે રાગ, તુમે પ્રભુજી થયા વીતરાગ-સુણો ૦ ૫

મને માયાજો મૂક્યો પાગી, તુ તો નિર્જંધન અવિનાશી,

હું તો સમક્ષિતથી અધૂરો, તુ તો સકલ પદાગ્યે પૂરો-સુણો ૦ ૬

મારો છો તુંહિ પ્રભુ એક, તહારે મુજ સરીખા અનેક;
 હું તો મનથી ન મૂકું માન, તું તો માનરહિત ભગવાન-સુ૦ ૭
 મારું કીધું કશું નવિ થાય, તું તો રંકને કરે રાય;
 એક કરો મુજ મહેરબાની, મારો મુજરો લેજો માની-સુણો ૮
 એકવાર જો નજરે નીરખો, તો કરો મુજને તુમ સરિખો;
 જો સેવક તુમ સરિખો થાશે, તો ગુણ તમારા ગાશે-સુણો ૯
 ભવોભવ તુમ ચરણોની સેવા, હું તો માશું છું દેવાધિદેવા;
 સામું જુઓ ને સેવક જાણી, એવી ઉદયરતનની વાણી-
 સુણો ૧૦

૪

શાંતિ જિણુંદ મહારાજ ! જગતગુરુ ! શાંતિ જિણુંદ મહારાજ !
 અચિરાનંદન ભવિમનરંજન, ગુણનિધિ ગરીબ નિવાજ-જ૦ ૧
 ગર્ભ થકી જિણે ઇતિ નિવારી, હરખિત સુરનર કોટી;
 જનમ થયે ચોસઠા ઈન્દ્રાદિક, પદ પ્રણમે કર જોડી-જ૦ ૨
 મૃગ લાંછન ભવિક તુષ ગંજન, કંચનવાન શરીર;
 પંચમનાણી પંચમ ચક્રી, સોલસમો જિન ધીર- જ૦ ૩
 રતનજડિત ભૂષણ અતિ સુંદર, આંગી અંગ ઉદાર;
 અતિ ઉછરંગ ભગતિ નૌતમ ગતિ, ઉપશમ રસદાતાર-જ૦ ૪
 કરુણાનિધિ ભગવાન કૃપા કર, અનુભવ ઉદિત આવાસ;
 રૂપ વિબુધનો મોહન પભણે, દીજે જ્ઞાન વિલાસ-જ૦ ૫

૫

ધન દિન વેળા ધન ઘડી તેહ,
 અચિરાશે નંદન જિન જદિ ભેટશુંજ;
 લહિશું રે સુખ દેખી સુખચંદ,
 વિરહ-વ્યથાનાં હઃખ સવિ ભેટશુંજ — ૧

જાણ્યો કે જોણે તુજ ગુણ લેશ,
 બીજા કે રસ તેહને મન નવિ ગમેલ,
 આજ્યો કે જોણે અમી-લવલેશ,
 બાકમણુકમ તસ રુચે કિમેલ ?— ૨
 તુજ સમકિતરસસ્વાદનો જાણુ,
 પાપ કુભકતે બહુ દિન સેવીયુલ,
 મેવે જો કમને યોગે તોહિ,
 વાછે તે સમકિત અમૃત ધુરિ લિખ્યુલ—૩
 તાહરું ધ્યાન તે સમકિતરૂપ,
 તેહજ જ્ઞાન ને ચારિત્ર તેહ છેલ,
 તેહથી કે જાણે મધળા પાપ,
 ધ્યાતા કે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેલ— ૪
 દેખી કે અદ્ભુત તાહરું રૂપ,
 અચરીજ લવિક અરૂપીપદ વરેલ,
 તાહરી ગત તું જાણે દેવ,
 મમરણુ લજન તે વાચક જશ કરેલ—૫

૬

સુષ્ટ દયાનિધિ । તુજ પદપદ્મ મુજ મન મધુકર લીનો,
 તુ તો રાત દિવસ રહે સુખબીનો—સુણું
 પ્રભુ અચિરા માતાનો જાણો, વિશ્વસેન ઉત્તમ કુળ પાણો,
 એક લવમા દોય પદવી પાણો— સુણું ૧
 પ્રભુ ચક્રી જિનપદનો ભોગી, શાંતિ નામ થકી થાય નીરાગી,
 તુજ મમ અવર નહિ દુજો યોગી— સુણું ૨
 પદ બહુ તણો પ્રભુ તું ત્યાગી, નિજ આતમકદિનગો રાગી,
 તુજમમ અવર નહિ વગગી— સુણું ૩

બડવીર થયા સંજમધારી, લહે કેવળદુગ કમળા સારી;
 તુજ સમ અવર નહિ ઉપકારી—સુણ૦ ૪
 પ્રભુ મેઘરથલવ ગુણખાણી, પારેવા ઉપર કરુણા આણી,
 નિજ શરણે રાખ્યો સુખખાણી—સુણ૦ ૫
 પ્રભુ કર્મકંટક લવલય ટાળી, નિજ આતમગુણને અનુઆણી;
 પ્રભુ પામ્યા શિવવધૂ લટકાળી—સુણ૦ ૬
 સાહેબ ! એક મુજરો માનીજે, નિજ સેવક ઉત્તમ પદ દીજે;
 રૂપ કીર્તિ કરે તુજ જીવવિજે—સુણ૦ ૭

૭

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબારે ! શાંતિતણા દાતાર;
 અંતરજામી છો માહરાંરે, આતમના આધાર—શાંતિ૦ ૧
 ચિત્ત ચાહે પ્રભુ ચાકરીરે, મન ચાહે મળવાને કાજ;
 નયન ચાહે પ્રભુ નિરખવારે, ઘો દરિશણ મહારાજ—શાંતિ૦ ૨
 પલક ન વિસરો મનથકીરે, જેમ મોરા મન મેહ;
 એક પળો કેમ રાખીએરે, રાજ કપટનો નેહ—શાંતિ૦ ૩
 નેહ નજર નિહાળતાંરે, વાઘે ખમણો વાન;
 અખૂટ ખજાનો પ્રભુ તાહરોરે, દીજીએ વંછિત દાન—શાંતિ૦ ૪
 આશ કરે જે કોઈ આપણીરે, નવી મૂકીએ નિરાશ;
 સેવક જાણીને આપણોરે, દીજીએ તાસ વિલાસ—શાંતિ૦ ૫
 દાયકને દેતાં થકારે, ક્ષણ નવિ લાગે વાર;
 કાજ સરે નિજ દાસનાંરે, એ મહોટો ઉપકાર—શાંતિ૦ ૬
 એવું જાણીને જગદણીરે, દિલમાંહિ ધરજો પ્યાર;
 રૂપવિજય કવિરાયનોરે, મોહન જય જયકાર—શાંતિ૦ ૭

હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમે—

ખિમર ગર્ધ દુવિધા તનમનકી, અચિરોચુત ગુણગાનમે—હમ૦
હરિ હર પ્રદ્ધ પુરદર કી ઋદ્ધિ, આવત નહિ કોઈ માનમે,
ચિદાનંદકી મોજ મચી હૈ, સમતારસકે પાનમે—હમ૦ ૧
ઇતનેદિન તુમ નાહિ પીછાન્યો, મેરો જન્મગમાયો અજ્ઞાનમે,
અખ તો અધિકારી હોઈ બેઠે, પ્રભુગુણ અખય અજ્ઞાનમે—હમ૦ ૨
ગર્ધ દીનતા સખહિ હમારી, પ્રભુ તુમ સમકિતદાનમે,
પ્રભુગુણ અનુભવ રસકે આગે, આવત નહિ કોઈ માનમે—હમ૦ ૩
નિનહિ પાયા તિનહિ છિપાયા, ન કહે કોઈકે કાનમે,
તાલી લાગી જળ અનુભવકી, તખ સમજે કોઈ સાનમે—હમ૦ ૪
પ્રભુગુણ અનુભવ ચદ્રહાસ જ્યો, સો તો ન રહે મ્યાનમે,
વાચકયરા કહે મોહ મહાઅરિ, છત લીયો હૈ મેદાનમે—હમ૦ ૫

શાંતિ જિનેશ્વર ! માયો સાહેબ, શાંતિકરણ અનુક્રમમે,
હો જિનશ ! તુ મેગ મનમે, તુ મેરા દિલમે,
ધ્યાન ધરુ પલપલમે સાહેબશ !—તું મેરા૦ ૧
બવમે ભગના મે દરિગત પાયો, આશા પૂરે એક પલમે—
હો૦ તું૦ ૨
નિર્ભળ જ્યોત વદન પર સોહિ, નિઃશ્યો જયુ ચદ વાદલમે—
હો૦ તું૦ ૩
મેરો મન તુમ આવે લીનો, મીન વને જયુ જલમે—
હો૦ તું૦ ૪
નિનગંગ કહે પ્રભુ શાંતિ જિનેશ્વર, દીઠાશ દેવ સદલમે—
હો૦ તું૦ ૫

શાંતિ જિન એક મુજ વિનતિ, સુણો ત્રિભુવન રાય ! રે;
 શાંતિસ્વરૂપ કિંમ જાણીએ, કહો મન કિમ પરખાયરે-શાંતિ૦ ૧
 ધન્ય તું આતમ જેહને, એહવો પ્રશ્ન અવકાશ રે;
 ધીરજ મન ધરી સાંભળો, કહું શાંતિ પ્રતિભાસ રે-શાંતિ૦ ૨
 ભાવ અવિશુદ્ધ સવિ શુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવર દેવરે;
 તે તિમ અવિતથ સદ્દે, પ્રથમ એ શાંતિ-પદ સેવરે-શાંતિ૦ ૩
 આગમ ધર ગુરુ સમકિત, ક્રિયા સંવર સાર રે;
 સંપ્રદાય અવંચક સદા, શુચિ અનુભવ ધારરે- શાંતિ૦ ૪
 શુદ્ધ અવલંબન આદરે, તણ અવર જંજાળરે;
 તામસી વૃત્તિ સવિ પરિહરી, ભજે સાન્નિધી સાલરે-શાંતિ-પ
 ક્ષણ વિસંવાદ જેહમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબંધીરે;
 સકળ નયવાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવ સાધન સંધીરે-શાંતિ૦ ૬
 વિધિ પ્રતિષેધ કરી આતમા, પદારથ અવિરોધરે;
 ગ્રહણવિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ઇચ્છ્યો આગમે ઔધરે-શાંતિ૦ ૭
 દુષ્ટજન સંગતિ પરિહરી, ભજે સુગુરુ સંતાનરે;
 ભોગ સામથર્થ ચિત્ત ભાવ જે, ધરે મુગતિ નિદાનરે-શાંતિ૦ ૮
 માન અપમાન ચિત્ત સમગણે, સમગણે કનક પાષાણરે;
 વંદક નિંદક સમગણે, ઇસો હોય તું જાણરે— શાંતિ૦ ૯
 સર્વ જગજંતુને સમગણે, સમગણે તૃણ મણિ ભાવરે;
 મુગતિ સંસાર બિહુ સમગણે, ચુણે ભવજલ નિધિનાવરે—
 શાંતિ૦ ૧૦

આપણો આતમ ભાવ જે, એક ચેતના ધારરે;

અવર સવિ સાથ સંયોગથી, એહ નિજ પરિકર સારરે—

શાંતિ૦ ૧૧

પ્રભુ મુખથી ઇમ આભણી, કહે આતમરામરે,
 તારૂંરે રિમણે નિસ્તર્યો, મુજ મિધ્યા મવિ કામરે-શાતિ૦ ૧૦
 અહો અહો હુ મુજને કહુ, નમો મુજ નમો મુજરે.
 અમિતકૃપા દાન દાતારની, જેહને ભેટ થઈ તુજરે-શાતિ૦ ૧૩
 શાનિમરૂપ અક્ષેપથી કહ્યો નિજ-પર-ઉપરે,
 આગમમાહિ વિસ્તર ઘણો, કહ્યો શાનિજિન ભૂપરે-શાતિ૦ ૧૪
 શાંતિસરૂપ ઇમ ભાવશ્યે, ધરિ શુદ્ધ પ્રણિધાનરે,
 આનંદધન પદ પામશ્યે, તે લક્ષિશ્યે બહુ માનરે-શાતિ૦ ૧૫

૧૧

[તોટક છન્દ]

સૂર-ગજ-મગાજ-નતા ડહિહિ-યુગ
 યુગપજજન-વતત-વિભોધ-કરમ્ ।
 ડરણ દિય-કૃમ્મ-કઠોર-હરિ
 હરિણા-ડહિતમણ્ન નુદય રવિમ્ ॥૧॥
 રવિગ ડડગા-નજન-રામ્મુ-મમ
 મમ-ભાન-વિલોકિત-જન્તુ-ગણમ્ ।
 ગણ-નાયક-મુખ્ય મુનીન્દ્ર-નત
 નત-વાગ્મિત પૂરણ-કદમ-નગમ્ ॥૨॥
 નગ-રાજ વિનિમિત-જન્મ-મહ
 મહનીય-ચરિત્ર-પવિત્ર-તનુમ્ ।
 તનુકીકૃત વૈરિ નરેશ-મહ
 મહ-મત્ત-ગજેન્દ્ર-મહુજ ગમનમ્ ॥૩॥
 ગમ હરિત-ભોગ્ય-વિધાન-પદ
 પદ-વાણિ-જનોધ-નૃત સ્તવનમ્ ।

વન-જેઠર-સોઠર-પાણિ-પદં

પદ-પદ્મ-વિલીન-જગત્-કેમલગા ॥૪૧॥

ગદ્ગદ-માન્ધ-વિમુક્ત-પદ-પ્રભવં

ભવ-હુઃખ-સુ-હારણુ-દાન-ધનગા ॥

ધન-સાર-સુ-ગન્ધિ-મુખ-શ્વચિતં

સિત-સંયમ-શીલ-ધુરૈક-વૃષભ ॥૪૨॥

વૃષ-કાનન-સેવન-નીર-ધરં

ધરણી-ધર-વન્ધમનિન્ધ-ગુણુગા ॥

ગુણુવજ્જનતા-ડડશ્રિત-સચચરણું

રણુ-રક્ત-વિનિર્જિત-દેવ-નરમ્ ॥૪૩॥

નરકા-ડડદિકે-હુઃખ-સમૂહ-હરં

હર-હાર-તુષાર-સુ-પ્રીતિ-ભરમ્ ॥

ભરત-ક્ષિતિ-પા-ડમિત-ખાહુ-ખલં

ખલ-શાસન-શંસિત-સાધુ-જનમ્ ॥૪૪॥

જનકા-ડડધનુરાગ-વિધૌ વિમુખં

મુખ-કાન્તિ-વિનિર્જિત-ચન્દ્ર-કલગા ॥

કલના-ડતિગ-સિદ્ધિ-સમૃદ્ધિ-પરં

પર-ભક્તિ-જના ! નુત શાન્તિ-જનમ્ ॥૪૫॥

જિન-પુર્ણવ-નાયક ! શિવ-સુખ-દાયક !

નત-દેવેન્દ્ર-મુનીન્દ્ર-વર ! ॥

ત્રિ-ભુવન-જન-ખન્ધુર ! ભવ-તરુ-સિન્ધુર !

ભવ ભવિનાં ભવ-ભીતિ-હરઃ ॥૪૬॥

૧૭ શ્રી કુન્થુનાથ સ્વામિના-૨

૧

મનડું કિમહિ ન બાજે? હો કુન્થુજિન! મનડું કિમહિ ન બાજે?
જેમ જેમ જતન કરીને રાખુ, તેમ તેમ અળગુ બાજે—

હો કુન્થુજિન૦ ૧

રજની-વામર-વમતી ઊજડ, ગયણુ-પાયાલે બાય,
નાપ ખાય ને મુખડું ચોથુ, એહ ઉખાણો ન્યાય—

હો કુન્થુજિન૦ ૨

મુગતિતણા અભિલાપી તપીયા, જ્ઞાન ધ્યાન વરાગે,
વૈગીડું કાઈ એહવુ ચિતે, નાખે અવળે પામે હો-કુન્થુજિન૦ ૩
આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણુવિધ આકુ,
કિહાકોણે જો હઠ કરી હટકુ, (તો) વ્યાલતણી પરે વાકુ—

હો કુન્થુજિન૦ ૪

જો ઠગ કહુ તો ઠગ તો ન દેખુ, શાહુકાર પણ નાહિ,
મવંમાહે ને સદુની અળગુ, એ અચરિજ મનમાહિ—

હો કુન્થુજિન૦ ૫

જે જે કહુ તે કાન ન ધાડે, આપમતે રહે કાલો,
નુર નર પડિત જન મમલવે, મમજે ન માહડે માલો—

હો કુન્થુજિન૦ ૬

મે બાણુ એ સિંગ નપુમન, મકળ મન્દને ઠેલે,
બીજી વાતે મમરથ છે નર, એહને કોઈ ન જોલે—

હો કુન્થુજિન૦ ૭

મન માધુ તેજી મધળુ માધુ, એહ વાત નહિ જોટી,
એમ કહે “માધુ” તે નવિ ગાનું, એહ હી વાત છે જોટી—

હો કુન્થુજિન૦ ૮

મનહું દુરારાધ્ય તે' વશ આણયું, (તે) આગમથી મતિ આણું,
આનંદઘન ! પ્રભુ ! મોહરું આણો, તો સાચું કરી જાણું—
હો કુંથુજિન ૦ ૯

૨

સાહેલાં હે ! કુંથુજિનેશ્વર દેવ !

રત્નદીપક અતિ દીપતો હો લાલ;

સાં મુજ મનમંદિરમાંહિ, આવે જો અરિણણ છપતો હો લાલ. ૧

સાં મીટે તો મોહઅંધાર, અનુભવતેજે જળહળે હો લાલ,

સાં ધૂમકપાય ન રેખ, ચરણ-ચિત્રામણ નવિ ચળે હો લાલ. ૨

સાં પાત્ર કરે નહિ હેઠ, સૂરજતેજે નવિ છિપે હો લાલ;

સાં સર્વ તેજનું તેજ. પહેલાંથી વાધે પછે હો લાલ. ૩

સાં જેહ ન સમીરને ગમ્ય, ચંચળતા જે નવિ લહે હો લાલ;

સાં જેહ સહા છે રમ્ય, પૃથ ગુણે નવિ કૃશ રહે હો લાલ. ૪

સાં પુદ્ગલતેલ ન ખેય, જેહ ન શુદ્ધ દશા દહે હો લાલ;

સાં શ્રી નયવિજય સુશિખ્ય, ત્રાચક્રયશ ઇણી પરે કહો લાલ. ૫

૧૮. શ્રી અરનાથ પ્રભુના-૩

૧

શ્રી અરજિન લવજળનો તારુ, મુજ મન લાગે વારુદે—

મનમોહન સ્વામિ !

ખાંદ્ય ગ્રહી એ લવિજન તારે, આણે શિવપુર આરેદે-મન ૦ ૧

જપતપ મોહ મહાતોફાને, નાવ ન ચાલે માનેરે-મન ૦

પણ નવિ ભય મુજ હાથોહાથે, તારે તે છે સાથેરે-મન ૦ ૨

લક્ષ્મીને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકું, જાનીને ક્ષણ દેઘરે-મન ૦

કાયાકષ્ટ વિના ક્ષણ લહીએ, મનમાં ધ્યાન ધરેઘરે-મન ૦ ૩

જે ઉપાય બહુવિધની રચના, યોગમાયા તે જાણોરે—મન૦
 શુદ્ધ દ્રવ્ય શુભ પરચાય ધ્યાને, શિવ દિવે પ્રભુ સપરાણોરે—
 મન૦ ૪

પ્રભુપદ વળગ્યા તે રહ્યા તાબ, અળગા અગ ન સાબરે—મન૦
 પાત્રકયશ કહે અવર ન ધ્યાઉ, એ પ્રભુના શુભ ગાઉરે—મન૦ ૫

૨

અરનાથકુ સદા મેરી વદના,
 જગનાથકુ સદા મેરી વદના—જ૦
 જગ ઉપગાગી ધન જ્યો વરમે,
 વાણી શીતલચદના રે— જ૦ ૧

રૂપે રભા રાણી શ્રીદેવી
 ભૂપ સુદર્શન નદના રે— જ૦ ૨

ભાવ ભગતિશુ અહનિશિ સેવે,
 દુરિત હંમે ભવદ્દના રે— જ૦ ૩

છ ખડ માધી ક્રેધા ક્રીધી,
 દુર્જય શત્રુ નિકદના રે— જ૦ ૪

ન્યાયસાગર પ્રભુ—એવા મેવા,
 માગે પરમાનદના રે— જ૦ ૫

૩

મહે તો આણુ વહેસ્યાણ માહરાટે માહેજગી,
 મહે તો આણુ વહેસ્યાણ
 આણુ વહેસ્યા, ભક્તિ કરેસ્યા, રહેસ્યા નયણુ હંજુર,
 અરજિન આગળ અરજ કરતા, લહેસ્યા સુખ ભરપુર—
 મહે તો૦ ૧

એકને છંડી, બેને ખંડી, ત્રણ ચું જોડી નેહ,
ચાર જણા શિર ચોટ કરેશ્યું પણનો આણી છેહ—

મહેં તો ૦ ૨

છ-સત-અડ-નવ-દશને ટાળી, અજવાળી અગ્યાર,
બાર જણાનો આદર કરેશ્યું, તેરનો કરી પરિહાર—

મહેં તો ૦ ૩

પણુ-અડ-નવ-દશ-સત્તર પાળી, સત્તાવીશ ધરી સાથ,
પચવીશ જણેસું પ્રીતિ કરેશ્યું, ચાર ચતુર કરી હાથ—

મહેં તો ૦ ૪

ખત્રીશ-તેત્રીશ ને ચોરાશી-ઓગણીશ દૂર નિવારો,
અડતાળીશનો સંગ તજેશ્યું, એકાવન દિલ ધારી—

મહેં તો ૦ ૫

વીશ આરાધી, બાવીશ બાંધી, ત્રેવીશનો કરી ત્યાગ,
ચોવીશ જિનના ચરણ નમીને પામસું ભવજલ તાગ—

મહેં તો ૦ ૬

ધ્યાતા-ધ્યેય ને ધ્યાન સ્વરૂપી, તન-મન-તાન લગાય,
ક્ષમાવિજય કવિ પદકજ મધુકર, સેવક જિન ગુણગાય—

મહેં તો ૦ ૭

૧૯. શ્રી મદિલનાથ સ્વામિના-૩

૧

સેવક કિમ અવગણીએ? હો મદિલજિન! એ અબ શોભા સારી;
અવર જેહને આદર અતિ દીએ, તેહને મૂલ નિવારી હો મદિલ ૦ ૧
જ્ઞાનસ્વરૂપ અનાદિ તમારું, તે લીધું તમે તાણી,
નુઓ અજ્ઞાનદશા રીસાવી, જાતાં કાંણુ ન આણી હો મદિલ ૦ ૨

નિદ્રા-સુપન-જાગર-ઉજાગરતા, તુરિય અવસ્થા આવી,
 નિદ્રા સુપન જગા રીસાણી જાણી, ન નાથ ! મનાવી હો મહિં ૩
 સમડિન આથે સગાઈ કીધી, સ્વપરિવારશુ ગાઢી,
 મિથ્યામનિ અપરાધણુ જાણી, ઘઁથી બાહર કાઢી હો મહિં ૪
 હાસ્ય અન્તિ રતિ શોક દુગછા, ભય પામર કરસાતી,
 મોકપાય શ્રેણી જગ મહકતા, શ્વાનતણી ગતિ જાણી હો મહિં ૫
 રાગદ્વેષ અવિરતિની પરિણતિ, (એ) ચરણમોહના ચોદા,
 વીતનાગપરિણતિ પરિણમતા, ઉઠી નાઠા બોદા હો મહિં ૬
 વેદોદય કામા પગિણામા, કામ્ય કરમ મહુ ત્યાગી,
 નિષ્કામી કરુણારસ આગર, અન ત અતુષ્કપદપાગી હો મહિં ૭
 દાનવિધન વારી મહુ જનને, અભયદાનપદ દાતા,
 લાભવિધન જગવિધન નિવારક, પરમલાભરસમાતા હો મહિં ૮
 વીર્યવિધન પડિતવીર્યે હુણ્યો, પૂરણ પદવી ચોગી,
 ભોગોપભોગ દોય વિધન નિવારી, પૂરણ ભોગસુભોગી-
 હો મહિં ૯
 એ અઢાર ફપણુ વરજિત તતુ, મુનિજનવૃદ્ધે ગાયા,
 અવિન્તિઉપક દોષનિઉપણુ, નિરહપણુ મન ભાયા હો મહિં ૧૦
 ઇન્દ્ર વિધ પરખી મનવિશ્વગમી, જિનવરણુ જે ગાવે,
 દીનગધુની મહેગનજન્વી, આન દધન પદ પાવે હો મહિં ૧૧

૨

તુજ મુજ ગીઝની ગીઝ, અટપટ એક ખરીરી,
 લટપટ નાવે કામ, ખટપટ બાજ પરીરી— ૧
 મહિનાથ ! તુજ ગીઝ, જન ગીઝે ન હુએની,
 દોઝે ગીઝમો ઉપાય, માશુ કાઈ ન તુએની?— ૨

દુરારાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન શશીરી;
 એક દુહવાએ ગાઠ, એક ને યોલે હસીરી— ૩
 લોક-લોકોત્તર વાત, રીઝ છે દાય જીધરી;
 તાત ચક્રધર પૂજ્ય, ચિંતા એહ હુધરી— ૪
 રીઝવે એક સાંધ, લોક તે વાત કરેરી;
 શ્રી નયવિજયસુશિષ્ય, એહિજ ચિત્ત ધરેરી— ૫

૩

કૌ ન રમે ચિત કૌ ન રમે,
 મહિનાથજી વિના ચિત્ત કૌ ન રમે,
 માતા પ્રભાવતી રાણી જયો,
 કુંભ-નૃપતિ-સુત કામ દમે— મં ૧
 કામકુંભ જિમ કામિત પૂરે,
 કુંભલંછન જિન મુખ ગમે— મં ૨
 મિથિલા નયરી જનમ પ્રભુકો,
 દર્શન દેખત દુઃખ શમે— મં ૩
 ઘેબર લોજન સરસાં પીરસ્યાં,
 કુકસ ગાકસ કૌ ન જમે— મં ૪
 નીલ વરણ પ્રભુ કાન્તિ કે આગે,
 મરકત મણિ છળી દૂર લમે— મં ૫
 ન્યાયસાગર પ્રભુ જગનો પામી,
 હરિ હર બ્રહ્મા કૌ ન નમે— મં ૬

૨૦. શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામિના-૪

૧

મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં, અતિ ઉલ્લસિત તન મન થાય રે;

વહન અનોપમ નિરખતા, મારા ભવ ભવના હુ ખ જાય રે
મારા ભવ ભવના હુ ખ જાય, જગતગુરુ જગતો સુખકદરે,
સુખકદ અમદ આનદ, પરમ ગુરુ દીપતો સુખકદરે—

પ૦ જ૦ સુ૦ ૧

નિશ્ચિન સૂતા જાગતા, હૈયાથી ન રહે દૂર રે,
જખ ઉપકાર મહારીએ, તવ ઉપજે આનદપૂર રે—

ત૦ જ૦ સુ૦ ૨

પ્રભુ ઉપકાર ગુણે લયા, મન અવગુણ એક ન માય રે;
ગુણ ગુણઅનુબધી હુઆ, તે તો અક્ષયભાવ કહાયરે—

તે૦ જ૦ સુ૦

અક્ષય પદ દીએ પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવરૂપ રે,
અલરસ્વરગોચર નહિ, એતો અકલ અમાય અરૂપરે—

એ૦ જ૦ સુ૦ ૪

અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના તે ન લિખાયરે,
વાચકયશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાહે પરખાયરે—

પ૦ જ૦ સુ૦ ૫

૭

સુનિમુગ્ધ જિનરાય ! એક મુજ વિનતિ નિમુણો,
આત્મતત્ત્વ કયુ જાણ્યુ જગતગુરુ ! એહ વિચાર મુજ કહિયો,
આત્મતત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિરમલ, ચિત્તસમાધિ નવિ લહિયે—૧
ઘેઈ અબધ આત્મતત્ત્વ માને, કિરિયા કર તો દીએ,
“કિયા તણુ ફલ કહો કુણુ લોગવે ?” ઇમ પૂછ્યુ ચિત રીસે—મુ૦
જડ ચેતન એ આત્મ એકજ, થાવર જગમ મરિજો,
હુ ખ મુખ મ કરુ દ્રવણ આવે, ચિત વિચારી જો પરિજો—મુ૦ ૩
એક કહે “નિત્યજ આત્મતત્ત્વ”, આત્મ દરશણ લીનો,

કૃત-વિનાશ અકૃતાગમ દૂષણ, નવિ દેખે મતિ હીનો- મુ० ૪
 સુગત મતિરાગી કહે વાદી, ક્ષણિક એ આતમ બાણો,
 બાંધ-મોક્ષ સુખ દુઃખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો-મુ० ૪
 ભૂત ચતુષ્ક વરજિત આતમતત્ત, સત્તા અલગી ન ઘટે;
 અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે, તો શું કીજે શકટે ?- મુ० ૬
 એમ અનેકવાદી મતવિભ્રમ, સંકટ પડ્યા ન લહે,
 ચિત્તસમાધિ તે મારે પૂછું, તુમ વિણ તત્ત કોઈ ન કહે-મુ० ૭
 વલતું જગગુરુ ! ઈણિ પરે ભાળે, પક્ષપાત સખ છંડી,
 રાગ-દ્વેષ-મોહપખ વર્જિત, આતમશું રઠ મંડી- મુ० ૮
 આતમધ્યાન કરે જો કોઈ, સો ફિર ઈણમેં નાવે;
 વાગૂબલ ધીળું સહુ બાણે, એહ તત્તચિત્ત આવે- મુ० ૯
 જેણે વિવેક ધરી એ પખ વહિયે, તે તત્તવજ્ઞાની કહિયે;
 શ્રી મુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આત્મદધન પદ લહિયે-મુ० ૧૦

૩

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! ન્યારા થયા કેઈ રીતજો ?
 એાળશુઆને આળાલુંબન તાહરોરે લોલ,
 હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! ભક્તિવત્સલ ભગવંતજો,
 આય વસો મનમંદિર સાહિબ ! માહરે રે લોલ— ૧
 હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! ખીણુ ન વિસારું તુજ જો,
 તંબોલીના પત્રતણી પેરે ફેરતો રે લોલ,
 હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! લાગી મુને માયા જોરજો,
 દિલયરવાસી સુસાહિબ ! તુમને હેરતોરે લોલ— ૨
 હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! તું નિઃસનેહી જિનરાય ! જો,
 એકપખી પ્રીતલડી કીણુ પરે રાખીયેરે લોલ,

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યાગ ! અતરગતની મહારાજ ! જો,
વાતલડી વિણ માહિળ કેહને દાખીયે ? રે લોલ— ૩

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યાગ ! અલખરૂપ થઈ આપજો,
બંધ વસ્યા શિવમદિરમાફી તુ જઈ રે લોલ,
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! લાધ્યો તુમારો લેદજો,
મૂત્ર-મિદ્ધાત ગતિને માહિળ ! તુમ લહી રે લોલ— ૪

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! જગજીવન જિનરાય ! જો,
મુનિમુન્નત ! જિન ! મુજગે માનજો માહરો રે લોલ,
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યાગ ! પય પ્રભુમી જિનરાય ! જો,
ભવ ભવ ગરણો માહિળ ! સ્વામી તાહરો રે લોલ— ૫

હો પ્રભુ ! મુજ પ્યારા ! ગખશુ હૃદય મઝાર જો,
આપો ગામળીયા ! ઘો પદવી તાહરી રે લોલ,
હો પ્રભુ ! મુજ પ્યાગ ! રૂપવિજયનો શિષ્યજો,
મોહનને મન લાગી માયા તાહની રે લોલ— ૬

શ્રી મુનિમુન્નત હરિકુલ ચદા, હરનય પથ નિમાયો,
સ્થાદ્વાદ ગમ ગલિત જાની, તત્ત્વ મરૂપ જનાયો
મુગ્ધ જાની ! જિન જાની, રમ પીજો અતિ મન્માની— ૧
જવ-મોક્ષ એકાતે માની, મોક્ષ જગત ઉછેદે,
ઉચ્ચ નયાત્મ લોદ્ર ગ્રહીને, તત્ત્વ પદારથ વેદે— મુણં ૨
નિત્ય અનિત્ય એકાતે દહીને, અરથ ક્રિયા મળ નામે
નિત્ય મરૂપે વન્તુ બિગાને, સ્થાદ્વાદ ઇમ ભાને—મુણં ૩
મન્તા ભુગતા જાહિજ દૃષ્ટે, એકાતે નહી યાવે,
નિત્ય મુદ્ધ નયાત્મ રૂપે, કુણ હરતા ભુગતાવે— મુણં ૪

રૂપ વિના ભયો રૂપસ્વરૂપી, એક નયાતમ સંગી;
 તન વ્યાપી વિભુ એક અનેકા, આનંદધન હુઃખરંગી-સુષુ ૦ ૫
 શુદ્ધ અશુદ્ધ નાશ અવિનાશી, નિરંજન નિરાકારો;
 સ્યાદ્વાદ સગરો નીકો. દુરનય પંથ નિવારો— સુષુ ૦ ૬
 સમભંગી મતદાયક જિનજી, એક અતુચ્છ કીન્ને;
 આતમ રૂપ જિહો તુમ લીધો, સો સેવકકું દીન્ને—સુષુ ૦ ૭

૨૧. શ્રી નમિનાથ સ્વામિના-૩

૧

શ્રીનમિજિનની સેવા કરતાં, અલિય-વિધન સવિદ્ધરે નાસેજી;
 અષ્ટમહાસિદ્ધિ નવનિધિ લીલા, આવે બહુ મહામૂર પાસેજી—શ્રી ૧
 મયમત્તા અંગણુ ગજ ગાજે, રાજે તેજી તુખાર તે ચંગાજી;
 ખેટાખેટી બંધવ જોડી, લહિયો બહુ અધિકાર રંગાજી—શ્રી ૦ ૨
 વલ્લભસંગમ રંગ લહી જે, અણુવાલહા હોય દુર સહેજેજી;
 વાંછાતણો વિલંબ ન હુજો, કારજ સીઝે ભૂરિ લહેજેજી—શ્રી ૦ ૩
 ચંદ્રકિરણ ઉજજવલ જસ ઉલસે, સુરજ તુલ્ય પ્રતાપી દીપેજી;
 જે પ્રભુભક્તિ કરે નિત્ય વિનયે, તે અરિયણુ બહુ પ્રતાપી જીપેજી—૪
 મંગળમાળા લચ્છી વિશાળા, બાળા બહુલે પ્રેમ રંગેજી;
 શ્રી નયવિજય વિષ્ણુ પથ સેવક, કહે લહીયો સુખ પ્રેમ
 અંગેજી—શ્રી ૦ ૫

૨

પરમ રૂપ નિરંજન, જન મન-રંજણો લલના;
 ભક્ત વચ્છલ લગવંત તુ, ભવ ભવ ભંજણો-લલના—
 જગત જંતુ હિતકારકે, તારક જગધણી લલના—
 તુજ પદ પંકજ સેવ, હેવ મુજને ઘણી—લલના ૦ ૧

- આવ્યો રાજ ! હજુર, પૂરણ ભગતિ ભયે-લલના-
 આપો સેવના આપ, પાપ નિમ સવિ ટળે લલના-
 તુજ મરીખા મહારાજ ! મહેર ને નહિ કરે લલના—
 તો અમ મરીખા જીવના, કારજ કીમ સરે ? લલના— ૨
 જગતારક જિનરાજ ! બિરુદ છે તુમ તણો લલના—
 આપો સમકિતદાન પરાયા મત ગણો લલના—
 મમરથ જાણી દેવ, મેવના મે કરી લલના—
 તુહિ જ છે સમરથ, તરણ તારણ તરી લલના— ૩
 મૃગશીર સિત એકાદશી, ધ્યાન શુદ્ધ ધરી લલના—
 ઘાતી કરમ કરી અંત કે, કેવલ-ધી વરી લલના—
 જગનિસ્તારણ કારણ, તીરથ થાપીયો લલના—
 આતમ મત્તા ધર્મ લક્તોને આપીયો લલના— ૪
 અમ વેળા કિમ આજ, વિલગ કની રહ્યા ? લલના—
 જાણો છો મહારાજ ! મેવકે ગરણ ગ્રહ્યા લલના—
 મન માન્યા વિના માહજ, નવિ છોડુ કદા લલના—
 માગ્યો મેવક તેહ ને સેવ કરે મદા લલના— ૫
 વપ્રા માત સુજાત, ઠહાવો રથુ ઘણુ ? લલના—
 આપો ચિદાનંદ દાન, જનમ મદ્દો ગણુ લલના—
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મ, વિજય પદ દીજીયે લલના—
 ઉપવિજય કહે માહિગ ! સુજરો લીજીયે લલના— ૬

૩

પદ દરિશન જિન અગ લણીને, ન્યામ પકગ ને માધેરે,
 નમિ જિનવરના ગણુ ઉપાસક, પદ દરિશન આગધેરે-પદ્મ ૧
 જિન સુગ પાદપ પાપ વખાણું, આખ્ય-યોગ દોય ભેદેરે,
 આનમમત્તા વિવગણુ કરતા, લહો દુગ અગ અખેદેરે-પદ્મ ૨

લોહ-અલોહ સુગત-મિસાંસક, જિનવર હોયકર ભારીરે;
 લોકાલોક અવલંબન ભજિયે, ગુરુગમથી અવધારીરે- ૫૮૦ ૩
 લોકાયતિકે કૂળ જિનવરની, અંશ વિચાર જો કીજેરે;
 તત્ત્વવિચાર સુધા-રસ-ધારા, ગુરુગમ વિણ કિમ પીજેરે ? ૫૮૦ ૪
 જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ બહિરંગેરે,
 અક્ષર-ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગેરે- ૫૮૦ ૫
 જિનવરમાં સઘળા દરિશન છે, દર્શન જિનવર ભજનારે;
 સાગરમાં સઘળી તટિની સહી, તટિની સાગર છજનારે-૫૮૦ ૬
 જિનસરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવેરે;
 ભૂંગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે ભૂંગી જગ જોવેરે- ૫૮૦ ૭
 ચૂણિ, ભાષ્ય, સૂત્ર, નિર્ચુક્તિ, વૃત્તિ, પરંપર, અનુભવેરે;
 સમય પુરુષના અંગ કહ્યાં એ, જે છેદે, તે દુરભવ્યરે-૫૮૦ ૮
 સુદ્રા, બીજ, ધારણા, અક્ષર, ન્યાસ, અરથ વિનિયોગેરે;
 જે ધ્યાવે, તે નવિ વંચી જે, ક્રિયાઅવન્યક હોગેરે-૫૮૦ ૯
 શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, ગુરુ તથાવિધ ન મિલેરે;
 ક્રિયા કરી નવિ સાધી શકિયે, એ વિખવાદ ચિત્ત સધળેરે- ૧૦
 તે માટે ઉભા કર જોડી, જિનવર આગળ કહિયે રે;
 સમય ચરણ સેવા શુચિ હીજે, જિમ આનંદઘન લહિયેરે ૧૧

૨૨ શ્રી નેમિનાથ સ્વામિના-૬

૧

પરમાત્મ પૂરણકલા, પૂરણગુણ હો પૂરણ જન આશ;
 પૂરણ કષ્ટે નિહાળીએ, ચિત્ત ધરીએ હો અમચી અરદાસ-
 પરમા ૧
 સર્વ-દેશ-ધાતી સહુ-અધાતી હો કરી ધાત દયાળ !

વામ ક્રિયો શિવમ દિરે, મોહે વિસંગી હો ભમતો જગન્નળ-
પરમા૦ ૨

જગતારક પદવી લહી, તાર્યા સહિ હો અપરાધી અપાર,
તાત ! કહો મોહે તારતા કિમ કીની હો ઇણુ અવસર વાર ?
પરમા૦ ૩

મોહ મહામદ છાકથી, હુ છકિયો હો નહિ મૂઘ લગાર,
ઉચિત મહિ ઇણે અવસરે, એવકની હો કરવી સભાળ—
પરમા૦ ૪

મોહ ગયે ને તારશે, તિણુ વેલા હો કહા તુમ ઉપગાર ?
મુખવેળા મનન ઘણા, હુ ખવેળા હો વિરલા સસાર—
પરમા૦ ૫

પણુ તુમ દરિયાણુ યોગથી, થયો હૃદયે હો અનુભવપરકાશ,
અનુભવઅભ્યામી કરે, હુ ખદાયી હો સહુ કર્મ વિનાશ—
પરમા૦ ૬

કર્મદલક નિવારીને, નિજ કપે હો રમે રમતા રામ,
લલત અપૂર્વ ભાવથી, ઇણુ રીતે હો તુમ પદ વિશરામ—
પરમા૦ ૭

ત્રિકાળ-યોગે વિનલુ, મુખદાયી હો શિવાદેવીના નંદ !
શિદાન દ મનમે મદા, તુમે આપો હો પ્રભુ ! નાણુદિણુ દ-
પરમા૦ ૮

૦

નેમિનિમિત્તર નિજ કાગ્ગ કથું, છાંલ્યો મર્મ વિલાવોણ,
આતમગમ્નિ મદન પ્રગટી કરી આત્માદ્યોનિજ લાવોણ-નેમિ૦ ૧
ગણુવ નાટીકે ગાટી મતિ ધારી, અવવંચ્યા અરિદ તોણ;
ઉત્તમમગેરે ઉત્તમતા વધે, સુધે આનંદ અનતોણ-નેમિ૦ ૨
મર્મ અધર્મ આત્રાશ અચેતના, તે વિવતિ અગ્રાદ્યોણ,

પુદ્ગલ ગ્રહવેરે કર્મકલંકતા, વાધે બાધક બાહ્યોછ-નેમિં ૩
 રાગીસંગેરે રાગદશા વધે, થાય તિણે સંસારોછ;
 નીરાગીથીરે રાગનું જોડવું, લહીએ ભવનો પારોછ-નેમિં ૪
 અપ્રશસ્તતારે ટાળી પ્રશસ્તતા, કરતાં આશ્રવ નાસેછ;
 સંવર વાધેરે સાથે નિજંના, આતમભાવ પ્રકાશેછ-નેમિં ૫
 નેમિ પ્રભુ ધ્યાનેરે એકત્વતા, નિજ તત્ત્વે એકતાનોછ;
 શુદ્ધધ્યાનેરે સાધી સુસિદ્ધતા, લહીએ સુક્રિત નિદાનોછ-નેમિં ૬
 અગમ અરૂપીરે અલખ અગોચરુ, પરમાતમ પરમીશોછ;
 દેવચંદ્ર જિનવરની સેવના, કરતાં વાધે જગીશોછ-નેમિં ૭

૩

નિરખ્યો નેમિજિણુંદને, અરિહંતાછ, રાજિમતી કર્યો ત્યાગ,
 ભગવંતાછ;

બ્રહ્મચારી સંયમ ગ્રહ્યો, અં અનુક્રમે થયા વીતરાગ-ભં ૧
 ચામર ચક્ર સિંહાસન, અં પાદપીઠ સંયુત-ભં
 છત્ર ચાલે આકાશમાં, અં દેવહુંદુભિવરચુત-ભં ૨
 સહસ્ર જ્યેષ્ઠ ધ્વજ સોહતો, અં પ્રભુ આગળ ચાલંત-ભં
 કનક-કમળ નવ ઉપરે, અં વિચરે પાય ઠવંત-ભં ૩
 ચાર મુખે દીએ દેશના, અં ત્રણ ગઢ ઝાકઝમાલ-ભં
 કેશ-રોમ-રમશ્રુ નખા, અં વાધે નહિ કોઈ કાલ-ભં ૪
 કાંટા પણ ઉંધા હોયે, અં પંચ વિષય અનુકૂળ-ભં
 ૫૬ ઋતુ સમકાળે ફળે, અં વાયુ નહિ પ્રતિકૂળ-ભં ૫
 પાણી સુગંધ સુરકુસુમની, અં વૃદ્ધિ હોયે સુર-સાલ-ભં
 પંખી દીએ સુપ્રદક્ષિણા, અં વૃક્ષ નમે અસરાલ-ભં ૬
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની, અં સેવા કરે સુરકોડી-ભં
 ચાર નિકાયના જઘન્યથી, અં ચૈત્ય વૃક્ષ તેમ જોડી-ભં ૭

તોરણ આવી ગયું ફેરી ગયાં હા, પશુઆ જેમ દોષ મેરે વાલના ।
નન ભવ નેદ નિવારીયોડે હા ઝો જોઈ આવ્યા તોય ?

મેરું તોરણ ૧

નદ નદી જેલથીરે હા, રામને સીતા વિયોગ-મેરું
તેડ ફૂગને વચણુડેડે હા, મન આવે કુણુ ટોગ ?

મેરું તોરણ ૨

ઉનાની હુ ચિત્તવી રે હા, મુકિત પતાની હેત-મેરું
મિડ અનતે જોગવી રે હા, તેલગુ કવણુ મંડેત ?

મેરું તોરણ ૩

પ્રીત ડગ્તા નાદિલી રે હા, નિવંહિતા જનણ-મેરું
જેલયો વ્યાલ જોલાવયોડે હા જેલવી અગનની જાળ—

મેરું તોરણ ૪

જે વિવાહ અવમરે દીઝાં હા, હાથ-ઉપર નવિ હાથ—મેરું
દીમા અવમર દીઝોડે રે હા, શિર ઉપર જગનાથ ।

મેરું તોરણ ૫

અમ વસવસતી રાગુલ ગમરે હા નેમિ કને પ્રત લીધ-મેરું
વાચક યમ કાંડ પ્રાગીઓડે હા ઓ રપતી હોય નિહ—

મેરું તોરણ ૬

રહો રહો - યાદવ ! હો પદ્મિયા, રહો

હો પદ્મિયા, હો આર પદ્મિયા-રહો જોડે ગારન । હો પદ્મિયા
શિવામાન મન્દાર નગીને, ક્યું સવીંગ દમ વિહારિયા ? રહો
યાદવશ વિભૂપાન ગ્વામી ! તુમે આપાન છો અગ્યારિયા રહો
તા જિન આપને નેર ન કીના, જાન દેનાકી આખારિયા રહો

ઇતને બીચ હમ છોડ ન જઈએ, હોત પુરાઈ લાજડીયાં-રહો ૨
 પ્રીતમ ખ્યારે ! નેહ કર જનાં, જે હોત હમ શિર ણાંકડીયાં-રહો ૩
 હાથએ હાથ મિલાદે સાંધ ! ફૂલ બિછાઉ સંજડીયાં-રહો ૪
 પ્રેમકે ખ્યાલે બહુત મગાલે, ખીવત મધુરે સેલડીયાં-રહો ૫
 સમુદ્રવિજય કલ નિલક નેમિકું, રાબુલ ઝરતી આંખડીયાં-
 રહો ૬

રાબુલ છોર ચલે ગિરનારે, નેમ યુગલ કેવલ વરીયાં-રહો ૭
 રાજિમતી પણ દીક્ષા લીની, ભાવના રંગ રસે ચડીયાં-રહો ૮
 કેવલ લઈ કરી મુગતિ સિધારે, દંપતી મોહન વેલડીયાં-રહો ૯
 શ્રી શુભવીર અચલ લઈ જોડી, મોહરાય-શિર લાકડીયાં રહો ૧૦

૬

અષ્ટ ભવાંતર વાલહોરે ! તું મુજ આતમરામ, મનરાવાલા !
 મુગતિ નારીશું આપણેરે, સગપણ કોઈ ન કામ- મન ૧
 ઘર આવો હો વાલમ ! ઘર આવો, મારી આશાના વિશરામ !- મન ૨
 રથ ફેરો હો સાજન ! રથ ફેરો, સાજન ! માહરા મનોરથ
 સાથ-મન ૩

“નારી પળે શો નેહલોરે ?” વાલા ! સાચ કહે જગનાથ ! -મન ૪
 ઇશ્વર અરધાંગે ધરીરે, વાલા ! તું મુજ ઝાલે ન હાથ-મન ૫
 પશુજનની કરુણા કરીરે, વાલા ! આણી હૃદય મઝાર-મન ૬
 માણસની કરુણા નહિરે, વાલા ! એ કુણ ઘર આચાર ? મન ૭
 પ્રેમ કલ્પતરુ છેદીયોરે, વાલા ! ધરીયો યોગ ધતુર-મન ૮
 ચતુરાધરો કુણ કહોરે, વાલા ! ગુરુ મિલિયો જગસૂર ?-મન ૯
 માહરુ તો એમાં કશું નહિરે, વાલા ! આપ વિચારો રાજ ! મન ૧૦
 રાજ સભામાં બેસતાંરે, વાલા ! કીસડી વધશે લાજ ? મન ૧૧
 પ્રેમ કરે જગ જન સહુરે, વાલા ! નિરવાહે તે ચોર- મન ૧૨

પ્રીત કરીને છાડી દે રે, વાલા ! તેહશુ આવે ન જો-મન ૬
 ને મનમા એહુધુ હતુંકે, વાલા ! નિમપત કરત ન જાણુ-મન ૭
 નિમપતિ કરીને છાડનારે વાલા ! માણુમ હુવે નુકશાન-મન ૭
 દેના દાન મવત્મરીકે, વાલા ! મહુ લહે વાછિત પોપ-મન ૮
 નવક વાછિત નવિ લહેકે, વાલા ! તે મેવકનો દોષ ? મન ૮
 અખી કહે 'જો મામજો'કે, વાલા ! હુ કહુ "લક્ષણ મેત"મન ૯
 ધીનુ લક્ષણ નાચી નથીકે, વાલા ! આપ વિચારે હેત-મન ૯
 નગી મુ મગી મહુકે, વાલા ! વે-ગગીની શો નાગ ? મન ૧૦
 નાનવિના કિમ દાખવોકે, વાલા ! મુમતિ મુદરીમાગ ? મન ૧૦
 એક મુદ્ર પટનુ નથીકે, વાલા ! મધસોઈ નામે લોગ-મન ૧૧
 અનૈકનિક જોગવોકે, વાલા ! બ્રહ્માચારી જન જોગ-મન ૧૧
 જિતિ જોગે તુજને જોડકે વાલા ! નિતુ જોગે જુવો નાજ ? મન ૧૨
 મેક વાજ મુજને જુવોકે, વાલા ! તો મીઝે મુજ માજ-મન ૧૨
 મોદદગા મુની ભાવના, વાલા ! વિત્ત ન લહે તરવિચાર-મન ૧૩
 વીરના આ-ગે, વાલા ! પ્રાપ્તનાથ ! નિ-પાજ-મન ૧૩
 નવક પલ સે આ-ગે, વાલા ! તો એકે નેરક માન-મન ૧૪
 મગમ વાગે વાલીયે, વાલા ! એવિજ કદુ દાન-મન ૧૪
 વિનિમ મોર પડી આ-ગે, વાલા ! મેગિનાથ બનના-મન ૧૫
 માન પેવલ નાનોતે, વાલા ! નવનન મુનના દાન-મન ૧૫
 મા દાનથી પ્રજુ બલ્યો, વાલા ! મોયો ન મોજ અમાલ-મન ૧૬
 દાનથી તમ રીજ્યે, વાલા ! આન દાનપદ નાજ મન ૧૬

૨૩. શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના—

૧

પરમાત્મ ! પરમેશ્વર ! જગદીશ્વર ! જિનરાજ !
જગબંધવ ! જગભાણુ ! બલિહારી તુમતણી;

લવ-જલધિમાંહી જહાજ— પરમા૦ ૧

તારક, વારક મોહનો, ધારક નિજગુણ ઋદ્ધિ;
અતિશયવંત ભદ્રંત રૂપાળી શિવવધૂ—

પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ—પરમા૦ ૨

જ્ઞાન દર્શન અનંત છે, વળી તુજ ચરણ અનંત;
એમ દાનાદિ અનંત, ક્ષાયિક ભાવે થયા,

ગુણ તે અનંતાનંત— પરમા૦ ૩

ખત્રીશ વણું સમાય છે, એકજ શ્લોક મોઝાર;
એક વરણુ પ્રભુ ! તુજ ન માયે જગતમાં,

કેમ કરી યુણીએ ઉદાર ?— પરમા૦ ૪

તુજ ગુણ કેણુ ગણી શકે ? જો પણ કેવલ હોય,
આવિરભાવથી તુજ, સયલ ગુણ માહરે,

પ્રચ્છન્નભાવથી જોય— પરમા૦ ૫

શ્રી પંચાસરા પાસજી ! અરજ કરું એક તુજ;
આવિરભાવથી થાય દયાળ ! કૃપાનિધિ !

કરુણા કીજેજી મુજ— પરમા૦ ૬

શ્રી જિન ! ઉત્તમ ! તાહરી આશા અધિકી મહારાજ !
પદ્મવિજય કહે એમ, લહું શિવનગરીનું,

અક્ષય અવિચલ રાજ— પરમા૦ ૭

[મહિવર્જિન નાથજી નવ વીજે રે—એ દેશી]

ચિત્ત મમગી શારદ માય રે, વલી પ્રણુમુ નિજ ગુરુ-પાય રે,
ગાઉ ત્રેવીશમા નિનગય, બહાલાજીતુ જન્મ કલ્યાણુક ગાઉરે
મોના ડપાને ફૂલડે વધાણુ, બહાં

ચાલ ભગી ભરી મોતીડે વધાણુ— બહાં ૧
કાશી દેશ વણારશી ગજે રે, અશ્વસેન છત્રપતિ છાજે રે,
રાણી વામા ગૃહિણી સુગજે— બહાં ૨

ચૈત્ર વદિ ચોયે તે અવિયા રે, માતા વામા કુખે અવતરીયા રે,
અનુઆળ્યા એહના પરીયા—બહાં ૩

પોશ વદિ દશમી જગલાણુ રે, હોવે પ્રભુતુ જન્મ કલ્યાણુ રે,
વીશસ્થાનક સુદૃત કમાણુ— બહાં ૪

નાગ્કી નગ્કે મુખ પાવે રે, અતરમુદ્ત દુખ જાવે રે,
એ તો જન્મકલ્યાણુ ઠહાવે— બહાં ૫

પ્રભુ ત્રણ ભુવન શિરતાજ રે, તુમે તારણુ તરણુ જહાજ રે,
કહે દીપવિજય કવિરાજ— બહાં ૬

અળ મોદે ઝોમી આય જની,
શ્રી રાખેમર પામ નિનેમર, મેરો તુ એક ધની—અળાં ૧

તુમ જિતુ કોઉ ચિત્ત ન મુહાવે, આવે કોડી ગુણી,
મેરો મન તુજ ઉપર રમિયો, અલિ નિમ કમલ ભણી—અળાં ૨

તુમ નામે મવિ મકટ ચૂડે, નાગરાજ ધરણી,
નામ જપુ નિશિ-વામર તેરો, એ શુભ મુજ કરણી—અળાં ૩

દોપાનસ ઉપજાવત દુજન, મયન વચન અન્ની,
નામ જપુ જલધાર નિહા તુજ, ધાર દુખ દરની—અળાં ૪

મિથ્યામતિ ખડું જન હૈ જગમેં, પદ ન ધરત ધરની;
 ઉનકો અળ તુજ ભક્તિ પ્રભાવે, ભય નહિ એક કની-અળ૦ ૫
 સર્જન-નયન સુધારસ-અંજન, દુરજન રવિ ભરની;
 તુજ મૂરતિ નીરખે સો પાવે, સુખ જસ લીલ ઘની-અળ૦ ૬

૪

મેરે સાહિબ ! તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિણુંદ !

ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા- મેરે૦ ૧
 મેં ચકોર કરું ચાકરી, જબ તુમહિ ચંદા;

ચકવાક મેં હુઇ રહું, જબ તુમહિ દિણુંદા- મેરે૦ ૨
 મધુકર પરે મેં રનઝતું, જબ તુમ અરવિંદા;

ભક્તિ કરું ખગપતિ પરે, જબ તુમહિ ગોવિંદા- મેરે૦ ૩
 તુમ જબ ગજિત ઘન ભયે, તબ મેં શિખિનંદા;

તુમ સાચર જબ મેં તદા, સુરસરિતા અમંદા- મેરે૦ ૪
 દૂર કરો દાદા પાસજી ! ભવ-દુઃખકા કંદા:

વાચક જશ કહેં દાસકું, દીયો પરમાનંદા- મેરે૦ ૫

૫

જય ! જય ! જય ! જય ! પાસ જિણુંદ ! ટેક૦

અંતરીક પ્રભુ ! ત્રિભુવન તારન !

ભવિક કમલ ઉલ્લાસ દિણુંદ- જય૦ ૧

તેરે ચરન શરનમેં કીને, તું ખિતું કુન તોરે ભવકંદ ?

પરમ પુરુષ પરમારથ-દર્શી !

તું દીયે ભવિકકું પરમાનંદ- જય૦ ૨

તું નાયક તું શિવસુખ-દાયક, તું હિતચિંતક તું સુખકંદ;

તું જનરંજન તું ભવભંજન,

તું કેવલ-કમલા-ગોવિંદ- જય૦ ૩

કોણ દેવ મિલકે કર ન શકે, એક અગુઠ રૂપ પ્રતિષ્ઠ,
ઐમો અદ્ભુત રૂપ તિહારો,

વચ્ચત માનુ અમૃતકો યુદ્ધ- જય ૦ ૪

મેરે મન મધુકરકે મોહન, તુમહો વિમલ મદલ અરવિદ,
નયન ચકોર વિલામ કરતુ હે,

દેખત તુમ મુખ પૂરનચદ- જય ૦ ૫

દર જાવે પ્રભુ ! તુમ દરિગનતે, હુ ખ-દોહજ દારિદ્ર-અધ-દદ,
વાચકે જશ કહે મહસ ફલતે તુમ હો,

જે બોલે તુમ શુનકે વૃદ્ધ- જય ૦ ૬

૬

રાત્રા જેવા ફૂલડાને, શામળ જેવો રંગ,

આજ તારી આગીનો ડાઈ, ફૂડો બન્યો રંગ

પ્યારા પાસજી ! હો લાલ ! દીન દયાલ ! મને નયજો નિહાળ- ૧

જોગીવાડે જાગતો ને, માનો ધિજડ મણ,

શામળો મોહામણો કાઈ, છુટ્યા આઠે મદલ- પ્યારા ૦ ૨

તુ છે માને માહિજો ને, હુ છુ તારો દામ,

આગા પૂરો દાનની કાઈ, માભજો અરદામ- પ્યારા ૦ ૩

દેવ મધજા દીઠા તેમા, એક તુ અવણ,

લાખેલું છે લટકુ ત્હારુ, દેખી રીઝે દિલ- પ્યારા ૦ ૪

ટાઈ નમે પીરને ને, ટાઈ નમે રાગ,

ઉદયગત્ત ઠહે પ્રજુજી ! માને તુમજી દામ- પ્યારા ૦ ૫

૭

પાર્શ્વજિન ! તારા ઉપજી, મુજ પ્રનિભામ કેમ હોય કે ?

મુજ મુજ ગત્તા એકતા અચલ વિમલ અકલ નેયરે- પાર્શ્વ ૦ ૧

મુજ પ્રવચન પક્ષથી, નિશ્ચયે ભેદ નહિ કોય રે;
 વિવહારે લખી દેખીએ, ભેદ પ્રતિભેદ બહુ લોયરે- પાર્શ્વ૦ ૨
 બંધ નહિ મોક્ષ નહિ નિશ્ચયે, વિવહારે લજ દોયરે;
 અખંડિત અખાદિત સોય કહા, નિત્ય અખાદિત સોયરે-પાર્શ્વ૦ ૩
 અન્વય-હેતુ વ્યતિરેકથી, અંતરો તુજ મુજ રૂપરે;
 અંતરો મેટવા કારણે, આત્મસ્વરૂપ અનુપરે- પાર્શ્વ૦ ૪
 આત્મ પરમાત્મતા, શુદ્ધ નય ભેદ નહિ એકરે;
 અવર આરોપિત ધર્મ છે, તેહના ભેદ અનેકરે- પાર્શ્વ૦ ૫
 ધરમી ધરમથી એકતા, તેહ મુજ રૂપ અભેદ રે;
 એક સત્તા લખ એકતા, કહે તે મૂઢમતિ ખેદ રે- પાર્શ્વ૦ ૬
 આત્મધરમ અનુસરી, રમે જે આત્મરામ રે;
 આનંદધન પદવી લહે, પરમઆત્મ તમ નામ રે-પાર્શ્વ૦ ૭

૮

ચિદાનંદ પરમનિરંજન, જન મનરંજન દેવ: લલના,
 વામા નંદન જિતપતિ થુણીએ, સુરપતિ જસ કરે સેવ,
 મનમોહન જિનજી ! ભેટીએ હો.

અહો મેરે લલના મેટીએ પાપકો પૂર- મનમોહન૦ ૧
 કેસર ઘોળી ઘસી ઘન અંદન, આનંદધન ઘનસાર, લલના,
 પ્રભુજીકી પૂજ કરી મનરંજે, પાઇએ પુણ્ય અપાર-મન૦ ૨
 જાઈ જૂઠા અંપક કેતકી, દમણો ને મચકુંદ; લલના,
 કુંદ પિયંશુ રૂચિ સુંદર જોડી, પૂજીએ પાસ જિણુંદ-મન૦ ૩
 અંગી અંગી અંગ બનાઈ, અલંકાર અતિસાર; લલના,
 દ્રવ્ય સ્તવવિધિ પૂરણ અરચી, ભાવીએ ભાવ ઉદાર-મન૦ ૪
 પરમાત્મ પૂરણ ગુણ પરતક્ષ, પુરુષોત્તમ પરધાન; લલના,
 પ્રગટપ્રભાવ પ્રભાવતી વદ્ધલ, તું જયો સુગુણ નિધાન-મન૦ ૫

જે તુજ ભક્તિ મયૂરી મુજ મન, વન વિચરે અતિચિત્ત લલના,
 દુરિત ભુજગમ બધન ત્રુટે, તુ સઘલો જગમિત્ત-મન૦ ૬
 તુજ આણા સુરવેલી મુજમન, નદનવન જિહા રૂઢ, લલના,
 કુમતિ કદાચહ કટક શાખી, સલવે તિહા નહીં ગૂઢ-મન૦ ૭
 ભક્તિરાગ તુજ આણુ આરાધન, દોય ચક્ર સંસાર, લલના,
 મહમ અઠાર શિલાગરથ આવે, વિધનરહિત શિવદુવાર-મન૦ ૮
 ગુરુ ઉપદેશે જે મુજ લાગ્યો તુજ શામનકો રાગ લલના,
 મહાનદ પદ જોય લીએગે, જયુ અલિકુસુમ પરાગ-મન૦ ૯
 ગાહિર મન નિકસત નાહિ આહત, તુજ શાસનમે લીન, લલના
 કમગનિમગકરી નિજપદ ગહેવે, જયુ જલ નિધિ માહી મીન-૧૦
 મુજ તુજ શાસન અનુભવડો ગમ, કયુ ઠરી જાણે લોગ, લલના,
 અપરિણીત કન્યા નવિ જાણે, જયુ સુખદયિત મયેગ-મન૦ ૧૧
 ઝોરનકી ગળુના નાહિ પાઉ, જે તુ માહિળ એક, લલના
 કલે વામના દૃઢ નિજ મનકી, જે અવિચલ હોય ટેક-મન૦ ૧૨
 તું નાહિળ હુ એવડ તેડો, એ વ્યવહાર વિભાગ, લલના
 નિશ્ચયનયમત દોતુ જિથે, હોય નાહિ ભેડ દો લાગ-મન૦ ૧૩
 મન વચ્ચનાદિ પુદ્ગલ ન્યાગ, ન્યાગે મઠલ વિભાવ લલના,
 સુદ્ધ દ્રવ્ય શુણ્ણ પર્ચાય ઘટના, તુજ મમ શુદ્ધ સ્વભાવ-મન૦ ૧૪
 તુ ઘટ અતઃ પ્રગટ વિરાજે, જયુ નિર્મલ શુણ્ણ કાત, લલના,
 ગાહિર દુઢન મૂઢ ન પાવે જયુ મૃગમદ મનબ્રાત-મન૦ ૧૫
 શુણ્ણ કાણાદિઠ ભાવે મિશ્રિત, મખમે હૈ તુજ અગ, લલના,
 ખીઠ નીઠ જયુ સિન્ન કગન હૈ ઉજવલ અનુભવહ મ-મન૦ ૧૬
 આતમજ્ઞાન દશા જમ જાગી, વૈગાગી તુજ ગ્યાન, લલના,
 મો પાવે જયુ ગન પરીક્ષા, પરખત રતન પ્રધાન-મન૦ ૧૭

પુણ્ય પ્રગટ દેવનકો લછન, મૂઠ લહે નાંહિ ધર્મ; લલના,
 જ્યું પિયરાકું કંચન માને, લહે નાંહી અંતર મર્મ—મન૦ ૧૮
 ગંધ-રૂપ-રસ-કરસ-વિવર્જિત, ન ધરત હૈં સંઠાણુ; લલના,
 અન-અવતાર અશરીર અવેદી, તું પ્રભુ સિદ્ધ પ્રમાણુ—મન૦ ૧૯
 કેવલ જ્ઞાનદશા અવલોકી, લોકલોક પ્રમાણુ; લલના,
 દર્શન-વીર્ય-ચરણ ગુણધારી, શાશ્વતાં સુખ અહિઠાણુ—મન૦ ૨૦
 સત્તા શુદ્ધ અરૂપી તેરી, નહિ જગકો વ્યવહાર; લલના,
 કા કહીએ? કહ્યું કહ્યો ન જાણે, તું પ્રભુ અલખ અપાર—મન૦ ૨૧
 દીપ ચંદ્ર રવિ ગ્રહણ કેરો, જિહાં પસરત નહિ તેજ; લલના,
 તિહાં એક તુજ ધામ વિરાજે, નિર્મલ ચેતના સેજ—મન૦ ૨૨
 આદિ રહિત અજરામર નિર્ભય, વ્યાપક એક અનંત; લલના,
 શુદ્ધ પ્રકૃતિ અક્ષયિ અમાયિ, તું પ્રભુ બહુ ગુણવંત—મન૦ ૨૩
 તું માતા, તું ત્રાતા, બ્રાતા, તું પિતા, બંધુ, તું મિત્ર; લલના;
 શરણ તુંહિ તુજ સેવા કીજે, દૃઢ કરી એકજ ચિત્ત—મન૦ ૨૪
 પાસ આસ પૂરો અખ મેરી, અરજ એક અવધાર, લલના,
 શ્રી નયવિજય વિબુધ પયસેવક, જસ કહે ભવજલતાર—

મન૦ ૨૫

૯

પૂજાવિધિ માંહે ભાવિયેણ, અંતરંગ જે ભાવ:

તે સવિ તુજ આગલ કહુંજી, સાહેબ! સરલ સ્વભાવ.

સુહંકર ! અવધારો પ્રભુ પાસ!— ૧

દાતાણુ કરતાં ભાવિયેણ, પ્રભુ ગુણ જલ સુખ શુદ્ધ:

ઉલ ઉતારી પ્રમત્તતાણુ, હો મુજ નિર્મલ બુદ્ધ—સુહં ૨

જતનાએ સ્નાન કરીજીએણ, કાઠો મેલ મિથ્યાત;

અંગુષ્ઠો અંગ શોષવીજી, બાણું હું અવદાત— સુહં ૩

લીરોઢકના ધોતીયાળ, ચિતવો ચિત્ત સતોપ,
 અપ્તકર્મ સવર લલોળ, આઠ પડો મુખકોપ— મુહ ૦ ૪
 ઝોરસીથો ઝોકાગ્રતાળ કેસર ભક્તિ કલ્લોલ,
 શ્રદ્ધા ચ દન ચિતવોળ, ધ્યાન ઘોલર ગરોલ— મુહ ૦ ૫
 ભાવ વહુ આણા ભઝીળ, નિલકે તણો તેહ ભાવ,
 જે આભરણ ઉતાગીયેળ, તે ઉતાગે પગભાવ— મુહ ૦ ૬
 જે નિર્માદ્ય ઉતાગીયેળ તે તો ચિત્ત ઉપાવિ,
 પખાલ કગ્તા ચિતવોળ, નિર્મલ ચિત્ત મમાધિ— મુહ ૦ ૭
 અગલુહણુ બે ધર્મનાળ, આત્મ સ્વભાવ જે અગ,
 જે આભરણ પહેરાવીયેળ, તે સ્વભાવ નિજ ચગ— મુહ ૦ ૮
 જે નવવાડ વિશુદ્ધતાળ, તે પૂજા નવઅગ,
 પચાગ્રા વિશુદ્ધતાળ, તેહ ફૂલ પચરંગ— મુહ ૦ ૯
 દીવો કરતાં ચિતવોળ, જ્ઞાન દીપક મુપ્રકાશ,
 નય ચિતા ઘૂત પૂરીયુળ, તરવ પાત્ર મુવિલાસ— મુહ ૦ ૧૦
 યપ કપ અતિ કાર્યતાળ, કૃષ્ણાગરુનો ભોગ,
 ગુદ વામના મહમહેળ, તે તો અનુભવ યોગ— મુહ ૦ ૧૧
 મદ ચ્યાનક અડ છાડવાળ, તેહ અપ્ત મ ગલિકે,
 જે નંવેઘ નિવેદીયેળ, તે મન નિશ્ચલ ટેક— મુહ ૦ ૧૨
 લવણુ ઉતાગી ભાવીયેળ, કૃત્રિમ ધર્મના જે ત્યાગ
 મગલ દીવો અતિ ભલોળ, ગુદ ધર્મ પરભાગ— મુહ ૦ ૧૩
 ગીન નૃત્ય વાજિંત્રનેળ, નાદ અનાદત માગ
 અગ ગતિ રમણી જે કરેળ, તે માચો યેઈ કાર— મુહ ૦ ૧૪
 ભાવપૂજા એમ માચવીળ, ગત્ય બળવોડે ઘટ
 ત્રિભુવન માહે તે વિન્તરેળ ટાલે ધર્મનો કટ— મુહ ૦ ૧૫

ઝોણીયરે ભાવના ભાવનાંજી, શાંતિ ! જરા સુપ્રસન્ન;
જનમ સફલ જગ તેડનોજી, તેડ પુરુષ ધન ધન-સુદં ૧૬
પરમ પુરુષ ! પ્રભુ ! સામળાજી ! માનો એ મુજ દેવ;
દૂર કરો ભવ આમળાજી, વાચકેજશ કહે દેવ !—મુદં ૧૭

૧૦

સુખદાઈરે સુખદાઈ, દાદો પાસજી સુખદાઈ;
ઐસો સાહિબ નહિ દોડ જગમે, સેવા કીજે દીલલાઈ—સુખં ૧
સળ સુખદાઈ એહિજ નાયક, એહિ સાયક સુ-અદાઈ;
કિંકરકું કરે શંકર સરીખો, આપે અપની ઠકુરાઈ—સુખં ૨
મંગલરંગ વધે પ્રભુ ધ્યાને, પાપ વેલી જાગે કરમાઈ,
શીતલતા પ્રગટે ઘટ અંતર, મીટે મોહકી ગરમાઈ—સુખં ૩
કહા કરું ચિંતામણિ સુરતરુ ? જો મેં પ્રભુ સેવા પાઈ;
શ્રી જશવિજય કહે દર્શન દેખ્યો, ઘર અંગન નવનિધિ આઈ—
સુખં ૪

૧૧

“ચાલ ચાલરે કુમર ! ચાલ તાહરી. ચાલ ગમેરે;
તુજ દીઠડા વિના મીઠડા માહરા, પ્રાણ ભમેરે”—ચાલં ૧
ખોળા માંહિ પડતું મેહલે, રીસે હમે રે;
માવડી વિના આવડું ખુંદું, કુણુ ખમે રે ?— ચાલં ૨
માતા વામા કહે મુખડું જોતાં, દુઃખડાં શમેરે;
લણિ લણિ ઉદયરતન પ્રભુ, તુજને નમે રે— ચાલં ૩

૧૨

અંતરજામી સુણુ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ તમારો;
સાંભળીને આંખો હું તીરે, જનમ મરણુ દુઃખ વારો—
સેવક અરજ કરે છે રાજ ! અમને શિવસુખ આપો— ૧

મહુ કોના મનવચિત પૂરો, ચિતા મહુની ચૂરો,
 એહવુ બિરુદ છે ગજ ! તમારુ, કેમ ગણો છો જુદે ?—સેવક૦ ૨
 સેવકને વલવલતો દેખી, મનમા મહેર ન ધરશો,
 કન્હુમાગર કેમ કહેવાશે ? જો ઉપકાર ન કરશો—સેવક૦ ૩
 લટપટનુ હવે કામ નહિ છે, પ્રત્યક્ષ દષ્ટિગન દીજો,
 ધુઆડે ધીજુ નહિ સાહેળ ! પેટ પડ્યા પતીજે—સેવક૦ ૪
 શ્રી ગોપેશ્વરમહન સાહેળ ! વિનતણી અવધારો,
 કહે જિનહર્ષ મયા કરી મુજને, લવમાગરથી તારો—સેવક૦ ૫

૧૩

વામાનદન જિનવર મુનિમાહે વડોતે કે મુનિમાહે વડો,
 જિમ મુરમાહિ સોહો મુરપતિ પરવડોરે કે મુરપતિ પન્વડો,
 જિમ ગિરિમાહિ મુરાચલ, મૃગમાહે કેશરી કે મૃગમાહે
 કેશરી,

જિમ ચદન તરુમાહિ, મુલટમાહિ મુરઅગિરે મુલટમાહિ
 મુરઅગિ—૧

નદીયમાહિ જિમ ગંગ, અનગ મુકપમારે અનગ મુરપમા,
 દૂલમાહિ અગવિદ, ભરતપતિ ભૂપમારે ભરતપતિ ભૂપમા,
 ઝાગવત ગજમાહિ, ગન્ડ ખગમા ચથાતે ગન્ડ ખગમા ચથા,
 તેજવતમાહિ ભાણુ, વખાણુમાહિ જિનકથાતે, વખાણુમાહિ

જિનકથા—૨

મત્રમાહિ નચકાર, રત્નમાહિ મુરમજિરે, રત્નમાહિ મુરમજિ,
 નાગરમાહિ સ્વયભૂરમાણુ ગિરોમણિ, કે રમણુ ગિરોમણિ,
 મુલધ્યાનજિમ વ્યાનના અતિ નિમંલપણે કે અતિ નિમંલપણે
 ધી નયવિજય વિમુધ પય એવક ધન ભણે કે એવક
 ધન ભણે—૩

માહરા પરિણતિદોષની, તીવ્રતા વારણકારે;
 તાહરા શાસન શુભતણા, રાગ છે એક આધાર રે - ભક્તિ ૦ ૯
 ક્ષણ ક્ષણ નામ તુમરો જણું, તુજ ગુણ સ્તવન ઉદ્ધાનરે;
 ચિંતવી રૂપ પ્રભુજીતણા, શ્રીજીએ આત્મપ્રકાશ રે - ભક્તિ ૦ ૧૦
 વળીવળી વિનવું સ્વામીજી ! નિતપ્રતિ તુંદિજ દેવ રે;
 શુદ્ધ આશયપણે મુજ હજ્યો, ભવભવ તાહરી એવરે - ભક્તિ ૧૧
 વીરઆણા અવિહટપણે, આદરું સાધન એહ રે;
 તાહરી શાળથી સત્ય તે, સીધશે માહરે તેહરે - ભક્તિ ૦ ૧૨
 ભદ્રકભાવ રાગીપણું, વિનતિ એમ કરાય રે;
 દેવચંદ્રહ પદ નીપજે, નાથજી ! ભક્તિ સુપાય રે ભક્તિ ૦ ૧૩

૨

તાર હો તાર પ્રભુ ! મુજ સેવક ભાણી,
 જગતમાં એટલું મુજશ કીજે;
 દાસ અવશુભલ્યો જાણી પાતાનણા, દયાનિધિ !
 દીને પર દયા કીજે— તાર ૦ ૧
 રાગદ્રેષે લયો મોહ વૈરી નહ્યાં,
 દોહની રીતિમાં ઘણુંથે રાતો;
 ક્રોધવશ ધમધમ્યો શુદ્ધ ગુણ નવિ રચ્યો,
 ભમ્યો ભવમાંહિ હું વિપયમાનો—તાર ૦ ૨
 આદ્યું આચરણ લોકઉપચારથી,
 શાસ્ત્રઅભ્યાસ પણ કાંઈ કીધો;
 શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વળી આત્મ અવલંબ વિનુ,
 તેહવો કાર્ય તિણે કેા ન સીધો—તાર ૦ ૩
 સ્વામિ દરિશણ સમો નિમિત્ત લહી નિર્મલો,
 જો ઉપાદાન એ શુચિ ન થાશે,

દોષ ડો વસ્તુનો અહવા ઉદ્યમતણો,
 સ્વામિએવા મહિ નિકટ લાગે— તાગ ૪
 સ્વામિગુણ જોળળી સ્વામિને જે ભજે,
 દશિશણુગુહતા તેહ પામે,
 જ્ઞાન આગ્રિ તપ વીર્ય ઉદ્ધામથી,
 કર્મ છપી વચે મુક્તિધામે— તાગ ૫
 જગતવત્સલ મહાવીર જિનવર મુણી,
 ચિત્ત પ્રભુચગણુને શરણુ વાસ્યો,
 તારજો જાપણ ! જિરદ નિજ રાખવા,
 દામની એવના ગમે જોશો— તાગ ૬
 વિનતિ માનજો, શક્તિ એ આપજો,
 ભાવસ્યાદાદતા શુદ્ધ ભામે,
 માપી માધક દશા મિદ્ધતા અનુભવી,
 દેવચ દ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે— તાગ ૭

૩

વીર નિષુદ જગત ઉપગારી, મિથ્યાધામ નિવારી,
 દેવના અમૃતધાગ વચ્ચી, પચ્ચગિણુનિ મવિ વારી—વીગ ૧
 પચ્ચમે આજે જેહુનુ ગામન, હોય હનગને આગ—
 યુગપ્રધાન સૂરીચર વહજો, મુવિહિત મુનિ આધાર—વીગ ૨
 ઉત્તમ આચાર્ય મુનિ અજ્ઞત, શ્રાવડ શ્રાવિકા અગ્ગણ,
 લગણુ જલવિ માહે મીહુ જળ, પીવે સીંગી મગ્ગણ—વીગ ૩
 દગ અગ્ગે દગિત ભરતે, જહુ મતભેદ કગાળ,
 જિન, કેવળી, પૂચ્ચધગ વિગ્ગે, ક્ષપીઅમ પચ્ચમ કાળ—વીગ ૪

સેવો ભવિષ્ય ! જિન ત્રેવીશમારે, લાંછન નાગ વિગ્યાત;
 સુંદર જળહળે પ્રભુજીની દેહડીરે, વામારાણીના જાત-સેવો ૧
 ચઉ દિશે ઘોર ઘટા ઘનશું મિલ્યોરે, કમઠે રચ્યો જળધાર;
 મુશળધારે જળ વરસે ઘણરે, જળથળનો નક્કુ પાર-સેવો ૨
 વહાલા ! મારા વડ હેઠળ કાઉસગ રહ્યારે, મેરુતાણી પેરે ધીર;
 ધ્યાનતણી ધારા વાધે તિહારે, ચડિયાં ઉંચેરા નીર-સેવો ૩
 અચળ ન ચળિયા પ્રભુજી માહારારે, પામ્યા કેવલનાગ;
 સમવસરણે સુરકોડી મળ્યા તિહારે, વાગ્યા જીતનિશાન-સેવો ૪
 નવકર ઉચપણે પ્રભુ જોપતારે, અશ્વસેનરાયના નંદ;
 પરચાપૂરણ પરગટ પાસજીરે, દીઠે હોવે પરમાનંદ-સેવો ૫
 એક શત વરસનું આઉણું લોગવીરે, પામ્યા અવિચળ કલ્પ;
 બુધ શ્રી સુમતિવિજય ગુરુ નામશીરે, રામ લહે વરસિદ્ધ-
 સેવો ૬

અહો ! અહો ! પામજી ! મુજ મળિયારે,
 મારા મનના મનોરથ કળિયા— અહો ૦
 તારી મૂરતિ મોહનગારીરે, સહુ સંઘને લાગે ખ્યારીરે;
 તમને મોહી રહ્યા સુર નર નારી—અહો ૦ ૧
 અલખેલી મૂરત પ્રભુ ! તારીરે, તારા મુખડા ઉપર જાઉ વારીરે;
 નાગનાગણી જોડ ઉગારી— અહો ૦ ૨
 ધન્ય ધન્ય દેવાધિ દેવારે, સુરલોક કરે તારી સેવારે;
 અમને આપો શિવપુર મેવા— અહો ૦ ૩
 તમે શિવરમણીના રસીયારે જઈ સુજિતપુરીમાં વસીયારે;
 મારા હૃદયકમળમાંહે વસિયા— અહો ૦ ૪

જે કાંઈ પાશ્વરિણા શુણુ જાશે, સવસવતા પાનક તરશે,
 તેના સમકિત નિગ્મજ થાશે— અહોં ૫
 પ્રભુ ત્રેવિગમા જિનગયા, માતા વામા દેવીના જાયા,ે,
 અમને દરિશન દોને દયાળા— અહોં ૬
 તો લણીલણી લાણુ પાય,ે, માગ ઉગ્મા તે હુગ્મ ન માય,ે,
 એમ માણેકવિજય શુણુ જાય— અહોં ૭

૨૪ શ્રી મહાવીર સ્વામિના—૭

૧

ભક્તિ અમ ચિત્ત આચી ધરી, ધારીએ ગામનતીર ,ે,
 વારીએ દુષ્ટ દુગ્વાનના, દ્વંચીએ સવતણી ભીતિ-ભક્તિં ૧
 વીરજિનગજ સમ પ્રભુ લાડી, ગહગાડી બુદ્ધિ શુણુઆમરે,
 ગાપ પગ દેવને આદરે ? હરપતરુ સમ પ્રભુ પામી-ભક્તિં ૨
 એક આધાર છે તાહરે, માહરે દીનદયાળ ! ,ે,
 ગા-કીરે હવે દામની, નાવ ! જગજીવ પ્રતિપાળ ! ,ે ભક્તિં ૩
 વિનલિ દામની ધારીએ, ધારીએ કીડી ઉપકાર ,ે,
 દેવ અનાદિ નિવારીએ, આપીએ અનુભવ ના-રે- ભક્તિં ૪
 મોહ જલજ વશ જીવડા, રૂવડે પુદ્ગલગગ ,ે,
 તેહને શુદ્ધ ચત્રચી, દાખવી તે મહાભાગ ! ,ે- ભક્તિં ૫
 એક આજ્ઞાન સ્વામીનો, દામના ચિત્તને નાહ ! ,ે
 અગુચ્છગગાનુભવઅટવીનો, તુલિજ પગમ ચત્રવાહ ,ે-ભં ૬
 તજ શુણ ગગ ભગ હૃદયમે દિમ વમે દુષ્ટ કપાય ? ,ે
 નિર્મળ તરવના ધ્યાનચી, ધ્યાયક નિર્મળ વાય ,ે ભક્તિં ૭
 મોચની શુદ્ધતા અવની વિદ્વ અય હચન વાય ,ે,
 નેમ અ મોહરે ચેતના પૂર્ણઆનદ ઉપાય ,ે ભક્તિં ૮

તેહતું ઝેર નિવારણ મળિસમ, તુંજ આગમ તુંજ ખિંબલ;
 નિશિદીપક, પ્રવહણ જેમ દરિયે, મરુમાં સુરતરુદુંગલ—વીર૦ ૫
 જૈનાગમ વક્તા ને શ્રાતા, સ્યાદ્વાદ શુચિ ગોધલ;
 કલિકાળે પણ પ્રભુ ! તુંજ આસન, વરતે છે અવિરોધલ—વીર૦ ૬
 માહરે તો સુપમાથી દુષમે, અવસર પુણ્યનિધાનલ;
 ખિમાત્રિજય જિન વીર સદાગમ, પામ્યો સિદ્ધિનિદાનલ—
 વીર૦ ૭

૪

ગિરુઆ રે ગુણુ તુમતણા, શ્રી વર્ધ્ધમાન જિનરાયા ! રે;
 મુણુતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મહારી નિર્મળ થાયે કાચારે—ગિરુ૦ ૧
 તુમ ગુણુ ગણુ ગંગાજળે, હું ઝીલી નિર્મળ થાઉંરે;
 અવર ન ધંધો આદરું, નિશિ-દિન તોરા ગુણુ ગાઉંરે—ગિરુ૦ ૨
 ઝીલ્યા જે ગંગાજળે, તે છીલ્લરજળ નવિ પેસેરે;
 જે માલતી કૂલે મોહિયા, તે બાવળ જઈ નવિ બેસેરે—ગિરુ૦ ૩
 એમ અમે તુમ ગુણુ ગોઠશું, રંગે રાગ્યા ને વળી માગ્યારે;
 તે કેમ પર સુર આદરે ? જે પરનારી વશ રાગ્યારે— ગિરુ૦
 તું ગતિ, તું મતિ, આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારોરે;
 વાચકયશ કહે માહરે, તું જીવજીવન આધારોરે—ગિરુ૦ ૫

૫

આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિધ્યાં સવે,
 તું કૃપાકુંભ જો મુજ તૂઠો;
 કદપતરુ, કામઘટ, કામધેનુ મિલ્યો,
 આંગણે અમિયરસ મેહ વૂઠો—આજ૦ ૧

વીર તું કુંડપુરનયન ભૂષણ હુઓ,
 ગય સિદ્ધાર્થ-ત્રિશલા તતુએ,
 મિહ લછન, કનક વર્ણ, કર માત તતુ,
 તુજ મમો જગતમા ડોન દૂતો?—આજ૦ ૨
 મિહ પરે એકલો ધીર મયમ અહી,
 આયુ જોહોતો વગ્ધ પૂર્ણ પાળી,
 પુત્રી અપાપાયે નિપ્પાપ-શિવ-વહુ વર્યો,
 તિહા થકી પર્વ પ્રગટી દીવાળી આજ૦ ૩
 મહન તુજ ચઉદ મુનિવર મહા મયમી,
 માહુણી નહમ છત્રીશ ગલે,
 યન માત ગ, સિદ્ધાયિકા વગ્મુત્રી,
 મકળ તુજ લવિકની લીતિ ભાને—આજ૦ ૪
 તુજ વચન ગગ મુખ સાગરે ઝીલતો,
 પીલતો મોહ મિથ્યાત્વ વેલી,
 આવીઓ ભાવીઓ ધર્મ પથ હું હવે,
 દીછએ પગમ પદ હોઈ બેલી—આજ૦ ૫
 મિહ નિગિરીહ ને હૃદય ગિરિ મુજ રમે,
 તુ મશુણત્રીહ અવિચલ નિગીહો,
 તો કુમત ગગ માત ગના જૂથથી
 મુજ નહિ દોઈ લવલેશ બીહો—આજ૦ ૬
 ચગપુ તુજ ગગળ મે ચગળ-ગુણનિપિ અઘા,
 ભવતગળ ! કગળ-દમ ! શર્મ દાળો,
 હાથ નેરી કહે જશત્રિજય બુધ ઇશ્યુ,
 દેવ ! નિજ ભુવનમા દામ ગળો—આજ૦ ૭

સિદ્ધારથના રે નંદન ! વિનવું, વિનતડી અવધાર;
 ભવમંડપમાંરે નાટક નાચીઓ, હવે મુજ દાન દેવરાવ-સિદ્ધાં ૧
 ત્રણ રતન મુજ આપો તાતજી ! જિમ નાવેરે સંતાપ;
 દાન દીયંતારે પ્રભુ! કોસર કીચી ? આપો પદવીરે આપ-સિદ્ધાં ૨
 ચરણઅંગુઠેરે મેરુ કંપાવીઓ, મોડ્યાં મુરનાંરે માન;
 અષ્ટ કરમના રે ઝગડા જીતીયા, દીધાં વરસીરે દાન-સિદ્ધાં ૩
 શાસનનાયક શિવમુખદાયક, ત્રિશલા કુળે રતન;
 સિદ્ધારથનોરે વંશ દીપાવિયો, પ્રભુજી ! તમે ધન ધન-સિદ્ધાં ૪
 વાયકશેખર કીર્તિવિજય ગુરુ, પામી તાસ પસાય;
 ધરમતણે રસ જિન ચોવીશમા, વિનયવિજય ગુણુગાય-સિં ૫

વિહરમાન-શ્રી સીમંધર સ્વામિના-૮

૧

પુક્ખલવધ વિજયે જયોરે, નયરી પુંડરીગિણી સાર;
 શ્રી સીમંધર સાહિબા ! રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર !
 જિણુંદરાય ! ધરજો ધર્મ સનેહ. ૧
 મોટા નાના અંતરો રે, ગિરુઆ નવિ દાળંત;
 શશિદરિશણુ સાયર વધે રે, કૈરવ-વન વિકસંત-જિણુંદં ૨
 ઠામ કુઠામ નવિ લેખવે રે, જગ વરસંત જલધાર;
 કર દોય કુસુમે વાસિયેરે, છાયા સવિ આધાર-જિણુંદં ૩
 રાય ને રંક સરીખા ગણે રે, ઉઘોતે શશી સૂર;
 ગંગાજળ તે જિહું તણાં રે, તાપ કરે સવિ દૂર-જિણુંદં ૪

મરીખા મહુને તારવા જે, તિમ તુમે છો મહારાજ ।
 મુજશુ આતરો કિમ કરો રે ? બાહ્ય બ્રહ્માની લાજ જિણુ દ૦ ૫
 મુખ દેખી ટીલુ કરે જે, તે નવિ હોય પ્રમાણ,
 મુજરો માને અવિ તણો જે, માહિજ તેહ મુજણુ જિણુ દ૦ ૬
 વૃષભ લછન, માતા સત્યકીરે-નદન, રુકિમણી કંત;
 વાચકયશ એમ વિનવે રે, લય લજન ભગવત જિણુ દ૦ ૭

૨

તારી મુગતિએ મન મોહ્યુરે, મનના મોહનીયા ।
 તારી મુગતિએ જગ મોહ્યુર, જગના ડવનીયા ।
 તુમ જોતા મવિ દુરમતિ વિમરી, દિન ગતડી નવી જાણી,
 પ્રભુ ગુણ ગણુ માકળશુ બાધ્યુ, અચલ ચિત્તડુ તાણીરે-મ૦ ૧
 પહેલા તો એક કેવલ હગ્ગે, હેજાણુ ધર્મ હજિયો,
 ગુણ જાણીને રૂપે મિલિઓ, અભ્ય તગ જર્મ લગિઓરે-મ૦ ૨
 પીતગગ ઈમ જમ નિમુણીને, રાગી ગગ કહેહ,
 આપ અડખી ગગ નિમિત્તે, દામ અડપ ધરેહ જે- મ૦ ૩
 શ્રી મીમ ધર । તુ જગણધુ, સુફર તાહરી વાણી,
 મજૂ બૂધગ અધિક ધીગજ ધર, વહે તે ધન્ય પ્રાણી જે મ૦ ૪
 શ્રી એયામ નરેમગ નદન, અદન શીતલ વાણી,
 મત્યકી માતા વૃષભ લછન પ્રભુ, જ્ઞાનવિમલ ગુણુજાણીરે-
 મ૦ ૫

૩

મુજો અજાગ । મીમ ધર પગમાતમ પાને જાને,
 મુજ વિનતડી પ્રેમ ધરીને, એણી પેરે તુમે મલખાવને

જે ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઇંદ્ર પાયક છે;
 નાણુ દરિસણુ જેહને ખાયક છે— સુણો ૧
 જેની કંચનવરણી કાયા છે, જસ ધોરી લાંછન પાયા છે;
 પુંડરીકગિરી નગરીના રાયા છે— સુણો ૨
 ખાર પર્ષદામાંહી ખિરાજે છે, જસ ચોત્રીશ અતિશય છાજે છે;
 ગુણ પાંત્રીશ વાણીયે ગાજે છે— સુણો ૩
 ભવિજનને જે પડિખોડે છે, તુમ અધિક શીતલ ગુણ મોહે છે;
 રૂપ દેખી ભવિજન મોહે છે— સુણો ૪
 “તુમ સેવા કરવા રસિયો છું, પણ ભરતમાં ફરે વસિયો છું;
 મહા મોહરાયકર ફસિયો છું— સુણો ૫
 પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરિયો છે, તુમ આણુ ખડ્ગ કર અહિયો છે;
 તો કાંઈક મુજથી ડરિયો છે— સુણો ૬
 જિન ઉત્તમ પૂંઠ હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં શૂરો;
 તો વાધે મુજ મન અતિ નૂરો”— સુણો ૭

૪

સ્વામિ સીમંધરા ! વિનતિ, સાંભલો માહરી દેવ ! રે;
 તાહરી આણુ હું શિર ધરું, આદરું તાહરી સેવ રે.
 સ્વામિ સીમંધરા ! વિનતિ — એ ટેક ૧
 કુચુરુની વાસના પાસમાં, હરિણુ પરે જે પડ્યા લોક રે;
 તેહને શરણુ તુજ વિણુ નહીં, ટળવળે ખાપડા ફેાકરે—સ્વામિ ૨
 જ્ઞાન-દર્શન-ચરણુ-ગુણુ વિના, જે કરાવે કુલાચાર રે;
 હાંટિયા તેણે જગિ દેખતાં, કિહાં લોક પોકાર રે?—સ્વામિ ૩
 જેહ નવિ ભવ તર્યાં નિરગુણી, તારશે કેણી પરે તેહ રે ?
 ઇમ અબાણુયા પડે ફંદમાં, પાપ બંધે રહ્યા જેહરે—સ્વામિ ૪

કામકુલાદિક અધિકનુ, ધર્મનુ કે। નવિ મૂલ રે,
 દોકડે કુશુરુ તે દાળવે, શુ થયુ એહ જગ શૂલ રે ?-સ્વામિં ૫
 અર્થની દેશના જે દીએ, ઝોળવે ધર્મના અથ રે,
 પરમ પદનો પ્રગટ ચારતે, તેહથી કિમ વહે પથરે ?-સ્વામિં ૬
 વિષય ગ્મમા ગૃહી માગિયા, નાગિયા કુશુરુ મદપૂરે,
 ધુમધામે ધમાધમ ચલી, જ્ઞાન મારગ ગ્હો દૂરરે- સ્વામિં ૭
 કલહકારી કદાગ્રહ લર્યા, થાપતા આપણો બોલ રે,
 જિનવચન અન્યથા દાળવે, આજતો વાજ તે ઢોલરે-સ્વામિં ૮
 કેઈ નિજ દોષને ગોપવા, રોપવા કેઈ મત કદ રે,
 ધર્મની દેશના પાલટે, મત્ય લાપે નહી મદ રે- સ્વામિં ૯
 બહુ મુખે બોલ એમ ચાલળી, નવિ ધરે લોક વિશ્વાસરે,
 હુઠતા ધર્મને તે ધયા, બ્રમગ જિમ કમલની વાસરે-સ્વાં ૧૦

૫

શ્રી આત્મ-ધર્મનાસ્વરૂપની ઝોળખાણ

ઢાળ બીછ

[ગગ ગોગ- ભોલીડા હ સારે । વિષય ન ગચીએરે-એ દેશા]

એમ હુઠતારે ધર્મ બોહામણો, મિલિએ સદ્ગુરુ એક,
 તેણે માચોરે મારગ દાળવ્યો, આણી હૃદય વિવેક

શ્રી સીમ ધર માહિબ । સાભલો, એ આકણી- ૧૧
 પગ્ધર જોતારે ધર્મ તુમે કિરો, નિજ ધર ન લહો રે ધર્મ,
 જિમ નવિ જાણેરે મૃગ કસ્તુરીઓ, મૃગમદ પરિમલ મર્મ-
 શ્રી સીમ ધર ૧૦ ૧૦

જિમ તે ભૂલ્યો રે દશ દિશિ કરે, લેવા મૃગમદ ગંધ;
તિમ જગ હુંઠેરે બાહિર ધર્મને, મિથ્યાદૃષ્ટિરે અંધ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૩

જાતિ અંધનોરે દોષ ન આકરો, જે નવિ દેખેરે અર્થ;
મિથ્યાદૃષ્ટિરે તેહથી આકરો, માને અર્થ અનર્થ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૪

આપ પ્રશંસેરે પરગુણ ચોળવે, ન ધરે ગુણનોરે લેશ;
તે જિન વાણીરે નવિ શ્રવણે સુણે, દિએ મિથ્યા ઉપદેશ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૫

જ્ઞાન પ્રકાશેરે મોહ ત્રિભિર હરે, જેણે સદ્ગુરુ સૂર;
તે નિજ દેખેરે સત્તા ધર્મની, ચિદાનંદ ભરપૂર—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૬

જિમ નિરમલતારે રતન સ્ફટિકતણી, તિમ એ જીવ સ્વભાવ;
તે જિન વીરે રે ધર્મ પ્રકાશીઓ, પ્રબલ કષાય અભાવ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૭

જીમ રાતે રે ફૂલે રાતડું, શ્યામ ફૂલથીરે શ્યામ;
પાપ પુણ્યથીરે તિમ જગ જીવને, રાગદ્વેષ પરિણામ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૮

ધર્મ ન કહિયેરે નિશ્ચે તેહને, જેહ વિભાવ વડ વ્યાધિ;
પહેલે અંગેરે એણીપેરે ભાષિયું, કર્મે હોયે ઉપાધિ—

શ્રી સીમંધર૦ ૧૯

જે જે અંશેરે નિરુપાધિકપણું, તે તે જાણોરે ધર્મ;
સમ્યગ્દૃષ્ટિરે ગુણઠાણ થકી, જાવ બહે શિવશર્મ—

શ્રી સીમંધર૦ ૨૦

એમ જાણીનેરે જ્ઞાન દશા બહુ, ગહીએ આપસ્વરૂપ,
 ૫૦ પઠિણુતિથીએ ધર્મ ન છાડીએ નવિ પડિએ ભવકૃપ—
 શ્રી મીમંધર ૨૧

૬

કહખાની દેશી

આજ નિનગજ ! મુજ કાજ મિધ્યા મવે,
 વિનતિ માહરી ચિત્ત ધારી,
 માર્ગ ને મે લહ્યો તુઝ કૃપાગ્ન ધકી,
 તો હુઈ મમ્પદા પ્રગટ મારી—આજ ૦ ૧

વેગલો મન હુલે દેવ ! મુઝ મન ધકી,
 કમલના વન ધકી નિમ પગગો,
 ચમક પાપાણુ નિમ લોહને જે ચગે,
 મુક્તિને મહેલ તુજ ભક્તિ ગગો—આજ ૦ ૨

તું વને ને પ્રભો ! હર્ષભર હિયડલે,
 તો મકલ પાપના બધ તૂટે,
 ઠગને જગન મર્યાતતે મળડલે,
 દલ દિગિ નિમ તિમિર પડલ કૂટે—આજ ૦ ૩

ચીચરે તું અદા વિપુલ કરગાગમે,
 મુઝ મને ગુદ મતિ કલ્પવેલી,
 નાણુ દમણુ કુચુમ ચગણુવગ મજરી,
 મુક્તિ ફલ આપગે તે એકલી—આજ ૦ ૪

લોક ચન્નાયદી લોક બહુ વાડેલા,
 ગડેલા દાસ તે ત્રવિ ઉવેજે,

એક તુઝ આણસું જેહ રાતા રહે,

તેહને એહ નિજ મિત્ર દેખે— આજ૦ ૫

આણુ જિન લાણુ ! તુઝ એક હું શિર ધરું,

અવરની વાણી નવિ કાને સુણીએ;

સર્વ દર્શન તણું મૂલ તુઝ શાસન,

તેણે તે એક સુવિવેક થુણિએ—આજ૦ ૬

તુઝ વચન રાગ સુખસાગર હું ગણું,

સકલ સુર મનુજ સુખ એક ણિહું;

સાર કરજો સદા દેવ ! સેવક તણી,

તું સુમતિ કમલિની વન દિણુંદુ—આજ૦ ૭

જ્ઞાન યોગે ધરી તૃપ્તિ નવિ લીજિયે,

ગાજીયે' એક તુઝ વચન રાગેં;

શક્તિ ઉદ્ધાસ અધિકો હોશે તુઝ થકી,

તું સદા સકલ સુખહેત જાગે— આજ૦ ૮

વડ તપાગચ્છ નંદન વને સુરતરુ.

હીર વિજયો જયો સૂરિરાયા;

તાસ પાટે વિજયસેનસૂરિસરુ,

નિત નમે નરપતિ જાસ પાયા—આજ૦ ૯

તાસ પાટે વિજયદેવસૂરિસરુ,

પાટ તસ ગુરુ વિજયસિંહ ધોરી;

જાસ હિત ત્રીખથી માર્ગ એ અનુસર્યો,

જેહથી સવિ ટલી કુમતિ ચોરી—આજ૦ ૧૦

હીરગુરુ શીષ અવતંસ મોટો હુજો,

વાચક રાજ કદયાણુવિજયો;

હેમગુરુ મમ વડો શબ્દ અનુશાસને,

શીપ તસ વિબુધવર લાભવિજયો—આજ્ઞ૦ ૧૧

શીપ તમ છત્તવિજયો જયો વિબુધવર,

નયવિજય વિબુધ તમ મુગુરુ ભાયા,

ગહિઅ કાશી મઠે જેહથી મે ભલે,

ન્યાયદર્શન વિપુલ ભાવ પાયા—આજ્ઞ૦ ૧૨

જેહથી શુદ્ધ લહિયે સકલ નય નિપુણ,

નિષ્કસેનાદિ કૃત શાસ્ત્રભાવા,

તેહ એ મુગુરુ-કરણા પ્રભો ! તુઝ મુગુણ-

વયણગ્યણાયરિ મુઝ નાવા— આજ્ઞ૦ ૧૩

કળશ

ઇમ મકલ મુખકર દુરિત ભય હર સ્વામી સીમંધર તણી,

એ વિનતિ જે મુણે ભાવે, તે લહે લીલા ઘણી,

શ્રી નયવિજય વિબુધ ચરણ સેવક જસવિજય બુધ આપણી

રુચિ શક્તિ માત્ર પ્રગટ દીધી ગાસ્ર મર્યાદા ભણી ૧

૭

સાચી-ભક્તિ-પ્રભુ પ્રેમ.

કુમતિ ઇમ મકલ ફરે કરી ધારીએ ધર્મની રીતરે,

હારીએ નવિ પ્રભુબલ થકી, પામીએ જગતમા છતરે,

સ્વામિ સીમંધરા ! તુ જયો ! એ આકણી— ૧

ભાવ જાણે મકલ જ તુના, ભવ થકી દામને ગળે,

ખોલિયા ખોલ જે તે ગાળું, મકલ જો છે તુજ માળરે—સ્વામિ૦ ૨

એક છે રાગ તુજ ઉપરિ, તેહ મુજ શિવ તરુ-કંદરે;
 નવિ ગાણું તુજ પરે અવરને, જો મિલે સુરનરવૃંદરે-સ્વામિં ૩
 તુજ વિના મેં બહુ દુઃખ લહ્યા, તુજ મિલ્યે તે કેમ હોયરે?
 મેહ વિણ મોર માથે નહિ, મેહ દેખી માથે સોયરે-સ્વામિં ૪
 મનથકી મિલન મેં તુજ કીયો, ચરણ તુજ ભેટવા સાંધરે!
 કીજીએ જતન જિન! એ વિના અવર ન વાંછીએ કાંધરે-સ્વાં ૫
 તુજ-વચન-રાગ-સુખ-આગલે, નવિ ગાણું સુરનર શર્મરે;
 કોડી જો કપટ કોઈ દાખવે, નવિ તબુ' તો એ તુજ ધર્મરે-સ્વાં ૬
 તું મુજ હૃદયગિરિમાં વસે, સિંહ જો પરમ નિરીહ રે;
 કુમત માતંગના જીથથી, તો કિશી પ્રભુ! મુજ ખીહરે? સ્વાં ૭
 કોડી છે દાસ પ્રભુ! તાહરે, માહરે દેવ તું એક રે;
 કીજીએ સાર સેવક તણી, એ તુજ ઉચિત વિવેક રે-સ્વામીં ૮
 ભક્તિભાવે ઈચ્છું ભાખીએ રાખીએ એહ મન માંડીરે;
 દાસના ભવ દુઃખ વારીએ. તારીએ સોગ્રહી બાહીરે-સ્વામીં ૯
 બાલ જિમ માતની આગળ કહે, વિનવું હું તિમ તુજરે,
 ઉચિત જાણો તિમ આચરો, નવિ રહું તુજ કિચ્છું ગુજ્જરે- ૧૦
 મુજ હોજો ચિત્ત-શુભભાવથી, ભવભવ તાહરી સેવરે;
 યાચીએ કોડી ચતને કરી, એહ તુજ આગળે દેવ! રે-સ્વાં ૧૦

કૃપાશ

ઈમ સયલ સુખકર-હરિત-ભયહર, વિમલ લક્ષણ ગુણ ધરો;
 પ્રભુ અજર અમર નરિંદ વંદિત, વીનવ્યો સીમંધરો,
 નિજ નાદ તર્જિત મેઘ ગર્જિત, ધૈર્ય નિર્જિત મંદરો;
 શ્રી નયવિજય બુધ ચરણ સેવક જશવિજય બુધ જય કરો.

૮

ધન્ય ધન્ય ક્ષેત્ર મહાવિદેહજી, ધન્ય પુંડગિરીણી ગામ;

ધન્ય તિહાના માનવીજી, નિત્ય ઉઠી કરે રે પ્રણામ—
 સીમંધર સ્વામી ! કહી એરે હું મહાવિદેહ આવીશ ?
 જયવતા જિનવર ! કહી એરે હું તમને વાદીશ ?— સીં ૧
 આઠલિયા ! મદેગડોજી, કહેજો સીમંધરસ્વામી;
 ભરતક્ષેત્રના માનવીજી, નિત્ય ઉઠી કરેરે પ્રણામ— સીં ૨
 મમવમગણ દેવે રચ્યુ તિહા, ચોસઠ ઇંદ્ર નૈશ,
 મોનાતણે મિહામન જોડા, આમર છત્ર ધરેશ— સીં ૩
 મીનાણી કાઢે ગહુ અળીજી, મોતીના ચોક પૂરેશ,
 લગી લગી લિયે લૂછણાજી, જિનવર દિયે ઉપદેશ—સીં ૪
 એહવે મમે મે માલજ્યુજી, હવે કરવા પરચક્રણાજી,
 પોથી ઠવણી તિહાકણેજી, અમૃતવાણી વખાણ— સીં ૫
 ગયને વહાલા ગોડલાજી, વેપારીને વહાલા છે દામ,
 અમને વહાલા સીમંધર સ્વામી, જેમ સીતાને શ્રીરામ— ૬
 નહિ માણુ પ્રભુ ગજઝલ્લિજી, નહિ માણુ ગરથ લડાર,
 હું માણુ પ્રભુ એટલુજી, “તુમ પાસે અવતાર”—સીં ૭
 દેવે ન દીધી પાખડીજી, કેમ કરી આવુ હંજુર ?
 મુજરો મારો માનનોજી, પ્રહ ઉગમતે સૂર— સીં ૮
 મમયમુંદરની વિનતિજી, માનજો વારવાર,
 જો કર જોડી વિનવુજી, વિનતડી અવધાર— સીં ૯

વિહરમાન-શ્રી બાહુ જિનનું—૧

હો ગાદેજી બાહુજિજોસર ! વિનવું, વિનતડી અવધાર,
 હો ગાદેજી ભવ ભવથી હું ઉભજ્યો, હવે ભવપાર ઉતાર—હો માં ૧
 તુમ ગણિયા મુજ શિર છતે, કર્મ કરે કેમ જોર ?
 હો ગાદેજી! મુજ જતપો! ભય તિહા નહિ, જિહા વન વિગ્રહે મોગ—

જિહાં રવિ તેજે જળહજે, તિહાં કેમ રહે અંધકાર ?
 હો સાં! કેશરી જિહાં કીડા કરે, તિહાં નહિ ગજનો પ્રચાર-હોં
 તેમ જો તુમે સુજ મન રમો, તો નાસે દુરિતસંભાર;
 હો સાં ! વચ્છવિજય સુસીમાપુરી, રાય સુગ્રીવ મહાર-
 હો સાં

હરિણલંછન ઇમ મેં સ્તવ્યો, મોહના રાણીનો કંત;
 હો સાં વિજયાનંદન સુજ દિયો, યશ કહે સુખ અનંત હોં

વિહરમાન-શ્રી દેવજશા જિનનું-૧

દેવજશા દરિશન કરો, વિઘટે મોહવિભાવ લાલરે;
 પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવતા, આનંદ લહરી દાવ લાલરે— દેવં
 સ્વામી વસો પુકુંખરવરે, જંબુસરતે દાસ લાલ રે—
 ક્ષેત્રવિલેદ ઘણો પડ્યો, કિમ પહોંચે ઉદ્ધાસ ? લાલરે— દેવં
 હોવત જો તનુ પાંખડી, (તો) આવત નાથ હજુર લાલ રે;
 જો હોવત ચિત્ત આંખડી, (તો) દેખત નિત્ય પ્રભુનૂર લાલરે-દેવં
 શાસનભક્ત જે સુરવરા, વિનવું શીષ નમાય લાલ રે;
 કૃપા કરો સુજ ઉપરે, તો જિનવંદન થાય લાલ રે— દેવં
 પૂછું પૂર્વ વિરાધના, શી કીધી એણે જીવ ? લાલ રે;
 અવિરતિ મોહ ટળી નહિ, દીઠે આગમદીવ લાલ રે— દેવં
 આતમ તત્ત્વ સ્વભાવને, શોધન કાજ લાલ રે;
 રતનત્રયીપ્રાપ્તિ તણો, હેતુ કહો મહારાજ ! લાલ રે—દેવં
 તુમ સરિખા સાહિબ મળે, ભાંજે ભવ ભ્રમ ટેવ લાલ રે;
 પુષ્ટાલંબન પ્રભુ લહી, કોણુ કરે પરસેવ ? લાલ રે— દેવં
 દીનદયાલ ! કૃપાળ ! તું, નાથ ! ભવિક આધાર લાલ રે;
 દેવચંદ્ર જિનસેવના, પરમામૃત સુખકાર લાલ રે— દેવં

વિહરમાન-શ્રી અનતવીર્યજિનનું—૧

- અનતવિરજ અરિહત ! સુણેા મુજ વિનતિ,
 અવમર પામી આજ હુ આગ્યેો દિલ છતી,
 આતમમત્તા હારી મમાટે હુ ભમ્યેો,
 મિથ્યા અવિગતિ રગ કપાયે બહુ દમ્યેો— ૧
- ક્રોધદાવાનળદગ્ધ માનવિપધર ડસ્યેો,
 માશાન્તલે બદ્ધ લોભઅન્ગર ગ્રસ્યેો,
 મન વચ કાયાના યોગ ચપળ થયા પરવશા,
 પુન્ગલપરિચય પાપતણી અહમિશ દસા— ૨
- કામગણે અણનાથ્યા માઠ પટે ધમ્યેો,
 મ્નેહરાગની રાચે ભવપિન્નર વસ્યેો,
 દુષ્ટિગગગ્ગિ કાચપાચ મમઝિત ગણુ,
 આગમગીતિ નાથ ! ન નિરખુ નિજપાઠુ— ૩
- ધર્મ દેખ હો માઠ, ભાઠ પરે અતિ લહુ,
 ‘અચિટે અચિટે રામ’ શઠ પટે કહુ
 કપટપટુ નહુવા પરે મુનિમુકા ધરુ,
 પચવિપચ મુખપોપ મદોષવૃત્તિ ભરુ— ૪
- એક દિનમા નવ વાગ ‘કરમિ ભતે’ હુ કરુ,
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચચખાણુ ક્ષણુ એક નવિ ઠરુ,
 મા—માહન બગગીતિ નીતિ ઘણી કહુ,
 ઉત્તમ કુલવટવાટ એ પણુ નિશ્વટુ— ૫
- દીનદયાળ ! દુપાળ ! પ્રભુ ! મહાગાજ ! હા,
 લણુ આગળ શુ કહેવુ ? ગરીબનિવાન હો,

પૂરવ ધાતકીખંડ નહિની વિજયાવતી,
 નયરી આયોધ્યા નાયક, લાયક થતિ પતિ— ૬
 મેઘમહીપ મંગલાવતી સુત વિજયાવતી,
 આનંદન ગજલંછન જગ જનતા રતિ;
 ક્ષમાવિજય જિનરાજ ! અપાય નિવરજે,
 વિહરમાન ભગવાન્ ! સુ-નજરે તારજો— ૭

વીશ વિહારમાન તીર્થંકરોનું-૧

સીમંધર, યુગંધર, ખાહુ, ચોથા સ્વામિ સુખાહુ,
 જંખૂ દ્વીપ વિદેહે વિચરે, કેવળ કમળા નાહો;
 રે ભવિકા ! વિહરમાન જિન બંદો,
 આતમ પાપ નિકદો રે ભવિકા !— ૧
 સુજાન, સ્વયંપ્રભ, ઋષભાનન, અનંતવીરય ચિત્ત ધરિયે,
 સુરપ્રભ, સુવિશાળ, વજ્રંધર, ચંદ્રાનન ધાતકીયેરે ભવિકા ૦ ૨
 ચંદ્રખાહુ, ભુજંગ, ઇશ્વર, નેમિનાથ, વીરસેન,
 દેવજશા, ચંદ્રજશા, અજિતવર્ચ, પુષ્પખરદ્વીપ પ્રસન્નરે—
 ભવિકા ૦ ૩
 આઠમી, નવમી, ચોવીશ, પચવીશમી વિદેહવિજયે જયવંતા;
 દશલાખ કેવળી, સોકોડ સાધુ-પરિવારે ગહગહંતારે-ભવિકા ૦ ૪
 ચોરાશી લાખ પૂરવ જિન જીવિત, ચોત્રીશ અતિશય ધારી;
 સમવસરણ ખેઠા પરમેશ્વર, પડિખોહે નરનારી-ભવિકા ૦ ૫
 ક્ષમાવિજય જિન કરુણાસાગર આપ તર્યા પર તારે;
 ધર્મનાયક શિવમારગદાયક, જન્મજરા દુઃખ વારેરે-ભવિકા ૦ ૬

ધનુષ પાચશે ઉચી મોઢે મોવન વરણી કાયા,
દોષ રહિત સુર મહી મહીતજ વિચરે પાવન પાચારે-ભવિકાં ૫

૨૬ સિદ્ધાયજીના સ્તવનો-૧૩

૧

સિદ્ધાયજી ગિરિ ભેટયા રે ધન્ય ભાગ્ય હમારાં
એ ગિરિવગ્નો મહિમા મોટો, કહેતા ન આવે પારા.
ગયણ રૂખ મમોસયાં સ્વામી, પૂર્વ નવાણુ વાગ રે ધન્ય૦ ૧
મૂળનાયક શ્રી આદિ જિનેશ્વર, ચંદ્રમુખ પ્રતિમા ગ્રાગ
અષ્ટ દ્રવ્યશુ પૂજે લાવે, નમસ્કિત મૂલ આધાર રે ધન્ય૦ ૨
ભાવ ભક્તિશુ પ્રભુગુણ ગાતા, અપના જન્મ મુધારા,
યાત્રા કરી ભવિજન શુભલાવે, નગક તિર્થ ચ ગતિ વારા ધન્ય૦ ૩
દ્વં દેશાતગ્વી હુ આવ્યો, શ્રવણે મુણી ગુણ તારા,
પતિત ઉદ્ધાગણુ ણિરુદ્ધ તુમારુ, એ તીર્થ જગ માગ રે ધન્ય૦ ૪
અવત્ અઢાર ત્યાસી મામ અપાડો, વહી આઠમ ભોમવારા,
પ્રભુછંદે ચગણુ પ્રતાપડે મધમે, જિમારતન પ્રભુ પ્યાગ રે
ધન્ય૦ ૫

શ્રી પ્રતિમા સ્થાપન સ્તવન

૨

ભરતાદિકે ઉદ્ધાન દીધા શત્રુ જય મોઝાર,
મોનાતણા જેલે દહેગ બધાવ્યા, ગ્લતતણા જિળ સ્વાખ્યા,
હો ! કુમતિકા પ્રતિમા ઉત્થાપી ? એ જિન વચને સ્થાપી-હો ! કુ૦ ૧
વીર પટ્ટી જને નેવુ વરે સંપ્રતિરાય મુલતણુ,
અપાસાખ જિન દેરેગ દગચ્યા જિળકાદી સ્વાખ્યા, હો ! કુમતિ૦ ૨

*પાચમી ગાથા અદોયી વાચવી

તીરથ મહિમા વાધશે રે લાલ !

અધિક અધિક મંડાણુ નિરધારી રે.”—એ૦ ૨

એમ નિસુણીને ઇહાં આવીઆ રે લાલ !

ઘાતી કરમ ક્યાં દૂર તમ વારી રે;

પંચ કોડી મુનિ પરિવચાં રે લાલ !

હુઆ સિદ્ધિ હજુર ભવ-વારી રે— એ૦ ૩

ચૈત્રી પૂનમ દિન કીજીએ રે લાલ !

પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલધારી રે;

ફળ પ્રદક્ષિણા કાઉસગ્ગા રે લાલ !

લોગસસ થુઇ નમુસ્કાર નરનારી રે— એ૦ ૪

દસ વીસ ત્રીસ ચાલીસ ભલા રે લાલ !

પચાસ પુષ્પની માળ અતિ સારી રે;

નરભવ લાહો લીજીએ રે લાલ !

જેમ હોય જ્ઞાન વિશાલ મનોહારી રે—એ૦ ૫

૫

શ્રી રે સિદ્ધાચલ લેટવા, મુજ મન અધિક ઉંમાહો;

ઋષભ જિણુંદ પૂજા કરી, લીજે ભવ તણો લાહો—શ્રી રે૦ ૧

મણિમય મૂરતિ શ્રી ઋષભની, નિપાઈ અભિરામ;

ભવન કરાવ્યા કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ— શ્રી રે૦ ૨

નેમિ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યા સિદ્ધ ક્ષેત્ર જાણી

શેત્રુંજ સમું તીરથ નહિ, બોલ્યા સીમંધર વાણી— શ્રી રે૦ ૩

પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુંદ;

રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ— શ્રી રે૦ ૪

પૂરવ પુણ્ય પસાઉલે, પુંડરિકગિર પાચો;

કાન્તિવિજય હરણે કરી શ્રી સિદ્ધાચલ ગાયો—શ્રી રે૦ ૫

- વિમલાચલ નિતુ વદીએ, કીને એહની સેવા
માતુ હાથ એ ધર્મનો, શિવતરુ કળ લેવા— વિં ૧
- ઉજ્જવલ જિન ગૃહ મહલી, તિહા દીપે ઉતુગા,
માતુ હિમગિરિ-વિભ્રમે, આઈ અંબર ગગા— વિં ૨
- “કોઈ અનેરુ જગ નહિ, એ તીગ્થ તોલે,”
એમ શ્રીમુખ હરિ આગલે શ્રી સીમધર ખોલે— વિં ૩
- ને મધળા તીરથ કર્યા, યાત્રા કળ કહીએ,
તેહથી એ ગિગિ ભેટતા ગતગણુ કળ લહીએ— વિં ૪
- જનમ મફલ હોય તેહનો, ને એ ગિગિ વદે,
મુજમવિજય મપદ લહે, તે નગ ચિગ નદે— વિં ૫

- માનમન મોહુ કે શ્રી સિદ્ધાચલેરે, દેખીને હગ્ગિત થાય,
વિધિશુ કીને કે જાત્રા એહની રે, લવલવના દુ ખ જાય— માં ૧
- પાચમે આરેરે પાવન કાગણે કે, એ અમુ તીગ્થ ન કોય,
મોટો મહિમારે જગમા એહનોરે આ ભરતે ઇહા જોય— માં ૨
- ઇણગિરિ આગ્યા કે જિનવગ ગણુધગ કે, સિદ્ધ્યા માધુ અનત,
ઠઠિન કરમ પણુ ઇણુ ગિગિ ફરસતારે, હોયે કરમ નિશત— માં ૩
- જેન ધર્મ તે માયો જાણીએ કે, માનવ તીગ્થ એ સ્તલ,
મુગ્ધન કિન્નર નૃપ વિદ્યાધગ કે કરતા નાટાલ— માં ૪
- ધનધન દહારોરે ધન વેળા ઘડીરે, ધરીએ હૃદય મોજાર,
જ્ઞાનવિમલ સૂરિ ગુણુ એહના ઘણારે,
કહેતા ના આવે પાગ— માં ૫

દ્રૌપદીએ જિન પ્રતિમા પૂજી, સૂત્રમેં શાખ ઠરાણી !
 છઠ્ઠાઅંગે એ વીરે ભાજ્યું, ગણધર પૂરે છે સાખી હો ! કું ૩
 સંવત્ નવસેં ત્રાણું વરસે, વિમલમંત્રીશ્વર જેહ !
 આણુ તણાં દેહિરાં કરાવ્યા, પાંચહજાર જિંખ સ્થાપ્યા-હો ! કુમતિ ૪
 સંવત્ અગીઆર નવાણું વર્ષે, રાજા કુમારપાલ,
 પાંચહજાર પ્રાસાદ કરાવ્યા, સાતહજાર જિંખ સ્થાપ્યા હો ! કું ૫
 સંવત્ બાર પંચાણું વર્ષે વસ્તુપાલ તેજપાલ,
 પાંચ હજાર પ્રાસાદ કરાવ્યા, અગીઆર હજાર જિંખ સ્થાપ્યા-
 હો ! કુમતિ ૬
 સંવત્ બાર બહોંતેર વર્ષે, ધનો સંઘવી જેહ !
 રાણકપુરે જિન દેહિરાં કરાવ્યાં કોડ નવવાણું દ્રવ્ય ખરચ્યા હો !
 કુમતિ ૭
 સંવત્ તેર એકોતેર વરષે, સમરો શા. રંગ શેઠ;
 ઉદ્ધાર પંદરમે શત્રુંજય કીધો, અગીયાર લાખ દ્રવ્ય ખરચ્યો-
 હો ! કુમતિ ૮
 સંવત્ પંદર સત્યાશી વરષે, બાદશાહને વારે;
 ઉદ્ધાર સોળમે શત્રુંજય કીધો, કર્માશાએ જશ લીધો-
 હો ! કુમતિ ૯
 જિન પ્રતિમા જિન સરખી જાણી, પૂજે ત્રિવિધેં તુમે પ્રાણી !
 જિન પ્રતિમામાં સંદેહ ન રાખો, વાચકજશની એ વાણી-
 હો ! કુમતિ ૧૦

વિમલાચલ વિમલા પ્રાણી, શીતલ તરુ છાયા ઠરાણી;
 રસવેધક કંચન ખાણી, કહે ઈન્દ્ર સુણો ઈન્દ્રાણી !

મનેહિ મ ત । એ ગિગિ એવો,

આદ ક્ષેત્રમા તિગ્થ નહિ એવો ”

સનેહીં ૧

પટ રી પાળી ઉલ્લસીએ, છટ્ઠ અટ્ઠમ કાયા કસીએ,

મોહમલની આમા ધગીએ, વિમલાચલ વેગે વસીએ—

સનેહીં ૨

અન્ય ધ્યાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમગિરિ હેઠા હગીએ,

પાછળ પ્રદક્ષિણા કરીએ, લવજળનિધિ હેલા તરીએ—સનેહીં ૩

ગિવમદિર ચઢવા કાળે, મોપાનની પક્ષિત ખિરાળે,

ચઢતા મમકિતિ છાળે, દુઃસવ્ય-અસવ્ય તે લાળે—સનેહીં ૪

પાડવ પમુહા કેઈ મ તા, આદીશ્વર ધ્યાન ધગતા,

પગ્માતમ ભાવ ભજતા, સિદ્ધાચલ સિદ્ધયા અનતા—

સનેહીં ૫

૫. માસી ધ્યાન ધગવે, શુક્ર ગણ તે ગન્યને પાવે,

બહિષ્તર ગત્રુ હગવે, ગત્રુ જય નામ ધગવે—સનેહીં ૬

પ્રણિધાને ભન્ને ગિગિ ભચો, તીર્થકર નામ નિકાચો,

મોહગયને લાગે તમાચો, શુભવીર વિમલગિરિ માચો—

સનેહીં ૭

૪

શ્રી પુંડરીક સ્વામિનું

એક દિન પુંડરીક ગણધર કે લાલ ।

પૂછે શ્રી આદિજિણુ દ મુખકાગી કે,

“કહીયે તે લવજલ ઉતરીયે લાલ !

પાર્મીશ પગ્માનદ લવવાગી કે?”—એં ૧

કહે જિન—“ઈણગિગિ પામગો કે લાલ ।

જાન અને નિગ્વાગુ જયકાગી કે,

સિદ્ધાચલનો વાસી પ્યારો લાગે, મોરા રાજ'દા.

ધણેરે ડુંગરીઆમાં ઝીણીઝીણી કોરણી,

ઉપર શિખર ખિરાળે— મોં સિં ૧

કાને કુંડલ માથે મુગટ ખિરાળે,

ખાંહે ખાળુખંધ છાળે— મોં સિં ૨

ચોમુખ ખિંખ અનોપમ છાળે,

અદ્ભુત દીઠે દુખ લાંળે— મોં સિં ૩

ચુવા ચુવા ચંદન ચોર અરગળ,

કેસર તિલક વિરાળે— 'મોં સિં ૪

ધણે ગિરિ સાધુ અનંતા સિદ્ધ્યા,

કહેતાં પાર ન આવે— મોં સિં ૫

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એણી પેરે બોલે,

“આ લવ પાર ઉતારો”— મોં સિં ૬

વિવેકી ! વિમલાચલ વસીએ, તપ જપ કરી કાયા કસીએ;

ખોટી માયાથી ખસીએ, વિવેકી ! વિમલાચલ વસીએ;

વસી ઉન્મારગથી ખસીએ— વિવેકી ! ૧

માયા મોહિનીએ મોહ્યું, કોણ રાખે રણમાં રોયો ?

આ નરલવ એળે ખોયો— વિવેકી ! ૨

ખાળ લીલાએ હુલારાઓ, યૌવન યુવતિએ ગાયો;

તોએ તૃપ્તિ નવી પાયો— વિવેકી ! ૩

રમણી ગીત વિષય રાચ્યો, મોહની મદીરાએ માચ્યો;

નવ નવ વેશ કરી નાચ્યો— વિવેકી ! ૪

આગમ વાણી સર્મી આસી, લવજળધિમાહી વાસી,
 રોહિત મત્સ્ય સમો થાગી— વિવેકી ! ૫
 મોહની જલને સહારે, આપ કુટુંબ સકલ તારે,
 વળુવીએ તે મસારે— વિવેકી ૬
 મસારે કુડી માયા, પથ શિરે પથી આયા,
 મૃગ તૃણા જલને ધાયા— વિવેકી ! ૭
 લવદવ તાપ લહી આયા, પાંડવ પરિકર મુનિરાયા,
 ગીતલ સિદ્ધાચલ ધ્યાયા— વિવેકી ! ૮
 ગુરુ ઉપદેશ મુણી લાવે, સઘ દેશોદેશ આવે,
 ગિરિવર દેખી ગુણ ગાવે— વિવેકી ! ૯
 મવત્ અઢાર યોગમીએ માઘ ઉજ્જવલ એકાદશીએ,
 વાઘો પ્રભુજી વિમલમહીએ— વિવેકી ! ૧૦
 જાત્રા નવાણુ અળ ડરીએ, લવલવ પાતિકડા હરીએ,
 તીર્થ વિના કહો કિમ તરીએ ?— વિવેકી ! ૧૧
 હમ, મયુગ, ધણે ઠામે, ચકવા, શુક, પિક, પરીણામે,
 દર્શને દેવગતિ પામે— વિવેકી ! ૧૨

૧૦

નીલુડી રાયણુ તરુતળે ! મુણુ મુદ્દગી !
 પીલુડા પ્રભુના પાય, રે ! ગુણ મજરી !
 ઉજ્જવલ ધ્યાને ધ્યાઈએ, મુણુ મુદ્દગી !
 એહિજ મુક્તિ ઉપાય રે, ગુણ મજરી ! ૧
 શીતળ છાયાએ બેસીએ, મુણુ મુદ્દગી !
 રાતડો કરી મન રગ, રે ગુણ મજરી !
 પૂજીએ મોવન કુલડે, મુણુ મુદ્દગી !

જેમ હોય પાવન અંગ, રે ગુણ મંજરી ! ૨
ખીર ઝરે જેહ ઉપરે, સુણ સુંદરી !

નેહ ધરીને એહ, રે ગુણ મંજરી !
ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે, સુણ સુંદરી !

થાયે નિર્મળ દેહ, રે ગુણ મંજરી ! ૩
પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા, સુણ સુંદરી !

હીએ એહને જે સાર, રે ગુણ મંજરી !
અભંગ પ્રીતિ હોય જેહને, સુણ સુંદરી !

ભવભવ તુમ આધાર, રે ગુણ મંજરી ! ૪
કુસુમ, પત્ર, ફળ, મંજરી, સુણ સુંદરી !

શાખા, થડ ને મૂળ; રે ગુણ મંજરી !
દેવતણા વાસાય છે, સુણ સુંદરી !

તીરથ ને અનુકુળ, રે ગુણ મંજરી ! ૫
તીરથ ધ્યાન ધરે મુદ્દા, સુણ સુંદરી !

સેવે એહની છાંય, રે ગુણ મંજરી !
જ્ઞાનવિમલ ગુણ લાખીઓ, સુણ સુંદરી !

શત્રુજયમાહાત્મ્યમાંહી, રે ગુણ મંજરી ! ૬

૧૧

પ્રણમોપ્રેમે પુંડરીકગિરિરાજિયો, ગાજિયો જગમાંરેજેહ, સોભાગી!
યાત્રાએ જાતાં પગે પગે નિરજરે, બહુભવસંચિત ખેહ, સો-પ્ર૦ ૧

પાપ હોય વજ્રલેપ સમોવડે, તે પણ જાયરે દૂર, સોભાગી
જે એ ગિરિનું દરિશન કીજીએ, ભાવભગતિ-ભરપૂર-સો-પ્ર૦ ૨

ગોહત્યાદિક હત્યા પંચ છે, કારક તેહના જે હોય, સોભાગી.
તે પણ એ ગિરિનું દરિશન જો કરે, પામે શિવગતિ સોય-સો. પ્ર. ૩

શ્રી શુકરાજ નૃપતિ પણ ધણ ગિરિ, ધરતો જિનવગ્ધ્યાન, સોં
 પટ મામે ણિપુ વિલય ગયા મવે, વાઘ્યો અધિક તમવાન, સોં પ્ર ૪
 ચન્દ્રશેખર નિજ ભગિની ભોગવી, કીધુ પાપ મહત, મોભાગી,
 તે પણ એ તિરથ આરાધતા, પામ્યો શુભ ગતિ સત, મોં પ્રં ૫
 મોર મર્પ વાઘણ પ્રમુખ બહુ, જીવ છે જે વિકરાળ, સોભાગી,
 તે પણ એ ગિરિ દરિશન પુન્યથી, પામે સુગતિ વિશાળ, મોં પ્રં ૬
 એવો મહિમા એ તિગ્થ તણો, ચૈત્રી પૂનમે વિશેષ, મોભાગી,
 શ્રી વિજયરાજ સુગીશ્વર ગિપ્યને, દાન ગયા દુ ખ લેશ, મોં પ્રં ૭

૧૨

યાત્રા નવાણુ કરીએ વિમલગિરિ યાત્રા નવાણુ કરીએ
 પૃથ્વનવાણુ વાર શેત્રુ જાગિરિ ઋષભજીણુ દમમોસરીએ-વિં ૧
 કોડી મહસ ભવ પાતક ત્રૂટે, શેત્રુ જા મામા ડગ ભરીએ-વિં ૨
 નાત છટ્ટ દોય અટૂંમ તપસ્યા-કરી ચઢીએ ગિગ્ધિરિએ-વિં ૩
 પુકરીકપદ જપીએ હરખે, અધ્યવમાય શુભ ધરીએ-વિં ૪
 પાપી અભવ્ય ન નજરે દેખે, હિંમક પણ ઉદ્ધરીએ-વિં ૫
 ભૂધમથાગે ને નાગીતણો મગ, ક્ષુધકી પરિહરીએ-વિં ૬
 નચિત્તપગિહારી ને એકલઆહારી, ગુરુમાથે પદ ચરીએ-વિં ૭
 પડિછમણા દોય વિધિશુ કરીએ, પાપપટલ વિખરીએ-વિં ૮
 કલિગણે એ તિગ્થ મોહુ, પ્રવહણ જેમ ભવદરીએ-વિં ૯
 ઉત્તમ એ ગિગ્ધિવગ્ધ્યાન, પદ્મ ડહે ભર તરીએ-વિં ૧૦

૧૩

આખડીએ રે મે આજ, ગાત્રુજય દીઠાએ,
 નવા લાખ દકાનો દક્કાડો રે, લાગે મને મીઠા રે
 નકળ થયો મારા મનનો ઉમાહો, વાલા માગ, ભવનો મથય
 લાગ્યોએ,

નરક તિથિયગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યોરે-શત્રુ'ં ૧
 માનવભવનો લાહો લીજે, વાલાં દેહડી પાવન કીજેરે;
 સોનારૂપાને કુલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજેરે-શત્રુ'ં ૨
 દુધડે પખાળી ને કેસર ઘોળી, વાલાં શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યારે;
 શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, પાપમેવાસી ધૂળ્યારે-શત્રુ'ં ૩
 શ્રીમુખ સૌધર્મા સુરપતિઆગે, વાલાં વીરજિણું દએમખોલેરે;
 “ત્રણ ભુવનમાં તિરથ મોટું, નહિ કોઈ શત્રુ'ં જય તોલેરે-શત્રુ'ં ૪
 ઇંદ્ર સરિખા એ તિરથની, વાલાં ચાકરી ચિત્તમાં ચાહેરે;
 કાયાની તો કાયર કાઢી સુરજકુંડમાં નાહે રે— શત્રુ'ં ૫
 કાંકરે કાંકરે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રે, વાલાં આધુ અનંતા સિદ્ધ્યારે;
 તે માટે એ તિરથ મોટું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધારે”-શત્રુ'ં ૬
 નાભિરાયાસુત નયણે જોતાં, વાલાં મેહ અમીરસ વૂઠ્યારે;
 ઉદયરત્ન કહે આજ મારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર ત્રુંધ્યારે-શત્રુ'ં ૭

૧૪

ચાલો ચાલોને રાજ ! શ્રી સિદ્ધાચલ ગિરિએ,
 શ્રી વિમલાચલ તીરથ ફરસી, આત્મ પાવન કરીએ-ચાલો ૧
 ઇણુ ગિરિ ઉપર મુનિવર કોડી, આત્મતત્ત્વ નિપાચો,
 પૂર્ણાનંદ સહજ અનુભવ રસ, મહાનંદ પદ પાચો- ચાલો ૨
 પુંડરીક પમુહા મુનિવર કોડી, સકલ વિભાવ ગમાચો,
 લેદાલેદ તત્ત્વ પરિણુતિથી, ધ્યાન અલેદ ઉપાચો- ચાલો ૩
 જિનવર, ગણધર, મુનિવર કોડી, એ તીરથ રંગરાતા,
 શુદ્ધ શક્તિ વ્યકતે ગુણ સિદ્ધિ, ત્રિભુવન જનના ત્રાતા-ચાલો ૪
 એ ગિરિ ફરશ્યે ભવ્ય પરીક્ષા દુર્ગતિનો હોય છેદ;
 સમ્યગદરિસણુ નિર્મળકારણ, નિજ આનંદ અલેદ-ચાલો ૫

અવત અઢાન ચુ મોત્તરા વગ્ધે, શુદ્ધિ માગશિષ્ તેરશીએ,
 શ્રી સુરતથી લક્ષ્મિ હરખથી, સધસહિત ઉદલસીએ—ચાલો ૬
 દેવરા કીકા જિનવર લક્ષ્મિ, રૂપચંદ્રણ એક,
 શ્રી શ્રી સઘને પ્રભુ ભેટાવ્યા, જગપતિ પ્રથમ જિનેદ્ર—ચાલો ૭
 જ્ઞાનાનદી ત્રિભુવન વહિત, પગ્મેશ્વર ગુણ ભીના,
 દેવચંદ્ર પદ પામે અદ્ભુત, પરમ મગલ લય ભીના—ચાલો ૮

સામાન્ય જિનસ્તવન-૬

૧

આજ મારા પ્રભુજી ! મામુ જુઓ “એવઠ” કહીને જોલાવોરે,
 એટલે હું મનગમતું પામ્યો રૂઠડા બાળ મનાવો, મારા માઈરે— ૧
 પતિતપાવન શઙ્ખાગતવત્સલ, એ જગ જગમા ચાવોરે,
 નનરે મનાવ્યા વિણ નહિ મૂકું, ગેહિજ માટે દાવો, માંઆં
 ડળતે આવ્યા તે નહિ મૂકું, જિહાલગે તુમ મમ ચાવોરે,
 તે તુમ ધ્યાન વિના શિવ લહીએ, તો તે દાવ બતાવો, માંઆં
 મહાગોપ ને મહાનિર્યામક, ઇણિ પટે જિનજ ધરાવોરે,
 તો તુ આશ્રિતને ઉદ્ધરતા, બહુ બહુ શુ ડહાવો ? માં આં ૪
 જ્ઞાનવિમલ ગુરુનો નિધિ મહિમા, મગજ એહિ વધાવોરે,
 અચળઅભેદપણે અવલ ણી, અહોનિગએહિનિલ ધ્યાવુ, માંઆં

૨

પ્રગટ્યા પૂરન ગગ મેટે પ્રભુગુ, પ્રગટ્યો પૂરન ગગ
 જિનગુણ અદ્વિગ્લગુ ઉમગ્યો, અહજ મમુદ અધાજ—મેટે
 ધ્યાતા ઈયે ભયે દોઉ એટલું, મિત્ર્યો ભેદકો ભાગ,
 તીર વિનાગી છલે જળ મગિતા, તળ નહિ રહત તડાજ—મેટે ૧
 પૂરન મન પૂરન મળ નીમે, નહિ દુવિધાડો લાગ,

પાંઉ ચલત પનહી જો પહેરે, તસ નવિ કંટક લાગ—મેરે ૦ ૨
 ભયો પ્રેમ લોકોત્તર જૂઠો, લોકખંધકો ત્યાગ;
 કહો કોઉ કછુ હમ તો ન રુચે, છુટી એક વીતરાગ—મેરે ૦ ૩
 વાસત હૈ જિનશુન મુજ દિલકો, જૈસે સુરતરુ ખાગ;
 ઓર વાસના લગે ન તાકો, જસ કહે તું વડલાગ— મેરે ૦ ૪

૩

મનમાં આવજોરે નાથ ! હું થયો આજ સનાથ— મન ૦
 જયજિનેશ નિરંજણો, ભંજણો ભવદુઃખરાશ;
 રંજણો સવિ ભવિચિત્તનો, મંજણો પાપનો પાશ— મનમાં ૦ ૧
 આદિ શ્રદ્ધા અનુપમ તું, અબ્રહ્મ કીધાં દૂર;
 ભવબ્રમ સવિ લાંછ ગયા, તુંહિ ચિદાનંદ સનૂર મનમાં ૦ ૨
 વીતરાગ ભાવ ન આવહી, જિહાં લગી મુજને દેવ;
 તિહાં લગે તુમ પદકમલની, સેવના રહેજો એ દેવ—મનમાં ૦ ૩
 યદ્યપિ તુમે અતુલબત્રી, યશવાદ એમ કહેવાય;
 પણ કબજે આવ્યા મુજ મને, તે સહજથી ન જવાય—મનમાં ૦ ૪
 મન મનાવ્યા વિણું માહરું, કેમ ખંધનથી છુટાય ?
 મનવાંછિત દેતાં થકાં કાંઈ, પાલવડો ન ઝલાય—મનમાં ૦ ૫
 હઠ બાલનો હોય આકરો, તે લહો છો જિનરાજ !
 ઝાઝું કહાવે શું હોવે, ગિરુઆ ગરીબનિવાજ— મનમાં ૦ ૬
 જ્ઞાનવિમલ ગુણથી લહો, સવિ ભવિક મનના ભાવ;
 તો અક્ષય સુખ લીલા દીયો, જિમ હોવે સુજસ જમાવ—મં ૦ ૭

૪

[રાગ-ધન્યાશ્રી તથા દેવગંધાર]

પ્રભુ ! તેરો મોહન હે મુખ મટકો,

નીગખી નીગખી અતિ હુગ્ધિત હોવે,

અનુભવ મેરે ઘટકો—પ્રભુ ૧

મહાજ સુભગતા મમતા કેરી, એહિજ ચરણકો ચટકો,
દરિમન જ્ઞાન અક્ષય ગુણનિધિ તુમ,

દીગ્ધા પ્રેમે તમ કટકો—પ્રભુ ૨

ગુદ સુવામન મુગ્ધિ મમીરે, મિથ્યામત-રજ ઝટકો,

દશ પ્રપચ જોર જિમ ન હોય, પટકટકે મોહ નટકો—પ્રભુ ૩

ધર્મ મન્યાસ યોગ શિર પાગે, બધન પય જય પટકો,

દર્શન ચક્રે કર્મ નૃપતિશુ, કરત સદા ગ્ણ ગટકો—પ્રભુ ૪

વીતગગતા દિલમે ઉલ્લસત, નહીં અવર ખલ ખટકો,

પૂર્વસચિત પાતક જાતક, અમથી દરે મટકો—પ્રભુ ૫

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન પમાયે, લવે લવે લવિ ! નવિ લટકો,

આઈ મીલે ન્યુ એકી ભાવે, શિવમુંદરીકો લટકો—પ્રભુ ૬

૫

નકળ મમતા મુગ્ધતાનો તુહિ અનોપમ ઝટકે

તુહિ દૃપાગ્ન કનઠકો, તુહિ જિહ્વિદ મુહિદરે— ૧

પ્રભુ ! તુહિ તુહિ તુહિ, તુહિ તુહિ ધમ્તા ધ્યાનરે,

ગુજ સ્વરૂપી જે થયા, તેણે લલુ તાહરે તાનરે—પ્રભુ ૨

તુહિ અખ જીવે ભવધરી, પણ ભવિક તાહરે નામરે,

પાન ભવનો તેહ પામે, એહ અચરિત હામરે—પ્રભુ ૩

જન્મ પાવન આજ માદરે, નિગખીગો તુજ નૃગરે,

ભવો ભવ અનુમોદનાજી, હુગો આપ હુગરે—પ્રભુ ૪

એક માદરે અખય આતમ, અમખ્યાત પ્રદેશરે,

તાહરે ગુણ છે અનતા કિમ કરતામનિવેગરે ?—પ્રભુ ૫

એક એક પ્રદેશ તાહરે, ગુણ અનંતા વાસરે,
 એમ કરી તુજ સહજ મિલત, હુએ ગ્યાન પ્રકાશરે—પ્રભુ ૬
 ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકે, ભાવ હોયે એમરે;
 એમ કરતાં સેવ્ય સેવક, ભાવ હોય એમરે— પ્રભુ ૭
 શુદ્ધ સેવા તાહરી જે, હોય અચળ સ્વભાવરે;
 જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદ પ્રભુના, હોય સુજસ જમાવરે—પ્રભુ ૮

૬

[રાગ માલકોપ]

કયુંકર ભક્તિ કરું પ્રભુ ! તેરી ?— કયું ૦
 ક્રોધ લોભ મદ માન વિષય રસ, છાંડત ગેલ ન મેરી-કયું ૦ ૧
 કર્મ નચાવે તિમહી નાચત, માયા વશ નટ ચેરી— કયું ૦ ૨
 દષ્ટિ રાગ દૃઢ બંધન બાંધ્યો, નિકસન ન લહી સેરી-કયું ૦ ૩
 કરત પ્રશંસા સખ મિલ અપની, પરનિંદા અધિકેરી-કયું ૦ ૪
 કહત માન જિન ભાવ ભક્તિ બિન, શિવગતિ હોત ન નેરી-૫

બીજ તિથિનું મોટું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી (દેશી-સુરતી મહોમાની)

સરસ વચનરસ વરસતી, સરસતી કળા ભંડાર
 બીજ તણે મહિમા કહું, જેમ કહ્યો શાસ્ત્ર મોઝાર ૧
 જંબૂદ્વીપના ભરતમાં રાજગૃહી નગરી ઉદ્યાન
 વીરજિણુંદ સમોસર્યા, વાંદવા આબ્યા રાજન ૨
 શ્રેણિક નામે ભૂપતિ, બેસણઠાય
 પૂછે શ્રી જિનરાયને “યો ઉપદેશ મહારાય !” ૩
 ત્રિગટે બેઠા ત્રિભુલનપતિ, દેશના દીયે જિનરાય
 કમળ સુકોમળ પાંખડી, એમ જિન હૃદય સોહાય ૪

“ગાંધી પ્રગટે જેમ તે દીને, ધન્ય તે દીન મુવિહાણ
એક મને આગધતા, પામે પદ નીર્વાણ

૫

ઢાળ ૨ છ (અષ્ટાપદ અલિહતાછ—એ ગગ)

કલ્યાણક નિનના કહું, મુણ પ્રાણીછરે ।

અભિનંદન અરિહત, એ ભગવત, ભવિ પ્રાણીછરે ।

માઘ મુદ્દી ખીજને દીને, મુણ પ્રાણી ।

પામ્યા ગિવમુખસાગ હગ્ગ અપાર, ભવિ પ્રાણી ।

૧

વામુ પૂજ્ય નિન ખાગ્મા, મુણ પ્રાણી ।

એહિજ તિથે થયુ નાણ, મ'ળ વિહાણ ભવિ પ્રાણી ।

અષ્ટકર્મ ચગ્ગ કડી, મુણ પ્રાણી ।

અવગાહન એગ્વાર રુ ઝેમોઝાર, ભવિ પ્રાણી ।

૨

અરનાથ નિનછ નમુ, મુણ પ્રાણીછરે ।

અગાદગમા અલિહત એ ભગવત, ભવિ પ્રાણી ।

ભગવળ તિથિ ફાગણની ભડી, મુણ પ્રાણીછરે ।

વગ્યા ગિવ વલુ માર મુદ્દનાર, ભવિ પ્રાણીછરે ।

૩

દશમા શીતળાજનેશ્વર, મુણ પ્રાણીછરે ।

પન્મ પદની એ વેલ ગુણની વેલ ભવિ પ્રાણીછરે ।

વશાખ વદી ખીજને દીને, મુણ પ્રાણી ।

મુકયો મગ્ગે એ માઘ, મુગ્ગર નાથ, ભવિ પ્રાણીછરે ।

૪

આવણુ મુદ્દની ખીજ ભડી, મુણ પ્રાણીછરે ।

મુમતિનાથ નિન દેવ માટે મેવ, ભવિ પ્રાણીછરે ।

આળી તિથિએ નિનછતણા મુણ પ્રાણીછરે ।

કલ્યાણક પચ માર ભવનો પાર, ભવિ પ્રાણીછરે ।”

૫

ઢાળ ૩ છ

જગપતિ જિન ચોવીશમોરે લાલ

એ ભાળ્યો અધિકારે ભવિક જન !

શ્રેણિક આદે સહુ મળ્યારે લાલ !

શક્તિ તણે અનુસારે ભવિજન !

ભાવ ધરીને સાંભળોરે લાલ ૧

હોય વરસ હોય માસનીરે લાલ, આરાધો ધરી ખંતરે; ભવિક !

ઉજમાણું વિધિશ્યું કરોરે લાલ, ખીજને મુક્તિ મહંતરે; ભવિક !

ભાવ ધરીને ૦ ૨

માર્ગ મિથ્યા ફરે તળેરે લાલ, આરાધો ગુણના થોકરે; ભવિક ૦

વીરની વાણી સાંભળીરે લાલ, ઉચ્છરંગ થયા બહુ લોકરે. ભવિક

ભાવ ધરીને ૦ ૩

એણીખીજે કેઈ કેઈ તર્યાંરે લાલ, વળી તરશે કરશે સંગરે ભવિક ૦

શશિ સિદ્ધિ અનુમાનથીરે લાલ, શૈલ નાગધાર અંકરે. ભવિક,

ભાવધરીને ૦ ૪

અષાઢ સુદી દશમી દીનેરે લાલ,

એ ગાયો સ્તવન રસાળરે ભવિક ૦

નવલવિજય સુપસાયથીરે લાલ, ચતુરને મંગળ માળરે ભવિક ૦

ભાવધરીને ૦ ૫

કળશ

એમ વીર જિનવર સયલ સુખકર ગાયો અતિ ઉલટ ભરે

અષાઢ ઉજ્જવળ દશમી દીવસે, સંવત્ અઢાર અઢૂત્તરે

ખીજ મહિમા એમ વર્ણવ્યો, રહી સિદ્ધપુર ચોમાસ એ

જેહ ભવિક ભાવે મુણે ગાવે, તમઘર લીલ વિલાસ એ. ૧

શ્રી પાંચમના સ્તવન-૨

[૭ ઠાળતુ]

- ૧

મુત સિદ્ધારથ ભૂપનોરે, સિદ્ધારથ ભગવાન્
 બાગ્ધ પગપદા આગળેરે, ભાળે શ્રી વર્ધ્ધમાનો રે,
 ભવિયણુ । ચિત્ત ધરે
 મન વચન કાય ઉમાદ્યોરે, જ્ઞાન-ભગતિ કરે— ૧
 ગુણ અનત આતમતણારે, મુખ્યપણે તિહા દોય
 તેમા પણ જ્ઞાનજ વડુ રે, જિણથી દ મણ હોયરે-ભવિં ૨
 જ્ઞાને આગ્નિગુણ વધેરે, જ્ઞાને ઉદ્યોત મહાય,
 જ્ઞાને ધિવિગ્ધણુ લહેરે, આત્માજ ઉવજ્જાઓરે-ભવિં ૩
 જ્ઞાની શ્વામોરુવામમારે, કઠિન કઠમ કંઠે નાશ,
 વન્હિ જેમ ઈધણુ દહેરે, દાણુમા જ્ઞયોતિ પ્રકાશોરે-ભવિં ૪
 “પ્રથમ જ્ઞાન પછે દયા” રે, અવગ મોહ-વિનાશ
 ગુણ-વાનક પગથાલિએરે, જેમ ચઢે મોલઆવાઓરે-ભવિં ૫
 મધ મુઅ ઓહિ મણુપજ્જવારે, પચમ કેવલજ્ઞાન
 ચડે મૂળા, હુત એક છે રે, સ્વપગ પ્રકાશ નિદાનોરે-ભવિં ૬
 તેડના માધન જે કહ્યારે, પાટી પુન્તજ આદિ
 લખે લખાવે માત્રવેરે, (જેમ) ધર્મી અપ્રમાદોરે- ભવિં ૭
 ત્રિવિધ આગાતના જે કહે રે, ભણુતા કહે અતગય
 અધા બહેગ બોળરાંરે, મૂળા પાણુળા વાયરે- ભવિં ૮
 ભણુતા ગુણુતા ન આવડેરે, ન મળે વડલલ ચીજ
 ગુણુમ જરી વરદત્ત પડેરે જ્ઞાનવિગધન બીજરે-ભવિં ૯
 પ્રેમે પૂછે પગબદારે, પ્રણમી જગશુરુપાય
 “ગુણુમ જરી વરદત્તનોરે, કહો અધિકાર પચાઓરે-”
 ૬૬ ભવિં ૧૦

“જાંબૂદીપના ભરતમારે, નયર પદમપુર આસ
 અજિતસેન રાજા તિહારે, રાણી યશોમતી તાસરે-
 પ્રાણી આરાધો વર જ્ઞાન, એહિજ મુક્તિનિદાનરે-પ્રાં આં ૧
 વરદત્ત કુંવર તેહનોરે, વિનયાદિ ગુણુવંત
 પિતરે ભણુવા મૂકિયોરે, આઠ વરસ જળ હુંતરે-પ્રાં આં ૨
 પંડિત યત્ન કરે ઘણોરે, છાત્ર ભણાવણ હેત
 અક્ષર એક ન આવડેરે, અંથતણી શી ચેતરે-પ્રાં આં ૩
 કોઠે વ્યાપી દેહડીરે, રાજા રાણી સચિંત
 શ્રેષ્ઠી તેહીજ નયરમારે, સિંહદાસ ધનવંતરે-પ્રાં આં ૪
 કપૂરતિલકા ગેહિનીરે, શીલે શોભિત અંગ
 ગુણુમંજરી તસ બેટીરે, સુંગી રોગે વ્યંગરે પ્રાં આં ૫
 સોલ વરસની સા થધરે, પામી યૌવન વેશ
 દુર્લભ પણુ પરણે નહીંરે, માતપિતા ધરે ખેદરે પ્રાં આં ૬
 તેણે અવસરે ઉદ્યાનમારે. વિજયસેન ગણુધાર
 જ્ઞાન રચણુ રચણાયરુરે, ચરણુ કરણુ વ્રતધારરે-પ્રાં આં ૭
 વનપાલક ભૂપાલનેરે, દીધી વધાઈ જામ
 ચતુરંગી સેના સજીરે, વંદન જાવે તામરે- પ્રાં આં ૮
 ધર્મદેશના સાંભળેરે, પુરજન સહિત નરેશ
 વિકસિત નયણુ વદન મુદારે, નહિ પ્રમાદ પ્રવેશરે-પ્રાંઆં ૯
 “જ્ઞાન-વિરાધન પરભવેરે, મુરખ પર આધીન
 રોગે ખીડ્યા ટળવળેરે, દીસે દુઃખિયા દીનરે-પ્રાં આં ૧૦
 જ્ઞાન સાર સંસારમારે, જ્ઞાન પરમ સુખ હેત
 જ્ઞાનવિના જગણુવડારે, ન લહે તત્ત્વસંકેતરે”-પ્રાંઆં ૧૧
 શ્રેષ્ઠી પૂછે મુણિંદનેરે. “ભાગ્યો કરુણાવંત !

ગુણુમ જરી મુજ અગતરે, કવણુ કર્મ વિગત તરે ?”

પ્રા૦ આ૦ ૧૨

૩

- “ધાતકી ખડના ભરતમાં, ખેટક નયર મુઠામ
વ્યવહારી જિનદેવ છે, ઘગણી મુંદરી નામ ૧
- અગજ પાચ સોહામણા, પુત્રી ચતુર ચાગ
પડિત પાને શીખવા, તાતે મૂકયા કુમાર ૨
- ખાળ સ્વભાવે ગમત-કગ્તા દહાડા બય
પડિત મારે ત્યાગે, મા-આગળ કહે આય ૩
- મુંદરી ગણિણી શીખવે, “ભણવાનુ નહિ જમ,
પણ્યા આવે તેડવા, તો તસ હણજો તામ”
- પાટી ખડિયો લેખણુ, ખાળી કીધા ગખ
ગંને વિદ્યા નવિ અગે, જેમ કગ્દાને ડાખ ૪
- પાગ પડે મોટા થયા, કન્યા ન હીએ ડોય
મેઠં કહે “મુણુ મુંદરી, એ તુજ કગ્ણી ભેય” ૫
- તટકી ભાખે ભામિની “ખેટા ખાપના હોય,
પુત્રી હોયે માતની, બહેણે છે આ કોય” ૬
- “કે કે પાણિણી ! માણિણી ! આમા બોલ મ બોલ !”
ગિમાળી કહે, “તાહગે, પાપી ખાપ નિટોલ” ૭
- મેઠં મારી મુંદરી, ડાળ ડરી તતખેવ
એ તુજ બેટી હપની, જાન વિગધન હેન ૮
- મન્ઝગત ગુણુમ જરી, બતિયમગણુ પાર્મી
‘જાનરિવાડર માચા’ ગુરુને કહે ગિર નાર્મી ૧૦
- મેઠં કહે “મુરો ચ્વાર્મી ! કેમ બત્યો એ રોગ ?”

શુભ કહે “ જ્ઞાન આરાધો, સાધો વંછિત યોગ	૧૧
ઉજ્જવલ પંચમી સેવો, પંચ વરસ પંચ માસ	
નમો નાળસ ગણુણું ગણો, ચોવિહાર ઉપવાસ	૧૨
પૂરવ ઉત્તર સન્મુખ, જપીએ દોય હજાર	
પુસ્તક-આગળ ઢાઈએ, ધાન્ય-ફલાદિ ઉદાર	૧૩
દીવો પંચ દીવટ તણો, સાથિયો મંગળ-ગેહ	
પોસહમાં ન કરી શકે, તેણે વિધિ પારણે એહ	૧૪
અથવા સૌભાગ્ય-પંચની, ઉજ્જવલ કાર્તિક માસ	
જાવજીવ લગે સેવીએ, ઉજમણાં-વિધિ ખાસ	૧૫

૪

પાંચ પોથીરે, ઠંવણી, ખાઠાં, વિટાગણાં,
 ચાખખી, દોરાંરે, ખાટી, પાટલા, વતરણાં.
 મસી, કાગળરે. કાંખી, ખડિયા, લેખિણી.
 કવલી, ડાખલીરે, ચંદુઆ, ઝરમર, પુંજણી, ૧
 પ્રાસાદ, પ્રતિમા, તાસ ભૂષણું કેસર, ચંદન, ડાખલી,
 વાસકુંખી, વાળાકુચ્ચી, અંગલુંહણા, છાખડી,
 કળશ, થાળી, મંગળદીવો, આરતિ ને ધૂપણાં,
 ચરવલા, મુહપત્તિ, સામીવચ્છલ, નોકારવાલી, થાપના, ૨
 જ્ઞાન, દરિસણુ રે ચરણનાં સાધન જે કહ્યાં ”
 તપસંયુત રે ગુણુમંજરીએ સહ્યા
 નૃપ પૂછે રે “ વરદત્ત કુંવરને અંગ રે
 રોગ ઉપન્યો રે કવણુ કરમના લંગ રે ? ” ૩
 મુનિરાજ ભાળે “ જંબુદ્વીપે ભરત સિંહપુર ગામ એ
 વ્યવહારી વસુ, તાસ નંદન વસુસાર વસુદેવ નામ એ

- વનમાહે ગમતા દોય બાધવ પુણ્યયોગે શુરુ મળ્યા
 વેગગ્ય પામી ભોગ વામી ધર્મધામી મચ્યા ૪
- લઘુ બાધવ કે ગુણવત શુરુપદવી લહે
 પણ મય મુનિને રે સારણ-વાગણ નિતુ દીએ
 ઝમયોગે રે અશુભ ઉદય થયો અન્યદા
 નધાકે રે પોઝિમી ભણી પોદ્યા યદા ૫
- મર્વાદાતી નિદ વ્યાપી નાધુ માગે વાયણા
 ઉદમા અતરાય થાતા મૂઝિ હુઆ દમણા
 જ્ઞાન-ઉપર દેખ નાગ્યો, લાગ્યો મિથ્યા-ભૂતડો
 પુણ્ય-અમૃત ઢોળી નાગ્યુ ભર્યો પાપતણો ઘડો ૬
- મન ચિતવેરે “ક્યા મુજ લાગ્યુ પાપ કે ?
 કૃત અભ્યાસ્યો રે નો એવડો મતાપ રે
 મુજ બાધવ કે ભોચણ-મચણ મુખે કરે
 મુખનાકે આં ગુણ મુખ ઉચરે ” ૭
- ગાં વામર ડોઠ મુનિને વાયણા દીધી નહિ
 અશુભ ન્યાને આયુ પૂરી ભૂપ ! તુજ નદન નહિ
 જ્ઞાનવિગદન મૂઠ, જડખાતુ, ડોઢની વેદન લહિ
 વૃદ્ધ બાધવ માન-મગવડ હમગતિ પામ્યો મહિ ” ૮
- વગદત્તને રે જાતિમમગણ ઉપન્યુ
 ભવ દીઠો કે ગુરુ પ્રણમી કહે શુભ મનો
 “ધન્ય ગુરુજી કે ! જ્ઞાન જગત્રયદીવડો
 ગુણ-અવશુભ કે ભામન જે જગ પગવડો ૯
- જ્ઞાન ગાવન મિદ્ધિઆધન જ્ઞાન કહો કેમ આવડે ? ”
 ગુરુ કહે “તપથી પાપ નામે, ટાઢ જેમ ધન તાવડે”

ભૂપ પલણે “પુત્રને પ્રભુ ! તપની શક્તિ ન એવડી”
 ગુરુ કહે “પંચમી તપ આરાધો સંપદા લ્યો એવડી” ૧૦

૫

સદ્ગુરુ વચણ સુધારસેરે, ભેદી સાતે સાત-તપશું રંગ લાગ્યો
ગુણમંજરી વરદત્તનેરે, નાઠો રોગ મિથ્યાત્વ-તપશું. ૧
 પંચમી તપ મહિમા ઘણેરે, પ્રસર્યો મહિયલ-માંહી-ત૦
 કન્યા સહસ્ર સચંવરારે, **વરદત્ત** પરણ્યો ત્યાંહી- તપશું. ૨
 ભૂપે કીધો પાટવીરે, આપ થયો મુનિ ભૂપ-ત૦
ભીમ-કાંત ગુણે કરીરે, **વરદત્ત** રવિ શશી રૂપ-તપશું. ૩
 રાજ રમા રમણી તણારે, ભોગવે ભોગ અસંખ-ત૦
 વરસે વરસે ઉજવેરે, પંચમી તેજ પ્રચંડ- તપશું. ૪
 ભુકતભોગી થયો, **મંજરીરે**, પાળે વ્રત ખટકાય-ત૦
ગુણમંજરી જિનચંદ્રનેરે, પરણાવે નિજ તાય-તપશું. ૫
 મુખ વિલસી થઈ સાધવીરે, **વૈજયંતે** દોય દેવ-ત૦
વરદત્ત પણ ઉપન્યેરે, જિહાં **સિમંધર** દેવ— તપશું. ૬
અમરસેન રાજ ઘરેરે, **ગુણવંતી** નારી પેટ-ત૦
 લક્ષણ-લક્ષિત રાયનેરે, પુણ્યે કીધો ભેટ— તપશું. ૭
સુરસેન રાજ થયેરે, સો કન્યા ભરતાર-ત૦
સીમંધર સ્વામી કનેરે, મુણી પંચમી-અધિકાર—તપશું. ૮
 તિહાં પણ તે તપ આદર્યું રે, લોક સહિત ભૂપાળ-ત૦
 દશ હજાર વરસાં લગેરે, પાળે રાજ્ય ઉદાર— તપશું. ૯
 ચાર મહાવ્રત ઝોંપશુંરે, શ્રી **જિનવરની** પાસ-ત૦
કેવળધર મુક્તિ ગયોરે, સાદિ અનંત નિવાસ— તપશું. ૧૦
રમણી વિજય શુભા પુરીરે, જંબુવિદેહ મઝાર-ત૦

અમરસિંહ મહીપાળનેરે, અમગાવતી ઘડનાર-તપશુ ૧૧
 વૈજયંત-વક્રી ચ્યવીરે, ગુણુમ જરીનો જીવ-ત૦
 માનમનર જેમ હુમલોરે, નામ ધર્મુ સુગ્રીવ- તપશુ ૧૨
 વીરો વરમે ગજવીરે, મહામ ઓગણી પુત્ર-ત૦
 લાળ પૂરવ અમતા ધરેરે, કેવળજ્ઞાન પવિત્ર— તપશુ ૧૩
 પથમી તપ મહિમા વિષેરે લાળે નિજ અધિકાર-ત૦
 જાતે જેહથી જિવખદ લાલુ રે, તેહને તમ ઉપકાર-”તપશુ ૧૪

ચોવીન દ ડક વાગવા, હુ વારી લાલ

ચોવીનમો જિનચ દરે હુ વારીલાલ

પ્રગથ્યા પ્રાણુત સ્વર્ગથી, હુ ત્રિશલા-ઉર મુળદર રે

હુ મહાવીરને રુ વદના, હુ વારી૦ ૧

પથમી જાનિને નાથવા હુ પથમ નાણ વિલાનરે, હુ વા૦

મહાનિશીથ-મિદ્ધાતમા, હુ પથમી તપ પચકાગ હુ મ૦ ૨

અપગથી પણ ઉદરથો, હુ ચડકોશિયો આપરે હુ વા૦

યમ કનતા યાલણા, હુ મળા કીધા આપરે, હુ મ૦ ૩

ફેરાનંદા ગ્રાહ્યા ॥ હુ ગિખવદત્ત વળી વિપ્ર રે હુ વા૦

ચ્યાગી દિવસ અજધથી, હુ કામિત પૂર્યો દિવ્ર રે હુ મ૦ ૪

દર્મ કેગને દાગવા હુ સુવિ આપધનો નાળરે, હુ વા૦

આગ્યો મે આગા ધરી હુ મુજ ઉપરકિત આપુરે, હુ મ૦ ૫

શ્રી વિજયમિહ મનાગનો હુ મત્યવિજય પન્યાન રે હુ

ગિપ્ત કપૂરવિજય નિ હુ અંદકિંગણુ જન નતનરે, હુ મ૦ ૬

પાનપથામરા આનિથો, હુ ગિમ વિજય ગુન્તાનરે હુ વા૦

નિનવિજય ને મુજ હરે હુ પગમીતપ પગિામરે હુ મ ૭

કળશ

ધ્યિ વીર લાયક વિશ્વનાયક સિદ્ધિદાયક અંસ્તભ્યો
 પંચમી તપ સ્તવન ટોડર ગુંથી જિનકંઠે ઠંભ્યો
 પુણ્ય પાટણ ક્ષેત્ર માંહે સત્તર ત્રાણું અંવત્સરે
 શ્રી પાર્શ્વ જન્મ કલ્યાણ દિવસે સકળ ભવિ મંગળ કરે ૧

૨

પંચમી તપ તમે કરોરે પ્રાણી, જેમ હોય નિર્માળ જ્ઞાન રે
 પહેલું જ્ઞાન ને પછી કિરિયા, નહિ કોઈ જ્ઞાન-અમાનરે-પં. ૧
 નંદીસૂત્રમાં જ્ઞાન વળાણ્યું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર રે
 મતિશ્રુત અવધિ ને મનઃપર્યાવ, કેવળ એક ઉદારરે પં. ૨
 મતિ અઠ્ઠાવીશ શ્રુત અઠ્ઠહ વીશ, અવધિ છ અસંખ્ય પ્રકારરે
 દોય ભેદે મનઃપર્યાવ દાખ્યું કેવળ એક ઉદારરે- પં. ૩
 ચંદ્ર સૂર્ય ગ્રહ નક્ષત્ર તારા એકથી એક અપારરે
 કેવળજ્ઞાન સમું નહિ કોઈ, લોકલોક-પ્રકાશરે— પં. ૪
 પાર્શ્વનાથ ખસાય કરીને, માહરી પૂરો ઉમેદરે
 સમયસુંદર કહે હું પણ પામું, જ્ઞાનનો પાંચમો ભેદરે-પં. ૫

આઠમનાં સ્તવન-૨

૧

ઠાળ પહેલી

હાંરે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવીશ દેશજો
 દીપે રે તિહાં દેશ મગધ સૌમાં શિરે રે લોલ
 હાંરે મારે નગરી તેહમાં રાજગૃહી સુવિશેષ જો
 રાજે રે તિહાં શ્રેણિક ગાજે ગજ પરે રે લોલ ૧

હાટે માટે ગામ નગર પુર પાવન ડરતા નાથ ને
 વિચરતા તિહા આવી વીર મમોમર્યા રે લોલ
 હારે મારે ચૌદ સહન મુનિવરના સાથે સાથ ને
 સૂધા કે તપ મયમ શીયલે અલ ડર્યા રે લોલ ૨
 હાટે મારે કૃત્યા રમલર કૃત્યા અળ ડદળ ને
 જાણે ગુણુશીલનન હમી રોમચિયો રે લોલ
 હારે મારે વાયા વાય મુવાય તિહા અવિલખ ને
 માન કે પગલ ચિહુ પામે મચિયો રે લોલ ૩
 હારે મારે દેવ ચતુર્વિધ આવે કોડા કોડ ને
 ત્રિગુણે મણિ હેમ રજતનુ તે ગ્યે રે લોલ
 હાટે માટે ચોમ૦ મુપતિ એવે હોડા હોડ ને
 આજે કે ગ્ય લાગે ઈદ્રાળી નચે કે લોલ ૪
 હાટે માટે મણિમય હેમ મિહામન બેઠા આપ ને
 ઢાળે ગુર ચામર મણિગતને જડયા રે લોલ
 હાટે મારે મુણતા દુભિનાદ દળે અવિ તાપ ને
 વગમેઠે મુગ્ધલ મગ્ય જનનુ આડયા કે લોલ ૫
 હારે માટે તાળે તળે ગાળે ધન જેમ લુખળે
 ગાળે કે જિનગજ નમાળે ધર્મને કે લોલ
 હાટે માટે નિગળી હગળી આવે જન મન લુખળે
 પોપંડે ગમ ન પડે પ્રાપે ભર્મમા કે લોલ ૬
 હાટે માટે આગમ (ન) જાણી જિનનુ શ્રેણિકરાય ને
 આગ્યો કે પરવયો હય ગય રય પાયગે કે લોલ
 હાટે માટે ન્દ્ય પ્રદક્ષિણા વદી બેઠા ઠાય ને
 મુણવાટે જિનવાણી મોટે લાયગેર લોલ ૭

પાર્શ્વજિન એહ નિથે નિહલા, સાતમા જિન ગ્યવન માણુરે-૧૦
 એહ તિયે માધતો રાજ્યો, દડવીરજ લલ્યો મુક્તિરે
 ડર્મ હજીવાભણી અપ્ટમી, કહે અત્ર નિર્યુક્તિરે— વિગ્ ૧૧
 અતિત અનાગત ડાળના, જિનતણા ડાઈ કલ્યાણુ રે
 એહ નિયે વળી ઘણા મયમી પામશે પદ નિરવાણુરે-વીગ્ ૧૨
 વર્મવાનિત પશુ પળીયા, એહ તિયે ડગે ઉપવાસ રે
 નનધારી જીવ પોનહુ કહે, જેહને ધર્મ અભ્યામરે—વીગ્ ૧૩
 બાળીયો વીરે આઠમતણો, લવિકહિત એ અધિકારે
 જિનમુખે ઉચ્ચરી પ્રાણીયા, પામશે લવતણો પારે-વીગ્ ૧૪
 એહથી મપદા મવિ લહે, ટળે ડપ્ટની ડોડી રે
 મેવજો સાધ્ય બુધપ્રેમનો, કહે કાંતિ કગ જોડીરે-વીગ્ ૧૫

કળશ

ઈમ ત્રિજગભાનન અચલગામન વર્દ્ધમાન જિનેશ્વર
 બુધ પ્રેમ ગુરુ મુપમાય પામી મથણ્યો અલવેમર
 જિનગુણપ્રમગે ભણ્યો રગે સ્તવન એ આઠમતણો
 જે ભવિક ભાવે મુણે, ગાવે, કાંતિ મુખ પાવે ઘણો ૧

દાળ પહેલી

શ્રી ગજગૃહી ગુલ કામ અધિક દીવાળે ગનં રે
 વિચરના વીરજિણુદ અતિગય દાળે રે
 ચાત્રીગ અને પાત્રીશ વાળી ગુલ લાવે રે
 પાદધયો, વરામળી લય, શ્રિણુક આવે રે
 નિદા ચાનક મુપતિ આવીને ત્રિગદુ બનાવે
 નેમા જોનીને ઉપદેગ પ્રભુજી મુગાયે

સુરનર ને તિર્યચ નિજ નિજ ભાષારે
 તિહાં સમજીને ભવતીર પામે સુખ ખાસારે
 તિહાં ઇંદ્રભૂતિ ગણધાર શ્રીગુરુ વીરનેરે
 પૂછે અષ્ટમીનો મહિમાય “કહો પ્રભુ અમને રે”
 તવ ભાગે વીરજિણુંદ “સુણો ગદુ પ્રાણી ! રે
 આઠમદિન જિનનાં કલ્યાણ ધરે ચિત્ત આણી રે” ૩

ઢાળ બીજી

શ્રી મ્હપભતું જન્મ કલ્યાણુ રે, વળી ચારિત્ર લક્ષું ભલે વાનરે
 ત્રીજા સંભવતું ચ્યવન કલ્યાણુ ભવિજન ! અષ્ટમીનિધિ સેવોરે
 એ છે શિવવધૂ વરવાનો મેવો— ભવિજન૦ ૧
 શ્રીઅજિતસુમતિ નમિ જનમ્મારે, અભિનંદન શિવપદપામ્યારે
 જિન સ્નાતમા ચ્યવન દીપાવ્યા— ભવિજન૦ ૨
 વીશમા જિન સુમત સ્વામીરે, તેનો જન્મ હોય ગુણધામીરે
 બાવીશમાં શિવવિશરામી— ભવિજન૦ ૩
 પારસજિન મોક્ષ મહંતારે, ઇંત્યાદિક જિન ગુણવંતારે
 કલ્યાણુક મોક્ષ મહંતા— ભવિજન૦ ૪
 શ્રી વીરજિણુંદની વાણીરે, નિસુણી સમજ્યા ભવિપ્રાણીરે
 આઠમદિન અતિ ગુણખાણી— ભવિજન૦ ૫
 આઠ કર્મ તે દૂર પલાયરે, એથી અહિંદ્રિ અહિંદ્રિ ધાયરે
 તે કારણુ સીંચો ગુણ-લાય— ભવિજન૦ ૬
 શ્રી ઉદયસાગર સૂરિ રાયારે, ગુરુશિષ્ય વિવેકી ધ્યાયારે
 તસ ન્યાયસાગર જય થાય— ભવિજન૦ ૭

એકાદશીના સ્તવન-૧

જગપતિ ! નાયક નેમિ જિણુંદ, દ્વારિકા નગરી સ્ત્રમોસર્થા

- જગપતિ ! વદવા કૃષ્ણ નરિંદ, જાદવ દોડગુ પરિવર્ત ૧
- જગપતિ ! ધી ગુણ કૂલ અમૂલ, ભક્તિગુણે માલા રચી
- જગપતિ ! પૂજ, પૂજે કૃષ્ણ, ક્ષાયિક મમકિત શિવરત્ન ૨
- “જગપતિ ! ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત, રક્ત આરભ પરિશ્રદે
- જગપતિ ! મુજ આતમ ઉદ્ધાર, ડારણ તુમ વિષ્ણુ કેણુ કહે ? ૩
- જગપતિ ! તુમ મરિણો મુજ નાથ, માથે માળે ગુણનીલો
- જગપતિ ! દોઈ ઉપાય બતાવ, જેમ કહે શિવબધૂ કંતલો” ૪
- “જગપતિ ! ઉજવવલ માગશિર માસ, આરાધો એકાદશી
- નરપતિ ! એકમો ને પચાસ, કલ્યાણુકે નિથિ ઉલ્લસી ૫
- નરપતિ ! દશ હેત્રે ત્રણ કાલ, ચોવિશી ત્રીણે મલી
- નરપતિ ! નેણુ જિનના ડલ્યાણુ, બિવરી ઠહુ આગળ વલી ૬
- નરપતિ ! અર-દીક્ષા નમિ-નાણુ, મદલી-જન્મ-મત-કેવલી
- નરપતિ ! વર્તમાન ચોવીશી-માહે કલ્યાણુ કલ્યા વલી ૭
- નરપતિ ! માનપણે ઉપવાસ, દોઢશે જપમાલા ગણે
- નરપતિ ! મન વચ્ર કાય પવિત્ર, ચરિત્ર ગુણો મુગ્ધત તણે ૮
- જગપતિ ! દાહિણુ ધાતકીખડ પશ્ચિમ દિશિ હસુકારથી
- જગપતિ ! વિજયપાટણુ અભિમાન, આમો નૃપ પ્રભાપાલથી ૯
- નરપતિ નારી ચંદ્રાવતી નાસ, ચક્રમુખી ગજગામિની
- જગપતિ ! શ્રેષ્ઠી શૂર વિખ્યાત, શિયલ મલીલા કામિની ૧૦
- નરપતિ ! પુત્રાદિક પડિવાર, માન બપણુ ચીવર ધરી
- જગપતિ ! જાયે નિત્ય જિનગેહ, નમન સ્તવન પૂજા કરે ૧૧
- જગપતિ ! પાપે પાત્ર મુપાત્ર, સામાયિક પાપધ કરે
- જગપતિ ! દેવવંદન આવશ્યક, કાલવેલાએ અનુમટે” ૧૨

શ્રી વીશસ્થાનકનું સ્તવન-૧

- હાંરે મારે પ્રણમું સરસ્વતી માણું વચન વિલાસ જે
 વીશેરે તપ સ્થાનિક મહિમા ગાઇશુંરે લોલ
- હાંરે મારે પ્રથમ અરિહંત પદ, લોગસ્સ ચોવીશ જે
 બીજેરે સિદ્ધસ્થાનક પન્નર ભાવશુંરે લોલ ૧
- હાં વ્રીજે પવયણશું ગણશો લોગસ્સ સાત જે
 ચઉથેરે આયરિયાણું છવીશનો સહીરે લોલ
- હાં મારે થેરાણું પદ પાંચમે દશ ઉદાર જે
 છટ્ટેરે ઉવન્નઝાયાણું પચવીશનો સહીરે લોલ ૨
- હાં સાતમે નમો લોએ સન્વસાહુ સત્તાવીશ જે
 આઠમે નમો નાણુસ્સ પંચે ભાવશુંરે લોલ
- હાં નવમે દરિસણુ અડસઠ મનને ઉદાર જે
 દશમે નમો વિણુયસ્સ દશ વખાણીએરે લોલ ૩
- હાં અગીઆરમે નમો ચારિત્તસ્સ લોગસ્સ સત્તર જે
 બારમે નમો બંભસ્સ નવ ગુણે સહીરે લોલ
- હાં કિરિયાણું પદ તેરમે વળી પચવીશ જે
 ચઉદમે નમો તથસ્સ બાર ગુણે સહીરે લોલ ૪
- હાં પંદરમે નમો ગાયમસ્સ અઠ્ઠાવીશ જે
 નમો જિણાણું ચઉન્વીશ ગણશું સોળમેરે લોલ
- હાં સત્તરમે નમો ચારિત્ત લોગસ્સ સિત્તેર જે
 નાણુસ્સનો પદ ગણશું એકાવન અઠારમેરે લોલ ૫
- હાં ઓગણીશમે નમો મુઅસ્સ વીશ પિસ્તાલીશ જે
 વીશમે નમો નિત્થસ્સ વીશ ભાવશુંરે લોલ
- હાં તપનો મહિમા ચારશે ઉપર વીશ જે

- ૫૮ માસે એક ગોળી પૂરી કીજીએ રે લોલ ૬
હાં તપ કરતા વળી ગણીએ હોય હજાર ને
નવકારવાળી વીશે સ્થાનકે ભાવશુ રે લોલ
હાં પ્રભાવના સઘ સાહમિવચ્છલ માગ ને
૮૭ મણા-વિધિ કીજીએ વિનય લીજીએ રે લોલ ૭
હાં તપનો મહિમા કહે શ્રી વીર જિનરાય ને
વિન્તારે ઇમ મળધ ગોચર સ્વામીને રે લોલ
હાં તપ કરતા વળી તીર્થ કર પદ હોય ને
દેવ શુર ઇમ કાતિ સ્તવન સોહામણો રે લોલ ૮

શ્રી સિદ્ધચક્રનાં સ્તવન-૨

૧

ઓ ભવિ પ્રાણીએ ! એવો, સિદ્ધચક્રધ્યાનસમો નહિ મેવો
રે સિદ્ધચક્ર આરાધે, તેની કીર્તી જગમા વાધે-ઓ ! ભવિં ૧
પહેસે પહેરે અરિહત, બીજે સિદ્ધ શુદ્ધ ધ્યાન મહત
ત્રીજે પદે રે સૂરીશ્વર, એથે ઉવજાયા, ને પાચમે સુનીશ્વર
ઓ ! ભવિં ૨

છહે દગશન કીરે, સાતમે જ્ઞાનથી શિવમુખ લીજે
આઠમે ચારિત્ર પાળો, નવમે તપથી સુકતે જીવો-ઓ ! ભવિં ૩
ગોળી આબેલની કીજે, નવકારવાળી વીશ ગણીજે
નહે ટળના રે દેવ, પડિલેહણુ, પડિકમણા, આબેલ-ઓ ! ભં ૪
શુરમુખ ટિગિયા રે કીરે, દેવશુર ભક્તિ ચિત્તમા ધરીજે
એમ કહે ગમનો ગિય, ગોળી ઉજવજે જગદીશ-ઓ ! ભં ૫

સિદ્ધચક્ર વર મેવા કીરે, નગભવ લાહો લીજેજી,
વિત્રિપૂર્વક આરાધન કરતા, ભવ ભવ પાતક ત્રીજે

ભવિજન, ભજીએજી, ચાવર અનાદિની આજ નિતનિત તજીએજી ૧
 દેવના દેવ દયા કર હાકર, આકર સુર નર મંદાજી;
 ત્રિગટે ત્રિભુવન નાયક બેઠા, પ્રણમો શ્રી જિનચંદા—ભવિં ૨
 અજ, અવિનાશી, અકળ, અજરાગર, કેવળ દંસણ નાણીજી;
 અવ્યાબાધ, અનંતુ વીરજ, મિદ્ધ પ્રણમો ગુણખાણી—ભવિં ૩
 વિદ્યા, ઐભાગ્ય લક્ષ્મી. પીઠ, મંત્રરાજ યોગ પીઠજી;
 સુમેરુ પીઠ એ પંચ પ્રસ્થાને, નમો આચારજ ઇદું—ભવિં ૪
 અંગ, ઉપાંગ, નંદી, અનુયોગા, છ છેદ, ને મૂળ ચારજી;
 દશ પાયજ્ઞા, એમ પણ્યાલીસ, પાઠક તેહના ધર—ભવિં ૫
 વેદ ત્રણ, ને હાસ્યાદિક પટ, મિથ્યાત્વ, ચાર કપાયજી;
 ઐદ અભ્યંતર, નવવિધ બાહ્યની, અંથિ તજે મુનિરાય—ભવિં ૬
 ઉપશમ, લય-ઉપશમ, ને શ્રાવિક, દર્શન ત્રણ પ્રકારજી;
 શ્રદ્ધાપરિણતિ આતમકેરી, નમીએ વારંવાર—ભવિં ૭
 અઢાવીશ, ઐદ, ને પટ, હુગ, એક, મત્યાદિકના બાણજી;
 એમ એકાવન ભેદે પ્રણમો, આતમે પદ વર નાણુ—ભવિં ૮
 નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ ભેદે, ચારિત્ર છે વ્યવહારજી;
 નિજગુણસ્થિરતા ચરણ તે પ્રણમો, નિશ્ચય શુદ્ધપ્રકાર—ભવિં ૯
 બાહ્ય, અભ્યંતર, તપ, સંવર, સમતા નિર્જરાહેતુજી;
 તે તપ નમીએ ભાવ ધરીને, ભવસાગરમાં સેતુ—ભવિં ૧૦
 એ નવ પદમાં પણ છે ધર્મી, ધર્મ ને વરતે ચારજી;
 દેવશુર ને ધર્મ તે એહમાં, દો, ત્રીન, ચાર પ્રકાર—ભવિં ૧૧
 મારગદેશક અવિનાશીપણું, આચાર વિનય સંકેતજી;
 સહાયપણું ધરતા સાધુજી, પ્રણમો એહિજ રીતે—ભવિં ૧૨
 વિમલેશ્વર સાન્નિધ્ય કરે તેહની, ઉત્તમ જે આરાધેજી;
 પદ્મવિજય કહે તે ભવિ પ્રાણી, નિજઆતમહિત સાધે—ભવિં ૧૩

દીવાળીનાં સ્તવેન-૨

૧

માગ્ગદેશક મોક્ષનો કે દેવજ્ઞાન નિધાન

ભાવદયામાગર પ્રભુ કે, પરઉપગામી પ્રધાનો રે—

વીરપ્રભુ મિદ્ધ થયા, મધ મકળ આધારો કે

હવે ઇણુ ભરતમા, ડોણુ ડગરે ઉપગારો કે ?—વી૦ ૧

નાથવિદ્યુત મૈન્ય ન્યુ કે, અગ્હો પરહો અથડાય

વીરવિદ્યુત જીવડા કે, આકુળ વ્યાકુળ થાય કે—વીર૦ ૩

નગચહેદક વીરનો રે, વિરહ તે કેમ જમાય ?

જે દીઠે મુખ ઉપરે કે, તે વિણુ કેમ ગહેવાય કે ?—વીર૦ ૪

નિર્યામક ભવમમુદ્રનો કે, ભવઅટવી મત્યવાહ

તે પગ્મેત્વર વિણુ મળે કે, કેમ વાધે ઉત્સાહ રે ?—વીર૦ ૫

વીરથકા પણ શ્રુતતણુ કે, હતો પરમ આધાર

હવે ઇહા શ્રુત આધાર છે કે, અહો જિનમુદ્રા મારે !—વીર૦ ૬

ત્રણકાળે મવિ જીવને રે, આગમથી આભુદ

મેવો ધ્યાવો ભવિજના કે, જિનપડિમા મુખકદોરે—વીર૦ ૭

ગણધર આચારજી મુનિ કે, મહુને ઈર્ષીપટે મિદ્ધ

ભવભવ આગમમગચી રે, દેવચક્ર પદ લીધ કે—વીર૦ ૮

૨

મારે દીવાળી રે વર્ષ આજ, પ્રભુમુખ જોવાને

નયો મર્યા રે મેવડના કાજ, ભવદુખ જોવાને

મહાવીરજ્વામી મુગતે પહોચ્યા, ગૌતમ દેવજ્ઞાન કે

ધન્યજમાવર્યા ધન્યદીવાળી મહાવીર પ્રભુ નિર્વાણ—જિન૦ ૧

ચાગિર પાળી નિગમણુ રે, ટાળ્યા વિગય કપાય કે

ગંવા મુનિને વહીજો જે ઉતારે ભવપાટ— જિન૦ ૨

બાકુળ વહોર્યા વીરજિને, તારી અંદનબાળા રે
 કેવળ લઈ પ્રભુ મુગતે પહોંચ્યા, પાગ્યા ભવનો પાર-જિન૦ ૩
 એવા મુનિને વંદીએ જે, પંચજ્ઞાનને ધરતા રે
 સમવસરો દઈ દેશના પ્રભુ, તાર્યા નર ને નાર-જિન૦ ૪
 ચોવીશમા જિનેશ્વર ને મુક્તિતણા દાતાર રે
 કર જોડી કવિ એમ ભણે પ્રભુ ! દુનિયાદેરો ટાળ-જિન૦ ૫

શ્રી સિદ્ધ ભગવાનનું સ્તવન-૧

સિદ્ધ જગતશિરે શોભતાં, રમતાં આતમરામ
 લક્ષ્મીલીલાની લહેરમાં, સુખિયા છે શિવઠામ—

સિદ્ધની શોભા રે શ્રી કહું ?

૧

મહાનંદઃ અમૃતપદઃ નમો સિદ્ધઃ કેવલ્યઃ નામ
 અપુનર્ભવઃ બ્રહ્મપદઃ વળી, અક્ષય-સુખઃ શિવરામઃ-સિદ્ધની૦ ૨
 સંશ્રયઃ નિઃશ્રેયઃ અક્ષરાઃ, હુઃખ-સમસ્તની હાણઃ
 નિવૃત્તિઃ અપવર્ગતાઃ મોક્ષઃ મુક્તિઃ નિર્વાણઃ— સિદ્ધની૦ ૩
 અચળઃ મહોદયપદઃ લલ્યું, જોતાં જગતના ઠાઠ
 નિજ નિજ રૂપે રે જુજુઆ, વીત્યાં કર્મ તે આઠ-સિદ્ધની૦ ૪
 અ-શુર-લઘુ અવગાહના, નામે વિકસે વદન
 શ્રી શુભ વીરને વંદતાં, રહીએ સુખમાં મગન-સિદ્ધની૦ ૫

શ્રી પર્યુષણ પર્વાનું સ્તવન-૧

સુણજો સાજન સંત ! પજુસણ આવ્યા રે
 તમે પુણ્ય કરો પુણ્યવંત ! ભવિક ! મન ભાવ્યાં રે
 વીર જિણેસર અતિ અલવેસર

વહાલા ! મારા પરમેશ્વર એમ જોલે રે

“પર્વમાહે પન્નુસણુ મહોટા,

અવર ન આવે તમ તોલે કે—પન્નુ ૧

ચૌપદમા જેમ કેસરી મોટો

વાં ખગમા ગરુડ કહીએ કે

નદીમાહે જેમ ગંગા મોટી

નગમા મેરુ લહીએકે— પન્નુ ૨

બૃષતિમા ભરતેસર લાગ્યો

વાં દેવમાહે સુરધ્વ કે

તીર્થમા શેત્રુજો દાખ્યો

ગ્રહણમા જેમ ચંદ્ર કે— પન્નુ ૩

દશરા દીવાળી ને વળી હોળી

વાં અખાત્રીજ દીવાસો કે

બળેવ પ્રમુખ ગહુલા છે બીજ

પણ નહિ મુક્તિનો વાસો કે— પન્નુ ૪

તે માટે તમે અમર પળાવો

વાં અદ્વાઇતમહોત્સવ વીર કે

અર્ધમ તપ અધિગ્રામ્યો કરીને

નરભવ લાહો લીર કે— પન્નુ ૫

દોડ દામા ભેડી નદેડી

વાં કૃષ્ણમૂત્રને જગાવો કે

ગાજના ઝમઝાઝ કરીને

ગોડીની ટોળી મળી આવો કે—પન્નુ ૬

સોના ઉપાના ફૂલડે વધાવો

વાં કૃષ્ણમૂત્રને પૂજો કે

નવવખાણુ વિધિએ માલગતા

પા.પ. ચેવાસી તરફ ૨ પાલ ૩
એમ અદ્વાઇતો મોદાત્મવ કન્યા.

પા.પ. ગાંધી જીવ જીવ દેવદીપ્તિ ૨
વિષ્ણુદ્વિમળવર એમ ૨ પાલ ૩
નવનિમિ સદ્ધિ સિદ્ધિ વડીવાર — પાલ ૪

શ્રી માધવીર સ્વામિનું હાલરહું.

માતા ત્રિશક્તા જુલાવે પુત્ર પારદે;
ગાંધે “હાલો, હાલો” હાલરવાનાં ગીત
મોના-રૂપા ને વળી રતને જડીયું પારણું;
દેશમ દોરી પુમરી વાગે મમ મમ રીત.
“હાલો, હાલો, હાલોરે મારા નંદને” — ૧
“જિનજી પાસ પ્રભુથી વરસ અટીકે” અંતરે;
હોશે ચોવીશમો તીર્થોદર જિન પરિણામ”
કેશી સ્વામી સુખથી જોડવી વાળી માંભળી,
સાચી સાચી હુકું તે મહારે અમૃતવાણ-હાલો ૨
ચોદે સ્વપ્ને હોવે ચકી-જિનરાજ;
વીત્યા આરે ચકી, નહિ હવે ચકી રાજ.
જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર.
તેહને વચને માન્યા “ચોવીશમા જિનરાજ” — હાલો ૩
મહારી કુળે આવ્યા ત્રણભુવન શિરગાજ;
મહારી કુળે આવ્યા તારણ તરણ અધાજ.
હું તો પુણ્ય પનોતી ઈંદ્રાણી શ્રમ ગાજ,
મુજ હોહલા ઉપન્યા “એમું ગજ અંખાડીયે,

મિહામન પઠ બેસુ, ચામર છત્ર ધરાય”

એ મહુ લક્ષણ મુજને ન દન ! તારા તેજના,
તે દિન મહારુ ને આનંદ અગ ન માય—

હાલો ૪

કગલ પગલ લક્ષણ એકહજાર ને આં છે,
તેડથી નિશ્ચય જાણ્યા “જિનવર શ્રી જગદીશ,”

નદન ! જમણી જો લે છન મિહ બિરાજતો,
મે તો પહેલે મુખને દીઠો વીગવા વીચ—

હાલો ૫

નદન ! નવલા બધવ ન દિવર્દનના તમે છો,
નદન ! ભોતરજોના દેવર છો મુકુમાલ,

દનશે, ભોતરજો કહી ‘દીયર માન લાડડા,’
દનશે, રમશે ને વળી ચુટી ખણશે જાલરે,

દનશે રમશે ને વળી હું ના દેશે જાલ—

હાલો ૬

નદન ! નવલા એકારાજના ભાણેજ છો,
નદન ! નવલી પાચશે મામીના ભાણેજ ઠો,

નદન ! મામલીયાના ભાણેજ મુકુમાલ,
દનશે હાથ ઉઠાળી કહીને ‘નાના ભાણેજ,’

આજ્યો આજને વળી ટપકુ કરશે જાલર—

હાલો ૭

નદન ! મામા-મામી લાવશે ટોપી, આગલા,
ગનને જડીયા જાલર મોતી, કનળી ડોર,

નીલા, પીલા ને વળી ગતા મળે જાનિના,
પહેગવશે મામી મારા નદરીઓર—

હાલો ૮

નદન ! મામા-મામી મુખડલી બહુ લાવશે,
નદન ! મનુએ ભજવા લાડ મોતીચુર,

નદન ! મુખડા નેમને લેશે મામી ભામાના,
નદન ! મામી પ્રદેશે ‘જીવો મુખ ભજવ’—

હાલો ૯

- નંદન ! નવલા એકા મામાની સાતે સતી,
મારી ભત્રીજી ને જાહેન તમારી નંદ !
તે પણ ગળુએ ભરવા લાખાણુસાઈ લાવશે,
તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકેા પરમાનંદ !— હાલો ૧૦
- રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ઘુઘરો,
વળી સુઠા, મેના, પોપટ, ને ગજરાજ,
સારસ, કોયલ, હંસ, તીતર, ને વળી મોરજી,
મામી લાવશે રમવા નંદ ! તમારે કાજ— હાલો ૧૧
- છપ્પન કુમરી અમરી જલ કલશે નવરાવીઆ,
નંદન ! તમને અમને કેલિ ઘરની માંદા,
કૂલની વૃષ્ટિ કીધી ચોજન એકને મંડલે,
“ખડુ ચીરંજીવો” આશીષ કીધી તુમને ત્યાંહ— હાલો ૧૨
- તમને મેરુગિરિ પર સુરપતિએ નવરાવીઆ,
નિરખી નિરખી હરખી સુકૃત લાલ કમાય;
મુખડા ઉપર વારિ કોટિ કોટિ ચંદ્રમા,
વળી તન પર વારિ અહગણુનો સમુદાય— હાલો ૧૩
- નંદન ! નવલા ભણુવા નિશાળે પણ મૂકશું,
ગજ પર અંખાડી બેસાડી મોટે સાજ;
પસલી ભરશું શ્રીકૃષ્ણ, કૃષ્ણ નાગરવેલશું,
સુખડલી લેશું નિશાળીઆંને કાજ— હાલો ૧૪
- નંદન ! નવલા મહોટા થાશે ને પરણાવીશું,
વહુ-વર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર !
સરખા-સરખી વેવાઈ વેવણે પધરાવશું,
વહુ-વર પોંખી લેશું જોઈ જોઈને દેહાર— હાલો ૧૫
- પીયર-સાસર મારા જોઈ પણ નંદન !

દેવળા મારી કુળે આવ્યા તાત ! પનોતાનદ
 મહારે આગણુ આવ્યા તાત ! પનોતા નદ !
 મહારે આગણુ વુઠ્યા અમૃત દધે મેહુલા,
 મહારા આગણુ કળીયા મુગ તરુ સુખના કદ"— હાલો ૧૬
 "એળી પેરે ગાયુ માતા ત્રિશલા મુતનુ હાલરુ,
 ને કોઈ ગાગે, લેશે પુત્રતણા મામ્રાજ્ય"
 બીલીમોરા નગરે વગ્ણવ્યુ વીરનું હાલરુ,
 જ્યજ્ય મગલ હોલે દીપવિજય કવિરાય— હાલો ૧૭

શ્રી મહાવીર સ્વામિના સત્તાવીશ ભવનું સ્તવન-૧

દોહા

વિમલ કમલ ફલ લોચણા, દીમે વદન પ્રસન્ન,
 આદર આળી વીરજિન, વાદી કરુ સ્તવન ૧
 શ્રી ગુરુતણે પમાઉલે, સ્તવશ્રુ વીરજિણુંદ,
 ભવમત્તાવીશ વગ્ણવુ, મુણજે મહુ આણ ૨
 માલગતા મુખ ઉપરે, નમઠિત નિર્મળ હોય,
 વંતા જિનની સ કથા મકળ દહાડો મોય ૩

દાળ પહેલી

મહાવિદેહ પશ્ચિમ જાણ, નયમાર નામે વખાણ,
 નવગ્નદો છે એ ગણો, અટવીગયો મપગણો— ૧
 જમવા વેલાએ જાણી, ભક્તિ રમવતી આળી
 દાની વામના આવી, તપની ગુણે છે ભાવી— ૨
 માનગ બુદ્યા તે દેવ, મુનિ આવ્યા તનમેવ,
 નાદા દીપો પાયલાગી, કપિની બખ તૃપા નવિ બાગી— ૩
 પર્વ મુળે મનગે નમનિ પાગ્યો અગે

ઋષિને ચાલતા જાણી, હુયડે ઉલટ આણી— ૪
 મારગ દેખાડ્યો વહેતો, પાછો વલીઓ એમ કહેતો.
 પહેલે ભવે ધર્મજ પાવે, અંતે દેવશુરને ધ્યાવે— ૫
 પંચપરમેષ્ઠિનું ધ્યાન, સૌધર્મ પામ્યો વૈમાન.
 આઉપું એક પદ્યોપમ, સુખ ભોગવી અનોપમ— ૬
 ભવ બીજે, ત્રીજે આયો ભરત કુલે સુત જાયો,
 યોગ્યવ માંગલિક કીધું, નામ તે મર્દિઅંચ દીધું— ૭
 વાધે સુરતરુ સરીખો, આદિજિન દેખીને હરખ્યો,
 “અહો ! એ દેશના દીધી”, ભાવે દીક્ષા ચ લીધી,— ૮
 જ્ઞાન ભણ્યો સુવિશેષ, વિહાર કરે દેશ-વિદેશ,
 દીક્ષા દેહી એ ન જરે (!) અલગો સ્વામિથી વિચરે— ૯
 “મહાવ્રત ભાર એ મોટો, હું પણ પુણ્યાઈએ છોટો,
 ભગવું કાપડ કરશું, માથે છત્તર ધરશું— ૧૦
 પાચે (ઉ) પાનહી પહેરશું, સ્નાન શુચિ જલે કરશું,
 પ્રાણી થુલ નહિ મારું, ખુર મુંઠ, ગેરીયું ધારું— ૧૧
 જનોઈ સોવન કેરી, શોભા ચંદન ભલેરી,
 હાથે ત્રિદંડીયું લેવું,” મનમાંહે ચિતવ્યું એહવું— ૧૨
 લિંગ કુલિંગનું રચીઉ, સુખ કારણ એમચીઉ,
 શુભ સાધુના વખાણે, દીક્ષા પ્રયોગ તે જાણે— ૧૩
 આણિ જતિઓને આપે, શુદ્ધી મારગ સ્થાપે,
 સમવસરણ રચ્યું જાણી, લાંદે ભરત વિનાણી— ૧૪
 ભારે પર્ષદા રાજે, પૂછે ભરત એ “આજે—
 કોઈ છે ? તુમ સરીખો,” દાખ્યું “મરીઅંચ નીકો, ૧૫
 પહેલો વાસુદેવ થાશે, ચક્રવર્તી સુકાએ વાસે,
 ગ્રાવીસમો એ તીર્થંકર, વર્ધમાન નામે જયંકર” — ૧૬

ઉલ્લસ્યુ ભરતનું હૈયુ, જઈ મરિચ ચને કહ્યું,
 “તાતે પદવીઓ દાખી, હરિ ચક્રી જિનપદ ભાખી” ૧૭
 ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ, વદન વિધિશુ કરેઈ,
 સ્તવના કરે એમ દાહો, “પુત્ર ! ત્રિદહી ન રાહો- ૧૮
 વાહ છુ, એહ મરમ, થાશે જિનપતિ ચરમ,”
 એમ કહી પાછો વલીઓ, ગરવે મરિચ ચિ ચડીઓ- ૧૯

ઢાળ ખીણ

“ઈકખાગ કુલે હુ ઉપનો, મારો ચકવર્તી તાતણ,
 દાદો મારો જિન હુઓ, હુ પણ ત્રિજગ વિખ્યાતણ,
 અહો! અહો! ઉત્તમકુલ માહરુ અહો! અહો! મુજ અવનારણ”
 નીચ ગોત્ર તિહા ખાધીઉ, “નુઓ જુઓ કર્મ પ્રચારણ”- ૨
 “આ ભરતે પોતનપુરે ત્રિપ્રધ હરિ અભિરામણ,
 મહાવિદેહક્ષેત્ર મૂકાપુરી ચક્રિ પ્રિયમિત્ર નામણ-અહો ૩
 ચગમ તીર્થકર થાયશુ, હોશે ત્રિગહુ મારણ,
 સુગન્ધ એવા મારશે, ધન્ય ધન્ય મુજ અવતાગણ”-અહો ૪
 ગહે મદ માતો એણી પરે, એક દિન રોગ અતીવણ,
 મુનિજન માર ડો નવિ ડે, મુખ વાછે નિજણવણ-અહો ૫
 કપિલ નામે કોઈ આવીયો, પ્રતિબોધ્યો નિજ વાણીણ,
 “માધુ સમીપે દીલા વરો, ધર્મ છે તેણે લગણ”-અહો ૬
 માધુ સમીપે ગોડલે, નવિ જાણે તે અન્તેગણ,
 ચિતે મરિચ ચ નિજ મને, “ત્રીમે છે મુજ ભેગણ”-અહો ૭
 તવ તે વળતું બોલીયો, “તુમ વાટે શુ હોયણ ?”
 “ભો! ભો! ધરમ ઇહા અઠે” ઉત્તર ભાગ્યુ મોયણ-અહો ૮
 તેણે મ માગ વધારીઓ, માગર કોડા-કોડીણ,
 લાખ ચોગળી પૂન્વ તારું, આયુ ત્રીજે ભવ ભેડીણ-અહો ૯

ભવ ચોથે સ્વર્ગ પાંચમે, સાગર સ્થિતિ દશ જાણુ;
 કૌશિકદિજ ભવ પાંચમે, લાખ ચોંશી પૂરવ માનુ-અં ૧૦
 થુણા નયરીએ દિજ થયો, પૂરવ લાખ બહોંતેર સારુ;
 હુઓ ત્રિદંડી છરૂ ભવે, સાતમે સોહમ અવતારુ-અં ૧૧
 અગ્નિધોત આઠમે ભવે, સાઠ લાખ પૂરવ આયુ;
 ત્રિદંડી થઇ વિચરે વલી, નવમે ઇશાને જાયુ—અં ૧૨
 અગ્નિભૂતિ દશમે ભવે, મંદિરપૂરિ દિજ હોયુ,
 લાખ છપન્ન પૂરવ આઉખું, ત્રિદંડી થઇ મરે સોયુ-અં ૧૩
 ઇગ્યારમે ભવે તે થયો, સનત કુમારે દેવુ;
 નયરી શ્વેતંબીએ અવતર્યો, બારમે ભવે દિજ હેવુ-અં ૧૪
 ચુમાલીશ લાખ પૂરવ આઉખું, ભારદ્વાજ જસુ નામુ;
 ત્રિદંડી થઇ વિચરે વલી, મહા ઇંદ્ર તેરમે ભવે ઠામુ-અં ૧૫
 રાજગૃહી નયરી ભવ ચઉદમે, થાવર બ્રાહ્મણ દાખુ;
 ચોત્રીશ લાખ પૂરવ આઉખો, ત્રિદંડી લિંગ તે ભાખુ અં ૧૬
 અમર થયો ભવ પન્નરમે, પાંચમે દેવલોકે દેવુ;
 સંસાર ભમ્યો ભવ સોલમે, વિશ્વભૂતિ ક્ષત્રી હેવુ-અં ૧૭

ઢાળ ત્રીજી

વિશ્વભૂતિ ધારણીનો ખેટો, ભુજબલકુઠં સમૂલ સમેટો;
 સંભૂતિ ગુરુને તેણે ભેટ્યો— ૧
 સહસ્રવરસ તિહાં ચારિત્ર પાળી, લહી દીક્ષા આતમ અન્નઆળી;
 તપ કરી કાયા ગાળી— ૨
 એક દિન ગાય ધસી સીંગાળી, પડ્યો ભૂમિ તસ ભાઇએ ભાળી;
 તેહ શું બળ સંભાળી— ૩
 ગરવે રીસ ચઢી વિકરાળી, શીંગ ધરી આકાશે ઉછાળી,
 તસ બળ શંકા ટાળી— ૪

તિહા અણમણ નિયાણુ કીધુ, તપ વેચી બળ માગી લીધુ,
અધો પ્રયાણુ કીધુ— ૫

મત્તરમે ભવે શુક્રે મુગ્ધર, ચવી અવતરીયો જિહા પોતનપુર,
પ્રભપતિ-મૃગાવતી કુ'વર— ૬

ચોરાશી લાખ વરસનુ આણુ, સાત મુપન મૂચિત સુત જાયો,
ત્રિપૃષ્ઠ વામુદેવ ગાયો— ૭

ઓગણીશમે ભવે માતમી નરકે, તેત્રીગ સાગર આણુ અલ જો,
ભોગવીઉં તનુ સ જો— ૮

વીશમે ભવે સિંહહિ સાકરતો, એકવીશમે એથી નરકેકરતો,
વગ્ગે વગ્ગે ઘણા ભવ ભમતો— ૯

બાવીશમે ભવે નરળ સ્વભાવી, મુખ ભોગવતા જસ ગવગવી,
પુણ્યે શુભ મતિ આવી— ૧૦

ત્રેવીશમે ભવે મૂકાપુત્રી મુખે, ધન જય ધારણીની કુખે,
નર અવતરીયો મુખે— ૧૧

ચક્રવર્તિની પદવી લીધી, પોટિલાચાર્ય શુ મતિ બાધી,
શુભગતિ દિરિયા માધી— ૧૨

કોડી વગ્ન દીક્ષાનો જાણુ, લાખ ચોરાશી પૂગ્વ પ્રમાણુ,
આઉંખુ પૂરુ જાણુ— ૧૩

ચોવીશમે ભવે શુક્રે મુગ્ધર, મુખ ભોગવીયા માગર મત્તર,
તિહાથી ચવિયો અમર— ૧૪

દાખ ચોવી

આ ભગતે છત્રિકાપૂરી, જિતરાત્રુ-વિજયા નાગ મેઢે લાલ,
પદચીશમે ભવે ઉપનો, ન દન નાગ ઉદાર મેરેલાલ,
તીર્થ ૬૦ પદ બાધીયો— ૧

સેઈ દીક્ષા સુવિચાર મેરે લાલ, વીશસ્થાનકે તપ આદ્યુઃ
 હુઓ તિહાં જયજયકાર મેરે લાલ— તીર્થકરં ૨
 રાજ તજ દીક્ષા લીયે, પોટીલાચાર્ય પાસ મેરે લાલ.
 માસ ખમણ પારણું કરે, અભિગ્રહવંત ઉદ્યામ મેરે લાલ—તીર્થં ૩
 લાખ વરસ ઇમ તપ કર્યો, આજસ નહિય લગાર મેરે લાલ;
 પરિગલ પુણ્ય પોતે કર્યું, વિકારયુ જિનપદ સાર મેરે લાલ—તીર્થ
 માસ ખમણ સંજ્યા કરું, “લાખ અગ્યાર ઝોંશી સહસ્ર મેરે લાલ,
 છસેંખીસ્તાલીશ ઉપરે, પંચદિન વૃદ્ધિ કરેશ મેરે લાલ—તીર્થ ૫
 પચવીશ લાખ વરસ આઉખું, માસ સંલેપણા કીધ મેરે લાલ,
 ખમી-ખમાવી તે ચળ્યો, દશમે સ્વર્ગ ફલ લીધ મેરે લાલ—તીર્થ ૬
 પુષ્કોત્તરાવતંસકે, વિમાન સાગર વીશ મેરે લાલ,
 સુર ચવિયો સુખ ભોગવી, હુઆ ઝે ભવ છવીશ મેરે લાલ—તીર્થ ૭

ઠાળ પાંચમી

સત્તાવીશમે ભવ સાંભળો તો,

ભમરહુલી રૂઝડું માહણકુંડ ગ્રામ તો,
 નકપભદત્ત પ્રાહ્મણ વસે તો, ભં દેવાનંદા નામ તો— ૧
 કમ રહ્યાં લવલેશ વલી તો, ભં મરિચાંચિ ભવનો જેહ તો,
 પ્રાણુતકદપ થકી ચવી તો, ભં દ્વિજકુલે અવતર્યો તેહ તો— ૨
 ચઉદ સુપન માતા લહે તો, ભં આણુંદ હુઓ બહુન તો,
 ઇંદ્રે અવધિ જોઈયું તો, ભં જોહ અછેરા ભૂત તો— ૩
 બ્યાશી દિન તિહાં કણે રહ્યા તો, ભં ઇંદ્ર આદેશે દેવ તો,
 સિદ્ધાર્થ ત્રિશલા કુળે તો, ભં ગર્ભપાલટે તત જોવ તો— ૪
 ચઉદ સુપન ત્રિશલા લહે તો, ભં શુભ મુહૂર્તે જણ્યા નામતો,
 જનમ મહોત્સવ તિહાં કરે તો, ભં ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી નામતો— ૫

વર્ધમાન તયુ નામ દીએ તો, ભ૦ દેવે દીઆ મહાવીર તો
 હર્ષ શુ પગણાવીયા તો, મુખ વીલએ ઘર વીર તો— ૬
 માય તાય મુલોક ગયા તો, જિન સાથે નિજકાજ તો,
 લોકાતિકે મુઁ એમ કહે તો, ભ૦ “હયો દીક્ષા મહાગજ તો”—૭
 વચ્ચીદાન દેઈ કી તો, ભ૦ લીધો મયમ ભાગ તો,
 એકાકી જિન વિહાર કરે તો, ભ૦ ઉપમર્ગનો નહિ પાર તો—૮
 તપ ચક્રવિહાર કર્યા ઘણા તો, ભ૦ છ માસી ચક્રવિહાર તો,
 ખીએ છ માસી કયો તો, ભ૦ પચદિન ઉણા ઉદાર તો— ૯
 નવ તે ચામાસી કયો તો, ભ૦ એ ત્રણ માસી જાણ તો,
 અદીમાસી એ વાર કર્યા તો, ભ૦ એમાસી છ વાર વખાણતો—૧૦
 દોઢમાસી એ વાર કર્યા તો, ભ૦ માસ ખમણ કર્યા પાર તો
 બહોતેર પામખમણ કર્યાતો, ભ૦ છકુખમે ઓગણત્રીશ મારતો—૧૧
 બાર વરસમા પાગણા તો, ભ૦ ત્રણમેને ઓગણપચાશ તો,
 નિદ્રા મે રીડીની કરી તો, ભ૦ એઠા નહીં પાર વરસતો—૧૨
 ઈર્મ અપૂવી કેવલ લહ્યુ તો, ભ૦ ત્રિગટે પચપદા પાગતો,
 ગણધર પદની થાપના તો, જગ હુઓ જયજયકાર તો— ૧૩
 ગણધરવર ઈચાઁ હુઆ તો, ભ૦ ચક્રદ મહમ માધુ મુખકારતો,
 “કત્રીસ મહમ સાધવી હુઈ તો, ભ૦ શિયળ ગ્યણ ભહાર તો—૧૪
 એકલાખ ઓગણમાઠ હજાર કહ્યા તો, ભ૦ શ્રાવક સમકિત ધારતો
 ત્રણલાખઅઠાર હજાર શ્રાવિકાતો, ભ૦ એકઠો વીર પરિવારતો—૧૫
 શ્રાવણ માતગિતા હુઆ તો, ભ૦ મોઢલ્યા મુખિ મોઝાર તો
 “મુપુત્ર આવો” ઈમ કયાં તો, ભ૦ એવકની કંઠે ગાર તો—૧૬
 ત્રીસ વરસ ગદ વાન વન્યા તો ભ૦ પાર વગ્ન હમનવ તો,
 ત્રીસ વગ્ન દેવળ ધર્યુ તો, ભ૦ બહોતેર વગ્ન સમરત તો— ૧૭

ઝોણીપેરે પાલી આઉણું તો, ભ૦ દિન દિવાલી જેહ તો;
મહાનદ પદવી પામીયા તો, ભ૦ સમરું હું નિત્ય નેહતો-૧૮
સંવત્ સોળ બાસઠ વર્ષ તો, ભ૦ વિજયાદશમી ઉદાર તો;
લાલવિજય ભકતે કહેતો, ભ૦ વીરજિન! ભવજળ તારતો-૧૯

ઢાળ છઠ્ઠી

સ્મરણ સુખઅંપદ મીલે, કલે મનોરથ કોડણ;
રોગ વિયોગ સર્વિ ટલે, ન હોય શરીરે કોઢણ— ૧
આદ્રીઆણાપુર મંડણો, ખંડણો પાપનો પૂરોણ;
જે ભવિયણ સેવા કરે, સુખ પામે તે ભરપૂરોણ— ૨
મૂરત મોહન વેલડી, દીઠે અતિ આણુંદોણ;
સિંહાસન બેઠા સોહે સદા, ગગને જિરથો રવિ ચંદોણ— ૩
પ્રતિમાએ લહી એ સદા, પ્રણમું જોડી હાથણ;
ત્રણ પ્રદક્ષિણા દર્શ કરી, માણું સુકિતનો સાથણ— ૪
શ્રાવક અતિઉદ્યમ કરી, કીધો જિન પ્રાસાદોણ;
કાઢયું પાપ ઠેલી કરી, પૂણ્યે જગ જશ વાદોણ— ૫

કળશ

શ્રી વીર પાટ પરંપરાગત, શ્રી આણુંદવિમલ સૂરિશ્વર,
શ્રી વિજયદાનસુરિ તાસ પાટે. શ્રી હીરવિજયસુરિગણુધર,
શ્રી વિજયસેનસુરિ તાસ પાટે. શ્રી વિજયદેવસુરિ હિતકર
શ્રી કલ્યાણુવિજય ઉવજઆય પંડિત, શ્રી શુભવિજય શિષ્ય

શ્રી મહાવીર સ્વામિના પાંચકલ્યાણકનું સ્તવન-૧

નન્વતી ભગવતી ! દીઓ મતિ ચગી, ચગસ સુરંગી વાણ,
 તુજ પમાય માય ! ચિત્ત ધરીને, જિનશુણ રચણની ખાણ—૧
 ગિરજા શુણ વીરજી, ગાયશુ ત્રિભુવનરાય
 જશ નામે ઘર મગલમાલા, તસ ઘર બહુ ગુણ થાય-ગિ ૨
 જ બ્રહ્મીપ ભગત ક્ષેત્ર માહે, નયઃ માહણકુ ક ગામ,
 ઋષભદત્ત વરવિપ્ર વમેતિહા, દેવાન દા તમપ્રિયા નામ-ગિ ૩
 મુગ્ધિમાન વગ પુષ્પોત્તરથી, ચવી પ્રભુ લીએ અવતાર,
 તવ તે માહણી ચણી મધ્યે, મુપન લહે દશગ્રા— ગિ ૪
 હુએ મયગલ મલપતો દેજે, જીજે ઋષભ વિશાળ,
 ત્રીજે દેશરી, ચોથે લક્ષ્મી, પાચમે કુમુમની ગાળ-ગિ ૫
 ચક્ર સુરજ દેવજ કળગ પદ્મસર, દેજે એ દેવ વિમાન
 રચણુરેલ ચણાયર ગજે, આદમે અગ્નિ પ્રધાન— ગિ ૬
 આનં ભર નગી મા મુદગી, કતને કહે પગભાત,
 મુળીય વિપ્ર કહે ‘તુમ મુત હોચે, ત્રિભુવનમાટે વિખ્યાત’-ગિ ૭
 “અતિ અભિમાન દિયો મરિચ ચ ભવે, ભવિં જુઓ કર્મવિચાર,
 તાત મુનાવર, તિહા વયા કુવર, વળી નિચકુવે અવતાર”-ગિ ૮
 ઇતિ અવચ્ચ ઇદ્રાગ્રન હોલે, નાગો કરી રૂપિ નેય,
 માહણી કુએ જગગુરુ પેંગે, નગિ કહે “અવચ્ચ હોય”-ગિ ૯
 તતમલ્લ હરીગુગમેપી નેશરી, મોહકીયા નેત્રે દાય
 નાહણી ભં અને ત્રિશલાનો ગિરુ જાલી નુ નય-ગિ ૧૦
 વળી નિચિલ્લ તે દેવાન દા, પેંગે જે મુપન અમાન,
 તાલે ‘એ મપન ત્રિશલા દેવગીયા’ જમ કહે નિજ ભગવાન-૧૧

કંચ કહે “તું દાખ નર નુદરી, મુજ મન નાનિયો કે કં
“મરુથલમાંડે કટપદમ લીઠો” માજ મનન મલોયો મેર વિનય—

નખ ખીચ

નયર દાવિય કુંડ નરખનિ, સિદ્ધારથ ખરેલ કે,
આવ ન ખરેલ નમ કોઈ કે, જગજશ નિરમોલ કે,
નમ પટલાળી વિશલા નની, કુળ જગપતિ કે,
પરમ નયં રિયડે મરી, રંગીયા મુદપતિ કે—

૧

મુખ—નજલતએ પોરી કેની નો, મહિર મુખને લાંબે કે,
જાગની જિનશુખ મમરની, હરણની ગરબાંડે કે,
રાજદંત ગતિ ચાલની, પિંડ કેને આવની કે,
પ્રદ દિગમને સુર કે વિનયે નિજ પતિ કે—

૨

મુખીય વાત રાય રંજીયા, પંડિત તેડિયા કે,
તેણે શુભ મુખન વિચારવા પુરુષક છેડિયાં કે,
જાલે મધુરી વાણકે—“શુભનિધિ મુત હોયે કે,
મુખ અંપતિ, ઘર વાધશે, માંકટ ભાંજશે કે”—

૩

પંડિતને રાય અંતોપિયા, લચ્છી સીએ માળી કે,
કહે “એહ વાળી સફળ હોલે અમને તુમ તણી કે,”
નિજપદ પંડિત અંચરચા, રાય સુખે રહે કે,
દેવી ઉદર ગર્ભ વાધતો, શુભ દોહલા લહે કે—

૪

માત લક્ષિત જિન પતિ કરે, ગર્ભ હાલે નહીં કે;
આત માસ વોલી ગયા, માય ચિંતા લહે કે;
અડીઅરને કહે સંભળો, “કોણે મારો ગર્ભ હર્યો કે;
હું ભોળી, જાણું નહીં, કોગટ પ્રગટ કર્યો કે”—

૫

મળી કહે “અગિયત મમરતા, દુખદોહડા ટળે એ”
 તવ જિન જ્ઞાન પ્રયુજિયુ, ગર્ભથી મલમલે એ,
 માન-પિતા પરિવારનુ, દુખ નિવારીલું એ;
 ‘મયમ ન લેહુ માય-તય, છતા’ જિન નિરધારીયુ એ- ૬
 “અણુ દીઠે મોહ આવડે, વીધુઓ કેમ ખમે એ?”
 તવ મમવાડા ઉપડે, દિન નાડામાતમે એ,
 યત્રશુદ્ધ દીન તેરસે, શ્રી જિન જનમિયા એ,
 મિદ્ધારથ ભૂપતિ ભલા, ઓછવ તવ ક્રિયા એ— ૭

૫૨૭

“પુત્ર જનમ્યો પુત્ર જનમ્યો, જગત ગણગાને,
 મિદ્ધાર્થ નૃપકુલ-તિલો, કુલમણ કુલતોડા દીવો
 શ્રી જિન ધર્મ પમાડલે ત્રિગલા દેવી મુત ચિહ્નવો”
 એમ આજીવ દીએ ભલો, આવી છપ્પન કુમારી
 નતિ કર્મ કહે તે મડી, મેઢે જિમી હરિની નારી ૧

દાળ ત્રીશ

વચ્ચુને નિહામન ઇંદ્ર, જાને નિજ્જાતા એ
 લાગી ‘જનન નિર્ગુદ’ ઇંદ્ર, તવ હરખતા એ ૧
 આમનવી ને ઠેવ ભખિએ મુખે એ
 વાય મુધોપા ઘટ, નમળે ગુરૂતો એ ૨
 ઇંદ્ર ભુવનપતિ વીર, અતર તપા એ
 છત્રીગ સ્તિ-ગમી દોય, રમ હનિ કપ્પના એ ૩
 ચોનક ઇંદ્ર આજા પ્રભી મેદ એ,
 “જનન નિર્ગુદ” તવ દશ મેગી નર એ ૪

જન્મ મહોત્સવે દેવ સવિદુ આવીયા એ. ૫
 માય દેઇ નિદ્રા મંત્ર, મૃત લઇ મેરુ ગયા એ. ૫
 કંચન મણિ ભૂંગાર. ગંધોદકે ભર્યા એ,
 “કિમ કરી સહશે લઘુવીર ?” હરિ અંશય ધર્યા એ. ૬
 “વહિશે નીર પ્રવાહ, કેમ તે નામીયે એ ?”
 ન કરે નમાણુ સનાહ, જાણું સ્વામીયે એ ? ૭
 ચરણ અંગુઠે મેરુ ચાંપી, નાચીઓ એ,
 “મુજ શિર પગ ભગવંત” એમ લહી રાચીઓ એ. ૮
 ઉલટ્યા સાયર સાત. સરવે જલ હલ્યા એ.
 પાયાલે નાગેન્દ્ર, સઘળા સલસલ્યા એ. ૯
 ગિરિવર ત્રુટે ટુંક, ગડગડીં ખડ્યા એ;
 તીન ભુવનના લોક, કંપિત લડધડ્યા એ. ૧૦
 “અનંત બલ અરિહંત” સુરપતિએ કહ્યું એ;
 “હું મૂરખ સહી મૂઠ, એટલું નવિ લહું એ.” ૧૧
 પ્રદક્ષિણા દેઇ ખમાવે, જોગ્યવ કરે એ;
 નાચે મુર, ગાયે ગીત, પુણ્ય-પોત ભરે એ. ૧૨
 ઇણે “સુખે સ્વર્ગની લીલ, તૃણ સરળી” ગણે એ;
 જિન મુકી માયની પાસ, પદ ગયા આપણે એ. ૧૩
 માય જાગી, જુએ પુત્ર, “સુરવરે પૂજીઓ એ;
 કુંડલ દોય, દેવ દ્વય, અમીય અંગુઠે દીઓ એ” ૧૪
 જન્મ મહોત્સવ રાય, ઋદ્ધિયે વાધિઓ એ;
 સજ્જન સંતોષી નામ, વર્ધમાન થાપીઓ એ. ૧૫

ઢાળ ચોથી

પ્રભુ કલ્પતરુ સમ વાધે, શુણ મહિમા પાર ન લાધે;

કેં અદ્ભુત, અનુપમ અકલ, અંગે લક્ષણુ, વિદ્યા મકલ ૧
મુખ ચંદ્ર, કમલફલ નયણુ, મામ મુગલિગ ધ મીલ વયળ,
દેન વગે પ્રભુ તનુશોભાવે અતિનિર્મલ વિભુ નવગવે ૨
તપ તેજે મુગ્ધ મોહિ, જોતા મુગ્ધગ્ધના મન મોહિ

પ્રભુ ગજકુમર શુ વનમા, માય-તાયને આનંદ મનમા ૩
ખલ અનુલ, વૃપલ ગતિ વીર, ઇં મભામા લલ્યા 'નિન પ્રીત'
એક મુગ્ધ મુદ્ધ વાન ન માને, આગ્યો પગ્ગવાને વન ગમવાને ૪
અહિ ધર્મ વૃક્ષ આમલીયે ગચ્ચો, પ્રભુ હાથે આલીને દૃષ્ટે નાચ્યો
ગળી બાળક ધર્મ આવી ગમિયો હારી વીરને ખાથે લઈ ગમિયો ૫
નાય તાયદુ ખ ધરી કહે "મિત્રા" દાર્ઢ વર્ધમાનને લઈ ગયો ગત્રુ
લતો નુર વાગ્યો ગગને મિથ્યાત્વી, વીરે મુદ્ધિએ દગ્યો, પડ્યા
ધગ્તી ૬

પાય નર્મી નામ રીધુ મહાવીર, "નૈદ્યો ઇં દ્રશ્યનેયો 'પી-
ન-ગળીએ પ્રભુ આગ્યા ૭ ગે નાય તાયને ઉવટ અંગે ૭
વગ્તુ

નય ગોનનન નય જોનન ૪ ઇં મન ૮ ૧,
લેખન ગાળાએ પુત્ર દેવે વીર જ્ઞાન માત્ર નન્તાં
નર મોઘર્મ ઇંદ્ર આવીઆ, મધ પડે, સારી વખાળ
વ્યાક્રમગ જૈન તિલા પ્રીત્યા ગળ ને નન્નાય
વત પં પ્રભુ બાગ્તી ૫ ડ્યો વિનનય માય
ગળ પામગી

અનુક્રમે હુઈ એક કુમરી એ,
 તીશ વર્ષ જિન રાજ લીલા કરીએ;
 માતા પિતા સદ્ગતિ ગયા એ,
 પછે વીર વેરાએ પૂરિયા એ, ૨
 મયણુરાય-સેન છતીયો એ,
 વીરે “અથીર સંસાર” મન ચિંતિયો એ;
 રાજ-રમણી, કદ્દિ પરિહરી એ;
 કહે કુટુંબને “કેશુ સંયમ-સિદ્ધી એ.” ૩

દાળ છટ્ટી

પિતરીઓ સુપાસ રે, ભાઈ નંદિવર્ધન:
 કહે “વત્સ ! ન એમ કીછએ એ. ૧
 આગે માય-તાય વિછોહ રે, તું વળી વ્રત લીયે;
 આંદે ખાર ન લીછયે એ. ૨
 નીર વિના જિમ મચ્છ રે, વીર વિના તિમ;
 ટલવલશું” ઇમ સહુ કહે એ. ૩
 કૃપાવંત ભગવંત રે, નેહ વિના વલો;
 વરસ એ ઝાઝેરાં રહ્યા એ. ૪
 ફાસુ લીએ અન્ન-પાન રે, પરધર નવિ જમે;
 ચિત્તે ચારિત્ર ભાવે રમે એ. ૫
 ન કરે રાજની ચિંતરે, ચુર લોકાંતિક આવી કહે:
 સંયમ સમે એ. ૬
 “બુઝ બુઝ ભગવંત ! રે, છોડ વિષય સુખ;
 એ સંસાર વધારણો એ.” ૭

દાળ સાતમી

આલે આલે ત્રિગલાનો કુવર, ગત સિદ્ધારથનો નદન
 દાન મવત્સરી એ
 એક ડોડી, આઠ લાળ દિન પ્રત્યે એ,
 કનક ગ્યાળુ ડપા મોતી તો, મુઠી ભરી ભરી એ ૧
 ધણુ, ડણુ ગજ ગ્વ, પ્રોડલા એ, ગાન, નયગ, પુર, દેશ તો,
 મનવહિત વક્ત્રી એ,
 નિર્ધનને ધનવત કીયા એ, તન ઘર ન ઓળખે નારી
 'તો નમ' કહે વક્ત્રીવત્રી એ ૨
 દુખ દાહિદ દુઝ્યા જગતણુ એ, મેઘ પડે વગ્મીદાન તો
 પૃથ્વી ગમણુ ડરી એ
 બાહુ નર નારી આગલવ નુએ એ મુગ્ધન કહે મહાતો,
 જિન નીકા વરી એ ૩
 વિદાન કન જગતુર કીયો એ કહે આગ્યો માહાશ્વમિત્ર તો
 નારી નતાપિઓ એ
 "જિન" ચાચકે હુ ચિનયો એ ' પ્રભુ બધધકી દેવદુષ્ય તો
 પદ બાહુ ની નામ એ ૪

દાળ આઠમી

જન ધન દાયા પ્રભુ પાન્તુ નુ નિશ કનન વગ્ને અનિયા!
 આના ગીય તેજે નેવતપા એ દેવ દુદલિ પાને
 નો નારે નામ ૫

નુટક

ઝોહામાળું પ્રભુ તપ તપે. બહુ દેશવિદેશે વિચરતા;
ભવિ હવને ઉપદેશ દેતા, સાતે ઇતિ શમાવતા. ૧
પદ માસ વન કાઉસગ રહી, જિન કર્મ કઠિન હો સહી;
ગોવાળ ગોઉ ભળાવી ગયા. વીર મુળે ગોલે નહીં. ૨

કાળ

ગોકુલવિ દશ દિશે ગયા, તેણે ગાવી કહ્યું “મુનિ! કિહાં ગયા?”
ઋષિ રાયા ઉપર મૂરખ કોપિયા એ;
ચરણ ઉપર રાંધી ખીર, તેણે ઉપસર્ગે ન ચલ્યા ખીર.
મહાવીર, શ્રવણે ખીલા કોકીયા એ. ૩

નુટક

કોકીયા ખીલા, હુઃળે ખીલ્યા, કો ન લહે. તિમ કરી ગયા;
જિનરાજને મન શત્રુ મિત્ર સરખા, મેરુ પરે ધ્યાને રહ્યા,
ઊનાડી વરમે મેઘ ખારે, વિજળી અખૂંકે ઘણી;
મેહુ ચરણ ઉપર હાળ ઉગ્યો, ઇંમ સહે ત્રિભુવન ધણી. ૪

કાળ

એક દિન ધ્યાન પૂરું કરી, પ્રભુ નયરીએ પહોંતા ગોચરી,
તિહાં વેંચે “શ્રવણે ખીલા” જાણીયા એ;
પારણું કરી કાઉસગે રહ્યા, તિહાં વેંચ સંચ ભેલા કીયા;
ખાંધીયા વૃક્ષે દોર, ખીલા તણીયા એ. ૫

કાળ નવમી

બુઝો બુઝો કર્મે શું કીધું રે? અન્ન વર્ષ ઋપભે ન લીધું રે;
કર્મ વશ મકરો કોઈ ખેદ રે, મહીનાથ પામ્યા સ્ત્રી વેદરે. ૧
કર્મે ચક્રી અક્ષદત્ત નહીયો રે, સુભૂમ નરકમાંહે પડીયો રે;
ભરત બાહુબલ શું લડીયો રે, ચક્રી હાર્યો રાય જશ ચડીયો રે. ૨

મનતકુમારે મહા ઝગરે, નલદમયતી વિયોગે
 વામુદેવ જગકુમારે માર્યો છે, બલદેવ મોહનીએ ધાર્યો છે
 ભાઈ રાણ મન્તડે વહીઓ છે, પ્રતિજોધ મુગ મુળે લહીઓરે,
 શ્રેણિક નગડે એ પહોતોરે, વનગયા દશરથ પુત્રો રે ૪
 મલ્યવત હારશ્ચંદ્ર ધીર રે, કુળ ધરે શિવ વહુ નીર રે,
 કુબેરદત્તને કુયોગ છે, બહેન વળી માતાશુ ભોગ છે ૫
 પગડત્યે ચ દનખાલા રે ચઢિયો સુભદ્રાને આલ રે,
 મયણુરેહા મૃગાકલેખારે, દુખ ભોગવીઆ તે અનેકા રે ૬
 કમ્બે ચ દ્ર કલકયો એ, રાય રૂઝ કોઈ ન મૂકયો રે,
 ધંદ અહલ્યાશુ લુબ્ધયો રે, રચણાદેવી રવિ માઉ કીધો રે ૭
 ઈશ્વર નારીએ નચાવ્યો રે, બ્રહ્મા ધ્યાનથી ચૂકાવ્યો રે
 અર્ધા અર્ધા કમ્બ પ્રધાન રે, છલ્યા છલ્યા શ્રી વર્ધમાન રે ૮
 ૬ જા રંગમી

ઇમ કર્મ હાપુયા મવિ ધીર પુરુષ મહાવીર.

બાર વર્ષ તાર્યો તપ તે અગ્રણી વિદુ નીર,
 શાલિવૃક્ષ તળે પ્રભુ પામ્યા કેવળજ્ઞાન,

નમવમગનુ ગ્યે મુગ, દેશના દે જિન-ભાખ— ૧
 અપાપાનયરે યજ કહે વિપ્ર જોડ,

મયે બુઝવી નીખ્યા, વીરને વહે તેડ,

ગાતમ ઋષિ આદે આગ્રે આર હજાર,

નહસ્ત આદ મુનિવર ગાપુધર વર ઇચ્છાર— ૨

ચ દનખાલા મુખ સાધની નહન છત્રીગ

ગોઠ સાળ નહન નવ ત્રાવડ છે આગીળ,

ત્રા સાળ ત્રાવિડા અધિડા મહન અટાગ,

નવ અનુવિધ ત્રાર્યો 'પન ધન જિન ગણિયાર—૩

પ્રભુ અશોક તરુ તળે ત્રિગટે કર્ય વખાણ,

મુણે ખાર પર્ષદા, યોજન વાણી પ્રમાણ;

ત્રણ છત્ર સોહે શિર, આમર ઢાલે ઇંદ્ર,

નાટક બદ્ધ બત્રીશ ચોત્રીશ અનિશય જિણુંદ— ૪

ફૂલ પગર ભરે મુર, વાળે હુંદુભિ નાદ,

નમે સકલ સુરામુર, છાંડી અવિ પરમાદ;

ત્રિહું રૂપે સોહે, ધર્મ પ્રકાશે આર,

ચોવીશમે જિનવર, આપે ભવનો પાર— ૫

પ્રભુ વર્ષ બહોંતેર, પાટી નિર્મળ આય,

ત્રિભુવન ઉપગારી, તરણ-તારણ જિનરાય;

કાર્તિક માસે દિન દીવાળી નિરવાણ,

પ્રભુ મુકતે પહોંતા, પામે નિત્ય કલ્યાણ— ૬

કળશ

ધર્મ વીર જિનવર અચલ મુખકર, નામે નવનિધિ સંપન્ને;

ધર ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુસિદ્ધિ પામે, એકમના જે નર ભજે— ૧

તપગચ્છ ઠાકુર ગુણ વૈરાગ્યાગર હીરવિજય મુરીશ્વરો;

હંસરાજ વંદે મન આણુંદે, કહે “ધન્યામુજ એ શુરો” ૨

સમુચ્છિન્ન જીવોને ઉપજવાના ચૌદ સ્થાનકોની

સમન્તીનું સ્તવન-૧

આલો સહિયરો મંગળ ગાઈએ, લહિએ પ્રભુનાં નામરે—એચાંકણી

પહેલું મંગળ વીર પ્રભુનું, ખીલું ગૌતમ સ્વામી રે,

ત્રીલું મંગળ સ્થુલભદ્રનું, ચોથું મંગળ ધર્મ રે—ચા૦ ૧

જીવની જયણા નિત્યજ કરીએ, સેવિયે શ્રી-જિન-ધર્મરે,

જીવ-અજીવને જોળખીએ, તો-પાનીએ સમકિત મર્મ રે—ચા૦ ૨

ધાણા ઇધાણા નિત્ય પશુ નિચે, ચુલે ચ દરવે બાધી રે
 પોચે હાથે વાર્મીદ વાળીએ, દીવે ઢાકણ ઢાકી રે- આ૦ ૩
 ગિયાળે પદ્માન્ન દીન તીગ ઉનાળે દિન વીગ રે,
 ચોમાસે પદ્મ દિન માન, ઉપર અલક્ષ્ય ઈશ રે- આ૦ ૪
 આદિ ધ્યાનક્રીયા હવ જોળખીએ પન્નવણા અત્રની ગાખેરે,
 વડીનીતિ, લઘુનીતિ, ગંડખા માહે અતર્મુદ્ધર્ત પાખેરે-આ૦ ૫
 ગર્ગંગના મેલ નાગ્ના મેલ, વર્મન, પિત્ત માતમે રે
 ૮ ૯ ૧૦ ૧૧
 ગુક, ગોણિત મૃતકલેવર, ભીનુ કલેવર અગ્યારમે રે-આ૦ ૬
 ૧૨ ૧૩ ૧૪
 નગગ્નો બાળ અશુચિસ્વાન શ્રી-પુરુષ મગમે રે,
 ઉપરે ત્યા મનુષ્ય મમુઠિઈમ, સ્વાનક લાભે આદમેરે-આ૦ ૭
 અગ બ્યાતા અતર્મુદ્ધર્ત આઉખે, ખીન્તનો નાહી પાર રે
 બાવીગ અલક્ષ્ય બત્રીશ અનતકાય વર્તે નગ નેનાગે-આ૦ ૮
 આપવેદના પરવેદના મગખી, લેખવીએ આદે લમ રે
 પદ્માવજય પનાયત્રી પામે છન તે રામે કામ રે-આ૦ ૯

ભાગ ૬ ટો

સ્તુતિઓ

શ્રી ઋષભવદેવ સ્વામિની સ્તુતિ-૩

૧

- ભવ્યામ્ભોજવિષ્ણોધનૈકતરણે વિસ્તારીકર્માવલી—
રમ્ભાસામજ નાભિનન્દન મહાનડધાપદાભાસુરૈઃ
ભક્ત્યા વન્દિતપાદપદ્મ વિદુષાં સંપાદ્ય પ્રોજિજતા—
રમ્ભાસામ જનાભિનન્દન મહાનડધાપદાભાસુરૈઃ ૧
- તે વઃ પાન્તુ જિનોત્તમાઃ શ્વતરુજ્ઞે નાચિશ્ચિપુર્યન્મનો—
દારાવિભ્રમરોચિતાઃ સુમનસો મન્દારવા રાજિતાઃ
યત્પાદૌ ચ સુરોજિજતાઃ સુરભાયાગચક્રુઃ પતન્ત્યોડગ્ગરા—
દારાવિભ્રમરોચિતાઃ સુમનસો મન્દારવારાજિતાઃ ૨
- શાન્તિં વસ્તનુતાન્મિથોડનુગમના-ધન્નૈગમાર્ધનૈયૈ—
રક્ષોભંજનહેતુલાગ્ધિતમદોદીર્ણાર્જુનલક્ષ્મૈર્કૃતમ્.
તત્પૂજ્યૈ જંગતાં જિનૈઃ પ્રવચનં દપ્યત્કુવાદાવલી—
રક્ષોભંજન હેતુલાગ્ધિતમદો દીર્ણાર્જુનલક્ષ્મૈર્કૃતમ્. ૩
- શીતાંશુત્વિષિ યત્ર નિત્યમદધદ્ ગન્ધાદ્ય-ધૂલીકણા—
નાલી કેસરલાલસા સમુદિતાશુ ભ્રામરીભાસિતા;
પાયાદઃ શ્રુતદેવતા નિદધતી તત્રાજ્ઞકાન્તી કૃમૌ,
નાલિકે સરલાલસા સમુદિતા શુભ્રામરીભાસિતા. ૪

આદિ જિનવર રાયા, જ્ઞાન ઓવજ કાયા,
 મરુદેવી માયા ધોરી લછન પાયા,
 જગતસ્વિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા,
 દેવલ મિત્રિ રાયા મોક્ષનગરે મધાયા ૧
 મવિ જિન મુખડારી, મોહ મિથ્યા નિવારી,
 દુર્ગતિ દુષ્ણ ભારી, મોક-મતાપ વારી,
 શ્રેણી સપડ સુધારી, દેવલાનત ધારી,
 નમીએ નર નારી જેહ વિશ્વોપડારી ૨
 મમવમરણુ બેઠા લાગે જે જિનજી મીઠા,
 ઠરે ગણુપ પડદા, ઇંદ્ર ચક્રાદિ દીઠા
 દ્વાદશાંગી વરિંદા, શૂંચતા ટાળે રિંદા,
 ભવિજન હોય હિંદા, દેખી પુણ્યે ગરિંદા ૩
 મર મમકિતવતા જેહ કંથે મહતા,
 જેહ મજ્જન મતા, ટાળીએ મુજ ચિતા,
 જિનવર એવતા વિમ્બવાને દુરતા,
 જિન ઉત્તમ ગુણુતા, પદ્મને મુખ દિતા ૪

પ્રહ ઉઠી વદ મુપમદેવ ગુણવત,
 પ્રભુ બેઠા મોલીએ, મમવમરણ ભગવત,
 ત્રણ દત્ર બિરાજે ચામર ઢાળે નંદ,
 જિનના ગુણુ ગાવે, મુર-નર-નારીના વદ ૧
 વિમલાચલ મહન જિનવર આદિ ત્રિગુદ,
 નિર્ગમ, નિર્મોદી, દેવજ્ઞાન ત્રિગુદ

જે પૂર્વ નવાણું આવ્યા ધરી આણુંદ,
 શત્રુજય શિખરે સમોસર્યા સુખકંદ. ૨
 સિદ્ધાચલ મંડન, ઋષભ જિણુંદ દયાલ,
 મરુદેવાનંદન ! વંદન કરું ત્રણ કાળ,
 એ તીરથ જાણી પૂર્વ નવાણું વાર,
 આદીશ્વર આવ્યા જાણી લાલ અપાર. ૩
 ચૈત્રીપૂનમ દિન શત્રુજય અહિઠાણ,
 પુઠરિક વર ગણધર તિહાં પામ્યા નિર્વાણ;
 આદીશ્વર કેરા શિષ્ય પ્રથમ જયકાર.
 કેવલ-કમલા-વર, નાભિનરિંદ-મહાર. ૪

શ્રી શાન્તિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ-૪

૧

શાન્તિ સુહંકર સાહિબો, સંયમ અવધારે,
 સુમિત્રાને ઘરે પારણું, ભવ પાર ઉતારે;
 વિચરંતા અવનીતલે, તપ ઉચ્ચ વિહારે,
 જ્ઞાન-ધ્યાન એક તાનથી, તિર્યંચને તારે. ૧
 પાસ વીર વાસુપૂજ્ય ને, નેમ મલ્લિ કુમારી,
 રાજ્ય વિહુણુ એ થયા, આપે વ્રતધારી;
 શાન્તિનાથ પ્રમુખા સવિ, લાહી રાજ્ય નિવારી,
 મલ્લિ નેમ પરણ્યા નહિ, બીજા ધરખારી ૨
 કનક કમલ પગલાં ઠવે, જગ શાન્તિ કરી જે,
 રચણ સિહાસન ઝેસીને, ભલી દેશના દીજે;
 યોગાવંચક પ્રાણીયા, ફલ લેતાં રીઝે,
 પુષ્કરાવર્તના મેઘમાં, ભગશેલ ન ભીંજે. ૩

ઢોડવદન, શુકરાચ્છેડો, ક્યામરૂપે ચા
હાથ, ખીજેરુ કમલ છે દક્ષિણ ડર માર,
જલ ગરુડ વામ પાણીએ, નકુલાલ વખાણે,
નિર્વાણીની વાત તો કવિ વીર તે જાણે

૪

૨

ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા,
અવનિ તળે ઉભા, અધ્ધવિ-લચ્છિ-ધારા
પ્રતિ દિવસ અવાગ, મેવિએ શાંતિ મારા,
ભવ જલધિ અપાગ પામીએ જેમ પારા ૧
જિન ગુણ જન્મ મલ્લી, વામના વિશ્વ વલ્લી,
મન નદન-અસલ્લી, માનવ તી નિનલ્લી,
મકલ-કુગલ-વલ્લી કલડે વેગ પુલ્લી,
દર્ગતિ તમ દુલ્લી, તા મદા શ્રી-બહુલી ૨
જિન ડયિત વિશાલા, અત્ર શ્રેણી ગમાલા,
નડલ મુખ મુખાલા, મેળવા મુક્તિ-ખાલા,
પ્રવચન પદ માલા, દતિડા એ દયાલા,
ઉગ ધરી મુકુમાલા, મૂકીએ મોહબલા ૩
અતિ અપલ વખાણી, અત્રમા જે પ્રમાણી,
ભગવતી બ્રહ્માણી, વિદ્વહતા નિર્વાણી
જિનપદ લપટાણી, ઢોડી વલ્યાણ ખાણી,
ઉદયરત્ન જાણી, મુખ દાતા મયાણી ૪

૩

શાન્તિ જિનેમર મમરીએ જેની અચિંગ માય,
વિશ્વસેન કુલ ઉપયા, મુગલછન પાય,

- ગજપુર નયરીનો ધણી, કંચન વરણી કાય;
 ધનુષ ચાલીશ દેહડી, લાખ વરસનું આય. ૧
- શાન્તિ જિનેસર એલમા, ચક્રી પંચમ બાણ;
 કુંથુનાથ ચક્રી છકા, અરનાથ વખાણ;
 એ ત્રણે ચક્રી સહી, દેખી આણુંદું;
 સંયમ લેઈ મુગતે ગયા, નિત્ય ઉઠીને વંદું. ૨
- શાન્તિ જિનેસર કેવલી, ખેઠા ધર્મ પ્રકાશે;
 દાન-શિયલ-તપ-ભાવના, નર સોય અભ્યાસે;
 એરે વચન જિનજી તણા, જેણે હિયડે ધરિયા;
 સુણતાં સમકિત નિર્મલા, જેણે કેવલ વરિયા. ૩
- સમેતશિખર ગિરિ ઉપરે, જેણે અણુસણ કીધા;
 કાઉસગ્ગ ધ્યાન મુદ્રા રહી, જેણે મોક્ષજ મિધ્યાં;
 જક્ષ ગરુડ મમરું સદા, દેવી નિરવાણી;
 ભવિક જીવ ! તુમે સાંભળો, મધપલદાસની વાણી. ૪

૪

- વંદો જિન શાંતિ, જામ સોવન કાંતિ,
 ટાળે ભવખાંતિ, મોહ મિથ્યત્વ શાંતિ;
 દ્રવ્ય-ભાવ-અરિ-પાંતિ, તાપ કરતા નિકાતિ,
 ધરતા મન ખાંતિ, શોક-સંતાપ-વાંતિ. ૧
- દોય જિનવર નીલા, દોય રક્ત રંગીલા,
 દોય ધોળા સુશીલા, કાઠતાં કર્મકીલા;
 ન કરે કોઈ હીલા, દોય શ્યામ સલીલા,
 સોળ સ્વામિજી પીલા, આપજો મોક્ષલીલા. ૨
- જિનવરની વાણી મોહ-વદલી કૃપાણી !

મૂત્રે દેવાણી માધુને યોગ્ય જાણી,
 અરથે શુથાણી દેવ મનુષ્ય પ્રાણી,
 પ્રણમો હિત આણી, મોક્ષની એ નિશાણી ૩
 વાઘેસરી દેવી હૃદયે હિયડે ધડેવી,
 જિનવર પય એવી, નાર શ્રદ્ધા વરેવી,
 જે નિન્ય સમડેવી, દુષ્ઠ તેહના હડેવી,
 પદ્મવિજય કહેવી, ભગ્ય સતાપ ગેવી ૪

શ્રી નેમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિઓ- ૩

૧

રાણુલ વગ નાગી, રૂપથી રતિ હાગી,
 તેહના પરિહાગી, જાળથી બ્રહ્મચાગી,
 પશુઆ હિગાગી, હુઆ આરિત્રધાગી,
 દેવજમિનિ મારી પામિયા ઘાતી વારી ૧
 ત્રણ જ્ઞાન મયુક્તા, માતની કુળે હુતા,
 જનમે મુગ હુતા આવી એવા ડગતા
 અનુક્રમે વ્રત ધગતા પાત્ર મમિતિ ધગતા,
 મહિયલ વિચગતા દેવલથી વરતા ૨
 અવિ સુરવગ આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે
 ત્રિગદુ મોહાવે, દેવ છદો જનાવે
 મિહામન હાવે, સ્વામીના શુભ ગાવે,
 તિહા જિનવગ આવે તત્ત્વ વાદી મુજાવે ૩
 શાશ્વતમુગી નાગી અખિહા નામ ધાગી,
 જે સમકિત નગ નાગી પાપનતાપ વાગી
 પ્રણુએવાદાગી લપ જાપીએ નવાગી,
 નયદુગિત નિવાગી, પદ્મને જેડ પ્યાગી ૪

સુર અસુર વંદિત-પાય પંકજ, મયળ-મદ્દમદ્દાલિત,
 ઘન સુઘન શ્યામ શરીર ચુંદર શંખ લાંછન શોભિત,
 શિવા દેવી નંદન ત્રિજગ વંદન ભવિક કમળ દિનેશ્વર,
 ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદો નેમિનાથ જિનેશ્વર. ૧
 અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર ખાવાપુરીવર,
 વાસુપૂજ્ય અંપાનચરી સ્ત્રીધ્યા, નેમિ દેવત ગિરિવર,
 સમ્મેતશિખરે વીશ જિનવર સુક્તિ પહોંચ્યા મુનિવર,
 ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદો સકલ સંઘને સુખકર. ૨
 અગ્યાર અંગ ઉપાંગ બારે, દશ પચન્ના જાણીએ,
 છ છેદ ગ્રંથ પ્રશસ્ત અર્થા, મૂળ ચાર વખાણીએ,
 અનુયોગ દ્વાર ઉદાર નંદિ સૂત્ર જિનમત ગાઈએ.
 વૃત્તિ, ટીકા, ભાષ્ય, ચુણિ ખીસ્તાલીશ આગમ ધ્યાઈએ. ૩
 હોય દિશિ બાળક હોય જેને, સદા ભવિયણ સુખકર,
 હુઃખ હરિ અંબ-લુંબ-સુંદર, દુરિત દોહુગ અપહર,
 ગિરનાર મંડણ નેમિ જિનવર ચરણ પંકજ સેવિએ;
 શ્રી સંઘ સુપ્રસન્ન મગલ કરો અંબા દેવી એ. ૪

દુરિત-ભય-નિવાર, મોહ-વિધ્વંસકાર;
 ગુણવતમવિકાર, પ્રાપ્તસિદ્ધિસુદાર,
 જિનવર જયકાર, કર્મ સંકલેશ હાર,
 ભવ-જલ-નિધિ-તાર નૌમિ નેમિકુમાર. ૧
 અહ જિનવર માતા, સિદ્ધિ સૌધે પ્રયાતા,
 અહ જિનવર માતા સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા,

અહ નિનવડ માતા પ્રાપ્ત માહેન્દ્ર માતા,
 ભવ ભય નિન ત્રાતા, સતને સિદ્ધિ દાતા ૨
 સ્વપક્ષ જનક લાવે, નાગસ્વર ભાવ પાવે,
 હંશાન મગ કહાવે, ગેય ત્રાતા સ્વભાવે,
 પદ્મામન મોહાવે, નેમ આધ્યત પાવે,
 ગેય કાઉન્મગ ભાવે મિદ્ધિ મૂત્રે પઠાવે ૩
 વાહન પુરુષ તાણી, કૃષ્ણ વર્ણે પ્રમાણી,
 ગોમેધને પટ પાણી, મિદ્ધિ બેડી વરાણી,
 તનુ કનક સમાની, અભિકા ચાર પાણી
 નેમ ભક્તિ ભગાણી, વીર વિજયે વખાણી ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામિની સ્તુતિ-૩

૧

શ ખેશ્વર પાસળ 'પૂજ્યે, નગભવનો લાહો લીજ્યે,
 મનવર્તિત પુરણ મુરતરુ જય વામામુત । અલવેચન ૧
 દેવ ગતા નિનવડ અનિ ભલા, દેવ મોળા નિનવડ ગુણનીલા,
 દેવ નીલા, દેવ ગામળ કહ્યા, મોળે નિન કચનવર્ણ લહ્યા ૨
 આગમ તે નિનવડ ભાળિયો, ગળધર તે હેડે રાળિયો
 તેડનો રમ જો આળિયો. તે હુવો શિવમુળ આળિયો ૩
 ધગ્ગીવગ્ગાય પદ્માવતી પ્રભુ પાર્શ્વ તણા ગુણ ગાવતી,
 નહુ ન રા ૥ ન રૂચી, નયચિમલના વર્તિત પૂચી ૪

૨

બીલડીપુર મડળ, મોદિયો પાર્શ્વજિણુ દ,
 તેડને તમે પૂજો નર-નારી ૥ ૭૬ ।
 તુલ્યો આપે ધન-કણ કચન કાંડ,

તે શિવપદ પામે, કર્મતણા ભય છોડ. ૧
 ઘનઘસીય ઘનાઘન કેસરના રંગરેણ,
 તેહમાં તમે લેજો, કસ્તુરીના ઘોળ.
 તિણ શું પૂજે, ચઉવીશે જિણુંદ.
 જેમ દૈવ દુઃખ જાવે, આવે ઘર આણુંદ ૨
 ત્રિગટે જિને ખેઠા સોહિયે સુંદર રૂપ,
 તસ વાણી સુણવા, આવી પ્રણમે ભૂપ.
 વાણી જોજનની સુણજો ભવિયણ સાર,
 તે સુણતાં હોશે પાતિકનો પરિહાર. ૩
 પાય રૂમઝૂમ રૂમઝૂમ ઝાંઝરના ઝણકાર;
 પદ્માવતી ખેલે પાર્શ્વ તણા દરબાર;
 “સંઘ વિઘ્ન હરજો, કરજો જયજયકાર;”
 એમ સૌભાગ્યવિજય કહે સુખ સપત્તિ દાતાર. ૪

૩

પાસં જિણુંદા, વામાનંદા, જળ ગરભે ફણી;
 સુપના દેજે, અર્થ વિશેષે કહે, મઘવા મળી -
 જિનવર જાયા, સુર હુલરાયા, હુઆ રમણી-પ્રીયે.
 નેમિ-રાજ ચિત્ત વિરાજ વિલોકિત વ્રત લીયે ૧
 વીર એકાદી, ચાર હજારે દીક્ષા ધૂરે જિનપતિ;
 પાસ ને મદદી ત્રય શત સાથે, ખીજા સહસે વ્રતી.
 ખટ શત સાથે સંયમ ધરતા વાસુપૂજ્ય જગધણી.
 અનુપમ લીલા, જ્ઞાન રસીલા, દેજો મુજને ધણી. ૨
 જિન મુખ દીઠી, વાણી મીઠી, સુરતરુ વેલડી;
 દ્રાક્ષ વિહાસે ગઘ વન વાસે, ખીલે રસ સેલડી;

માફર મેતી તરણા લેતી, સુખે પડુ આવતી,
 અમૃત દીઠું સ્વર્ગે મીઠું, મુરવધુ ગાવતી ૩
 ગજ-મુખ દયો વામન યજ્ઞો, મસ્તકે કણાવલી,
 ચાર તે બાહી કચ્છ-પ-વાહી, ડાયા જસ ઝ્યામલી,
 ચઉ કર પ્રાહા, નાગાઉહા, દેવી પદ્માવતી,
 ભાવન-જાન્તિ, પ્રભુ ગુણુ ગાતી, વીર ઘરે આવતી ૪

શ્રી મહાવીર સ્વામિની સ્તુતિ-પ

૧

જય જય ભવિષ્યતકર વીર જિનેશ્વર દેવ,
 મુન-નરના નાયક જેહની સાથે મેવ,
 જ્ઞાના-રમ-ક દો વ દો આનંદ આણી,
 ત્રિશલામૃત મુદ્ગ ગુણ-મણિ ટેરી ખાણી ૧
 જન પથ કલ્યાણુ નિવસ વિગ્રેષ ગુદાવે,
 પળ યાવર નારક તેહને પણ મુખ થાવે,
 તે ચયવન, જન્મ, નન, નાળ, અને નિરવાળ,
 નવિ જિનવરકેરા એ પાચે અલિહાણ ૨
 જિહા પથ મમિતિયુત, પથ મહાત્મત માર,
 જેહમા પરકાઝ્યા વળી પાચે વ્યવહાર,
 પરમેષિ. અગિહત, નાય, મર્વજ. ને પારગ,
 અદ પથ પદે લગા આગમ અર્થ ઉદાર ૩
 માત્ર ગ મિદ્ધાર્થ દેવી જિનપદ મેવી,
 દુખ દુરિત કપડવ ને નાળ નિતમેવી
 ગામન મુખદાયી બાઈ ! મુજો નરદાન,
 થી જ્ઞાનવિમળા ગુણ પૂરે વહિત આશ ૪

શાસનનાયક વીરજી એ, પામી પરમ આધાર તો,
 રાત્રિ ભોજન મત કરો એ, જાણી પાપ અપાર તો;
 ઘુવડ કાગ ને નાગના એ, તે પામે અવતાર તો,
 નિયમ નોકારશી નિત કરો એ, સાંજે કરો ચોવિહાર તો. ૧
 વાસી બોળ ને રીંગણા એ, કંદમૂળ તું ટાળ તો,
 ખાતાં ખોડ ઘણી કહી એ, તે માટે મન વાળ તો;
 કાચા દુધ દહીં છાશમાં એ, કઠોળ જમવું વાર તો,
 ઋષભાદિક જિન પૂજતાં એ, રાગ ધરે શિવનાર તો. ૨
 હોળી, બળેવ ને નોરતાં એ, પીંપળે પાણી મ રેડ તો,
 શીળ સાતમનાં વાસી વડાં એ, ખાતાં મોટી ખોડ તો;
 સાંભળી સમકિત દૃઢ કરો એ, મિથ્યા પર્વ નિવાર તો,
 સામાયિક પડિછમણાં નિત કરો એ, જિનવાણી જગસાર તો. ૩
 ઋતુવંતી અડકે નહિ એ, ન કરે ઘરનાં કામ તો,
 તેહના વંછિત પૂરશે એ, દેવી સિદ્ધાધિકા નામ તો;
 હિત ઉપદેશે હર્ષ ધરો એ, કોઈ ન કરશે રીસ તો,
 કીરતિ કમલા પામશે એ, જીવ કહે તસ સીસ તો. ૪

વીરં દેવં નિત્યં વંદે. ૧
 જૈનાઃ પાદા યુષ્માન્ પાન્તુ. ૨
 જૈનં વાક્યં ભૂયાદ્ ભૂત્યૈ. ૩
 સિદ્ધા દેવી દધાત્ પ્રાણયમ્. ૪

- મનોહર મૂર્તિ મહાવીર તણી,
 જિણે ઝોળ પહોર દેશના પખણી,
 નવમહી નવલિચિછવ નૃપતિ સુણી,
 કહી શિવ પામ્યા ત્રિભુવન ધણી ૧
- શિવ પહોર્યા મહાપદ અઉદશ લકતે
 જાવીશ લહ્યા શિવ મામથી તે,
 છકે શિવ પામ્યા વીર વહી,
 કાર્તિ વદિ અમાવસ્યા નિરમહી ૨
- આગામી ભાવી ભાવ કહ્યા,
 દિવાળી કદપે જેહ લહ્યા,
 પુણ્ય પાપ ફલ અજઝયણો કહ્યા,
 મવિ “તહ”સિ કરીને નદહ્યા ૩
- મવિ દેવ મળી ઉચોત કહે,
 પરભાતે ગાતમ જ્ઞાન વરે,
 જ્ઞાનવિમલ મદા ગુણ વિન્તરે,
 જિન શાસનમા જયકાર કહે ૪

- કનક-મગ-ગરીર, પ્રાપ્ત-ન માર-તીરમ,
 કુમત-ધન-મમીઝ કીધ-પાવાસિ-નીગમ,
 જલધિ-જલ-ગભીર, દબ-ભ માગ-મીઝમ,
 મુર-ગિરિ-મમ-ધીઝ, મૌમિ બન્યા અ વીરમ ૧
- નમદખિલ-મુઝેન્દા પાપ પડે દિનેન્દા,
 કુમત મૃગ મૃજેન્દા, વર્મવદે ગજેન્દા,

સુ-ગુણ-મણિ-સમુદ્રાઃ, સાધુ-ચક્રોર-ચન્દ્રાઃ
 ગત-ધનતર-તન્દ્રાઃ, પાન્તુ વઃ શ્રી-જિનેન્દ્રાઃ ૨
 જિન-વદન-હૃદાન્તા-ન્નિર્ગતા વાર્ધિકાન્તા,
 સુ-પદ સલિલ-પૂતા, પાપ-પટ્ટૌઘ-હર્તા,
 જન્મ-મરણ-નિત્યા. દ્વાદશાઙ્ગી-વિચિત્રા,
 મુનિજન-હિત-કર્તા, મોક્ષ-ઔખ્ય-પ્રદાતા. ૩
 જિન-નયન-કુરુગી, શ્યામ-વેણી-ભુજગી,
 જિન-મુખ-કજ-ભૂગી, રુવેત-વસૈર્વૃતાગી,
 નિષિડ-ગડિમ-રોગ-ધ્વંસને-માતુલિગી,
 શ્રુત નિચય-વરાગી, દેહિ મે દેવિ ! સદ્ગીઃ ૪

અજીતનાથ જિન સ્તુતિ-૧*

જળ ગરભે સ્વામી, પામી વિજયા નારઃ
 જીતે નિત્ય પિછીને, અક્ષ કીડન હુશિયાર;
 તીણે નામ અજીત છે, દેશના અમૃતધાર;
 મહાયક્ષ અજિતા. વીર વિઘન અપહાર.

સંભવનાથ જિન સ્તુતિ ૧

સંભવ સ્વામી સેવીએ, ધન્ય સજ્જન દીહા;
 જિનગુણ માળા ગાવતાં, ધન તેહની જીહા;
 વયણ સુગંગ તરંગમાં, ન્હાતાં શિવગેહી,
 ત્રિમુખમુર દુરિતારિકા, શુભ વીર સનેહી.

અભિનંદન જિન સ્તુતિ-૧

અભિનંદન ગુણ માલિકા, ગાવંતી અમરાલિકા;
 કુમતકી પરજાલિકા, શિવવહુ વરમાલિકા;

લગે ધ્યાનકી તાલિકા, આગમની પરનાલિકા,
ઈશ્વરો સુર બાલિકા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા

સુમતિનાથ જિન સ્તુતિ-૧

સુમતિ સ્વર્ગ દીયે અમુમતને, મમત મોહ નહો ભગવતને,
પ્રગટ જ્ઞાન વરી શિવ બાલિકા, તુ બરુ વીર નમે મહાકાલિકા

પદ્મપ્રભ જિન સ્તુતિ-૧

પદ્મપ્રભ હુત છન્નાઅસ્થા, શિવમકો મિદ્ધા અરુપસ્થા,
નાણુ ને દ મણુ દોય વિલાસી, વીરકુસુમ શ્યામા જિન પાત્રી

સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તુતિ-૧

અષ્ટ મહા પડિહાગ્શયુ એ, શોભે સ્વામિ સુપાસ તો,
મહા ભાગ્ય અરિહા પ્રભુ એ, સુર-નર તેહના દાસ તો,
શુભ અતિશય વરણુવ્યા એ, આગમ અથ મોઝાર તો,
માત ગ શાતા સુગ-મુગી એ, વીર વિવન અપહાર તો

ચદ્રપ્રભ જિન સ્તુતિ-૧

ચદ્રપ્રભ મુખ ચદ્રમા, મખિ । જોવા જઈએ,
દ્રવ્ય-ભાવ પ્રભુ દગ્ગિએ, નિર્મળતા વધએ,
વાણી મુધા ગમ વેલડી, મુખીએ તતજોવ,
ભરે ભદત ભૂકુટિકા, વીર વિજય તે દેવ

મુવિધિનાથ જિન સ્તુતિ-૧

મુવિધિ મેવા ન્જતા દેવા, નજી વિષય વાનના,
ગિવ મુખ દાતા જ્ઞાતા ત્રાતા, હરે દુખ દામના,
નય-ગમ-ભગે રગે ચગે, વાણી ભવ હાગિકા,
અમર અણુતા મોહાતીતા, વીર ગ્ધે મુનાગિકા

શીતલનાથ જિન સ્તુતિ-૧

શીતલ પ્રભુ દર્શન, શીતલ અંગ ઉવંગે,
કલ્યાણક પાંગે, પ્રાણી-ગણ સુખ અંગે;
તવ વચન મુણતા, શીતલકો મનહીં લોકા,
શુભ વીર તે અહ્યા, શાસન દેવી અશોકા.

શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તુતિ-૧

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી, ઇચ્છે અવર ગુણ દેવાળ;
કનકતરુ સેવે કુણ ? પ્રભુને છંડી સુરતરુ સેવાળ;
પૂર્વાપર અવિરોધી સ્યાત્પદ-વાણી સુધારત્ર વેલીળ.
માનવી માણુઓ સુર સુપસાયે, વીર હૃદયમાં ફેલીળ.

વાસુપૂજ્ય જિન સ્તુતિ ૧

વિમલગુણ-અગારં, વાસુપૂજ્યં અકારં,
નિહત વિષય વિકારં, પ્રાપ્ત કૈવલ્ય આરં.
વચન રસ ઉદ્ધારં, મુક્તિનત્ત્વં વિચારં,
વીર વિઘન નિવાર, સ્તૌમિ અંડી કુમારં.

વિમલનાથ જિન સ્તુતિ ૧

વિમલનાથ વિમલ ગુણ વર્યા, જિન પદ ભોગી ભવ નિસ્તર્યા;
વાણી પાંત્રીશ ગુણ લક્ષણી. છન્નસુહ સુર પ્રવરા જક્ષણી.

અનંતનાથજીની સ્તુતિ ૧

જ્ઞાનાદિકા ગુણુવરા, નિવસત્યનન્તે,
વળી સુપર્વ મહિતો જિન પાદ પવે,
અંથાણુવે મતિવરા પ્રણમન્તિસ્મ ભક્ત્યા,
પાતાલ આંકુશી સુરી, શુભ વીર દક્ષા.

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામિની સ્તુતિ. ૧.

મખિ ધર્મ જિણેસર પૂજીએ
જિન પૂજે મોહને ધુજીએ
પ્રભુ વચણ મુધારસ પીજીએ
કિન્નર કંદર્પા રીજીએ ॥ ૧ ॥

શ્રી કુંધુનાથ ભગવાનની સ્તુતિ. ૧

વશી કુંથુ વ્રતી તિલકો જગતિ,
મહિમા મહતી નત ઈકતતિ
પ્રથિતાગમજાનગુણા વિમલા,
શુભવીર મતા ગાંધર્વખલા ॥ ૧ ॥

શ્રી અરનાથ ભગવાનની સ્તુતિ. ૧.

અરવિભુ ગ્વિ ભૂતલ દોતક,
સુમનમા મનમાર્ચિત પતકજ
જિનગિના નજિના પરનાગિજી,
પ્રણત યક્ષપતિ વીર ધાગિજી ॥ ૧ ॥

શ્રી મહિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ. ૧

મહિનાથ મુખચર નિદાહુ
અગ્નિદા પ્રભુમી પાતક-રાણુ
જ્ઞાનાનંદ વિમલ મુન્ન મન્ન
ધરણ પ્રિયા શુભ વીર કુબેર ॥ ૧ ॥

શ્રી મુનિમુનત સ્વામિની સ્તુતિ ૧.

મુનતસ્વામિ. આપનામી, પૂજે સર્વિ મન ટલી

જિનગુણ શુભિએ, પાતક હણીએ, ભાવસ્તવ સાંકલી.
વચને રહીએ, જીડ ન કહીએ, ટલે ફલવંચકો
વીરજિણુપાત્રી નરદત્તા વરુણુ જિનાર્ચકો. ॥ ૧ ॥

શ્રી નમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિ. ૧.

શ્રી નમિનાથ સોહામણુ એ, તીર્થપતિ સુલતાન તો.
વિશ્વંભર અરિહા પ્રભુ એ, વીતરાગ ભગવાન તો.
રત્નત્રયી જસઉજલી એ, ભાંખે પટ્કવ્ય જ્ઞાન તો
ભૂકુટી સુર ગંધારિકા એ, વીર હૃદય બહુમાન તો. ૧

નેમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિ. ૧

ગીરનારે ગરવો વહાલો નેમજીણુંદ.
અષ્ટાષ્ટ ઉપર પૃથુ ધરો આણુંદ,
સિદ્ધાંતની રચના ગણધર કરે અનેક,
દિવાળી દિવસે દો અંબાઈ વિવેક ॥ ૧ ॥

શ્રી ભીડભંજન પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ. ૧

ભીડભંજન પાસ પ્રભુ સમરો,
અરિહંત અનંતનું ક્યાન ધરો,
જીનાગમ અમૃત પાન કરો,
શાસનદેવી સવિ વિદ્ધ હરો ॥ ૧ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામિની સ્તુતિ. ૧

વીરં દેવં નિત્યં વન્દે ॥ ૧ ॥

જેનાઃ પાદા યુગ્માન્ પાન્તુ ॥ ૨ ॥

જેનં વાક્યં ભૂયાઃ ભૂત્યૈ ॥ ૩ ॥

સિદ્ધાદેવી દદ્યાત્ સૌખ્યમ્ ॥ ૪ ॥

શ્રી સીમધર સ્વામિની સ્તુતિ. ૧

શ્રી સીમધર દેવ ગુહકર, મુનિમન પકજ હસાળ,
કુશ્વ અરજિત અતર જન્મ્યા, તિહુઅણ જમ પરશ માળ,
મુમત નમિ અતર વળી દીક્ષા, શિક્ષા જગત નિરામળ,
ઉદય પેઢાલ જિનાતરમા પ્રભુ, તત્તે શિવવહુ પાસળ ૧

ખત્રીસ ચઉસઠિ ગઉમઠિ મળીયા, ઈગમયસઠિ ઉછિઠાળ,
ચઉઅડ અમ ડગી મધ્યમ કાળે, વીચ જીનેશ્વર દિઠાળ,
તે ચઉ ચાગ જાન્ય ફશ જાળુ, ધ્યાયધ યુગ્કર મોઝારળ,
પૂજે પ્રણમો આચારાગે, અવચન સાર ઉદ્ધારેળ. ૨

સીમધર વર કેવળ પામી, જિનપદ ખવાળ નિમિત્તેળ,
અર્ચની દેગતા વસ્તુ નિવેગન, દેતા મુણન વિનીતેળ,
ઠાદશ અગ પૂરવ પુત રચિયા, ગણુધર લાઘિધ વિકસિયાળ,
અપજ્જવમિય જિનાગમ વદે, અક્ષય પદના રસિયાળ ૩

આણાગી મમકિત મગી, વિવિધ મગી વ્રતધારીળ,
ચઉવિહુ મગ તીરથ રખવાળી, મહુ ઉપદ્રવ દરનારીળ,
પચાગુલી મૂરી ગામન દેવી, દેતી જરા તમ કદિળ,
ત્રો શુભવીર કહે શિવસાધન, કાર્ય મકળમા સિદ્ધિળ ૪

શ્રી સિદ્ધાચલજીની સ્તુતિ ૧

પગમ મુખ વિલામી, શુદ્ધ ત્રિદૃષ ભામી,
મહજ ડગિ વિકામી, મોક્ષ આવાસ વામી,
મદ મદન વિનામી, વિશ્વથી જે ઉદામી,
મકપવા જિન અનામી, વરીયે તે નિરામી ૧

જિનવન જિનદાગ, પ્રાપ્ત મમાન પાન,

કૃત કપટ વિદારા, પૂર્ણ પુણ્ય પ્રચારા,
કલિમલ મલહારા, મદિતાનંગચારા,

દુઃખવિપિનકુઠારા, પૂજ્યે પ્રેમે ધારા. ૨

પ્રબલ નયન પ્રકાશા, શુદ્ધ નીલેષ વાસા,

વિવિધ નય વિલાસા, પૂર્ણ નાણાવલાસા,
પરિહરિ તક દાસા, દત્ત દુર્વાદિ વાસા,

ભવિજન મુણિ ખાસા, જૈન વાણી જ્યાસા ૩

સકલ સુર વિશિષ્ટા, પાલિતાનેકશિષ્ટા,

ગરિમ ગુણ ગરિષ્ઠા, નાસિતા શેષ રિષ્ટા,
જનમ મરણ નિષ્ટા, દાનલીલાપદિષ્ટા,

હરતુ સકલ દુષ્ટા, દેવી ચક્રા વરિષ્ટા. ૪

ખીજની સ્તુતિ.

અજવાળી ખીજ સોહાવે રે

અંદા રૂપ અનુપમ લાવે રે

અંદા વિનતડી ચિત્ત ધરજો રે

સીમંધરને વંદના કહેજો રે ॥ ૧ ॥

વીશ વિહરમાન જિનને વંદું રે

જિન શાસન પૂજ્યા આણુંદું રે

અંદા એટલું કામજ કરજો રે

સીમંધરને વંદણા કહેજો રે ॥ ૨ ॥

સીમંધર જિનની વાણી રે

તે, તો અમિય પાન સમાણી રે

ચદા તમે સુણી અમને સુણાવો રે
 ભવ સચિત પાપ ગમાવો રે ॥ ૩ ॥
 સી મંધર જિનની સેવા રે
 તે તો શાસન ભાસન મેવા રે
 ચંદા હોજો સંઘના ત્રાતા રે
 ગજ લછન ચંદ વિખ્યાતા રે ॥ ૪ ॥

પચમીની સ્તુતિ ૧.

શ્રાવણ મુદિ દિન પચમીએ, જન્મ્યા નેમિજિણુ દ તો,
 શ્યામવરણ તનુ મોક્ષતુ એ, મુખ શારદા ચદ તો,
 નહસ વરમ પ્રણુ આહિણુ એ, પ્રહાચારી બગવત તો,
 અષ્ટકરમ દેલા હણીએ, પહોતા મુક્તિ મહત તો ૧
 અષ્ટાપદપરઆદિજિન એ, પહોતા મુક્તિ મોઝાર તો,
 વામુપૂજ્ય ચ પાપુરી એ નેમ મુક્તિ ગિરનાર તો,
 પાવાપુરી નગરીમા વળી એ, શ્રી વીરતાણુ નિગ્વાણુ તો,
 સમેતગિખર વીર શિવ હુઆરે, શિવવહુ તંહની આણુ તો ૨
 નેમનાથ જાની હુઆ એ, બાખે સત્ય વચન તો,
 જીવદયા ગુણવેલડી એ, કીજે તાસ જતન તો,
 મૃધા ન બોલો માનવીએ, ચોરી ચિત્ત નિવાર તો,
 અનત તિર્થ કર એમ કહે એ, પરહરીએ પરનાર તો, ૩
 ગોમેધનામે ચક્ષુબલો એ, દેવી શ્રી અંબિકા નામ તો,
 શામન સાન્નિધ્ય જે કરે એ, કૃષ્ણ વળી ધર્મના કામ તો,
 તપગરછ નાયક ગુણનીલોએ, શ્રી વિજયસેનસૂરિરાય તો,
 ઋષભદાસ પાપ મેવતા એ, સફળ કરે અવતાર તો ૪

શ્રી પંચમીની સ્તુતિ. ૨.

શ્રી નેમિઃ પંચરૂપ ત્રિદશપતિકૃત-પ્રાજ્ઞ્ય જન્માભિષેક-
 શ્રંચત્ પંચાક્ષમત્તદ્વિરદમદભિદા પંચવક્ત્રોપમાનઃ
 નિર્મુક્તઃ પંચદેહ્યાઃ પરમસુખમયઃ પ્રાસ્તકર્મ પ્રપંચઃ
 ક્ષદ્યાણું પંચમીસત્તપસી વિતનુતાં પંચમ જ્ઞાનવાન્વઃ ૧

અંપ્રીણુન્ સચ્ચકોરાન્ શિવતિલકસમઃ કૌશિકાનન્દમૂર્તિઃ
 પુણ્યાગ્નિઃ પ્રીર્તિદાયિ સિતરુચિરિવ યઃ સ્વીયગોભિસ્તમાંસિ
 સાન્દ્રાણિ ધ્વંસમાનઃ સકલ કુવલયો-દ્વાસમુચ્ચૈશ્ચકાર
 જ્ઞાનં પુણ્યાન્નિજનૌઘઃ સ તપસી ભવિનાં પંચમી વાસરસ્ય ૨

પીત્વા નાનાભિધાર્યા મૃતરસમસમં યાન્તિ યાસ્યન્તિ જગ્મુ-
 જિવા યસ્માદ્દનંદે વિધિવદમરતા પ્રાજ્ઞ્ય નિર્વાણુ પુર્યામ્
 યાત્વા દેવાધિદેવા ગમદસમચુધા-કુણ્ડમાનંદહેતુ-
 સ્તત્પંચમ્યાસ્તપસ્યુદતવિશદધિયાં ભવિનામસ્તુ નિત્યમ્ ૩

સ્વર્ણાલકાર વદગન્ મણિકિરણુગણુ ધ્વસ્ત નિત્યાન્ધકારા
 હુંડકારા રાવહરી કૃતસુકૃતજન-પ્રાત વિદ્યપ્રચારા
 દેવી શ્રીઅંબિકાખ્યા જિનવરચરણા-મ્ભોજભૃંગી સમાના
 પંચમ્યહ્નસ્તપોડર્થં વિતરતુ કુશલં ધીમતાં સાવધાના ૪

શ્રી આઠમની થોય.

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ ભાવ ધરી સુરરાજળ.
 આઠ જાતિના કળશ ભરીને, નહેવરાવે જિનરાજળ.
 વીર જિનેશ્વર જન્મ મોહતસવ કરતાં શિવસુખ સાધેળ.
 આઠમનું તપ કરતાં અમ ધેર મંગલકમલા વાધેળ....૧

અપકરમ વૈરિ ગજગજન અપાપદ પરે જાણિયાજી
 આઠમે આઠ સ્વરૂપ વિચારી મદ આઠે તમ જાણિયાજી
 અપમી ગતિ પહોતા જે જિનવર ક્રમ આઠ નહિ અ ગજી
 આઠમનુ તપ ક્રતા અમ ઘર નિત નિત વાધે રગજી ૦
 પ્રાતિહારજ આઠ વિરાજે સમવમરણુ જિનરાજેજી
 આઠમે આઠમે આગમ ભાળી ભવિમન મ ગય ભાજેજી
 આઠે જે પ્રવચનની માતા પાળે નિરતિચારોજી
 આઠમને દિન અપ્રકારી જીવદયા ચિત્ત ધારોજી ૩
 અપ્રકારે પૂજા કરીને માનવભવ ક્ષણ લીજેજી
 મિહ્માર્ગદેવી જિનવર સેવી અપ મહામિદ્ધિ દીજેજી
 આઠમનુ તપ ક્રતા લીજે નિર્મળા દેવજાજાનજી
 ધીરવિમળ કવિ એવક નય પ્રે તપથી કોઠ કલ્યાણજી ૪

શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ.

એકાદશી અતિ કચડી ગોવિદ પૂછે નેમ,
 નિજ નાજી એ પર્વ મોટું કહેને મુજશુ તેમ
 જિનવર કલ્યાણુક અતિ પ્રાણ, એકસોને પગચામ
 તેજે ઢાળુ એ પર્વ મોહોટું કરો મોન ઉપવામ ૧
 અગિયાર શ્રાવકતાળી પડિમા, નહી તે જિનવરદેવ
 એકાદશી એમ અધિક એવો વનગજા જિમ રૈવ
 એવીરા જિનવર મયલ મુખકર જેમા સુરતર અગ
 જેમ ગગ નિર્મળ નીર જેવો કરો જિન શુ રગ
 અગિયાર અગ લખાવીએ, અગિયાર પાઠા સાર
 અગિયાર કવળી પીટણા કવળી પૂજણી સાર

વરકમલ નયાણી કમલવયાણી કમલ સુકોમળ કાય
 ભુજદંડ ચંડ અખંડ જેહને સમરતાં મુખ થાય
 એકાદશી એમ મન વસી, ગણિ હર્ષપંડિત શિષ્ય
 શાસનદેવી વિદ્ય નિવારો, સંઘતણાં નિશદિશ૪

શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ. ૨.

શ્રી ભાગ્ નેમિર્ણભાષે જલશયસવિધે સ્ફુર્તિમેકાદશીયાં,
 માદ્યન્મોહાવનીન્દ્ર પ્રશમનવિશિષ્ઠઃ પંચબાણુચ્ચિરર્ણુઃ
 મિથ્યાત્વ ધ્વાન્તમાન્તૌ રવિકરનિકર સ્તીવલોભાદ્રિવજ્રં,
 ઐયસ્તત્પર્વ વસ્તાચ્છિવસુખમિતિવા સુમતશ્રેષ્ઠિનોડભુત ૧

ધન્દ્રૈરબ્રહ્મહિર્મુનિપગુણરસા સ્વાદનાનન્દપૂર્ણે—
 દિવ્યદ્ ભિસ્ફારહારૈ લલિતવરવપુર્યષ્ટિભિસ્સ્વધૂભિઃ
 સાર્ધં કલ્યાણ કૌલો જિનપતિનવતે ગિન્દુભૂતેન્દુસંખ્યો,
 ઘસ્ટ્રે યસ્મિન્ જગેતદ્ ભવતુસુભવિનાં પર્વસન્ધર્મહેતુઃ ૨

સિદ્ધાંતાખિધ પ્રવાહઃ કુમતજનપદાન્ પ્લાવયન્ યઃ પ્રવૃતઃ
 સિદ્ધિદ્રીપં નયન્ધીધન મુનિવણિજઃ સત્યપાત્ર પ્રતિષ્ઠાન્
 એકાદશ્યાદિ પર્વેન્દુમણિમતિદિશન્ ધીવરાણાં મહાધર્મ્યં,
 સન્યાયામ્ભશ્ચ નિત્યં પ્રવિતરતુ સ નઃ સ્વપ્રતીરે નિવાસમ્ ૩

તત્પર્વોન્નાપનાર્થં સમુદિત સુધિયાં શંભુસંખ્યા પ્રમેયા—
 સુત્કૃષ્ટાં વસ્તુવીથી—મલયદસદને પ્રાભૃતી કુર્વતાં તાં,—
 તેષાં સવ્યાક્ષપાદૈઃ પ્રલપિત મતિભિઃ પ્રેતભૂતાદિભિર્વાઃ
 દુષ્ટૈર્જન્યં ત્વજન્યં હરતુ હરિતનુ ન્યસ્ત પ્રાદાંખિકાખ્યા ૪

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

[૧]

જિનશામન વહિત પૂરણ દેવગમાળ,
 ભાવે ભવિ ભણિયે સિદ્ધચક્રે શુભમાળ,
 તિહુદ્રાણે એહની પૂજા કરે ઉત્તમાળ,
 તે અનર અમરપદ સુખ પામે સુવિશાળ ૧

અરિહંતસિદ્ધ વદો આચારજ ઉવજાયા,
 સુનિદરિસણ નાણ ચરણ તપ એ સમુદાય
 એ નવપદ સમુદિત સિદ્ધચક્રે સુખદાય,
 એ ધ્યાને ભવિના ભવકોટી દુખ જાય ૨

આસો ચેતરમા સુદ સાતમથી માર,
 પુનમલગી ડીને નવઆંખિલ નિરધાર,
 દોયસહમ ગણેવુ પદસમ સાડાચાર,
 એકાશી આંખિલ તપ આગમ અનુસાર ૩

શ્રી સિદ્ધચક્ર સેવક શ્રી વિમલશરદેવ,
 શ્રીપાલતણી પરે સુખપુરે ભવ્યમેવ,
 દુખદોહગનાવે જેહ કરે એહની સેવ,
 શ્રી સુમતિ સુશુદ્ધો રામ કહે નિત્યમેવ ૪

[૨]

પ્રહ ઉડી વહુ, સિદ્ધચક્રે મનાય,
 જપીએ નવપદનો જાપ મદા સુખદાય,
 વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે ધર્મ ઉત્તમાળ,
 તે સવિ સુખ પામે, જિમ મયણા શ્રીપાલ, ૧

સાલવપતી પુત્રી, મયણ્યા અતિ ગુણવંતઃ

તસ કર્મસંયોગે, દેહી મિત્રિયો કંતઃ
ગુરવયણે તેણે, આરાધ્યું તપ ઝોલઃ
મુખસંપદ વરીયા, તરીયા ભવજળા તેહ. ૨

આંખીલને ઉપવાસ, છઠ વળી અઠમ;

દશ અઠામ પંદર, માસ છ માસ વિશેષ,
ઇત્યાદિક તપ ગહુ, ગહુમાંહી શિરદાન;
જે ભવિયણ કરશે, તે તરસે સંસાર. ૩

તપ સાનિધ્ય કરશે, શ્રીવિમળેશ્વરચક્ષ;

સહુ સંઘના સંકટ, ચૂરે ધર્મ પ્રત્યક્ષ;
પુંડરીક ગણધાર, કનકવિજય ગુધશિષ્ય;
ગુધ દર્શનવિજય કહે, પહોચે સકળ જગીશ. ૪

શ્રી નવપદની સ્તુતિ.

અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો,

આચારાજ વાચક સાહુનમો;

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રનમો,

તપ ઓ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રણમો. ॥ ૧ ॥

અરિહંત અનંત થયા થાસે,

વળી ભાવ નિદેષે ગુણ ગાશે;

પડિ ક્ષમણાં દેવવંદન વિધિશું,

આંખીલતપ ગણણું ગણો વિધિશું. ॥ ૨ ॥

છ હરીપાળી જે તપ કરશે,

શ્રી પાલતાણી પરે ભવ તરશે;

સિદ્ધ ચક્રને કુણુ આવે તોલે,
 એહવા જિન આગમ ગુણુ જોલે ॥ ૩ ॥

સાહાચાર વરશે તપ પૂરો,
 એ કર્મ વિદારણુ તપ શૂરો,
 સિદ્ધ ચક્રને મનમદ્દિ યાપો,
 નય વિમલેસર વર આપો ॥ ૪ ॥

શ્રી પર્યુપણુ પર્વની સ્તુતિ.

[૧]

મણિ રચિત મિહાસન, જોઠા જ ગદા ધાર,
 પર્યુપણુ-કેરો, મહિમા અગમ અપાર,
 નિજ મુખથી દાખી, સાળી સુરતગ્વદ,
 એ પર્વ પર્વમા, જિમ તાગમા ચદ ૧

નાગકેતુની પદે, દ્રુપ માધના ટીને,
 તતનિયમ આખડી, સુર-ગુણ અધિકી લીને
 દોય ભેદે પૂજા, દાન પગ પ્રકાર,
 હર પડિક્કમણુધર, મિયલ અખડિત ધાર ૨

જે ત્રિકરણુ ગુપ્તે, આરાધે ન વ વાર,
 ભવ સાત આઠ નવ, શેષ તામ મસાર,
 મહુ મૂત્ર મિરોમણિ, કલ્પમત્ર મુખકાર,
 તે શ્રવણે ચુળીને, મક્કળ કંઠે અવતાર, ૩

મહુ ચૈત્ય જુહારી, ખમત-ખામણુ કીને,
 કરી સાહમિમવત્મલ, કુગતિ-દાગ પટ રીને,

અદ્દાઈ-મહોત્સવ, ચિદાનંદ ચિત્ત લાઈ,
ઇમ કરતાં સંધને, શાસન દેવ સહાઈ, ૪

[૨]

સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીને સ્નાત્ર મહોત્સવ કીજેછ
ઢોલ દદામા ભેરી નકેરી ઝલ્લરીનાદ સુણીજેછ
વીરજિન-આગળ ભાવના ભાવી માનવ ભવકૂળ લીજેછ
પરવ પજ્જુસણ પૂરવ પૂજે આબ્યાં એમ આણીજેછ-૧

માસ પાસ વળી દશમ દુવાલસ ચત્તારી અકૂ કીજેછ
ઉપર વળી દશ દોય કરીને જિન ચોવીસે પૂજેજેછ
વડા કદપનો છકૂ કરીને વીરચરિત્ર સુણીજેછ
પડવાને દિન જન્મ-મહોત્સવ ધવળ મગળ વરતીતેછ-૨

આઠ દીવસ લગે અમર પળાવી અકૂમનુ તપ કીજેછ
નાગકેતુની પરે દેવળ લાહીએ જો શુભ ભાવે રહીએછ
તેલાધરદિન ત્રણ કદયાણક ગણધરવાદ વહીજેછ
પાસ નેમીશ્વર અંતર ત્રીજે ઋષભચરિત્ર સુણીજેછ-૩

બારસેં સુત્રને અમાચારી સંવચ્છરી પડિક્કમીએછ
ચૈત્યપ્રવાહી વિધિ શું કીજે સકળ જંતુને ખામીજેછ
પારણાને દિન સાહમિમવચ્છલ કીજે અધિક વડાઈછ
માનવિજય કહે સકળ મનોરથ પૂરે દેવી સિદ્ધાઈછ-૪

[૩]

વરસ દિવસમા અષાઠ ચોમાસ, તેમાં વળી ભાદરવો માસ,
આઠ દિવસ અતિ ખાસ

પર્વ પન્નજીસથ કરો ઉદ્ધાસ, અઠાધરનો કરવો ઉપવાસ,
પોસહ લીને શુર પાસ

વડા કૃષ્ણનો છઠ્ઠ કરીને, તેડ તણો વખાણ સુણીને,
ચોદ મુપન વાચીને

પડવેને દિન જન્મ વચાય, ઓછવ મહોચ્છવ મગલવાય,
વીર જિભેમગ રાય (૧)

બીજ દિને નીક્ષા અધિકાર, માજ સમય નિર્વાણ વિચાર,
વીરતણો પરિવાર

ત્રીજ દિને શ્રીપાર્શ્વ વિખ્યાત, વળી નેમિમરનો અવદાત,
વગી નવ ભવની વાત

ચોતીયે જિન અતર નેવીશ, આદિ જિનેશ્વર શ્રી જગદીશ
તામ વખાણ સુપીશ

પાંચ ન ગણ જીન ગણી કરીયે, વગી પ્રભાવના નિત અનુનરીએ,
અકૃમ નપ જય વરીયે (૨)

આઠ દિવસ લગે અમર પળાવો, તેડનનો પડેલો વજડાવો,
ધ્યાન ધરમ મનવાવો

નવત્મરીદિન સાગ પ્રેવાય, મધ અતુર્નિધ લેજો યાય,
બારએ મૂત્ર સ્રણાય

ચિરાવર્ણને સમાચારી. પદાવલી પ્રમાણ નિવારી,
માજગને નગનારી

આ ન ન માને પ્રજ્ઞમીશ, મધમગસુ પ્રેમ ધનીશ,
શાગર સર્વે મહીશ (૩)

અત્તરબેદી જિનપૂલ્લ મનાવો, નાગપ્રેન જેન મનાવો,
વિધિરૂ રનાય જળાવો

આડંબરેશું દહેરે જઈએ, સંવત્સરી પડિક્કમાણું કરીએ,
સંઘ સર્વને ખમીએ

પારણે સાહસિમવચ્છલ કીને, યથાશક્તિએ દાન દીને.
પુણ્ય ભાંડાર ભરીને

શ્રી વિજયક્ષેમસૂરિ ગણધાર, જશવન્તસાગર ગુરુ ઉદાર,
જીણું દસાગર જગદાર (૪)

શ્રી વીશસ્થાનકની સ્તુતિ.

પૂછે ગૌતમવીર જિગુંદા, સમવસરાણુ એઠા શુભ કંદા
પૂજિત અમર સુરીંદા,
“કેમ નિદ્રાયે પદ્મજિનગંદા ! કિણુવિધ તપ કરતા બહુ ફંદા !
ટળે દ્વરિત-દંદા !”

તો ભાળે પ્રભુજી ગતનિદા “સુણુ ગોમત ! વસુભૂતિ નંદા !
નિર્મળ તપ અરવિંદા !

વીશસ્થાનક તપકર મહંદા જિમ તારક સમુદાયે ગંદા
તિમ એ તપ સવિર્મદા ૧

પ્રથમપદ અરિહંત ભાણીને, બીજે સિદ્ધ પવયણુ પદત્રીને
આચારજ થિર ઠવીને

ઉપાધ્યાયને સાધુ ગ્રહીને, નાણુ દંસણુપદ વિનયવહીને
અગિયારમે ચારિત્ર લીને

અંભવયધારિણું ગણીને, કિરિયાણું તવસ્સ કરીને,
ગોયમ જિણાણું લહીને

ચારિત્ર નાણુ સુઅસ્સ તિત્થસ્સ કીને,

ત્રીજે ભવતપ કરત સુણીને એ સવિજિન તપલીને ૨

આદિ નમો પદ સઘળે ઠવીશ, બાર પત્તર વળી બાર છત્રીશ
 દશ પણ્ણવીશ સગવીશ,
 પાંચને અડસઠ તેર ગણીશ, સિત્તેર નવ કિગ્યા પચવીશ;
 બાર અઠાવીસ ચોવીશ
 મત્તર એકાવન પિસ્તાલીસ પાંચ લોગરસ કાઉરસગ રહીશ
 નવકારવાળી વીશ,
 એક એક પદે ઉપવામજ વીશ, મામપટે એક ચોળી કરીશ
 એમ સિદ્ધાંત જગીશ ૩
 શકને એકાસાણુ તિવિહાર છઠ્ઠ. અઠમ માસખમણુ
 ઉદાર, પડિમ્મખણુ દોયવાર
 ઈત્યાદિક વિધિ ગુરુગમધાર, એકપદ આરાધન ભવપાર
 ઉજમણુ વિવિધ પ્રકાર
 માગ તથા કરે મનોહાર, ફેવી સિદ્ધાંઈ શામન સુખકાર,
 વિદ્વન્-મિટાવણુદાર
 સમાવિજય જમ ઉપર ખ્યાન, શુભ ભવિયણ ધર્મ આધાર
 વીરવિજય જયકાર ૪

વિભાગ ૭ મો

સજ્જાયો.

(નાની) અમૃત-વેલીની મજઝાય-૧

ચેતન! જ્ઞાન અનુવાલીએ ટાલીએ મોહ સતાપરે,
 ચિત્ત ડમ ટોલતુ વાલીએ પાલીએ મહજશુભ આપરે ચે ૧

ઉપશય અમૃત-રસ પીજીએ, કીજીએ સાધુ-ગુણ-ગાનરે,
 અધમ-વયળે નવિ ખીજીએ, દીજીએ સજ્જન માનરે. ૨
 ક્રોધ-અનુબંધ નવિ રાખીએ લાખિએ વયળ મુખે સાગરે,
 સમકિત-રત્નરુચિ જોડીએ, છોડીએ કુમતિ-મતિ-કાયરે. ૩
 શુદ્ધ પરિણામને કારણે, ચારના શરણ ધરે ચિત્તરે,
 પ્રથમ તિહાં-શરણ અરિહંતનું, જોહ જગદીશ જગમિત્તરે. ૪
 જે સ મો સ રણ માં રાજતા, ભાંજતા ભવિક-સંદેહરે,
 ધર્મનાં વચન વરસે સદા, પુષ્કરાવર્ત જિમ મેહરે. ૫
 શરણ ખીજું ભજો સિદ્ધનું જે કરે કર્મ-ચકચુરરે,
 ભોગવે રાજ શિવ નગરનું, જ્ઞાન-આનંદ-ભરપૂરરે. ૬
 સાધુનું શરણ ત્રીજું ધરે, જોહ સાધે શિવપંથરે,
 મૂળ-ઉત્તર-ગુણે જે વર્યા, ભવ-તર્યા ભાવ-નિર્ઘથરે. ૭
 શરણ ચોથું કરે ધર્મનું, જોહમાં વર-દયા-ભાવરે,
 જે સુખ હેતુ જિનવર કહ્યું, પાપજલ તારવા નાવરે. ૮
 ચારનાં સરણ જે પડિવજે, વક્ત્રી ભજે ભાવના શુદ્ધરે,
 દુરિત સર્વિ આપણાં નિંદિએ, જેમ હોયે સંવર-વૃદ્ધરે. ૯
 ઈહભવ પરભવ આચર્યા, પાપ-અધિકરણ-મિથ્યાતરે,
 જે જિનાડડશાતનાદિક ઘણાં, નિંદિએ તેહ ગુણઘાતરે. ૧૦
 ગુરુતણાં વચન તે અવગણી, ગુંથિયા આપમત જાલરે,
 બહુપરે લોકને ભોળવ્યા, નિંદિએ તેહ જાંજલરે. ૧૧
 જેહ હિંસા કરી આકરી. જેહ બોલ્યા મૃષાવાદરે,
 જેહ પરધન હરી હરખીયા, કીધલો કામ ઉન્માદરે. ૧૨
 જેહ ધન-ધાન્ય-મૂર્છા ધરી, સેવિયા ચાર કષાયરે,

- ગગને ઢેપને વશ હુવા, જે કીધા કલહ-ઉપાયડે ૧૩
- ભુક જે આલ પગને દિયા, જે કર્યા પિશુનતા પાપડે,
રતિ-અરતિ-નિદ-માયા-મૃધા, વલિય મિથ્યાત્વ-મતાપડે ૧૪
- પાપ જે એહવા સેવિયા, તેહ નિદિએ તિહુ કાલરે,
મુકુત અનુમોદના કીજીએ, નિમ હોયે કર્મ વિસરાલરે ૧૫
- વિવ-ઉપકાર જે જિન કહે, માર જિન નામ-સયોગરે,
તેહ ગુણ તામ અનુમોદીએ, પુણ્ય અનુયોગ-અનુબધરે ૧૬
- નિદની મિદ્ધતા કર્મના, -ક્ષયથત્રી ઉપની જેહને,
જેહ આચાર આચાર્યનો, ચરણ-વન મિત્રવા મેહરે ૧૭
- જેહ ઉવજાયાનો ગુણ ભલો, મૂત્ર મજાયા પશ્ચિમામરે,
માધુની જેહ વલી માધુતા, મૂલ-ઉત્તર-ગુણ-ધામરે ૧૮
- જેહ વિગતિ દેશ-ત્રાવડતાળી, જેહ મમકિત સદાચારરે,
મમકિત-દૃષ્ટિ મુરનર તણો, તેહ અનુમોદિએ મારરે ૧૯
- અન્યમા પણ દયાદિષ્ટ ગુણો, જેહ જિન-વચન અનુમારરે,
મર્મ તે ચિત્ત અનુમોદિએ, મમકિત બીજ નિગ્ધારરે ૨૦
- પાપ નવિ તીવ્ર ભાવે કરે, જેહને નવિ ભવ-ગાગરે,
ગિત-નિયતિ જેહ મેવે મદા, તેહ અનુમોદવા લાગરે ૨૧
- માર્યો પાપ ગુણ પન્નતો, માબગી દર્પ મન આણરે,
દોષ-લવ-પાળ નિજ દેખતા, નિજ-ગુણ નિવત્તમા તાણરે ૨૨
- ઉચિત વ્યવહાર અવવળને, ઇગ પ્રી નિયત પરિજ્ઞાનરે, ૨૩
- દેહ-મન-વચન-પુકગલ થકી, મર્મથી બિન નુજ રૂપરે
અશ્રય અદલદ ઈ જીવનું, જ્ઞાન-આનંદ-મરૂપરે ૨૪

કર્મથી કલ્પના ઉપજે, પવનથી જેમ જલધિ-વેલરે,
 રૂપ પ્રગટે સહજ આપણું, દેખતાં દષ્ટિ-સ્થિર મેલરે. ૨૫
 ધારતાં ધર્મની ધારણા, માણતાં મોહ વડચોરરે,
 જ્ઞાનરૂપિ વેલ વિસ્તારમાં, વારતાં કર્મનું જોરરે. ૨૬
 રાગ-વિષ-દોષ ઉતારતાં, ભરતાં દોષ-રસ શેપરે.
 પૂર્વ-મુનિ-વચન સંભારતાં, વારતાં કર્મ નિઃશેપરે. ૨૭
 દેખિએ માર્ગ શિવનગરનો, જે ઉદાસીન પરિણામરે,
 તેહ અણુ-છોડતાં ચાલિયે, પામીએ જિમ પરમ-ધામરે. ૨૮
 શ્રી નયવિજય-ગુરુ-શિષ્યની. શિળડી અમૃતવેલરે,
 એહ જે ચતુર-નર આદરે, તે લહે સુજસ રંગ-રેલરે. ૨૯

શ્રી અનાથી મુનિની સંજ્ઞાયા.

[૧]

(રાગ-નાથ કેસે ગજકે અંધ છોડાયો ?)

મગધાધિપ શ્રેષ્ઠિક સુવિચારી, સાથે જાહુ પરિવારી;
 હય ગય રથ પાયક પાલખીશું, પહોંચ્યો વનહ મોઝારી. ૧
 કે રાજન રયવાડી સંચરીયો, ખાચક સમકિત વરિયો કે
 પદ્માનાભ તીર્થંકર થાશે, ઉપશમ રસનો દરિયો કે. ૨
 વિવિધ પ્રકારની કીડા કરતો, જોતો વનમાં ઠામ,
 ચંપક તરૂં તળે મુનિવર દીઠા, બેઠો કરી પ્રણામ કે. ૩
 ધ્યાને લીનો મુનિવર મહોટો, ચંપકવણી કાયા,
 લુચ્યા કેશ જોખન વેશે, તણ સંસારની માયા કે. ૪

પૂછે રાજા ઐણિકે મુનિને, — “કિમ લુપ્ત્યા તુમ કેશ, ?
 યોવને વૈગાગ કહો કેમ લીધો ?, દીસો છો લઘુ વેશ કે ૫
 તન્નુપણે તન્નુણી કા છડી ?, એ માયા કા મડી, ?
 કચન-વગ્ણી-દાયા દડી, એ શી કીધ ધમડી ? કે ૬
 રૂપવત તુ શુભવત દીએ, સુદર તુમ આકાર,
 શગિ-મમ-વદન વિરાજે નાર, નયન-પકજ અતુહાર કે ૭
 ધન લેખન કળ લાહો લીજે, કીજે બહુલા ‘લોગ,
 સપત્તિ માઝ દાન તે દીજે, અવસરે લીજે લેગ કે ૮
 કુટુંબ તણો મોહ કિમ મૂકયો, ? કિમ મૂકયો ધન પરિવાર ?
 વ્યથ નગના કહો તુમ વામી ? કિમ લીધો સજમ ભાર કે ૯
 ગચત-લક્ષણ તુમ અગે નિરખ્યા, અવગુણ એક ન દીઠો,
 કૃપા કરી યોગીશ્વર ! સાચો, ઉત્તર દો મુજ મીઠો” કે ૧૦
 બોલે મુનિવર “મુણ હો ગજ, ઉત્તર દેઉ હુ સાચો,
 મુખનો મટકો, નયનનો લટકો, કાયા પીડ, તે કાચો કે
 રાજન ! મુણને વચન અનાથી ૧૧

નાથ વિના હવે દુઃખ પામ્યો, મારે નદિ કોઈ નાથ,
 નિજ દારણ મે દિક્ષા લીધી, હવે હુ હુજો મનાથ કે ૧૨
 “નાથ આશુ હુ મુનિવર ! ત્હારો, એકલો અર્થ વિચારો,”
 “નાથ અછે કોઈ ત્હારે ગજ, બોલ્યો બોલ અવિચાર્યો કે ૧૩
 નાથ તન્નો અગ્ય ને જાણો, તો યાચો મુજ નાથ,
 નાથ નદિ કોઈ નૃપતિ નુમારે, જાવળ દો છો બાથ કે ૧૪
 માતા મયગળ દય દેવાવ, નુજ મગધાપીપ રાજ,
 મન કોડી જેગી બધવળી, માય, તાય, ગ્રંથ સાલ કે ૧૫

મોટા કુળની મોટી વધુડી, જોટી નહિ મનમાંડી;
 સિંહ-કટી હંસ-ગમની ગાળા, થોડા જોલી પ્રાંડી કે. ૧૬
 શશી-વચણી મૃગ-નચણી નારી, ચિત્ત હરખી ભરતાર,
 હાવ-ભાવ-વિભ્રમ જે કરતી, તે મૂકી નિરધાર કે. ૧૭
 ઇંદ્રતણી જાણે ઇંદ્રાણી, એકવી મુજ ઘેર રાણી
 કેતા ગુણ હું કહું હો રાજા! શીયલ ગુણની ખાણી કે. ૧૮
 પાન સમારે બીડું વાળી, માંડી કપુરનો વાસ,
 પ્રેમ કરી મુજ પદ્મિણી આપે, તે મૂકી નિરાશ કે. ૧૯
 પંચ વિષય હું ભોગ ભોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો,
 એક દિવસ મુજ રોગ ઉપન્યો, નવિ શમે તે ચિત્ત આણ્યો કે. ૨૦
 કાકા-કાકી, કુઆ, ભાણેજી, મામા, માસા, મામી,
 નેહ ધરે માસી મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે. ૨૧
 માય, તાય, બંધવ મુજ લગિની, દુઃખ નવિ લીઓ જાય,
 નારી મુખ વિલપંતી જોલે, “એ દુઃખ અમ ન સહાય કે. ૨૨
 તિણુ વેદન મુજ નિંદ ન આવે, અન્ન પાન નવિ ભાવે,
 મંત્ર યંત્ર કીધા ઘણેરા, તો પણ દુઃખ નવિ જાવે કે. ૨૩
 વૈદ જાણુ તેડયા તિણિવારે, દીધા બહુલા દામ,
 ઔષધ લેખજે ગુણ નવિ થાયે, વિલખાણુ તે તામ કે. ૨૪
 ચિત્ત થોખે કરી મેંરે વિચાર્યું, એકલહો વનવાસી,
 એ સંસારતાણું દુઃખ વિરૂઆં, ગદ્ય વેદના તવ નાશી કે. ૨૫
 દિનકર ઉગે તમ જિમ નાશે, તિમ મુજ વેદના લાગી,
 સંયમ વરિયો વેદન ઠરીયો, સમતાશું લય લાગી કે. ૨૬
 મગધાધીપ હરખ્યો મનમાંડી, વચન કહેરે વિચારી,

“નાથપણુ તુમને મુનિ સાચુ, આપ તર્યા પર તારી કે” ૨૭
 ગીશ નમાવી પાચે લાગી, પૂછી છોડયુ મિથ્યાત્,
 યોગીમગ્ને ધ્યાને લીનેા, અન્નુવાણે કુળજાત કે ૨૮
 કપિ અનાથી આગ્નિ પાળી, પહોત્યા શિવપુર ઠામ,
 કનકવિજય બુધ ચરણે મધુકર, ઇમ બોલે મુનિરામ કે ૨૯

[૨]

શ્રેણિક રચવાડી ચડયો, પેખિયો મુનિ એકાત,
 વગ્નપ-કાતે મોહિયો, ગય પૂછે રે “કહોને વીરતત”,
 શ્રેણિકરાય ! હુરે અનાથી નિર્જય, તિણેમે લીધોરે
 સાધુજનો પથ શ્રેણિક૦ ૧

ઇણે કોસળી-નયરી વએ, મુજપિતા પરિગળ-ધન,
 પગ્વાર પુરે પરિવર્યો, હુ છુ તેહનોરે પુત્ર રતન શ્રેણિક૦ ૨
 એક દિવસ મુજ વેદના, ઉપની મેન ખમાય,
 માત-પિતા જુરી ગદ્યા, પણ કિણહિરે તે ન લેવાય શ્રેણિક૦ ૩

ગોગડી ગુણ-મણિ-ઓરડી-ચોરડી અખળા નાર,
 કોગડી પીડા મે સહી, ડોણે કીધીરે મોરડી માર શ્રેણિક૦ ૪

જાહુ રાજવંદ બોલાવીયા, કીધલા કોડિ-ઉપાય,
 બાવના-ચ દનચગ્ગીયા, પણ તોહીરે મમાધિ ન થાય શ્રેણિક૦ ૫

“જગમા ડો કેહનો નહીં, તે બાળી હુરે અનાથ,
 વીતગજના ધર્મ મરિજો, નહીં ડોલ બીજેરે મુગતિનો માથ ” ૬

ને મુજ વેદના ઉપમમે, તો લેઉ મયમ-ભાગ”
 ઇમ ચિતવના વેદના ગઈ, વન લીધુ મે હર્ષ અપાગ” શ્રેણિક૦ ૭

કરજોડી રાજા ગુણસ્તવે “ ધનધન એહ અણુગાર,
 શ્રેણિક સમકિત પામીઓ, વાંદી પહોંત્યોરે નગર મોઝાર. ,, ૮
 મુનિ-અનાથી-ગુણ-ગાવતાં, ત્રુટે કર્મની કોડ,
 ગણિ-સમય-સુંદર તેહના પાયવંદેરે જો કરજોડ. શ્રેણિક ૯

પરિક્રમણી સજ્જાય.

કર પડિક્રમણું લાવશુંજી, સમ-ભાવે મન લાય,
 અ-વિધિ-દોષ જો સેવશેજી, તો નહિ પાતક જાય, ચેતનજી !
 એમ કેમ તરશેજી ? ૧

સામાયિકમાં સામટીજી, નયણે નિદ્રા ભરાય,
 વિકથા કરતાં પારકીજી, અતિ ઉદ્વેગિત મન થાય. ચેતનજી ! ૨

કાઉરસગમાં ઉભા રહીજી, કરતાં દુખેરે પાય,
 નાટક-પ્રેક્ષણ જોવતાંજી, ઉભાં રચણી જાય. ચેતનજી ! ૩

સંવરમાં મન નવિ રુચેજી, આશ્રવમાં હુંશિયાર,
 સૂત્ર સુણે નહિ શુભ-મનેજી, વાત સુણે ધરી પ્યાર, ચેતનજી ! ૪

સાધુ-જનથી વેગલોજી, નીચશું ધારે નેહ,
 કપટ કરે કોડો ગમેજી, ધર્મમાં ધૂળે દેહ, ચેતનજી ! ૫

ધર્મની વેલા નવિ દીએજી, કૂટી કોડીરે એક,
 રાઉલમાં રૂંધ્યો થકોજી, ખુણે ગણી દીએ છેક, ચેતનજી ! ૬

જિનપૂજા: ગુરૂવંદનાજી, સામાયિક: પરચકખાણુ,
 નવકારવાલી: નવિ રુચેજી, કરે મન આત્મધ્યાન, ચેતનજી ! ૭

ક્ષમા: દયા: મન આણીયેજી, કરીયે વ્રત પરચકખાણુ,
 ધરીયે મનમાંહી સદાજી, ધર્મ: શુકલ: દોય ધ્યાન, ચેતનજી !

એમ ભવ તરશેજી ૮

શુદ્ધમને આગધશેણ, જો શુરના પદ-પદા,
 ઉપવિજય કહે-“પામશેણ, તો મુર-શિવસુખ સદા” એતનણ ।
 એમ ભવ તરશેણ ૯

મેતારજ મુનિની સજ્જાય.

મમ-દમ-શુભના આગરૂં પથ-મહાવ્રત-ધાર
 માયખમણને પારણેણ રાજગ્રહી-નગરી મોઝા

મેતારજ । મુનિવર । ધન ધન તુમ અવતાર ૧

મેનીને ઘર આવીયાણ મેતારજ ઋષિરાય,
 જવલા ઘડતા ઉઠીયોણ વટે મુનિના પાય મેતારજ ૨

“આજ કલ્યો ઘર આગણેણ, વિષુ-કાલે મહકાર,
 લ્યો સિક્ષા છે સુજતીં, મોદક તણા એ આહાર” મેતારજ ૩

તોય જીવ જવલા ચણ્યોં, વહોતી વળ્યા ઋષિગજ,
 મેની મન શકા થઈણ, “સાધુ તણા એ ડાજ” મેતારજ ૪

ગીચ કરી ઋષિને કહેણ, “લો જવલા મુજ આજ”
 વાધગ શીર્ષે વીંટીયુણ, તડકે રાખ્યા મુનિગજ મેતારજ ૫

કટ ફટ ફુટે હાડગણ, તટ તટ તુટે ચામ,
 મેનીટે પગિપહ દીયોણ, મુનિ રાખ્યો મન ઠામ મેતારજ ૬

“એહવા પણ મોટા યતિણ, મન ન આણે દોષ,
 આતમ નિંદે આપણેણ, સોનીનો શો દોષ ? મેતારજ ૭

ગજસુકુમાલ મતાપીયાણ, બાધી માટીની પાળ,
 ખેર-અગાગ શિરે ધર્યાણ, મુગતે ગયા તત્કાળ મેતારજ ૮

વાઘણે શરીર વધુરીયુણ, માધુ મુકોસલ માગ,
 વેવલ લહી મુગતે ગયાણ, ઈમ અરનીક-અણગાગ મેતારજ ૯

પાખી પાલકે પીલીયાણ, ખંધકસુરિના શિષ્ય,
 અંખડ ચેલા સાતસેંણ, નમોનમો તે નિસદિશ. મેતારજ. ૧૦
 એહવા ઋષિ સંભારતાંણ, મેતારજ-ઋષિરાય,
 અંતગડ હુવા કેવલીણ, વંદો મુનિના પાય. મેતારજ ૧૧.
 ભારી કાષ્ટની સ્ત્રીએ તિહાંણ, લાવી નાંખી તેણિવાર,
 ઘળકે પાંખી જાગીયોણ, જવલા કાઢયા તિણેસાર મેતારજ. ૧૨
 દેખી જવલા વિષ્ણુમાંણ, મન લાજ્યો સોનાર,
 ઓઘો-મુહપત્તિ સાધુનાંણ, લેઈ થયો આણુગાર. મેતારજ. ૧૩
 આતમ તાર્યો આપણોણ, થીર કરી મન વચ્ચ કાય,
 રાજ-વિજય રંગે ભણેણ, સાધુ તણી એ સજ્જાય. મેતારજ. ૧૪

શ્રી જંબુસ્વામિની સજ્જાય.

રાજગૃહી-નયરી વસે ઋષભદત્ત વ્યવહારીરે
 તસ સુત જંબુ-કુમર નમું બાલપણે બ્રહ્મચારીરે. ૧
 જંબુ કહે “જનની ! સુણો સ્વામિ-મુધર્મા આવ્યારે”
 દીક્ષા લેશું તેહકને અનુમતિ ઘો મોરી માયારે.... જંબુ. ૨
 માય કહે-“સુણુ બેટડા, વાત વિચારી કીજેરે,
 તરુણપણે તરુણીવરી, છાંડી કેમ છુટીજેરે ? જંબુ ૩
 આગે અરણિક મુનિવરા ફરી પાછા ઘર આવ્યારે,
 નાટકણી નેહે કરી આપાઢાભૂતિ ભોળાયારે.... જંબુ. ૪
 વેશ્યા વશ પડીયા પછી નંદિષેણુ નગીનોરે
 આર્દ્રકે દેશનો પાટવી, આર્દ્રકુમર કાં કીનોરે.... જંબુ. ૫
 સહસ વરસ સંજમ લીસા, તોએ પાર ન પાચારે,
 કંડરીકને કરમે કરી પછી ઘણું પસ્તાયારે.... જંબુ. ૬

- મુનિવર-શ્રી-રહનેમિછ નેમિ-જિનેસર ભાઈરે,
 રાજિમતી દેખી કરી વિષયતાણી મતિ આઈરે જળુ ૭
 તીક્ષ્ણ છે વચ્છા ! દોહીલી પાળવી ખાડાંની ધારરે,
 અગ્નિ વિરમ-અગ્નિ જમણુ મુણુ ડાલ-મ થારરે જળુ ૮
 તીક્ષ્ણ છે વચ્છા ! દોહીલી કહ્યુ અમારૂં કીજેરે,
 પરણો પનોતા-પદ્મિણી અમ મનોરથ પૂરીજેરે જળુ ૯
 જળુ કહે “જનની ! મુણો ધનાધનો -અણુગારરે,
 મેઘ-મુનિસર મોટકો શાલિભદ્ર મ ભારેરે જળુ ૧૦
 ગજ-મુકુમાલ ગુણે ભર્યો આતમ માધન કીધોરે,
 પદ-ભામી-તપ-પારણે ઢંઢણે કેવલ લીધોરે જળુ ૧૧
 દશાણ્વલિ મયમ લહી પાય લગાડ્યો ઇ દોરે,
 પ્રમદન્ય ડ કેવલ લહી પામ્યા છે પરમ આણુ દોરે જળુ ૧૨
 એમ અનેક-મુનિવર હુવા રહેતા પાર ન પાયરે,
 અનુમતિ ઘો મોરી માવડી ! ક્ષણ લાખીણી જાયરે જળુ ૧૩
 પાચથો-મતાવીશથુ, જળુકુમર પગવીઓરે,
 પચ-મહાવ્રત ઉચ્ચરી ભવજલ માય- તરીયોરે જળુ ૧૪
 જળુ ચમન કેવલી તાસ તણા ગુણ ગાયારે,
 પડિત-લલિતવિજય તણા હેતવિજય મુખદાયારે જળુ ૧૫

શ્રી દેવાનન્દાની મજાયા

જિનવર-૩૫ દેખી મન હજી સ્તનમે રૂધ જરાયા,
 તવ ગૌતમકુ ભયા અચળા પ્રત્ય દણુકુ આયા
 ગૌતમ ! એનો મેરી અમ્મા ૧

તસ કુખે તુમ કાહુ ન વસિયા ? કવણ કીયા ઇણ કમ્મા ? ગૌતમ. ૨
 ત્રિશલાદે દેરાણી હુંતી, દેવાનન્દા જેઠાણી.
 વિષય-લોભ કરી કાંઈ ન જાણ્યો, કપટ-પાત મનઆણી ગૌતમ ૩
 દેરાણીકી રતન-ડાળલી, બહુલાં રતન ચોરાયાં.
 ઝગડો કરતાં ન્યાય હુઆ જળ, તળ કચ્છ નાણા પાયાં ગૌતમ ૪
 એસા શ્રાપ દિયા દેરાણી, “તુમ સંતાન અમ હોજો”
 કર્મ આગળ કોઈનું નહિ ચાલે, ઇંદ્ર ચકવર્તિ જો જો ગૌતમ ૫
 ભરતરાય જળ ઋષભને પૂછે, “એહમે કોઈ જિણિન્દા !
 મરિચિ પુત્ર ત્રિદંડી તેરો, ચોવીશમે જિણિન્દા”. ગૌતમ ૬
 કુળનો ગર્વ કીયો મેં ગૌતમ ! ભરતરાય જળ વંદ્યા,
 મન વચ્ચ-કાયાએ કરીને, હરખ્યો અતિ આણિન્દા. ગૌતમ ૭
 કર્મ-સંયેગે લિલુક-કુળ પાયા, જન્મ ન હોવે કબહિ,
 ઇંદ્ર અવધિએ જોતાં અપહર્યો, દેવ-ભુજંગમ તખહિ ગૌતમ ૮
 ખ્યાશીદિન તિહાં કણે વસીયો, હરિણ-ગમેષી જળઆયા,
 સિદ્ધારથ-ત્રિશલાદે રાણી, તસ કુખે છટકાયા. ગૌતમ. ૯
 ઋષભદત્તને દેવાનન્દા, લેશે સંયમ ભારા;
 તળ ગૌતમ ! એ મુગતે જાશે ભગવતી-સૂત્ર-વિચારા ગૌતમ ૧૦
 સિદ્ધારથ-ત્રિશલાદે-રાણી, અચ્યુત-દેવલોકે જાશે.
 બીજે સ્કંધે આચારાંગે, તે સૂત્રે કહેવાશે. ગૌતમ ૧૧
 તપાગચ્છ શ્રી હીરવિજયસૂરિ દીયો મનોરથ વાણી,
 સકળચંદ્ર પ્રભુ ગૌતમ પૂછે ઉલટ મનમાં આણી ગૌતમ ૧૨

શ્રી રુક્મિણીની સજ્જાય.

- વિચરતા ગામો ગામ, નેમિ-જિહ્વમર સ્વામ,
આ છે લાલ ! નયરી-દ્વારામતી આવીયાજી ૧
- કૃષ્ણાદિક-નરનાર, સહુ મળી પર્ષદા બાર,
આ છે લાલ ! નેમિ-વદન તિહા આવીયાજી ૨
- દીએ દેશના જિત-રાય, આવે મહુને દાય,
આ છે લાલ ! રુક્મિણી પૃષ્ઠે શ્રી-નેમિનેજી. ૩
- “યુવનો માહરે વિયોગ, શો હશે કર્મ મયોગ ?
આ છે લાલ ! ભગવત ! મુજને તે કહોજી” ૪
- તુ હતી નૃપની નાન, પૂરણ ભવ કોઈ વાર,
આ છે લાલ ! ઉપવન ગમવા મચ્યાજી ૫
- કન્યા વન મોઝાર, પીઠો એક મહકાર,
આ છે લાલ ! મોઝલી વિયાળી તિહા કોજી ૬
- માથે દતો તુમ નાય, નંદા જાલ્યા દાય,
આ છે લાલ ! કુકુ મ-વગ્જા તે ચયાજી ૭
- નવિ આલખે તિહા મોઝ, કરવા લાગી શોર,
આ છે લાલ ! ચોદિશિ ગમને વિન્ગીજી ૮
- પાટી પુકોયો નિદા મેદ, ઈંડા પોવાળા તેદ,
આ છે લાલ ! એવ-પટી પાટી મેવિયાજી ૯
- દસતા તે જાધ્યા ધર્મ, નવિ આલખો નેનધર્મ,
આ છે લાલ ! કૈતા ન હોયે પ્રાણીયાજી ૧૦
- તિહા જાણી અતગમ, જાએ ગી જિતગમ,

આ છે લાલ! સોલ ઘડીનાં વરસ સોલ ધયાંજી. ૧૧

“દેશના સુણી અલિરામ, રુક્મિણી રાણી તામ,
આ છે લાલ! સૂઘો તે સંયમ આદર્યોજી ૧૨

થિર કરી મન-વચ-કાય, કેવળ નાણ ઉપાય,
આ છે લાલ! કર્મ ખપાવી મુગતે ગયાજી. ૧૩

તેહનો છે વિસ્તાર, અંતગડ સૂત્ર મોઝાર,
આ છે લાલ! રાજવિજય રંગે ભણેજી ૧૪

૧ ખંધક મુનિની સજ્જાય.

ઢાળ ૧

નમો નમો ખંધક મહામુનિ, ખંધક ક્ષમા ભંડારરે;
ઉગ્રવિહારે મુનિ વિચરંતા, ચારિત્ર ખડ્ગની ધારરે ૧

સ મિ તિ ગુપ્તિને ધારતો, જિતશત્રુ રાજનો નંદરે;
માતા ધારણી ઉદરેજનમીયો, દર્શન પરમાનંદરે. ૨

ધર્મ ધોષ મુનિ દેશના, પામીયો તેણે પ્રતિબોધરે;
અનુમતિ લેઈ માય તાતની, કર્મશું યુદ્ધ થઈ યોદ્ધરે. ૩

છઠ્ઠ અઠ્ઠમ આદે અતિઘણા, ટુંકર તપ તનુશોષરે;
રાત દિવસ પરિસહ સહે, તો પણ મન નહિ રોષરે. ૪

દવ દીધા ખીજડા દેહમાં, ચાલતાં ખડખડે હાડરે;
તો પણ તપ કરે આકરા, જાણતો અથિર સંસારરે ૫

એક સમે ભગિનીપુરી પ્રતે, આવીયા સાધુજી સોયરે;
ગોખે બેઠી ચિંતે બેનડી. એ મુજ ખાંધવ હોયરે. ૬

બેનને ખાંધવ સાંભર્યો, ઉલટયો વિરહ અપારરે;

છાતડી લાગી છે ફાટવા, નયણે વહે આનુડાની ધારે ૭
 રાયચિંતે મનમા ઇચ્છુ, એ કોઈ નારીનો ચારે,
 સેવકને કહે સાધુની, લાવોજ ખાલ ઉતાર રે ૮

ઢાળ ૨

રાય સેવક તવ કહે સાધુને, ખાલડી જીવથી હણુશુ રે
 અમ ઠાકુરની એહ છે આણા, એ અમે આજ કરીશુ રે,
 અહો અહો માધુજી સમતાના ફગ્યા, મુનિ ધ્યાનવકી
 નવિ ચલીયારે ૧

મુનિવર મનમાહી આણુદો, પગિમાડ આંચો નાણીરે,
 કર્મ ખપાવાનો અવમર એહવો, ફરી નહિ આવે પ્રાણીરે
 અહો અહો ૨

એતો વલી સખાઈ મલીયો, ભાઈ થકી ભલેરોરે,
 પ્રાણી તુ કાયગપણ પરિહરને, નિમ ન થાય ભવ દેરોરે
 અહો અહો ૩

ગય સેવકને તવ કહે મુનિવર, કઠણુ ક્રમ મુજ કાયારે,
 બાધા ગ્જે તુમ હાથે થાયે, કહો તીમ ચ્હીયે ભાયારે
 અહો અહો ૪

ચાટે શરણા ચતુર કરીને, ભવ ચરમ આવર્તે રે,
 ગુકલધ્યાન ગુ તાન લગાવ્યુ, મયા વોમિગય તરે
 અહો અહો, ૫

ચરમડ આમડી તેડ ઉતારે મુનિ સમતા નમ જીવેરે,
 કાયક અણિ આરાહણ કરીને, મહિજ મન મને પીવેરે
 અહો અહો ૬

ચોથું ધ્યાન ધરતાં અંતે, કેવળ લઈ મુનિ સિધ્યારે;
અજર અમરપદ મુનિવર પામ્યા, કારજ સઘળાં સિધ્યારે.

અહો અહો ૭

એહવે તે મુહપત્તિ લોહીએ ખરડી, પંખીડે આમિષ જાણીરે;
લેઈને નાખીતે રાજદુવારે, સેવકે લીધી તાણીરે

અહો અહો ૮

સેવક મુખથી વાતજ જાણી, ખડેને મુહપત્તિ દીઠીરે;
નિશ્ચય ભાઈ હણાયો જાણી, હૈડે ઉઠી અંગીઠીરે.

અહો અહો ૯

વિરહ વિલાપ કરે રાયરાણી, સાધુની સમતા વખાણીરે;
અધિર સંસાર સંવેગે જાણી, સંજમ લીયે રાયરાણીરે.

અહો અહો ૧૦

આ લોઈ પાતક સવિ છંડી, કઠિન કર્મને નિંદીરે
દુસ્કર તપ કરી કાયા ગાળી, શિવસુખ લહે આણુંદીર.

અહો અહો ૧૧

ભવિયણ એહવાં મુનિવર વંદી, માનવ ભવકુળ લીજેરે;
કરજોડી મુનિ મોહન વિનવે, સેવક સુખિયા કીજેરે

અહો અહો ૧૨

શ્રી સિતાજીની સજ્જાય.

જનકે સુતા હું નામ ધરાવું, રામ છે અંતરજામી
પાલવ હમારો મેલને પાપી, કુળમાં લાગે છે ખામી.

અડશે માંજે

માં, જો, માં, જો, માં, જો, અ માં મહારો નાવલીયો દુહવાય અ

મને મગ કોનો ન સુહાય અ મહારૂ મન માહેથી અકળાય
અ મા-૧ (આકર્ણી)

મેરૂ મહીધર ઠામ તમે જો, પત્થર પકજ ઉગે,
જો જલધિ મર્યાદા મુકે, પાગળો અખર પુગે અં ૨
તોપણ તુ માલખને રાવણ? નિશ્ચે શિયળ ન ખડુ -
પ્રાણ હમારા પરલોકે જાયે, તોપણ મત્ય ન છડુ અં ૩
કુણ મણિધન્ની માણી લેવાને, હે ૨ ઘા લે હા મ,
નતી સગાયે સ્નેહ કરીને, કહો કોણે સાધ્યુ કામ? અં ૪
પગદારનો મગ કરીને આખર કોણ ઉગરીયો,
ઉડુ તો તુ જોને આલોચી, સહિ તુજ દહાડો ફરીયો અં ૫
જનકેસુતા હુ જગ મહુ જાણે, બામ ડલ છે બાર્ધ,
દશરથ ન દન ગીર છે સ્વામિ, લક્ષ્મણ કન્થે લડાઈ અં ૬
હુ ધણિયાતી પિયુ-ગુણ-ગતી, હાથ છે મારે છાતી,
અજંગા જહે તુજ વયણે નચણુ, કા કુળ વાયે છે કાતી અં ૭
ઉદયરત્ન કહે ધન્ય એ અખળા? સીતા જહનુ નામ,
નતીયો માહે શિરોમણી કહીયે, નિત્યનિત્યહોજો પ્રણામ અ ૮

શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની સન્નગાય.

પ્રણમુ તુમાગ પાય પ્રસન્નચંદ્ર પ્રણમુ તુમાગ પાય,
રાજ છેડી રણીયામણ રે, જાણિ અધિ-મમાર,
વેગજો મન વાળીયુ રે, લીધો મયમ ભાર પ્રં ૧
અમ્યાને કાઉઅમગ ગદ્યા રે, પગ ઉપર પગ ચઢાય
ખાહુ જો ઉચા કરીને, મુજ મામી દ્રષ્ટિ લગાય
પ્રસન્ન ૦ ૨

દુઝીખૂત-વચન સુણી ને, કોપ ગઢ્યો તત્કાળ;
 મનશું સંઘામ, માંડીયો રે, જીવ પડ્યો જંજાલ. પ્રસન્ન. ૩
 “શ્રેષ્ઠિક પ્રશ્ન પૂછે તે સમેરે, સ્વામિ એહની કોણ ગતિ થાય;
 ભગવંત કહે-હમણું મરે તો, સાતમી-નરજે જાય પ્રસન્ન ૪
 ક્ષણ એક આંતરે પૂછીયું રે, સર્વારથ સિદ્ધ વિમાન;
 વાગી દેવની હું હુલિ રે, ઋષિ પામ્યા દેવજ્ઞાન. પ્રસન્ન. ૫
 પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિ મુગતે ગયારે, શ્રી મહાવીરના શિષ્ય;
 રૂપ વિજય કહે ધન્ય ધન્ય, દીઠા એ પ્રત્યક્ષ પ્રસન્ન. ૬

શ્રી શાલિભદ્રની સજ્જાય.

(રાગ-કાલિંગડા.)

બોલો બોલો રે! શાલિભદ્ર ! દોવરીયાં ! દોવરિયાં
 દો-ચાર-વરિયાં ! બોલો ૧
 માય તુમારી ખરીય પુકારે, વહુ-વર સળ આગે ખરીયાં
 બોલો. ૨
 પોઢ્યો પુત્ર શિલા-પટ પેખી, આંખે આંસુ ઝળ-જળીયાં.
 બોલો. ૩
 કુલની શય્યા જહને ખુંચતી, તેણે સંધારો સિલ્લા કરીયાં
 બોલો. ૪
 પૂરવ-ભવ-માડી આહીરણી, આહાર કરી અણસણ કરીયાં.
 બોલો. ૫
 આજ પીછે હુંગર ચરવેકી, સુંસ કરું હું ઇણ વરીયા.
 બોલો. ૬

મનમુખ ખોલ જોયો નહીં માકુ, ધ્યાન નિરજન મન ધરિયા
જોલો ૭

કાઠ મરે ઉદયરત્ન ઉનહીંકે, ત્રિભુ પલકમે શિવવરિયા
જોલો ૮

શ્રી બાહુબલિજીની સજ્જાય.

ગજતણારે અતિ-લોભિયા, ભરત-બાહુ-બલિ જુએરે
મૂઠી ઉપાડીરે મારવા, બાહુ-બલિ પ્રતિજુએરે
વીગ ! મોરા ગજથકી ઉતરે, ગજમઠયે ટેવલ ન હોયરે વીરા ૧
ઋષભદેવ તિહા મોકલે, બાહુ-બલિજીની પામેરે,
બધવા ગજથકી ઉતરે બ્રાહ્મી-મુદરી એમ બાખેરે વીરા ૨
લોચ કરીને ચાગિત લીયો, વક્ષી આવ્યો અભિમાનરે,
લધુ-બધવ વાહુ નહિ, કાઉસ્મગ્ગ ગદ્યા મુલ-ધ્યાનરે વીરા ૧
વસ્ત્ર દિવમ કાઉસ્મગ્ગે ગદ્યા, શીત તાપથી મુકાણારે
પ ખીંટ માળા ઘાલીયા, વેલડીયે વીંટાણારે વીગ ૪
સાધવીના વચન સ્ત્રાળી કરી, ચમચ્યો ચિત્ત મોઝાન્ડે
દય ગય ગય મહુ પગિડર્યા, વળી આવ્યો અલ્પકારે વીરા ૫
વેનાચ્યે મન વાળીયુ મુક્યો નિજ અભિમાનરે,
પગ ઉપાડ્યો વાદવા, ઉપન્યુ કેવળ નાનકે વીના ૬
પદોત્પા તે કેવળિ-પગપદા, બાહુબલિ મુનિનાયરે,
જગન્નાડમગ-પદવી લટી, મમય-મુંદર વદે પાયરે વીગ ૭

બીજની સજ્જાય.

બીજ તલે દિન દાખજોન્ડ, દુવિધ ધર્મ પ્રમાર,
પર નહાત સાધુનાર, માળકના મન જાન્ડ પ્રાપ્ત

ધર્મ કરો સુવિવેક જેમ પામે સુખ અનેકરે પ્રાણી. ધર્મ. ૧ આંકણી
 પ્રાણાતિપાત વિરમણ પહેલુંરે, જાવજાણવ તે જાણ;
 મૃપાવાદ વિરમણ બીજુંરે, મોટું તેહ વળાણરે પ્રાણી ૨
 જાવજાણવ ત્રીજું વધીરે, વિરમણ અદત્તાદાન;
 શ્રોત્રુન્નત પાલતાં ઘણુંરે. જગમાં વાધે માનરે. પ્રાણી. ૩
 નવવિધ પરિગ્રહ છંડતારે પંચમીગતિ શુભ ઠાણ;
 વ્રત સુધાં એ પાલતારે, અણુગારી કહે નામરે પ્રાણી ૪
 બારેવ્રત પાલે લલાંરે, શ્રાદ્ધનો એ આચાર;
 પડિક્કમણ્યાં દોય ટંકનાંરે, રાખે ધર્મશું ખ્યારરે. પ્રાણી ૫
 એહવાં વ્રત પાલે સદારે, શાસ્ત્ર તણે અનુસાર;
 આરાધક તેહને કહ્યારે, તે પામે ભવપારરે પ્રાણી. ૬
 મિથ્યામાં ભૂલો ભમ્યોરે, આરે અનાદિનો જીવ;
 સારધર્મ નવિ ઓલખ્યોરે, જેહથી મોક્ષ સદૈવરે પ્રાણી. ૭
 આરંભ છંડો આતમારે, સમિતિ શુભિ શું પ્રીત;
 આઠે મદ દૂરે તજોરે, ધર્મ કરો સુવિનીતરે. પ્રાણી ૮
 પાલો જિનની આણુનારે, જો આહો શિવરાજ
 શ્રી વિજયરત્નસૂરીદનોરે, દેવતાં સાર્યાં કાજરે. પ્રાણી. ૯

પંચમીની સજ્જાય.

પ્રવચન વચન વિચારીએજી, વળી ધરી ધર્મવિલાસ;
 શુદ્ધ પરંપરા ભગવતીજી, સેવિજે સુવિલાસ.

ચતુરનર સમજો ધર્મ વિવેક. ૧

સુક્રિત મહોલનો દીવડોજી, પહેલો જ્ઞાન પ્રકાર;

જ્ઞાન વિના તપ જપ ક્રિયાજી,	નાવે ફલ નિર્ધાર ચતુર ૨
એકેન્દ્રિય મુર નાર કી જી,	ન કરે કવલ આહાર,
જ્ઞાન વિના નવિ જિન કહેજી,	તેહને તપ આચાર ચતુર ૩
પૃથ્વી પાણી પ્રભૂ ખના જી,	થાવર ભેદ અનેક,
પ્રગટપણે તેહને નહિ જી,	પાપ સ્થાનક એક ચતુર ૪
તો પણ અજ્ઞાન પણે જી,	લાગે સઘલારે પાપ,
જ્ઞાનીને જહુ નિર્જરા જી,	ભાખે અરિહ તઆપ ચતુર ૫
દયા પાળે પારે વડા જી,	હુકુર શુદ્ધ આહાર,
નાગા ચૌપદ સહુ ફરે જી,	તો પણ નહિ ભવપાર ચતુર ૬
જાણે જીવ અજીવને જી,	વળી ત્રમ થાવર પ્રાણ,
તે જીવને જિનજી કહે જી,	શુદ્ધ પણે પચખખાણ ચતુર ૭
રાગ દ્વેષ છડે મહી જી,	જ્ઞાની નિજ પણ જાણ,
જાને શુદ્ધ ક્રિયા ફલે જી,	જાને હોય ઉજ્જવલ ધ્યાન ચ ૮
શુભ ઉપયોગ છે જીવને જી,	પહેલો જ્ઞાન પ્રકાશ,
માનવિજય વાચક વહે જી,	જુઓ જુઓ જ્ઞાન ઉજામ ચ ૯

શ્રી આઠમદની સજ્જાય

મદ આઠ મહામુનિ વાગીયે, જે દુર્ગતિના દાતાગેરે;
 શ્રી વીરજિણેશ્વર ઉપદિશે, ભાખે સોહમ ગણધારેરે
 મદ ૧

હાજી જાતિનોમદ પહેલો કદો, પૂર્વ હરિકેશીએ કીધોઢે,
 ચહાણતણે કૃષ્ણ ઉપન્યો, તપથી મવિ કાન્ન સિધોઢે
 મદ ૨

હાંજી કુળમદ બીજો દાબીયો, ચારિત્રીભવે કીધો પ્રાણીરે;
કોહાકોડી સાગર ભવમાં ભગ્યો, મદ મ કરો એમ મન જાણીરે.

મદ ૩

હાંજી બળમદથી દુઃખ પામીયા, ંણિક વસુભૂતિ જીવોરે;
જઈ ભોગવ્યાં દુઃખ નરકતાણાં, મુખ પાડંતા નિત રીવોરે

મદ. ૪

હાંજી સનતકુમાર નરેશરૂ, સુર આગળ રૂપ વળાણુરે;
રોમ રોમ કાયા બગડી ગઈ, મદ ચોથાનું જો ટાણુંરે.

મદ. ૫

હાંજી મુનિવર સંયમ પાળતાં, તપનો મદ મનમાં આવ્યોરે;
થયા ફરગડુ ઋષિ રાજ્યા, પામ્યા તપનો અંતરાયોરે

મદ ૬

હાંજી દેશ દશારણુનો ધણી, રાય દશાણુભદ્ર અભિમાનીરે;
ઇંદ્રની ઋદ્ધિ દેખી ખૂંચીયો, સસાર તણ થયો જ્ઞાનીરે.

મદ ૭

હાંજી સ્થુતિભદ્રે વિદ્યાનો કર્યો, મદ સાતમે જે દુઃખદાઈરે;
શ્રુત પુરણ અર્થ ન પામીયા, જીવો માનતાણી અધિકાઈરે

મદ. ૮

રાય સુભુ મ પટ ખંડનો ધણી, લોભનો મદ કીધો અપારરે;
હય-ગય-રથ-સળ શાયર ગયું, ગયો સાતમીનરક મઝારરે.

મદ ૯

ઈમ તન-ધન-જોબન રાજ્યનો, મ ધરો મનમાં અહંકારોરે;
જો અધિર-અસત્ય સવિકારમું, વિણસે ક્ષણમાં બહુવારોરે.

મદ. ૧૦

મદ આઠ નિવારો ત્રતધારી, પાળો સ્વયમ સુખકારીરે,
 ક્ષે માનવિજય તે પામશે, અવિચળ પદવી નગ્નારીરે
 મદ ૧૧

એકાદશીની સજ્જાય.

આજ મારે એકાદશીરે નણ્ફલ મીન કરી સુખ રહીએ,
 પૂછ્યાનો પડિઉત્તર પાછો, કેહને કાંઈ ન કહીએ આજ ૧
 મારે નણ્ફલ તુજને બહાલો, મુજને તારો વીરો,
 તુમાડાના બાચકા ભરતા, હાથ ન આવે હીરો આજ ૨
 ઘરનો ધધો પ્રણા કર્યો પત્તુ, એક ન આવ્યો આડો,
 પાલવ તના પાલવ ઝાલે, તે મુજને દેખાડો આજ ૩
 માગશર શુદ્ધિ અગિયારશ મોટી, નેવું જિનનાં નિરજો,
 દોઢસો કલ્યાણુક મોટા, ચોથી લેઈ લેઈ કરજો આજ ૪
 સુવત્ત થેઠ વયો શુદ્ધ ત્રાવડ, મીન ધરી સુખ રહીએ,
 પાવડ પુર સવળો પગ્ગલ્યો, એહનો કાંઈ ન કહીએ આજ ૫
 આઠ પહોરનો પોમલ કઠીએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરીએ,
 મન-વચ-ક્રાયા જો વશ ઠીએ, તો ભવસાયર તગીએ આ ૬
 ઉદયરત્ન વાચક ઉપ દેશે, જે નરનાગી રહેશે,
 પોમામાહે પ્રેમ ધરીને, અવિચળ લીલા લહેશે આજ ૭

ભવદત્ત ભવદેવની સજ્જાય.

ભવદેવ ભાઈ પ્રેમ આવીયારે, પ્રતિજોધવા મુનિગયરે
 તાવમા તીધુ શ્રુતનુ પાતડ રે, ભાઈ મુને આવેગે વોલાવરે
 નવિ પગ્ગયા તે ગોની નાગિલારે-(આટળી) ૧

ઈમ કહી ગુરૂ પાસે આવીવારે, ગુરૂ પૂછે દીક્ષાનો કાંઈ ભાવરે;
લાગે નાકારો કરી નવિ કરી શક્યોરે, દીક્ષા લીધી ભોલે ભાવરે.

નવિં ૨

ખાર વરસ સંજમમાં રહ્યોરે, હીયડે ધરતો નાગીલાનું ધ્યાનરે;
હા ! હા ! મૂરખ ! મેં આ શું કર્યુંરે, નાગીલા તણ જીવન પ્રાણરે.

નવિં ૩

ચંદ્રમુખી-મૃગલોચનીરે, વલવલતી મેલી ઘરની નારરે;
ભવદત્ત ભાઈએ મુને ભોલવ્યોરે; હવે કઈં તેહની સંભાલરે.

નવિં ૪

ભવદેવ ભાઈ ઘેર આવીયારે, અણુ ઓળખે પૂછે ઘરની નારરે;
કેણેરે દીઠી ગોરી નાગીલારે, અમે છું વ્રત છોડણુહારરે.

નવિં ૫

નારી ભણે સુણે સાધુજીરે, તુમે છો જ્ઞાન ભંડારરે;
હસ્તિ ચડીને ખર કોણ ચડેરે, વચ્ચે ન લીએ કોઈ આહારરે

નવિં ૬

નાગીલાએ નાથ સમજાવીયોરે, વલી લીધો સંજમ ભારરે;
ભવદેવ દેવ ભો કે ગયારે, સ મ ય સું દ ર સુખકારરે.

નવિં ૭

ઇલાચીપુત્રની સજ્જાય.

નામે ઇલાચીપુત્ર જાણીયે, ધનદત્ત શેઠનો પુત્ર;
નટવી દેખીને મોહીઓ, જે રાખે ઘર સુત-૧

કર્મ ન છુટેરે પ્રાણીઆ, પૂરવ ને હવિ કાર;

નિજકૃણ છંડીરે નટ થયો, નાણી શરમ લગાર, કર્મ ૦ ૨

એક પુત્ર આવ્યો નાચવા, ઉઘો વાસ વિશેષ,
 તિહા ગય જોવારે આવીયો, મળીયા લોક અનેક કર્મ ૩
 દોય પગ પહેગીરે પાવડી, વાસ ચડ્યો ગજગેલ,
 નિગધાર ઉપગ નાચતો, જોલે નવનવા ખેલ કર્મ ૪
 દોલ વળતે વેરે નટવી ગાવે કિન્નર સાદ,
 પાય તલ ધુધગરે પ્રમથમે, ગાળે અળરનાદ કર્મ ૫
 તિહા રાય ચિત્તમે રેચિતવે, હુબ્ધો નટવીની સાથ,
 ને નટ પડેરે નાચતો, તો નટવી મુજ હાથ કર્મ ૬
 નાન ન આપેરે ભૂપતિ, નટ જાણે નૃપ વાત,
 હુ ધન વાણુરે રાયનુ, રાય વછે મુજ ધાત કર્મ ૭
 નવતિહા મુનિવર પેખીયા, ધનધન સાધુનિરાગ;
 ધિક્ધિક્ધિ વિપચારે જીવને, એમ તે પામ્યો વૈરાગ કર્મ ૮
 યાજી ભગી શુદ્ધ મોદકે, પદમળી ઉભેલા બહાર,
 લો લો ડે છે લેતા નથી, ધનધન મુનિઅવતાર. કર્મ ૯
 સવર ભાવેરે કેવળી, વયો મુનિ કર્મખપાય,
 કેવળ મહિમારે મુર કરે, લલિધવિજય શુભ ગાય કર્મ ૧૦

વિભાગ ■ મો.

અર્વાચિન પદ સંગ્રહ.

(રાગ માઠ)

૧

ઉપકારી મહાવીર અમારા ઉપકારી મહાવીર;
વંદન કરીયે વીર—અમારાં

અષ્ટ કર્મ રીપુ નાશ કરીને, સિદ્ધ થયા લગવાન;
તેમ કરી અમ તુજ યાગકડાં, થઈશું તારી સમાન અં ૧
તુજ ગુણ ગ્રામ હૃદયમાં ધરશું, રાખીશું તુજ નામ;
વિજય વાવટો જગ ફરકાવી, રચશું વિદ્યાધામ અં ૨
સ્વાદ્વાદ નય લંગી પ્રમાણે, ઉત્તમ તત્ત્વનું જ્ઞાન;
ભણી ભણાવી સંત જનોનાં, ગાશું મંગળ જ્ઞાન. અં ૩
તુજ મંદિરમાં આલેખીશું, પૂર્વ સાધુનાં ચિત્ર;
તેને અને તુજ પગલે ચાલી, થાશું અમે પ વિત્ર. અં ૪

૨

(પ્રિયતમ પ્રભુ નમીએ આપને—ગગ કલ્યાણ)

વંદો પદ ત્રિશલ્લાનંદનાં. પ્રભુ જ્ઞાની મહાગંભીરનાં—વંદો. ૧
સર્વ પુરંધર સેવિત સુંદર, ધર્મધુરંધર ધીરનાં—વંદો. ૨
વિશ્વ વિનાયક જે શિવદાયક, સ્વામી શ્રાદ્ધસમૂહનાં—વંદો. ૩
તીર્થપતિ તીર્થંકર શંકર, દાતા સમકિત તીરનાં—વંદો ૪
નાશ નિરંજન ભવભયભંજન, તાજ ઉજમનાં શિરનાં—વંદો. ૫

ૐ શ્રી શાંતિનાથ મમરીએ૦

વિશ્વસેન નૃપ અચ્ચિરાન દન, નમન પૂજન સેવન કરીએ ૧
 પારગતનું ચરણુ ગ્રહીને, માનવદેહ સફળ કરીએ ૐ શ્રી ૨
 શાંતિ વિધાયક નામ રટનથી, પરમશાંતિપદ ઝટ વરીએ ૩
 ભક્તવત્સલ ભવસ તતિ છેદક, યાન પાત્રસમ ભવદરીએ ૐ શ્રી ૪
 નાદ નતુ મમ મત્ર જપીને પુનિત પ્રભુ પગલે ચરીએ ૐ શ્રી ૫
 દુર્લભ જિનગુણ અગી કરીને, જઈ વસીએ શિવમંદિરીએ ૬

૪

(ધન ધન વો જગમે નગનાગ-એ રાગ)

આને આગી બની નવરગી, ચાલો જિનમંદિર જઈએ
 દગ્ધિન કરશુ પાવન થઈશુ, લઈશુ જિનવરનામ,
 અજિત જિનેશ્વર મુખડુ ભેતા, સફળ થશે સૌ કામ-આને ૧
 માયા મદ મમતા મૂત્રીને, સેવીશુ જિનરાજ,
 દુન્તર ભવસાગર તરવાને, પ્રભુ રમરણુ રૂપ ઝાઝ-આને ૨
 મહેલ બગીચા મરવે તાગ હામ દામ ને ધામ,
 અત મમય સૌ અળગા ગ્રહેશે, કેા નવ આવે કામ-આને ૩
 જૈનધર્મ માયો જાણીને, કં સગત સુખધામ,
 માધીલે જ જાળી જીવડા, નહિ અવર વિશ્રામ-આને ૪

(રાગ-આશાવરી)

મહાવીર તમારી મનહર મુરતિ, દેખી મન હરખાય.

પ્રભુ ત્રિશલામાતાના જાયા, સિદ્ધારથ નૃપ કુલ આયા;
 ઈંદ્રાણી મળી હુલસાયા, તારી કંચન વરણી કાય-મહા. ૧
 જળકળશ ભરી નહવરાવું, પૂજન કરી અતિ હરખાઉં;
 ભવભવનાં દુઃખ ગમાવું, મુજ જન્મકૃતારથ થાય-મહા. ૨
 વળી સુંદર પુષ્પ મંગાવું, તેની ગૂંથી માળ ખનાવું;
 લઈ પ્રભુ કંઠે પહેરાવું, તારા સુરનર સેવે પાય-મહા. ૩
 ભક્તિભરી ભાવના ભાવું, ગુણગાનથી પાવન થાઉં;
 નિશદિન તુમ ધ્યાન ધરાવું, જેથી દુર્લભ સમકિત થાય-મહા. ૪

૬

(ધનધન વો જગમે' નગનાર, સિદ્ધાયત્રઃ જાનેવાલે-એ ગગ)

ધનધન નેમિનાથ ભગવાન, ભવોદ્ધિ પાર લગાનેવાલે.
 રૈ વ ત કા ચ લ-સિરદાર, તુમે ત્યાગી રાજુલનાર;
 ઝટ ત્યાગ દીયો સંસાર, પશુગણ જાન બચાનેવાલે-ધન
 પ્રભુ નેમિ બાલ કુમાર, દીયો અચપણસે અલ્પધાર;
 દીયો આવાગમન નિવાર, તરણ તારણ પદ પાનેવાલે-ધન.
 દીક્ષા અરુ કેવલ જ્ઞાન, હુઓ સહસાવન-મૈદાન;
 ઉન્નિજંતશિખર નિર્વાન, તીર્થ ગિરનાર વસાનેવાલે-ધન
 તિરથ યાત્રા ગુણખાન, આતમ લક્ષ્મીકા નિદાન;
 પૂજો હર્ષે ભગવાન, પ્રભુ વહ્નિભ ગુણ ગાનેવાલે-ધન

અધ્યાત્મિક પદ સંગ્રહ.

૭

(ગગ-આગાવગી)

અવધુ નિરપક્ષ વિગ્લા હોઈ, દેખ્યા નગ સહુ જોઈ-અવ ૦
 મમસલાવ ભલા ચિત્ત જાકે, થાપ ઉથાપ ન હોઈ,
 અવિનાશી કે પ્રક્ટી ખાતા, જાનેગે નર જોઈ-અવ ૧
 રાવ રંકમે ભેદ ન જાને, કનક ઉપલક્ષ્ય લેખે,
 નારી નાગણીડો નહિ પગ્ગિય, તો શિવમંદિર દેખે-અવ ૨
 નિદા સ્તુતિ શ્રવણ સુખીને, હર્ષ શોક નવિ આણે,
 તે જગમે જોગીસર પૂરા, નિત્ય ચઢતે ગુણઠાણે-અવ ૩
 ચદ્ર મમાન સોમ્યતા જાકી, માયર જેમ ગંભીરા
 અપ્રમત્તે ભારંડપરે નિત્ય, મુરગિરિ મમ શુચિધીરા-અવ ૪
 પદ્મ નામ ધરાય પદ્મશું, ગહત કમલ જિમ ન્યારા,
 ચિદાનંદ ઇન્દ્રાજન ઉત્તમ, મો માહેજકા પ્યાગ-અવ ૫

૮

(ગગ-મિદાન)

લઘુતા ગેરે મન માની, લઈ શુભગમ જ્ઞાન નિશાની
 મદ અપ્ત જિનોને ધારે, તે દુર્ગતિ ગયે બિચારે,
 દેખો જગતમે પ્રાની, હુ ખલદન અધિક અભિમાની-લઘુ ૧
 ગાળી મુરજ જાડે કદાવે, તે ગહુ દે જમ આવે,
 ગાન ગવ લઘુતા ધારી, સ્વભાનુ બીતિ નિવારી-લઘુ ૨
 જોગી અતિ જોવાળગધી, હલે ખટ્વસમ્પાદ મુગધી,
 મગી મોગા ધારે, તે હાગ ગીત નિજ હાટે-લઘુ ૩

જળ ખાલચંદ્ર હોઈ આવે, તળ સહુ જળુ દેખણુ ધ્યાવે;
 યુનમદિન ખડા કહાવે, તળ ક્ષીણકલા હોઈ જાવે-લઘુ ૪
 ગુ રૂ વા ઈ મનમેં વેદે, ઉપશ્રવણુ નાસિકા છેદે;
 અંગમાંહે લઘુ કહાવે, તે કારણુ ચરણુ પૂજાવે-લઘુ. ૫
 શિશુ રાજધામમેં જાવે, સખી હિલમિલ ગોદ ખિલાવે;
 હોય ખડા જાન નવિ પાવે, જાવે તો શીષ કટાવે-લઘુ. ૬
 અંતર મદલાવ વહાવે, તળ ત્રિભુવનનાથ કહાવે;
 ઇમ ચિદાનંદ એ ગાવે, રહણી ખિરલા કોઉ પાલે-લઘુ. ૭

૯

(રાગ-ખિલામ)

કથણી કથે સહુ કોઈ, રહણી અતિ દુર્લભ હોઈ.
 શુક રામકો નામ વખાણુ, નવિ પરમારથ તસ જાણુ;
 યાવિધ લાણી વેદ સુણાવે, પણુ અકલ કલા નવિ પાવે-કથ ૧
 ષટ્ત્રીશ પ્રકારે રસોઈ, મુખ ગણુતાં તૃપ્તિ ન હોઈ;
 શિશુ નામ નાહી તસ લેવે, રસ સ્વાદત સુખ અતિ લેવે-કથ. ૨
 બદિજન કડખા ગાવે, સુણી શૂરા શીસ કટાવે;
 જળ રૂંઠ મુંડતા લાસે, સહુ આગળ ચારણુ નાસે-કથ ૩
 કહણી તો જગત મજૂરી, રહણી હે બંદી હજૂરી;
 કહણી સાકરસમ મીઠી, રહણી અતિ લાગે અનીઠી-કથ. ૪
 જળ રહણીકા ઘર પાવે, કથણી તળ ગિણુતી આવે;
 અળ ચિદાનંદ ઇમ જોઈ, રહણીકી સેજ રહે સોઈ-કથ. ૫

(ગગ-આશાવરી)

ઝેર ઝેર નહિ આવે અવસર, ઝેર ઝેર નહિ આવે
 નય નાણે ત્યુ કગલે ભલાઈ, જનમ જનમ સુખ પાવે—અવ ૧
 તન ધન તેજન સળહિ જૂઠો, પ્રાણ પલકમે જાવે—અવ ૨
 તન છૂટે ધન કોન કામકો ? કાયકુ કૃપણ કહાવે—અવ ૩
 નકે દિલમે માચ બસત હિ, તાકુ જૂઠ ન જાવે—અવ ૪
 આનંદધન પ્રભુચરત પદમે, મમરી સમરી ગુણ ગાવે—અવ ૫

પૂજા ભણાવતી વખતે દુહામા ઉતારી શકે તેમજ
 ભાવનામા ગવાય તેવાં ટુંકા પદોનો સંગ્રહ.

૧

ગે ગમેઠે આન દે ગમે, આજ દેવદેવીઓ રગે રમે
 પ્રભુજીને દેખી મોટા ભૂપ નમે,—આજ દેવ
 પ્રભુજીને પાચે સોનીડારે આવે,
 મુગટ ચડાવી પ્રભુ પાચ નમે,—આજ દેવ
 પ્રભુજીને પાચે માળીડારે આવે,
 હાટ ચડાવી પ્રભુ પાચ નમે,—આજ દેવ

૨

લાવે લાવે મોતીયા શેઠ, ન્હવણ જળ લાવે છે
 ન્હવનાવે મડ દેવા ન હ, પ્રભુ પદરાવે છે
 મહુમધને હરખ ન માય, ન્હવણ જળ લાવે છે
 મહાની જહેનોને હરખ ન માય, પ્રભુ પદગાવે છે—એ દેશી

વાળો વાળો તુમે રથડો વાળો, તુમે જીવદયા પ્રતિપાળોરે-વાળો
તમે જાન સજીને આવ્યા, સાથે કૃષ્ણ મોરારિને લાવ્યારે-વાળો.

૧૦

(રાગ-આશાવરી)

પ્રભુ મેરે અધસી આય બની,

મનકી વ્યથા કુનપે કહીએ, જાનો આય ધની પ્રભુ૦-૧

૧૧

(રાગ-દેવગાંધાર)

દેખો માઈ ! અજબરૂપ જનજીકો;

ઉનકે આગે ચોર સમહુંકો, રૂપ લાગે મોહે પ્રીકો-દેખો ૧

લોચન કરના-અમૃત કચોલે, મુખ સોહે અતિનીકો;

કવિ જસવિજય કહે યોં સાહિબ, નેમજી ત્રિભુવન ટીકો-દેખો ૨

૧૨

ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તું સાહિબ હું છું તુંજ બંદા;

તુંજશું પ્રીત બની મુજ સાચી, મુજ મન તુજ ગુણશું રહ્યો

રાચી-ઋષભ. ૧

૧૩

સિદ્ધાચલનો વાસી ખ્યારો, લાગે મોરા રાજુંદા.

ઈશ્વરે ડુંગરીયામાં ઝીણીઝીણી કોરણી; (૨)

ઉપર શિખર બિરાજે. મોરા૦ સિદ્ધા૦-૧

૧૪૯

૧૪

ખ્યારે લાગે મુને સારો લાગે, દરિસણુમા ગભીરોણુ ખ્યારે લાગે
 મોના કેરી આરીઓને, માહી ભર્યા છે પાણી,
 નહવણુ કરાવુ મેરે જિનજીકે અગ —દરિસણુ
 કેશગચ્છન ભર્યા રે કચોળા, પૂનત કરૂ મેરા જિનજીકે અગ —દરિસણુ

૧૫

આદિનાથ જિણુ દલવપાર કરો, મારા જન્મ મરણુના હુ ખ હરો
 તુ પ્રભુ શિવધર ખન્યો, (ને) હુ અશિવ ઘરમા ગુરુ,
 તુ અનત મુખમા ગમે છે, હુ ભવદુખમા ભસુ,
 મારી હુ ખી દયાનો વિચાર કરો,—આદિનાથ

૧૬

માયુ બોલોને નેમનાથ, અબોલડા શાના લીધા છે
 માયુ બોલોને માગ નાથ, અબોલડા શાના લીધા છે
 હૈયામા રહી ગઈ છે હામ, અબોલડા શાના લીધા છે
 આઠભવાતગ પ્રીત નીવારી, નવમે કુવારી મૂકો નહિ
 સ્યામ-અબોલડા

૧૭

વાગે છે રે વાગે છે દેરાસર વાગત વાગે છે
 જોનો શબ્દ ગગનમા ગાજે ા —દેરાસર
 ઝીણી ઝીણી ધુધરીઓ ઘમકે છે
 ઈ દ્રાણી ના પાઉત ઠમકે ા —દેરાસર
 પ્રભુ મ મ વ મ ન જી મા બિગજે છે

જસ ચોત્રીસ અતિશય છાજે છે
ગુણ પાંત્રીસ વાણી એ ગાજે છે —દેરાસર

૧૮

આતો લાખેણી આંગી કહેવાય, શોભે જિનવરણ;
શુદ્ધ કેશર ઠસ્તુરી મહેકાય, શોભે જિનવરણ.
શુદ્ધ પાંખો પ્રસરેલી તે સુંદર સોહાય, શોભે જિનવરણ. ૧

ભાવ અંતરના દર્શનથી નિર્મળ રહે,
મૂર્તિ દેખીને અંતરપટ ભક્તિ વહે;
જાણે જ્યોતિમાં જ્યોતિ મિલાય, શોભે જિનવરણ. ૨

૧૯

દેખી શ્રી પાર્શ્વતણી મૂર્તિ અલખેલડી
ઉજ્જવળ ભર્યો અવતારરે, મોક્ષગામી ભવથી ઉગારજો,
શિવધામી ભવથી ઉગારજો —૧

—: આંતરા :—

મસ્તકે મુગટ સોહે, કાને કુંડળીયાં;
ગળે મોતનકા હારરે, મોક્ષધામીં —૨

૨૦

આશા ધરીને અમે આવીયાં જિણુંદણ;
લીધા વિના નવી જાઉંરે, માયા તોરી લાગીરે જિણુંદણ. ૧
રાણી સુનંદાનો ન્હાનલો જિણુંદણ,
મને ત્રિભુવન તિલક ભેટાયરે, માયા તોરી લાગીરે જિણુંદણ ૨

(ગગ-ભંગવ, માનકારા)

મારા નાથની ળધાર્થ જાને છે, મારા પ્રભુની
 અરુણાઈ મૂર નોખત જાને, જોર ઘનાઘન જાને છે મારા ૧
 ઇંદ્રાણી મિલ મગલ ગાવે, મોતીયન ચોક પૂગવે છે મારા ૨
 સેવક પ્રભુજીનું અગર કરે છે ચગલુની મેવા પ્યારી લાગે છે મા ૩

વિભાગ ૯ મો (૧)

શ્રીમદ્ વીરવિજયજી કૃત—

સ્નાત્રપૂજની વિધિ.

- ૧ મધ્યના જાનેઠ ઉપર દમસ્નો અગ્નિ પ્રગ્ની, તે ઉપર અશ્વત-
 અને તે ઉપર, જગમી ધોધ ઉપર દેસન્નો માળીયો કડેલું,
 અને નાગાછડીથી ચીંચી શીફળ મૂકવું
- ૨ સિદ્ધામનમા— યાગના દે ગેજીમા અગ્નિ પ્રગ્ની તે ઉપર
 રૂપાનાણ, મોપારી અને અશ્વત મૂકી તે ઉપર પ્રભુજીને
 દે પંચતીર્થના પ્રતિમાજીને, વજ્ર નવશર ગળીને તાલી
 નન વજ્ર નવશર ગળી સિદ્ધામનમા પધગાવવા, તેમજ આગમ
 અગ્નિ પ્રગ્ની તે ઉપર શ્રીમદ્વિજયજી મહારાજને પધગાવવા
- ૩ પ્રભુજીની જમણી જાણુએ દીપક. અને ઠાંભી જાણુએ
 ધુપધાતું મૂકવું

૪ ઢરેક સનાત્રીઆએ જમણે હાથે ત્રણ વલયથી નાડાછડી ખાંધવી.

૫ પંચામૃત તૈયાર કરી, તેથી સાથીયો કરેલા કળશ ભરવા,
ને નાડાછડી ખાંધી તેને નીચેના બાજે ઉપર કે સામે
મૂકેલા બીજા પાટલા ઉપર સ્વસ્તિક કરી તે ઉપર મુકવા
કળશેા ઉપર સાથીયો કરેલું અંગલુહણું ઢાંકી રાખવું.

શ્રીમદ્ વીરવિજયજી કૃત સનાત્ર પૂજા.

[પ્રથમ કળશ લઈ ઉભા રહેવું.]

(દ્રુતવિલમ્બિતછન્દઃ)

સરસશાન્તિસુધારસસાગરં,

શુચિતરં, ગુણરત્નમહાગરમ્,

ભવિકપર્કુજબોધદિવાકરં,

પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ જિનેશ્વરમ્. ૧

દોહા.

કુસુમાભરણ ઉતારીને પડિમા ધરિય વિવેક,

મનજન પીઠે થાપીને કરીયે જળ અભિષેક.

[અહીં પખાલ કરવો.]

[કુસુમાંજલિની થાળી લઈ ઉભા રહેવું]

ગાથા.

(આર્યા ગીતિઃ)

જિણુ ! જન્મસમયે મેરુસિહરે રયણુ-કણ્ણય-કલસેહિં

દેવાસુરેહિં હહુવિઓ. તે ધત્તા, જેહિં દિટ્ઠો સિ. ૩

નમેહર્તિસદ્ધાચાર્યેપાધ્વાયસર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલી ઢાળ.

નિર્મળ જળ કળશે નહવરાવે,

વન્ન અમૂલક અંગ વરાવે

કુસુમાંજલિ મેલો આદિ જિજ્ઞાસુ

સિદ્ધસ્વરૂપી અંગ પખાણી,

આતમ નિર્મળ હૃદય મુકુમાળી. કુ ૪

(પ્રભુના જમણા અંગે કુસુમાંજલિ મુકવી)

૨

ગાથા

(આર્યા ગીતિ)

મયકુન્દ-ચપ-માવનમસાર્ગપુષ્પ ચવાણામ

જગનાહુહવલ્લભમે દેવા-કુસુમાંજલિ દિન્તિ ૫

નમોહર્તિમદ્રાચાર્યોપાધ્યાયમર્વ સાધુક્ય

ઢાળ

ચપ્પા સિદ્ધામન જિન થાપી જે,

કુસુમાંજલિ પ્રભુ ચરણે દીજે,

કુસુમાંજલિ મેલો શાંતિ જિજ્ઞાસુ ૬

૩

દોહા

જિજ્ઞાસુ તિલક કાલિયસિંધવની પડિમા ગુણસંગાર,

તમુ ચરણે કુસુમાંજલિ ભવિક દુરિત હરનાર ૭

નમો હર્તિમદ્રાચાર્યોપાધ્યાયમર્વ સાધુક્ય

કુણ્ણાગર વરૂપ ધરીજે,

સુગંધકર કુસુમાંજલિ દીજે,

કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ જિણુંદા

૮

૪

ગાથા.

(આર્યો ગીતિ:)

જરસુ પરિમલળલલહદિસિમહુયરજકારસદસંગયા.

[જણ્યલણોવરિ મુક્કા સુર-નર કુસુમાંજલિ સિંધા [?]

૯

નમોહર્તિસદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વ સાધુબ્ય:

ઢાળ

પાસ જિણેસર જગ જય કારી.

જળ થળ ફુલ ઉદક કર ધારી,

કુસુમાંજલિ મેલો પાદ્ય જિણુંદા-

૧૦

૫

દોહા

મૂકે કુસુમાંજલિ સુરા વીર ચરણ સુકુમાળ,

તે કુસુમાંજલિ ભવિકનાં પાપ હરે ત્રણ કાળ.

૧૧

નમોહર્તિસદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વ સાધુબ્ય:

ઢાળ

યિવિધ કુસુમ વરજાતિ ગહ્વેવી.

જિનચરણે પાણમંત ઠવેવી,

કુસુમાંજલિ મેલો વીર જિણુંદા-

૧૨

૬

વરેતુ છન્દ

નહવણ કાળે નહવણ કાળે,
 દેવદાણુવ સમુચ્ચિય,
 કુમુમાળલિ તહિં સ ઠવિય
 પસર ત દિસિ પરિમલ મુગંધિય

જિણ પય ઝમલે નિવડેછ
 વિગદુર જસ નામ મતો,
 અન ત ચોવીસ જિન વાસવ મલિય અસેસ,
 મા કુમુમાળલિ મુહુ કરો ચઉવિહસઘ વિસેસ.
 નમો હૃત્સિદ્ધવાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુબ્ય

૧૩

ઢાળી

અન ત ચઉવીસી જિનજી જુહાર,
 વર્તમાન ચઉવીસી સ ભાર,
 કુમુમાળલિ મેલો ચોવીસ જિણ દાઠ-

૧૪

૭

દોહા.

મહાવિદેહે સ પ્રતિ વિહરમાન જિન વીર,
 ભક્તિભરે તે પૂજિયા કરો સઘ તે મુજગીશ
 નમોહૃત્સિઠ

૧૫

ઢાળી

અપરહર મ ડળી ગીત ઉચારા,
 શ્રી શુભવોરવિજય જયકારા,
 કુમુમાળલિ મેલો સર્વ જિણ દાઠ—

૧૨ કુસુમાંજલિઓ પૂર્ણ થયા પછી :—

સ્નાત્રીયાઓએ ત્રણ ખમાસણ દેઈ જગચિંતામણિનું
ચૈત્યવંદન કરી નમસ્તુણં કહી અર્ધા જય વીયરાય
પર્યંત કહેવાનો વિધિ છે. પછી હાથધુપી, મુખકોશ
ખાંધી, કળશ લેઈ, ઉભા રહીને કળશ ખાલે

સ્નાત્ર કળશાભિષેક :—

દોહા

સયલ જિણેસર પાય નમિ, કલ્યાણક વિધિ તાસ;
વર્ણવતાં, સુણતાં થકાં, સઘની પૂજે આશ ૧

ઢાળ

સમકિતગુણઢાણે પરિણમ્યા,
વળી વ્રતધર સંયમ સુખ રમ્યા,
વીશસ્થાનક વિધિયે તપ કરી,
એસી ભાવદયા દીલમાં ધરી :— ૧

“જો હોવે મુજ શકિત ઈસી,
સવિ જીવ કરું શાસન રસી.”
શુચિરસ ઠલતે તિહાં ખાંધતાં,
તીર્થકર નામ નિકાચતાં. ૨

સરાગથી સંયમ આચરી,
વચમાં એક દેવનો ભવ કરી,
ચવી પત્રરહેત્રે અવતરે
મધ્યખડે પણ રાજવી કુલે ૩

પટરાણી કૃષ્ણે ગુણનિલો

જેમ માનમરોવર હુમલો

સુખગપ્યાયે રજની શેષે,

ઘેતરતા ચઉદ મુપન દેખે

૪

ઢાળ

(અખની દેશી)

પહેલે ગજવર દીઠો, બીજે વૃપલ પહોં,

ત્રીજે કેસરી સિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અબિહ

૧

પાંચમે ફુલની માળા, છઠે ચંદ્ર વિગાળા

સવિ રાતો, દ્વિજ મહોટો, પરણુ ઝળગ નહીં છોટો

૨

દગમે પદ્મ સરોવર, અગિયારમે રત્નાકર,

ભુવન-વિમાન, ગંગા છ, અગ્નિગિખા વૂમવળી

૩

સ્વપ્ન લહી, જઈ રાયને લાપે, રાજા અર્થ પ્રકાશે -

“પુત્ર તીર્થ કર, ત્રિભુવન નમશે, સઠ્ઠ મનોરથ ફળશે ”

૪

વસ્તુ છન્દ

અવવિ નાણે-અવવિ નાણે, ઉપના જિન રાજ,

જગત જન્મ પરમાણુઆ વિસ્તર્યા વિધિજ તુ મુખકાર,

મિથ્યાત્વ તારા નીર્જાળા, વર્મ ઉદય પરભાત મુદર,

માતા પણુ આનદીયા, જાગતી ધર્મ વિગાળ,

જાણતી “ જગતિવડ સમે હોશે પુત્ર પ્રવાન ”

૧

દોહા

શુભલગ્ને જિન જનમીયા, નારકીમા મુખ જ્યોત,

મુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઆ જગત ઉધોત.

૧

ઢાળ

(કડખાની દેશી)

સાંભળો કળશ જિન મહોત્સવનો ઇહાં,
છપ્પન કુમારી દિશિ વિદિશિ આવે તિહાં,
માય-સુત નમિય આણંદ અવિકો ધરે,
અષ્ટ સંવર્ત વાયુથી કચરો હરે.

૧

વૃષ્ટિ ગંધોદકે અષ્ટ કુમરી કરે,
અષ્ટ કલશા ભરી અષ્ટ દર્પણ ધરે,
અષ્ટ ચામર ધરે, અષ્ટ પંખા લહી,
ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી.

૨

ઘર કરી કેળના માય-સુત લાવતી,
કરણ શુચિકર્મ, જળ કળશે નહુવરાવતી,
કુસુમ પૂજી, અલંકાર પેહેરાવતી.
રાખડી બાંધી, જમ રાયન પધરાવતી.

૩

નમિય કહે-“માય! તુજ માળ લીલાવતી,
મેરુ, રવિ, ચંદ્ર લગે, જીવજો જગપતિ”
સ્વામિગુણ ગાવતી, નિજ ઘર જાવતી,
તેણે સમે ઇંદ્ર સિંહાસન કંપતી.

૪

ઢાળ

(એક વીસાની દેશી)

જિન જન્મ્યાજી જિણ વેળા જનની ઘરે
તિણ વેળાજી, ઇંદ્ર સિંહાસન થરહરે,
દાહિણોત્તરજી જેતા જિન જનમે વદા,
દિશિનાયકજી સોહમ-ઈશાન યેહુ તદા

૧

ત્રોટક છન્દ

તદા ચિતે ઈદ્ર મનમા, - 'કોણ અવસર એ બન્યો ?' ॥
 જિનજન્મ અવધિનાણે બાણી, હૃદય આનંદ ઉપન્યો ૧
 સુષોપ આદે ઘટનાદે ઘોષણા મુરમે યે-
 "સવિ દેવી દેવા જન્મ મહોત્સવે, આવળે મુરગિરિવરે" ૨

[અહિ ઘટ વગાડવો]

ઢાળ પૂર્વની

એમ સાલણીજી મુરવર કોડિ આવી મળે,
 જન્મ મહોત્સવજી કરવા મેઝ ઉપર ચણે, ૧
 મોહમખતિજી બહુ પરિપાઠે આવીયા,
 'માય-જિનનેજી, વાદી પ્રભુને વચાવીયા ૨
 [અહિ પ્રભુને ચોખાથી વધાવવા]

ત્રોટક

વચાવી બોલે- "હે રતનકૃષ્ણ-પારિણી તુજ સુતતણે
 હું ગદે સોહમ નામે, કરજુ જન્મ મહોત્સવ અતિઘણે" ૧
 અમ કહી, જિન પ્રતિબિંબ સ્થાપી, પચરૂપે પ્રભુ મહી,
 દેવ દેવી નાચે હૃદય સાચે, મુરગિરિ આવ્યા વહી ૨

ઢાળ

(પૂર્વની)

મેઝ ઉપરજી પાકુકવનમે ચિહ્ન દિશે,
 ગિલા ઉપજી સિદ્ધાસન મન ઉણ્ણે,
 તિહા બેસીજી ગદે જિન બોળે ધર્મા,
 હવિ ત્રેગાજી બીજ તિહા આવી મળ્યા

ત્રોટક

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના.
 માગ્યાદિ જળ તીર્થ ઔપધી, વૂપ વળી બહુ ભાતિના ૧
 અચ્યુતપતિએ હુકમ કીના-, “સાંભળો દેવા સવે!-
 “ખીરજલધિ-ગંગાનીર લાવો ઝરિતિ જિન મહોત્સવે.” ૨

ઢાળ

(વિવાહલાની દેશી)

સુર સાંભળીને સંચરીઆ, માગ્ય વરદામે ચલીયા,
 પદ્મદ્રહ, ગંગા આવે, નિર્મળ જળ કળશા ભરાવે ૧
 તીરથ જળ ઔપધિ લેતાં, વળી ખીરસમુદ્રે જાતાં,
 જળકળશા બહુલ ભરાવે, ફુલ, ચંગેરી, થાળા લાવે. ૨
 સિહાસન, ચામર ધારી, વૂપધાણાં, રકેખી સારી,
 સિદ્ધાંતે ભાખ્યા જેહ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ. ૩
 તે દેવા સુરગિરિ આવે, પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે;
 કળશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભક્તે પ્રભુના ગુણ ગાવે. ૪

ઢાળ

(રાગ-ધન્યાશ્રી)

આતમભક્ત્યે મળ્યા કેઈ દેવા,
 કેતા મિત્તાનુબધ,
 નારી પ્રેર્યા, વળી નિજ ફુલવટ,
 ધર્મી ધર્મ સખાઈ,
 જોઇસ, વ્યંતર, ભુવનપતિના,

વેમાનિક સુર આવે,
અચ્યુતપતિ હુકમે ધરી,
કળસા અરિહાને નવરાવે.

આા ૧

આઠ જાતિ કળગા પ્રત્યેકે,
આઠ આઠ સહસ પ્રમાણે,
ચહિસઠ સહસ્ત્રમ હુઆ અભિષેકે,
અઢીસે ગુણા કરી જાણે,
સાત લાખ ઉપર એક કોડી,
કળગાનો અવિનાર,
બામઠ ઘડતણા તિહા બાસઠ,
બોધપાલના ચાર

આા ૨

ચઢની પદ્મિ ળાસઠ છાસઠ,
રવિસેણી, નરલોકો,
ગુરુસ્થાનક સુર કેરો એકજ,
મામાનિકનો એકો,
સોહમપતિ, ધગાનપતિની,
ઘડાણીના સોલ,
અગુરની દશ ઘડાણી
નાગની બાર કંઠે કલ્હોલ

આા ૩

જ્યોતિષ વ્યતર ઘડની ચહિ ચહિ,
પર્યંટા ત્રણનો એકો,
કટકપતિ, અગસ્થક કેન્દ્ર-
એક એક મુધિપેકો,
પચ્ચુરણ ગુરનો એક ઠેલો,
એ અઢીસે અભિષેકો,

ઘશાનધંદ્ર કહે- “ મુજ આપો
પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકો. ”

આા૦ ૪

તવ તસ જોળે ઠવી અરિહાને
સોહમપતિ મનરંગે,
વૃષભરૂપ કરી રંગ જળે ભરી
નહવણ કરે પ્રભુ અંગે,
પુખાદિક પૂજને છાંટે
કરી કેસર રંગ રોલે,
મંગલદીવો આરતી કરતાં
સુરવર ‘જય જય’ બોલે.

આા૦ ૫

ભેરી, ભૂંગલ, તાલ બજાવત
વળીયા જિત કર ધારી,
જનનીઘર માતાને સોંપી,
એણી પરે વચન ઉચ્ચારી,
“પુત્ર તમારો, સ્વામી હુમારો,
અમ સેવક આધાર,”
પંચધાવી રંભાદિક થાપી,
પ્રભુ ખેલાવણદાર.

આા૦ ૬

બત્રીશ કોડિ કનક. મણિ,
માણિક, વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે,
પૂરણ હુષ કરેવા કારણ
દ્રોપ નંદીસર જાવે,
કરીય અઠ્ઠાઈ ઉત્સવ દેવા,
નિજ નિજ કલ્પ સધાવે,
દીક્ષા કેવલ ને અભિલાષે,
નિત નિત જિન ગુણ ગાવે.

આા૦ ૭

તપગચ્છ ઈસર સિંહુમૂરીગર
 ફેરા ગિબ્ય વડેરા,
 સત્ય વિજય પન્યામતણે પદ
 કુર્પૂર વિજય ગલીગ,
 ખિમાવિજય તસમુજસવિજયા-
 શ્રીગુલવિજય મવાયા,
 પડિત વીરવિજય ગિબ્યે
 જિન જન્મમહોત્સવ ગાયા

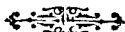
આા ૮

ઉત્કૃષ્ટા એકસો ને સીતેન,
 સપતિ વિચરે વીગ,
 અતીત અનાગત નાળે
 અનતા તીર્થંકર જગદીગ,
 સાવારણ એ કળગ જે ગાવે
 શ્રી ગુલ વીગ સવાઇ,
 મગળલીલા મુખલગ પાવે,
 ઘર ઘર હુર્પ વનાગ

આા ૯

મતિ શ્રી પડિત વીરવિજયજી જૂત આત્ર પૂજન સમાપ્ત

અહિ કળશાભિષેક કરીયે પત્રી દધ, દહી, ઘૂત, જલ
 અને આડગ, એ પચામૃતનો પખાલ કરીયે પત્રી પૂજા કરી
 મુખ્ય ચઢાવીએ પત્રી લુણ ઉતારી આગતી ઉતાગવી પછી
 પ્રતિમાજીને આઠો પડદો રાખી સ્નાત્રીઆએ પોતાના નવઅંગે
 કકુના ચાંલા કગવા, પત્રી પડદો કાઢી નાખી મગલદીવો ઉતારવો

આરતિઓ.

શ્રી આદિનાથની આરતિ. ૧

જયજય આરતિ આદિ જિષ્ણંદા,
 નાભિરાયા મરુદેવીકો નંદા; જયજય. ૧

પહેલી આરતિ પૂજા કીજે,
 નરભવ પામીને લાહો લીજે; જયજય. ૨

દ્વસરી આરતિ દીન દયાળા,
 દુળેવા મંડપમાં પ્રભુ જગ અજવાળ્યા; જય. ૩

ત્રીસરી આરતિ ત્રિભુવન દેવા,
 સુરનર ઈંદ્ર કરે તોરી સેવા; જયજય ૪

ચોથી આરતિ ચક્રગતિ ચૂરે,
 મનવાંછિત ક્ષણ શિવસુખ પૂરે. જયજય. ૫

પંચમિ આરતિ પુન્ય ઉપાયા,
 મુળચંદ્ર રિખવ ગુણ ગાયા; જયજય ૬

આરતિ ૨ જી

(રાગ-તીરથની આશાતના નવિ કરીએ)

અપચર કરતી આરતિ જિન આગે,
 હારે! જિન આગે રે જિન આગે.

હારે! એતો અવિચળ સુખડાં માગે,
 હારે! નાભિનંદન પાસેઅપ૦ ૧

તાથેઈ નાટકે નાચતી પાય ઠમકે,
 હારે ! દોય ચરણે ઝાઝર ઝમકે
 હારે ! સોવત્ર ધુધરી ધમકે,
 હારે ! લેતી કુદડી બાળ . . અપ૦ ૨

તાલ મૃદગને વાસળી ડફ વીણા,
 હારે ! રૂડા ગાવતિ સ્વર ઝીણા,
 હારે ! મધુર સુરાસુર નયણા,
 હારે ! જોતી મુખડુ નિહાલ અપ૦ ૩

ધન્ય મરુદેવી માતને પ્રભુ જાયા,
 હારે ! તોરી કચનવરણી કાયા
 હારે ! મેતો પુરવ પુણ્યે પાયા,
 હારે ! દેખ્યો તારો દેદાર અપ૦ ૪

પ્રાણજીવન ! પરમેશ્વર ! પ્રભુ ! ખ્યારો,
 હારે ! પ્રભુ સેવક છુ હું તારો,
 હારે ! ભવોભવના 'દુ'ળડા વારો
 હારે ! તુમે નીન દયાળ અપ૦ ૫

મેવક જાણી આપણો ચિત્ત ધરજો,
 હારે ! મારી આપદા સઘળી હરજો,
 હારે ! મુનિ માણેક મુખીયો કરજો,
 હારે ! જાણી પોતાનો જાળ અપ૦ ૬

શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની આરતિ

જય જય આરતિ શાંતિ ? તુમારી,
 તોરા ચગણ કમલમે જાઉં બલિહારી જય૦ ૧

મંગળ દીવા. ૨

૧

દીવોરે દીવો મંગલિક દીવો, આરતિ ઉતારો ને બહુ ચીરંજીવો.
 સાહામણો ઘેર પરવ દીવાળી, અમર ખેલે અમરા બાળી,
 દીપાળ ભણે એણે કુળ અનુવાળી, ભાવે ભગતે વિધન નિવારી,
 દીપાળ ભણે એણે એ કળિકાળે, આરતિ ઉતારી રાત્ર કુમારપાળે
 અમ ઘેર મંગલિક તમ ઘેર મંગલિક, મંગલિક અતુર્વિધ સંઘને હોળે
 દીવોરે દીવો મંગલિક દીવો, આરતિ ઉતારણ બહુ ચીરંજીવો.

૨

આર મંગળ આર આજ ઘેર પ્રભુજી પપાર્યા.

પહેલે મંગલ પ્રભુજીને પૂજું, ઘડી કેસર ધનસાર. આજ ૧
 બીજે મંગલ અગર ઉવેખું, કંઠે ઠવું કુલહાર. આજ ૨
 ત્રીજે મંગલ આરતિ ઉતારું, ઘંટ બજાવું રણકાર આજ ૩
 ચોથું મંગલ પ્રભુ ગુણ ગાવું, નાચું થેઇ થેઇકાર આજ ૪
 રૂપઅંદ કહે નાથ ! નિરંજન ! ચરણ કમળ બલિહાર. આજ ૫

આર શરણાં.

૧

મુજને આર શરણાં હોળે, અરિહંત સિદ્ધ સુસાધુજી;
 કેવલીધર્મ પ્રકાશીઓ, રત્ન અમુલ્ય લાધુજી. ૧
 ગિરંગતિ તણાં દુઃખ છેદવા, સમરથ સરણાં એહોજી;
 પૂર્વે મુનિવરને હૂઆ, તેણે કીધાં સરણાં તેહોજી. ૨

સ સાગ માહી જીવને, તાસીમ મળ્યા ચારોજી,
નહી સમયસુંદર એમ કહે, કલ્યાણ મગલ કારોજી ૩

૨

લાખ યોગમી જીવ ખમાવીએ, મન ધરી પરમ વિવેકોજી,
મિચ્છામિ દુક્કડ ફીજીએ, જિનવચને લહીએ ટેકોજી ૧
સાત લાખ બૂદગ તેહ વાઉના, દસ ચોદ વનના લેહોજી,
૫૮ વિગલ સુન્તિરિ નારકી, ચઉ ચઉ ચોદ નરના લેહોજી ૨
મુજ વેગ નહિ દેહ શુ, સ હુ શુ મૈત્રી-ભાવોજી,
જહિ સમયસુંદર એમ કહે, પામીએ પુન્ય પ્રભાવોજી ૩

૩

પાપ અદારે જીવ પરિહરો, અરિહત સિદ્ધની સાખેજી,
આલોયા પાપ છૂટીએ, ભગવત એલી પેરે ભાખેજી ૧
આશ્રવ કપાય હોય જાધવા, વળી કલહ અભ્યાખ્યાનોજી
નિ અન્તિ પેશુન નિદના, માયા મોસ મિથ્યાતજી ૨
મન વચ કાયાએ જે દીધા, મિચ્છામિ દુક્કડ દેહોજી,
જહિ સમયસુંદર એમ કહે, તેન ધર્મનો મર્મ એહોજી ૩

૪

ધનધન ત દિન મુજ કદિ હોશે ? હુ પામીય સયમ મુદ્દોજી,
પુન્ય કપિ પથે ચાલશુ, ગુરૂ વચને પ્રતિબુદ્ધોજી ૧
જન પ્રાન્ન ભિક્ષા ગોચરી, જીવને કાઉસગ લેશુજી,
નમના શત્રુ મિત્ર ભાવશુ, સ વેગ સૂધો ધરશુજી ૨
સમગના સમ્પદ યદી, જીટીય જિનવચન અવધારોજી,
ધન્ય સમયસુંદર તે ધરી પામીય ભવનો હુ'પારોજી ૩

- વિશ્વસેન અચિરાન્નિદે નંદા,
શાંતિનાથ સુખ પુનમચંદા. જય૦ ૨
- ચાલીશ ધનુષ્ય સોવનમય કાયા,
મૃગલંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા. જય૦ ૩
- ચક્રવર્તિ પ્રભુ પાંચમા સોહિ,
સોલસા જિનવર સુરનર મોહિ. જય૦ ૪
- મંગળ આરતિ તોરહિ કીજે,
જન્મ જન્મનો લાહો લીજે. જય૦ ૫
- કર જોડી સેવક ગુણ ગાવે,
સૌ નરનારી અમરપદ પાવે. જય૦ ૬

શ્રી મહાવીર સ્વામિની આરતિ.

- જયદેવ જયદેવ, જય સુખના સ્વામિ ! પ્રભુ૦ (૨)
વંદન કરીયે તુજને, (૨) ભવભવના ભામી જય૦ ૧
- સિદ્ધાર્થના સુત ! ત્રિશલાના ! જાયા ! પ્રભુ૦ (૨)
જશોદાના છો કંથજી (૨) ત્રિભુવન જગરાયા જય૦ ૨
- બાલપણામાં આપ ગયા રમવા કાજે, પ્રભુ૦ (૨)
દેવતાએ દીધો પડછાયો, (૨) બીવરાવવા કાજે, જય૦ ૩
- એકવારનું રૂપ લીધું છે નાગનું, પ્રભુ૦ (૨)
બીજીવારનું રૂપ (૨) લીધું બાલકનું જય૦ ૪
- બાળક બીના સહિ, પોતે નથી બીતા, પ્રભુ૦ (૨)
દેવતાનું કંઈ ન આશ્ચર્ય (૨) હારી જતા રેતા જય૦ ૫

એવા છે ભગવાન, મહાવીર તમે જાણો, પ્રભુ (૨)
વદે છે મહા તેને (૨), નમે રાય રાણો જય ૬

ચોવીશ તીર્થ દરોની આરતિ

જયદેવ જયદેવ જયજય જિનચદા, પ્રભુ (૨)
પરમ મહેશ્વર દેવા (૨) અમૃત સુખકદા જય ૧
આદિશ્વર જિનરાજ, સુનદા સ્વામિ, પ્રભુ (૨)
અજિત અચળપદ પામ્યા (૨) સ્થલ ગુણગ્રામી જય ૨
અભિનદન ભગવાન, સુમતિ જગત્રાતા પ્રભુ (૨)
પદા, સુપાર્શ્વ, જિણુદા, (૨) અભયદાન દાતા જય ૩
ચદ્ર, સુવિધિ, જગનાથ, શિતલ ઉપગારી, પ્રભુ (૨)
શ્રી શ્રેયાસને વદુ, (૨) દુરિત પડલહારી જય ૪
વાસુપુત્ર્ય મહારાજ, વિમલ વિમળ પ્રાણી પ્રભુ (૨)
અનંત ધર્મ પ્રભુજી, (૨) વરીયા શિવરાણી જય ૫
શાંતિ, કુશુ, અરનાથ, મગજ કર મહિ. પ્રભુ (૨)
સુનિમુવત, નમિ, નેમ, (૨) દાપો અધવણિ જય ૬
પાર્શ્વનાથ મહાવીર, જગજન દિનદારી, પ્રભુ (૨)
શિવસુખ અમને આપો, (૨) ભવજલધિ તારી જય ૭
માણિક દીન સમાજ, અવરિત ગુણ ગાવે; પ્રભુ (૨)
પદ પ કેરુ પ્રભુમી, (૨) સમકિત બીજ વાવે જય ૮

ચાર સરણાં-અનુવાદ.

(રાગ-ગઝલ કબાલી.)

૧

- અરિહંત સિદ્ધ સાધુ, જંગમાં પુનિત જે છે; —૧
 જિનદેવ લાખ્યો ધર્મ, સરણો ગ્રહું હું ચારે.
 ગતિ ચાર હુઃખ દૂરે, કરવા ધરાવે શક્તિ; —૨
 પ્રાચીન મુનિ ગ્રહ્યાં તે, સરણો ગ્રહું હું ચારે.
 સંસાર સમુદ્રમાંથી, નિસ્તારી પાર આપે; —૩
 આનંદ કંદ સમ એ, સરણો ગ્રહું હું ચારે.
 એ ચાર અમૂલ્ય રત્નો, મંગલિક લોકે ઉત્તમ; —૪
 કલ્યાણકારી જ ન નાં, સરણો ગ્રહું હું ચારે.

૨

- ચોરાસી જે લક્ષ્ય યોનિ, —ગત સર્વ જીવ કેરા; —૧
 અપરાધ કંઈ કર્યા જે, મિથ્યામે દુષ્કૃત હો.
 લખ સાત પૃથ્વી પાણી, વળી તેઉ વાઉ જીવો; —૨
 દશ લક્ષ વનસ્પતિના, મિથ્યામે દુષ્કૃત હો.
 લખ ચઉતિરિ સુરનારક, તેમ ચૌદ નિગોદ પ્રાણી; —૩
 વિકલેદ્રિ લક્ષ પટના, મિથ્યામે દુષ્કૃત હો.
 લખ ચૌદ મનુષ્ય સાથે, છે મૈત્રી નથી વિરોધ; —૪
 જની દીન ખમું ખમાવું, મિથ્યામે દુષ્કૃત હો.

૩

- અરિહંત સિદ્ધ સાક્ષી, એ પાપ ગહું મારાં; —૧
 આલોચી આત્મસાક્ષી, નિહું હું પાપ મારાં.
 પ્રાણાતિપાત આદિ, સંસાર વધારનારાં; —૨
 ક્રોધાદિ કષાય કેરાં, નિહું હું પાપ મારાં.
 નિદા કરી જે પરની, કુડાં કલંક દીધાં; —૩
 સ્મરી તે ઘણુંજ તાપું, નિહું હું પાપ મારાં.

કરી કલેશ આડી દેપે, પરિતાપ પામી આપ્યો,
આદિ દુષ્ટ સ્થાન સેવ્યા, નિહુ હુ પાપ મારા —૪

૪

આદિ ઉપાધિ વ્યાધિ,—ત્રિતાપ સમૂળ છેદી,
જનું, શુદ્ધ સમર્થ યોગી, દિન ધન્ય થાશે ક્યારે —૧

રસ સ્વાદહીન લિક્ષા,—ગ્રહી ધ્યાન ધારૂ વનમા,
વિચરૂ હુ ઉગ્ર પથે, દિન ધન્ય થાશે ક્યારે —૨

માનું ન કોઈ શત્રુ, સહુ મૈત્રી ભાવે દેખુ,
મવેગ તરંગ ઝીણુ, દિન ધન્ય થાશે ક્યારે —૩

સલાળી સાધ્ય દષ્ટિ, પરહિત નિત્ય સાધુ,
નરજન્મ પામ્યો દુર્લભ, કળવાન થશેજ ત્યારે —૪

સમાપ્ત.

શુદ્ધિ પત્રક.

પેઠજ	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૪	૩	સ્વરૂપગમણુ	કૃપાગસમય
૮	૬	કપાળમા	મસ્તકિ-કપાળમા
૨૧	૪	વર્ષનુ	પૂર્વનુ
૨૨	૧૧	વિડ્	દ્વિડ્
૨૫	૫	બ્રાતા	ત્રાતા
૨૮	૪	દિસે	ભવે
૪૧	૧૨	અરપણા	અરપણા
૫૦	૧૬	છાનોરે	યાનોરે
૬૩	૧૭	ઝઝીરે	ઝઝીરે
૯૫	૧૭	સધે	સાધે
૧૧૧	૮	શાસનતીગ	શાસનરીત
૧૧૩	૧૭	હોપ	દોપ
૧૨૭	૧૩	દેખડો	દેખાડો
૧૨૮	૫	નિવગ્નો	નિવાગ્નો

૧૨૮	૭	વિદારમાન	વિરહમાન
૧૨૮	૧૩	સુવિદ્યાળ	શ્રીવિદ્યાળ
૧૨૮	૧૪	ભુજંગ	ભુજંગને
૧૨૮	૧૫	અનિતવર્ષ	અનિતવીરિમ

૧૨૮ ગાથા ૪ થી પછી પાંચમી આ ગાથા સેવી.
 ધનુષ પાંચશે ઉંગી સોહો, સોવન વનણી કાયા;
 દોષ રહિત સુર મહી મહીનલ, વિચરે પાવન પાચારે-ભવિષા. ૫

૧૩૪ ૧૭ મોહું મોહો

૧૩૭ ૧૯ ભર ભવ

૧૪૨ ૨૦ ૦ બેદા

૧૪૮ ૧૯ સહ્યા સદહ્યા

૧૫૦ ૧૧ મંજરી સંયમી

૧૫૬ ૧૨ દિપાવ્યા પામ્યા

૧૬૦ ૯ પાયત્રા પયત્રા

૧૬૧ દિવાળીના સ્તવનમાં ગા. ૨-૩ આ પ્રમાણે પાંચવી.

નાથ વિહ્વળું સૈન્યજ્યુરે, વીર વિહ્વણેરે સંધ;
 સાથે કાશ્યુ આધારથીરે, પરમાનંદ અભંગોરે. વીર૦ ૨
 માતા વિહ્વણો બાળજ્યુરે, અગ્રહો પરહો અથડાય;
 વીર વિહ્વણા જીવકારે, આકુળ આકુળ થાયરે. વીર૦ ૩

૧૬૩ ૧૦ ગ્રહણમાં ગ્રહગણમાં

૧૭૭ ૨૧ છત્રીસ બત્રીસ

૧૭૯ ૨૦ પદે વદે

૨૦૦ ૧૦ ફેલજી ફેલીજી

૨૦૭ ૨૪-૨૫ બે લીટી નવી ઉમેરો.

આખપી ચંગી વિવિધરંગી શસ્ત્ર તણે અનુસાર;
 એકાદશી એમ ઉજવા જેમ પામીએ ભવપાર.

૨૧૫ ૧૩ મારગંત માતંગ

૨૧૭ ૨૦ ગાથા ૨૩ મીનું ઉત્તરાર્ધ પદ

ભાવિયે શુદ્ધ નય ભાવના: પાવના શયતણુ ઠામરે-૨૩

૨૨૫ ૩ વચ્છા! વચ્છા!

